அக்கோயி லவர்க்கருளி யவனையா னனைவைகன்
முக்காலுந் தொழுதுற்றான் சுதன்மனெனு முதல்வேந்தன்
மைக்காள கண்டனிரு விழியென்னு மாமணியைத்
தக்காரிற் பெரிதுற்ற சாந்திகனு மிரந்தரித்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வரண்மனையை யவ்விருவர்க்குங்கொடுத்துச் சுதன்மனென்னுந் தலைமைபெற்ற அரசன், அச்சாந்திகனையே சிவபெருமானாகக்கொண்டு நாள்தோறுங் காலையுச்சி மாலைகளில் வணங்கிவந்தான். கரிய நீலகண்டராகிய சிவபெருமானது சிறந்த விழிகளென்று கூறும் மேன்மைதங்கிய அவ்வுருத்திராக்க மணியை மேலோரிற்சிறந்த சாந்திகன் ஆயிரங்கணக்காகத் தரித்தான்.

தூநாறு சுடரிலைவேற் சுதன்மனரும் புதல்வியொடு
மாறாத சாந்திகனு மின்னலம்பெற் றநுள்கூர்ந்தா
ருறுமை பெற்றொழியா நோவுழந்தா ரிவர்பயந்தோர்
தேனூறுந் தெரியலா னினிதிருந்த செயலுணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) புலான் மணங்கமழும் பிரகாசமுற்ற அச்சவடிவான வேல் தாங்கிய சுதன்மனுடைய புதல்வியும், அவளைக்கலந்து நீங்காத சாந்திகனுமினிய நன்மைகளையுற்று வாழ்ந்திருந்தார்கள். பொறுமையுள்ளவர்களாய்த் துன்புற்றவர்களாகிய இவனைப்பெற்ற தாய்தந்தையருந் தேன் மணக்கும் மாலை தரித்த சாந்திகன் சுகத்தோடு வாழ்ந்திருக்குஞ்செய்தியைத் தெரிந்தார்கள். எ - று. ()

இல்லாமை யெனுஞ்சிறுமை யிருந்தவர் தாமிழைத்த
பொல்லாமை யுணர்கிலாய்ப் புதல்வனொடும் போதாலும்,
செல்லாமை பெற்றிருந்தா னவனெதி ரெதிர்சென்று
னல்லாமை யிருளோதி யீன்றவ டனடிவீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) தரித்திரமென்னுஞ் சிறுமையில் வருந்திய அவர்கள் தாஞ்செய்த துன்பத்தைத் தெரியாதவர்களாய்த் தம் புத்திரரோடு வந்தவுடனே யெதிர்கொண்டு போகாமல் இறுமாப்புற்றிராதவனாய் எதிர்சென்றான். இருளின் காரணமாகிய மேகம்போன்ற கூந்தலுடைய தன் தாயின் பாதத்தில் பணிந்தான். எ - று. (கஎச)

மல்கியகண் ணீர்ததும்ப வன்கண்மை புரிந்தனமென்
றொல்கியசிந் தையனாகி யுள்ளுடைந்து மெலிவானை
நல்கியபே ரன்பினொடு பணிந்தனனா லந்நால்வ
ரல்கியசிந் தையராகிப் புல்லினா ரவர்ப்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) மிக்க கண்ணீர் துளிக்கும்படி, கொடூரச்செயல் செய்தோமென்று வருந்திய மனமுடையவனாய் உள்ளம் நைந்து மெலிகின்ற தந்தையைத் தனக்குள்ள பேரன்போடு பணிந்தான். அந்நான்கு சகோதரர்களும் தளர் மனமுடையவராய்த் தழுவிக்கொண்டார்கள். அவர்கள்பாற்பரிவு காட்டினான்.

பெருநிதிபெற் றிவன்பயந்த பிள்ளையென்றும் பாராம
லருகியவன் பினராகி யளித்தனரென் பதுமதியா
னுருகியவன் பொடுபணிந்தான் வேண்டுவன வுவந்துதவித்
தருகிழலிற் றிறற்குவமை யிவரெனத்தந் தளித்தனனால்

(இ - ள்.) பெருஞ்செல்வம் பெற்றுக்கொண்டு, பெற்றமகனிவனென்றும் பாராமல் பட்சமில்லாதவர்களாய்ப் (பலிக்கு) க்கொடுத்தார்களென்

பதையு மெண்ணுதவனும், இளகிய அன்போடு பணிந்துஅவர்களுக்குவேண்டிய வற்றைச் சந்தோஷித்துக்கொடுத்து,கற்பக விருட்ச நீழலிலுள்ளஇந்திரனுக்குச் சமானமானவர்களிவர்களென்று சொல்லும்படி யாதரித்தான். எ - று. (கஎசு)

தந்தையர்க்கும் பயந்தளித்த தாயர்க்கு முன்பிறந்த
முந்தையர்க்கு மெம்பிரான் முளரிமல ரடிபுகுவான்
றந்துமா மணிபுனையத் தந்தளித்தான் கடைமுறைபோ
யெந்தைவான் கைலைபுகுந் தினிதிருந்தா னிவரோடும்.

(இ - ள்.) தன் பிதாவிற்குந்தன்னைப்பெற்று வளர்த்த தாயிற்குந் தன்முன் ளேன்றிய தமையன்மார்க்கு மெமது சிவபெருமானது தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிற் சேரும்பொருட்டு நூலிற்கோத்த சிறந்த வுருத்திராக்க மணியணியும்படிகொடுத்துக்காத்து வந்தான். இறுதிக்காலத்தில் சென்று எமது சிவ பெருமானது திருக்கைலாயகிரியை யடைந்திவர்களோடு மினிதாக வீற்றிருந் தான். எ - று. (கஎஎ)

ஒறைமா மணிப்பெருமை யுணரானு மெடுத்தணியப்
பெற்றசாந் திகன்பெற்ற பேறிதென்றால் யாமெடுத்துச்
சொற்றமா மணியறிந்து தொடுத்தணிந்தார்க் கரவசைத்த
கற்றைவார் சடையான்றன் கழலன்றி நிழலின்றே.

(இ - ள்.) ஒன்றியாகிய சிறந்த வுருத்திராக்க மணியின் பெருமையைத் தெரியாதவனும் அதனை யெடுத்து அணிந்துகொண்ட சாந்திகனடைந்த பதவி யிதென்று சொன்னால், நாமெடுத்துச்சொல்லிய சிறந்த அவ்வுருத்திராக்கத்தின் மகிமையைத்தெரிந்து மாலையாகக்கோத்தணிந்தவர்கட்குச் சர்ப்பத்தை யரைக்கச்சாகக்கட்டிய கூட்டமாகிய நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவடியைத்தவிர நிழல் வேறில்லை. எ - று. (கஎஅ)

இப்பரிசிம் மணிப்பெருமை யெனவுணர வெடுத்துரைத்த
சுப்பிரதீ பற்பணிந்து யோகாங்கன் றொழுதேத்தி
யப்பெருமா மணியவன்பா லருள்பெற்றுச் சிவயோகத்
துப்புரவு பெற்றமலன் கைலைவரை துன்னினான்.

(இ - ள்.) இவ்வுருத்திராக்க மணியின் சிறப்பு இத்தகைத்தென்று தெரிந்துகொள்ள விரித்துச்சொன்ன சுப்பிர தீபனை யோகாங்க முனிவர் நமஸ்கரித்துப்பணிந்து துதித்து, அச்சிறந்த மகிமை தங்கிய வுருத்திராக்க மணியை அச்சுப்பிர தீபர் அன்போடு அருள் செய்யப்பெற்று, சிவயோகானுபவமெய்தி மலரகிதனுகிய சிவபெருமானது திருகைலாயத்தை யடைந்தனர். எ - று.

தருவினிலம் புரந்தளிக்குஞ் சாலங்க னெனும்வேந்தன்
சுருதிமா தவத்தோனைச் சுப்பிரதீ பனைப்பணிந்து
மருவுசிவ மணிவாங்கி முடிபொறுத்து மண்புரக்குந்
திருவுருசெங் கோலோச்சிப் பின்கைலை சென்றுற்றான்.

(இ - ள்.) கற்பக தருவைப்போலும் ஈகைத்தன்மையுடையவனும் உலகத்தைக்காத்திரட்சிக்குஞ் சாலங்கனென்னு மன்னவன், வேதமறிந்த பெருந் தவமுடையோராகிய சுப்பிரதீபரைப் பணிந்தவர்பாலுள்ள வுருத்திராக்கமணியைப்பெற்றுச் சிரசிற்றரித்து உலகினைக்காக்கும் வளமிக்க செங்கோல் செலுத்தி நெடுங்காலத்திற்குப்பின் கைலாய மெய்தினன். எ - று. (கஅ௦)

ஓராச னவையகத்தி லினிதுணர்த்தி யுலவாத
வார்வமுட னகம்புகுந்த வருமறைச்சுப் பிரதீபன்
பார்புகழ நலனுகர்ந்து பற்பகல்வை கியபின்னர்ச்
ஏர்தருவை யுச்சினி மாகாளர் தமக்கீந்தான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற சாலங்கனென்னும் மன்னவன் கொலுச்சபையில் உருத்திராக்க மகிமையை யினிமைபெற விளக்கி, நீங்காத அன்போடு தம்மனைக்குச்சென்ற அரிய வேதங்களை யறிந்த சுப்பிர தீபர், உலகமுழுதுந் துதிக்கும்படி சகல சுகங்களையு மநுபவித்துப் பலகாலஞ்சென்ற பிறகு, தமக்கு தேவலோகத்திலிருந்து வந்த கற்பகதருவை உச்சினிமாகாளர்க்குக்கொடுத்தனர்.

இந்நகரத் தின்பநுகர்ந் தில்வாழ்க்கை யினிதோம்பிப்
பின்னரருங் கிளையொடு மக்களொடும் பெரிதுவப்புற்
றந்நகர மதிசயிப்ப வந்தரதுந் துமியார்ப்பப்
பொன்னகர்வேந் தெதிரேற்கத் திருக்கைலை வரைபுகுந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வுலக வின்பங்களை யநுபவித்து இல்லற தருமத்தை நன்கு நடாத்தி அதன்பின்னர் அரிய சுற்றத்தாரோடும் புதல்வரோடும் மிக்க மகிழ்வெய்தித் தேவலோகமாச்சரிய மெய்தவும், அந்தரதுந்துமி யொலிக்கவும், பொன்னகர்க்கரசனான இந்திரன் எதிர்கொண்டு துதிசெய்யவுந் திருக்கைலாயகிரி யடைந்தனர். எ - று. (௧௮௨)

முன்னிகழ்ந்த கதையிதுவென் றெடுத்துரைத்து முனிவரர்க்குப்
பின்னிகழ்ந்த வதன்கதை பிறிதொன்று பேசுதலும்
பன்னுகுணத் தவர்புகழ்ந்து பலவாற்றாற் பரசுற்றுப்
பொன்னவிர்புன் சடைச்சூத புகல்வாயென் றடிபணிந்தார்.

(இ - ள்.) பூர்வத்தினடந்த சரித்திரமிஃதென்று நைமிசாரணிய வாசிகட்கு எடுத்துச்சொல்லி, சூதமுனிவர் பிற்காலத்தினடந்த அவ்வுருத்திராக்க மணியின் மற்றொரு கதைசொல்லத் தொடங்கவும், பலரும்வியந்து சொல்லும் முனிவர்கள் புகழ்ந்து பலவிதமாகத் துதிசெய்து பொன்போலவிளங்கும் புன்சடையையுடைய சூதமுனிவரே! இன்னும் திருவாய் மலர்ந்தருளுகவென்று அவர் பாதங்களில் நமஸ்கரித்தார்கள். எ - று. (௧௮௩)

கலிநிலைத்துறை.

அடவி மால்வரை யகடுகீண் டொழுகிய வருவி
மடல விழ்ந்துவீழ் நறுமலர் மிதந்திட வரலால்
புடவி மாமகள் புனைமலர் மாலையிற் பொலிந்து
நடவு தன்மைபெற் றொழுகிய நருமதை யாறு.

(இ - ள்.) வனத்திலுள்ள பெரிய மலைகளின் வயிற்றைக்கிழித்தொழுகும் அருவியானது முறுக்கவிழ்ந்து விழுந்த மணந்தங்கிய மலர்கள்மேலே மிதக்கும்படி வருதலாலே, பெருமைதங்கியபூமிதேவி அணிந்துகொண்டுள்ள மலர்மாலை போன்று விளங்கிப் பாய்கின்றதன்மையைப் பெற்றுப் பிரவாகிக்கும் நருமதையாறு. எ - று. (௧௮௪)

கூல வார்க்கரைக் கனியொடுங் குழைந்தவான் சினைய
சோலை யந்நதி வணங்கின தொழுவன போன்ற

சால நீண்மருங் கெய்தியக் தடந்திரைக் கரத்தான்
மூல மூசிபுக் கெடுத்தெமை முடிக்கலை யென்ளு.

(இ - ள்.) அவ்வாற்றின் குளிர்ந்துநீண்ட கரையிலே, பழங்களோடுவிளைந்த உயர்ந்த கிளைகளையுடைய சோலைகள், மிக நீண்ட பக்கங்களிலெய்தி, அழகிய விசாலமான அலைகளென்னுங் கைகளால் எங்கள் வேரிற்புகுந்து எங்களை யெடுத்து முடித்துக்கொள்ளவில்லையென்று, அவ்வாற்றைப்பணிந்து அஞ்சலி செய்வனபோன்றிருந்தன. எ - று. (௧௮௬)

மணிவ ரன்றியும் வைரமீர்த் தொழுகியும் வனவே
யணிநி லாமணி யுந்தியு மார்கலி தூர்த்தன்
மணம கன்புலத் துள்ளவை வானவர் கொளலாற்
றணியு மன்னவற் களிப்பது போன்றதத் தடநீர்.

(இ - ள்.) அப்பரந்த நீர்ப்பெருக்கானது மாணிக்கங்களை வாரிக்கொண்டு பாய்ந்தும், வைரங்களை யிழுத்துக்கொண்டோடியும், வனத்திலுள்ள மூங்கிலிற் பிறந்த அழகிய வெண்முத்தங்களைச் செலுத்தியுஞ் சமுத்திரத்தைத்தூர்த்தல், தன் கணவனுகிய சமுத்திரத்திருக்கும் மணிகளைத் தேவர்கள் கொண்டமையின், செல்வங்குறைந்த அந்நாயகனுக்குக்கொடுப்பதை யொத்திருந்தது. எ. று.

வரைய கழ்ந்தெழு மாவொடு மாமதக் களிறுந்
திரைசெய் வேலைதொட் டீர்த்தது செறிப்பது செப்பி
னிரைபெ ருங்கடற் களிற்றொடு தருவிழந் தேங்கக்
குரைபெ ரும்புன னருமதை கொடுப்பது கடுக்கும்.

(இ - ள்.) மலைகளைப்பிளந்து எழும்பிய மரங்களோடு பெருமதஞ்சொரியும் யானைகளையும், கரை வரையில் மோதும் அலைகள்பற்றி யிழுத்துச்சென்று கடலிற்சேர்ப்பதைச் சொல்லுமிடத்தில், ஒலிக்கின்ற பெரிய கடல் தன்பாலுதித்த வெள்ளை யானையையும் கற்பகதருவையும் இழந்தேங்கி யிருப்பதால் ஒலிக்கின்ற நீர்ப்பெருக்குடைய நருமதையாறு அக்கடலுக்குக்கொண்டுபோய்க் கொடுப்பது போலாம். எ - று. (௧௮௭)

தூய நாண்மலர்த் தாமரை யோதிமந் துவைப்ப
மேய தேன்றுளி விரையொடு தென்றன்மேயாந் திரைக்கு
மாய வார்கரை யருகுறத திரிதரு மாக்கள்
சேயொ ளிக்கதிர் மார்பினுந் தோளினுந் தெறிப்ப.

(இ - ள்.) பரிசுத்தமான அன்றலர்ந்த தாமரை மலரை அன்னப்பறவைகள் துவைத்தலினால் வெளிப்பட்ட தேன்றுளிகளைத்தென்றற் காற்றானது மோந்து வாசனையோடு வீசும். இதனால் அவ்வாற்றின் நீண்ட கரைக்கருகே சஞ்சரிக்கும் மனிதரது செந்நிறம்பொருந்திப் பிரகாசிக்கும் மார்பிலுந்தோளிலுந் தெரிகின்றன. எ - று. (௧௮௮)

இனைய மாநதி யுடுத்திடு மாயிட மென்னும்
புனைசெய் மாநக ரொன்றுள தந்நகர் பொருந்தி
மனைவ ளந்தரு விச்சுவ சித்தனோர் வணிக
னினையு நீதியி னீடறத் துறைவழி நின்றான். *

(இ-ள்.) இத்தகைய சிறந்த நருமதையாறு சூழப்பெற்ற அலங்காரத்தோடு கூடிய ஆயிடமென்னும் பெருநகரொன்றுண்டு. அந்நகரத்திலிருந்து இல்லற

நடாத்தும் விசுவசித்தனென்னும் ஒப்பற்ற வைசிய குலத்தவன், மதிக்கத்தக்க மநுமுறைப்படி மேம்பட்ட தருமமார்க்க வழியே யொழுகினான். எ - று. ()

வேட நல்லுருக் காண்டொறும் வீழ்ந்தடி பணிந்து
மாடி ருத்தியாங் கவர்க்கமு துதவியு மனையார்க்
காடை கோவண மருத்தியி லருளியு மரபிற்
றேட ரும்பொரு டருமமொன் றல்லது தேடான்.

(இ - ள்.) சிவவேடந்தாங்கிய நல்ல உருவங்களைத்தரிசித்த பொழுதெல்லாம் சாஷ்டாங்கமாக அவர் திருவடிகளில் நமஸ்கரித்து, தன்னருகே யெழுந்தருளச்செய்து அவர்கட்குத் திருவமுது ஊட்டியும், அத்தகையினர்க்கு ஆடைகோவணம் இவற்றை ஆசையோடு கொடுத்தும், கிரமமாகத்தேடத்தக்க பொருள்களில் தருமத்தை நீங்கப் பிறிதொன்றினையுந் தேடாதவன். எ - று. ()

ஆற ருஞ்சுரத் தரும்புனற் பந்தர்செய் தமைத்து
மூறு கூவனீள் குரம்பொடு கழனிசெய் துவந்துந்
தேறு கின்றதிற் சிவனடி யல்லது தேறு
ணீறி லாப்பெருங் கருணையே யுருவெடுத் தனையான்.

(இ - ள்.) வழியிலுள்ள அரிய பாலைவனத்திலே அரிய தண்ணீர்ப்பந்தலை யேற்படுத்தியும், ஊற்று நீர் சுரக்குங் கிணறுகளையும், நீண்ட வரப்போடுகூடிய கழனிகளையுமமைத்துக் களித்தும் தேறவேண்டியவற்றில் சிவபெருமான திருவடியையன்றி வேறொன்றுந் தேறாதவனாய் முடிவில்லாத பேரருளே வடிவமெடுத்தாற் போன்றவன். எ - று. (கககக)

கடவுண் மாப்பெருங் கங்கையா டுதுமெனக் கருதி
யிடப வேறொரு கத்தப மொட்டக மிவற்றின்
மிடைபெ ருஞ்சரக் கேற்றுவோன் வேசரிப் புறத்தி
னடைத ரும்பொதி யேற்றின னுருத்திர வக்கம்.

(இ - ள்.) தெய்வீகந்தங்கிய சிறந்த மேன்மையுடைய கங்காஸ்நானஞ் செய்வோமென்று கருதி, இடபத்தின் மேலும் கழுதையின் மேலும் ஒட்டகத்தின்மேலும் விசேட விலைதங்கிய சரக்குகளை யேற்றுவோனாய், கழுதையின் முதுகில் உருத்திராக்கமணிகளாலாகிய மாலைகளின் பொதியை யேற்றினான்.

காதங் காதரை வைகலுங் கழிதரக் கழித்துப்
போதந் தன்னவன் பொதும்பர்சூழ் விந்தியப் பொருப்பின்
மீதங் தேறலும் வீழ்ந்துகோ கிறப்புழி நமனார்
தூதன் பற்றினன் றென்புலத் துடன்கொடு தூர்ப்ப.

(இ - ள்.) ஒரு காதம் ஒன்றரைகாதமாக நாடோறுங்கழியும்படி கடந்துபோய், அவ்விசுவசித்தனென்னும் வணிகன் சோலை சூழ்ந்த விந்தகிரியின் மேலே யேறவும், அக்கழுதை யேறமுடியாது தவறிவீழ்ந்து இறக்கும் சமயத்தில் இயமதூதன்பற்றித் தென்றிசையிலுள்ள இயமபுரத்திற்கழைத்துக்கொண்டு செல்ல.

கயிலை மால்வரைக் கணத்தவர் வெகுண்டனர் கடுங்க
ணயிலெ யிற்றிடு மறலிதன் றூதனை யடர்த்து
வெயிலி மைத்தெழு மானமீ திருத்துற மீண்டு
சயில நாயகன் சந்நிதிப் படுத்தினர் தலைவர்.

(இ - ள்.) பெரிய கைலாயகிரியிலுள்ள சிவகணத்தலைவர் கோபித்து, உக்கிரமான விழிகளும் முட்போன்ற பற்களுமுள்ள கொல்லத்தக்க இயம தூதனை யெதிர்த்து, ஒளிவிட்டுப்பிரகாசிக்கும் விமானத்தின்மே லேற்றிக்கொண்டு திரும்பி, கைலாச நாதராகிய சிவபெருமான் சந்நிதியிற் கொண்டுபோனார்கள்.

நூறு கற்பமங் கிருந்தது கணமென நூல்கோத்
தேறு ருத்திர மாமணி சுமத்தலா னெவர்க்கும்
பேற ளிக்குமிம் மாமணி தரித்தவர் பெருமை
கூறி னெம்முறை யடங்குறு தென்றனன் குரவன்.

(இ - ள்.) அக்கழுதை, நூல்களிற் கோத்த உருத்திராக்கமணி மாலைகளைச் சுமந்த விசேடத்தால், நூறு கற்பகாலம் வரையில்,ஒருக்ஷண நேரம்போல அக்கைலாயத்திலிருந்தது. எத்தகையினருக்கும் உயர்கதியைத் தரும் இச் சிறந்த உருத்திராக்கமணியைத் தரித்தவருடைய சிறப்பைச்சொல்லத் தொடங்கினால் எம்மால் முடிவுறாதென்றார் சூதமுனிவர். எ - று. (கசுரு)

கேட்ட ரும்புலங் களிப்புறு மாதவக் கிழவர்
தோட்ட லங்கலாய் சூதநீ முன்புகல் விபூதி
நாட்ட ருங்கதி தருமென நவின்றனை யதனோ
டீட்டி மாமணி புனையவேண் டுவதென விசைத்தாய்.

(இ - ள்.) இவற்றையெல்லாங் கேட்டு, அரிய ஐம்புலங்களு மகிழ்வெய்திய பெருந்தவமுடையோராகிய நைமிசாரணியவாசிகள், இதழ்களோடு விகசித்த மலர்மாலை யணிந்த சூதமுனிவரே! தேவரீர் முன்னே யுபதேசித்த விபூதியே சொல்லற்கரிய மெய்க்கதியைத் தருமென்றுரைத்தீர். அதனோடு கூட்டி உருத்திராக்கமணி யணியவேண்டுமென்று இப்போது கூறுகின்றீர். எ - று.()

ஒன்றி ருங்கதி தருமெனி லுருத்திர வக்க
மின்று பூண்பதில் வருபய னென்கொலோ வென்று
வன்று மாதவர் சூதனை வினவலு மனையான்
மின்றி ரண்டன வேணியார்க் கின்னணம் விளம்பும்.

(இ - ள்.) அவ்விபூதி யொன்றே பெருங்கதி தருமென்றால் உருத்திராக்கமணியை இப்போது அணிவதில் வரும்பயன் யாதோவென்று, அப்போது நைமிசாரணிய வாசிகள் சூதமுனிவரை வினவவும், அச்சூதமுனிவர் மின்னல்கள் சேர்ந்திருந்தாற்போலுஞ் சடைமுடியையுடைய அந்நைமிசாரணிய முனிவர்கட்கு இப்படிக்கூறுகின்றார். எ - று. (கசுஎ)

மெய்ய ரும்பிய வேர்வையின் விரிபுன லாட்டின்
மைய ரும்பிய மழையினின் மக்கண்மெய்ந் நெருக்கிற்
றெய்வ வெண்டிரு நீற்றணி சிதைதருஞ் சிதைந்தால்
வெய்ய பூதம்வெங் கழுதரா லரக்கரான் மெலிவார்.

(இ - ள்.) உடலிற்றுளிக்கின்ற வெயர்வையாலும், பரந்த நீர்விளையாட்டாலும், மேகங்கள் சொரிந்த மழையாலும், மனிதர்களுடைய உடல் நெருக்கத்தாலும் தெய்வீகந்தங்கிய வெள்ளிய திருநீற்றின் அணிதல் அழியும். அப்படி யழிந்தால், கொடிய பூதர்களாலும் பெரிய பிசாசுகளாலும் இராகு கேதுக்களாலும், இராக்கதர்களாலும் வருத்த மெய்துவார்கள். எ - று. (கசுஅ)

அலங்கு மாமணி யுருத்திர வக்கமொன் றணியின்
விலங்கிக யிற்றுவெம் பூதபே முதலிய மேவா
புலங்கொண் மாமணி புனைதலிற் போக்குறு திதனு
விலங்கு மாமணி நீற்றொடும் புனைவதற் கிசையும்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற சிறந்த உருத்திராக்கமணி யொன்றணிந்தால், கோரமான பற்களையுடைய கொடிய பூதமுதலியன பொருந்தா. ஞானந்தரும் சிறந்த உருத்திராக்கமணிமட்டுமே யணிந்தாலும் அவற்றை யகற்றுது. அக்காரணத்தால் பிரகாசிக்கின்ற உருத்திராக்கமணி திருவெண்ணீற்றோடும் அணிதற்கமையும். எ - று. (ககூகூ)

கவர்க்கொடுஞ்சடை யந்தணீ ரொருகதை கேண்மின்
சவித்துருப்பெரு நாடெனு மொருதனி நாட்டிற
பவித்த சூரிய புரமெனு மோர்பதி யதன்பாற்
குவப்பு யச்சிந்து சேனனென் றுளனொரு கோமான்

(இ - ள்.) பிளவுற்ற வளர்ந்த சடையையுடைய அந்தணர்களே! வேறோர் சரித்திரங் கேட்பீர்களாக. சவித்திருவென்னும் பெருநாடாகிய ஒரு ஒப்பற்ற நாட்டிலே, சிலாக்கியமான சூரிய புரமெனும் ஒரு நகரமுண்டு. அநகரத்தில் திரண்ட புயத்தையுடைய சிந்துசேனனெனும் ஓரரசனிருந்தான். எ - று. ()

சிந்து நாட்டினிற் காகள நகருடைச் சிங்கன்
வந்து போர்க்கறை கூவலும் வகுத்தநாற் படையை
யுந்த மூண்டிரு சேனையு முடற்றிடுங் காலை
முந்து தூசியின் முறிந்தனன் சிங்கனு முதல்வன்.

(இ - ள்.) சிந்து நாட்டிலே, காகள நகரத்தை யரசுடைமை கொண்ட சிங்கனெனு மன்னவன் எதிர்த்து வந்து போருக்கழைத்தவுடனே, சிந்துசேனன் சதுரங்க சேனையையுஞ் செலுத்த, இருவர் சேனையும் எதிரிட்டுப்போர் செய்கையில், சத்துருவின் முற்பட்ட தூசிப்படையால் சிங்கனெனு மன்னவன் தோற்றனன். எ - று. (உ0க)

சிங்க னென்னுமத் திறலுடை யொருதனிச் செல்வன்
பொங்கு நாற்பெருஞ் சேனையைக் களம்படப் போகி
யங்க வன்றனித் தொருவனு யடவிபுக் கடைந்து
செங்கண் மாயனை நோக்கினி றருந்தவஞ் செய்தான்.

(இ - ள்.) சிங்கனென்னும் பெயர் பெற்ற வலிய ஒப்பற்ற வரசன், கோபிக்கின்ற தனது நால்வகைப்பெருஞ் சைநியத்தையும் யுத்தத்தில் மாளும்படி யழித்து, அவ்வரசன் ஒன்றியாய்த்தனித்து ஒரு வனத்திற்போய்ச்சேர்ந்து, தாமரைமலர்க் கண்களையுடைய திருமாலைத் தியானஞ்செய்திருந்து அரிய தவம் புரிந்தனன். எ - று. (உ0உ)

சால நாள்பல கழிதரக் கழிந்தபின் றுளப
மாலை மார்பினன் புள்ளர சுகைத்தெதிர் வந்தா
னேனு மன்பொடு மென்புறக் குழைந்துவின் றேத்தி
மூல மாமுதன் முகுந்தனைப் பணிந்தனன் மொழிவான்.

(இ - ள்.) எண்ணிறந்த நாட்கள் இப்படித் தவஞ்செய்து நீங்கிய பிறகு, துளசிமாலை யணிந்த திருமார்பையுடைய திருமால், பட்சிராஜனாகிய கருடன்

மீதாரோகணித்துக் காட்சி தந்தனர். பொருந்திய அன்புடன் என்புனெக்கு விட வுருகி நேர் நின்று தோத்திரஞ்செய்து ஆதிமூலமாகிய திருமாலெனும் முதல்வனை நமஸ்கரித்து விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான். எ - று. (௨௦௬)

செருமு கத்தடு திருபராற் றிருநகர் நீர்த்தே
னருவி மால்வரை யடைந்துநின் னருள்பெற வேண்டி
யொருவ ருந்தவத் தடைந்தன னுவந்தருள் கூர்ந்தாய்
மருவ லர்க்கடந் தியானர செய்துவான் மதிப்பாய்.

(இ - ள்.) போர்முகத்தி லெதிர்த்த பகைமன்னரால் என் செல்வ நகரத்தைப்பிரிந்தேன். அருவிதவழும் இப்பெரிய மலையை யடைந்து தேவரீர் திருவருளைப்பெறக் கருதி நீக்கற்கரிய தவத்தை மேற்கொண்டேன். தேவரீர் திருவுள்ளமுவந்து திருவருள் புரிந்தீர். சத்துருக்களைச்சயித்து அடியேன் அரசுரிமை யெய்தும்படி திருவுள்ளம் பற்றவேண்டும். எ - று. (௨௦௭)

என்ன வேந்தனின் றிரந்திரந் தெடுத்தெடுத் தியம்பப்
பொன்னி லங்கெழி லெம்பிரான் றிருவருள் புரிந்து
தன்ன லங்கொளிச சக்கரந் தருதுநின் றணவாத்
துன்னு சேனைகொண் டேகிமற் றடுபடை தொலைப்பாய்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வகையாக அவ்வரசன் திருமாலின் திருமுன்னின்று விண்ணப்பஞ்செய்து விளம்பவும், திருமகள் விளங்கும் அழகுடைய திருமால் திருவருள் கூர்ந்து, தனக்குத்தானே யொப்பாகிய இச்சக்கராயுதத்தைத் தருகின்றோம். உன்னுடைய பிரியாத நெருங்கிய சேனையை உடன்கொண்டு போய் மாற்றான் சேனையை யொழிப்பாய். எ - று. (௨௦௮)

விடுத்த காலைநின் வெம்முனை யடுபகை வீட்டி
யடுத்து நின்கரத் தம்முறை யடையுமற் றப்பாற்
கொடுத்த சக்கர மெம்முழை வருமெனக் கொடுத்தா
னெடுத்த வெண்குடை வேந்தனேற் றெழுந்தன னிப்பால்.

(இ - ள்.) பிரயோகித்தபோது போரிலெதிர்த்த நின்கொடிய பகைவரை யழித்து, உடனே பண்டுபோல உன்கையில் வந்து தங்கும். அதன் பின்னர், நாம் கொடுத்த இச்சக்கரம் நம்மிடத்தில் வந்தெய்துமென்று திருவாய்மலர்ந்தளித்தருளினர். வெண்கொற்றக்குடை நிழல் செய்யும் அம்மன்னவன் அதனை வாங்கிக்கொண்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டான். இதன் பிறகு. எ - று.()

பரிதி நல்கிய நேமியோன் பாற்கட லடைந்தா
னொருத னிக்குடை வேந்தனுஞ் சேனைகொண் டொருத்தான்
செருமு ரட்கடுஞ் சிந்துசே னைக்களஞ் செறுத்துப்
பொருது தங்களின் மிடைந்தன ரெதிரெதிர் புகுந்தார்.

(இ - ள்.) சக்கராயுதமளித்த திருமால் க்ஷீராப்திக்கு எழுந்தருளினர். ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்குடையையுடைய சிங்கனெனும் அவ்வரசனும் தனது சிறு சேனையைச்சேர்த்துச்சென்றெதிர்த்தான். முருட்டுத்தனமுடைய கொடும்போர் செய்யத்தக்க சிந்து சேனை யுத்தத்திற்கிட்டி யெதிர்த்து, இருதிறச் சேனைகளுஞ் சேர்த்து எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யலானார்கள். எ - று. (௨௦௯)

ஆழி மாயவ னளித்தரு ளாழிவெம் படைக்கு
வாழி நாண்மலர்ப் புனைவொடு மருச்சனை வகுத்துச்

சூழு மிக்கனைச் சிந்துசே னன்றொகு சேனை
பூழி யாக்குதி யெனவிடுத் தொருகைதோள் புடைத்தான்.

(இ - ள்.) அகஸ்திய முனிவரால் இராமன் பெற்றுக்கொண்ட சக்ராயுதத் திற்குப் புதிய பூக்களாலும் நீராலும் பூசித்து, இவ்யுத்த பூமியிற் சூழ்ந்துள்ள சிந்து சேனனுடைய தொகுதியாகிய சேனையைப் புழுதியாகச்செய்யக்கடவா யென்று பிரயோகஞ்செய்து, தனது ஒப்பற்ற வலக்கையால் இடத்தோளைத் தட்டினான். எ - று. (௨0அ)

கடவுண் மாப்படை முள்ளுடைக் கடுவனங் கவர்ந்து
படவெ ரித்தடு வடவையிற் படர்ந்தது பாரா
மிடைபெ ரும்படை முற்றுற விரிந்தது வேந்தன்
சுடர்மு னின்றொளி மழுங்கிய மதியெனத் தொலைந்தான்.

(இ - ள்.) தெய்வீகந்தங்கிய சிறந்த சக்கராயுதமானது, முள்ளுகளையுடைய பெரிய வனத்தைக்கவளீகரித்து அழித்துவிட்டுத் தகித்தற்குரிய வடவாமுகாக் கினிபோலப் பரவியதைப்பார்த்து, நெருங்கிய பெருஞ்சேனை முழுதும் அழிந் தது. அரசனாகிய சிந்து சேனனும் சூரியனுக்கு முன்னிருந்து ஒளி மழுங்கிய சந்திரனைப்போன்று அழிந்தான். எ - று. (௨0௯)

தன்ன வாகிய சேனையுந் தானுமாய்த் தணந்து
முன்னை நாடுகொண் டிருந்தனன் சிங்கனு முதல்வ
னன்ன வன்றனி நாட்டையு மணங்குற வலைத்தான்
பின்னர் சிந்துசே னன்றனித் தன்னகர் பெயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சிந்து சேனன் தன்னுடையதாகிய சேனையுந்தானுமாய் யுத்த களத்தை நீங்கித்தன் பழைய நாட்டை அரசு செய்திருந்தான். சிங்கனெனு மரசன் அச்சிந்து சேனனுடைய ஒப்பற்ற நாட்டையும் துன்பெய்தும்படி யழித்தான். அதன் பிறகு, அச்சிந்து சேனன் ஒன்றியாய்த் தன் நகரத்தை விட்டுச்சென்றான். எ - று. (௨௧0)

வெருவி யோடினன் கோசிகன் மேதகு வசிட்ட
னருகி ருந்தநா ரதனிவர் மூவரை யடையா
வுருகு காதலின் மண்ணுற வணங்கிநின் றுரைப்பான்
றிருகு சீற்றமு நாடுநீத் திடுசிந்து சேனன்.

(இ - ள்.) கடுங்கோபத்தையும் நாட்டையும் விட்டு நீங்கியோடிய சிந்து சேனன், பயந்தவனாய், பெருமைதங்கிய கௌசிகர் வசிஷ்டர் அவர்களோ டிருந்த நாரதரென்னும் இம்மூன்று முனிவரை யடைந்து மனமுருகுகின்ற பேரன்போடு பூமியிற்பொருந்தச் சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து அவர்கட் கெதிர் நின்று விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான். எ - று. (௨௧௧)

சிங்க னென்படைச் சேனையாற் செருவலி யிழந்து
பொங்கு கானிடைப் புகுந்துசீ தரனடி போற்றிச்
செங்கண் மாலவ னாழிபெற் றனனமர் செறுத்தா
னங்க ணாழிபுக் கறுத்ததென் சேனையை யனைத்தும்.

(இ - ள்.) சிங்கனென்பவன், எனது ஆயுதமேந்திய சேனையால் யுத்தஞ் செய்யும் வல்லபமற்று, பெரிய காட்டையடைந்து, இலக்குமியை மார்பி

லணிந்த திருமாலைத்துதித்துத் தவஞ்செய்து, அத்தாமரைக்கண்ணனுடைய சக்கராயுதத்தைப்பெற்று மீண்டும் யுத்தத்திற்கு நெருங்கினேன். அவ்விடத்தில் அச்சக்கரம் நெருங்கி என் சேனை முழுவதையும் அழித்துவிட்டது. எ - று. ()

ஆண்டு நின்றெனை தரும்பகை கடப்பதற் கஞ்சி
யீண்டு நும்மடி சரணென புகுந்தன னெளியேன்
றாண்டு சிந்தையிற் றிருவருள் சுரந்தனி ராகி
வேண்டு மொன்றெனக் களித்திரென் றவரடி வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) அங்கிருந்து என் பெரும்பகையை வெல்வதற்குப்பயந்து, இங்கே தேவரீர் திருவடிகளை அடைக்கலமாக அடைந்தேன். மெய்ஞ்ஞானமோங்கும் உங்கள் திருவுள்ளங்களில் திருவருள் சுரந்தவர்களாய் விரும்பிய ஒருவரத்தை அடியேனுக்கு அநுக்கிரகிப்பீர்களென்று அம்முனிவர்கள் பாதங்களில் வணங்கினேன். எ - று. (௨௧௩)

வேத நான்குமூ வுருவெடுத் தனையமெய்த் தவத்தோர்
காது வெஞ்சம ரஞ்சுமன் னவன்கருத் துணரா
வோது முண்மையொன் றுளதுனக் துணர்த்துது முணர்வாய்
பூதி பூசிமற் றுருத்திர மாமணி புனைவாய்,

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களுமே மூவுருவேற்று வந்தாற்போன்ற உண்மைத்தவத்தையுடைய கௌசிகாதி முனிவர்கள், கொலைத்தன்மை பொருந்திய கொடிய யுத்தத்திற்கு அஞ்சிய சிந்துசேனனெனும் மன்னவனுடைய வெண்ணத்தை யறிந்து, சொல்லத்தக்க உண்மைப்பொருளொன்றுண்டு, அதனை யுனக்குச்சொல்வோம் அறிவாயாக. திருவெண்ணீறு தரித்து உருத்திராக்கமணி யணியக்கடவாய். எ - று. (௨௧௪)

நின்பெ ரும்படை யிறந்தநா ளின்னுயிர்க் கிரங்கிற்
றன்ப னாழிமற் றேதென வுணர்ந்திலை யையா
வுன்க லத்துறை யுருத்திர மாமணி யுளவான்
முன்பு ணர்ந்திலை பார்த்தியென் றன்னவர் மொழிந்தார்.

(இ - ள்.) உன் பெருஞ்சேனைகள் இறந்த காலத்தில், சிவபெருமானுக் கன்பராகிய திருமால் அநுக்கிரகித்த சக்கராயுதம், உன்னுயிரை யகற்றாது இரக்கமுற்றிருந்தது என்ன காரணமென்று நீ யறிந்தாயில்லை. ஐயனே! உன் னாபரணங்களிற் சிறந்த உருத்திராக்கமணி யொன்றிருக்கின்றது. நீ யதனை முன்னே யறிந்திலை. இப்போது காண்கவென்று முனிவர்கள் கூறினார்கள்.

யான றிந்திடு முருத்திர மணிபிறி தில்லை
மான வெம்படை நள்ளுற வரனுமோர் வணிகன்
பானி லாமணி முத்தணி யளித்தனன் பாரே
னேனை மாமணித் தொடையவி னுளதுகொ லென்றான்.

(இ - ள்.) அடியேன் தெரிந்து தரித்த உருத்திராக்கமணி வேறேயின்று. அச்சத்தைத்தரும் பெருஞ் சேனையினிடையே யான் வருகையில், ஒரு வணிகன் வெள்ளிய சந்திரன்போலப் பிரகாசிக்கும் முத்துமணிகள் கோத்த மாலையாகிய ஒரு மாலையைக்கொடுத்தனன். அதனையும் நன்கு பார்க்கவில்லை. என்னுடையதல்லாத அம்முத்துமாலையில் அவ்வுருத்திராக்கமணியுள்ளதோ அடியேன் எனக்கூறினன். எ - று. (௨௧௫)

என்று முத்தணி கழற்றின னோக்கின னிடையே
யொன்று ருத்திர மணிகரந் திருந்ததென் றுரைப்ப
வன்று மூவரு நோக்கின ரதிசயங் கொண்டார்
நின்ற வேந்தனு மதனுடைப் பெருமையை நினைத்தான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு சொல்லி, அம்முத்துமாலையைக் கழற்றிப்பார்த்தான். அதனிடையே உருத்திராக்கமணியொன்று மறைந்திருந்தது எனச் சொல்ல, அதனைக்கேட்ட அம்முனிவர் மூவரும் அதிசயப்பட்டார்கள். அவர் முன்னின்ற சிந்து சேனனும் அவ்வுருத்திராக்கத்தின் பிரபாவத்தைச்சிந்தித்தான். எ - று. (௨௧௭)

மன்ன கேண்மதி நின்னுடைப் பூமியும் வளனு
மின்ன வாருற வேண்டுமே னீற்றொடு மணியைச்
சென்னி தாங்குதி சிந்தையி லிருத்துதி செருவேட்
டுன்னு சேனையு மிவ்வழி புனையுமா றுரைப்பாய்.

(இ - ள்.) அரசனே! கேட்பாயாக. சத்துருவாற்கைக்கொள்ளப்பட்ட உன் பூமியும் வளங்களும் உன்னுடையனவாகப்பண்டுபோற் பெறவேண்டுமாயின், திருவெண்ணீற்றோடு உருத்திராக்கமணியைச் சிரமிசையிருத்தி மனதினுந் தியானஞ்செய்க. யுத்தத்தைச்செய்ய விரும்பி நீ யனுப்புஞ் சேனைகளுக்கும் இப்படியே யணியும்படி கட்டளை தரக்கடவை. எ - று. (௨௧௮)

போவெ னச்சொலு மங்கிலே மாதவப் புனிதர்
மூவர் தாளிணை சென்னிசேர்த் துருத்திர மூர்த்திக்
காவ திம்மணி யருளவேண் டுதிரென வளித்தார்
காவ லன்றொழு தேகின னருநெறி கடந்தான்.

(இ - ள்.) இனிச்செல்லுகவெனக்கூறிய அப்பொழுது, பெருந்தவமுடைய பரிசுத்தர்களாகிய கௌசிகர் முதலிய மூன்று முனிவர்களுடைய உபய பாதங்களையுஞ் சிரசிற்சூடி, சிவபெருமானுக்குரிய உருத்திராக்கமணியாகிய இதனைத் தேவரீர் கொடுத்தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்க, அம்முனிவர்களும் அங்ஙனமே கொடுத்தார்கள். அரசன் அவர்களைப்பணிந்து மணியைப்பெற்றுக் கொண்டு அரிய வனத்தைக்கடந்தான். எ - று. (௨௧௯)

வந்து சேனையுந் தானுமவ் வுருத்திர மணியைச்
சிந்தை செய்தணிந் தணிதிரு நீற்றொளி சிறக்க
முந்தை வெம்படைத் தலைவரோ டவனகர் முடுகிச்
சிந்து சேனனுஞ் சிங்கனு மமரெதிர் செறுத்தார்.

(இ - ள்.) தன்னகரமெய்தி, சேனையுந்தானுமாக அவ்வுருத்திராக்கமணியைத் தியானஞ்செய்து அணிந்துகொண்டு, அழகிய திருவெண்ணீற்றின் பிரகாசம் அதிகரிக்க, முன்போலவே பெரிய சேனாநாயகரோடு, சத்துருவாகிய அச்சிங்கனுடைய நகரத்தை யடைந்து, சிந்து சேனனும் சிங்கனுமாக எதிரெதிர் நின்று யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள். எ - று. (௨௨௦)

செறுத்த சேனையுட் சிங்கனு மடுசினந் திருகி
மறுத்தும் வந்தன னெனவுருத் தெழுந்தெதிர் வந்தான்
கறுத்த வெஞ்சொடு கனலுமி ழாழிகைக் கொண்டா
னிறுத்த நீரொடு மலரொடு மருச்சனை யிந்தான்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய சேனைகளுக்குள் சிங்கனென்பவனும் மிக்கோப மிகுந்து, மீண்டும் வந்தானென்று கோபத்தோடு புறப்பட்டு எதிர்வந்து, வஞ்சக மனத்தோடு நெருப்பைச்சொரியும் சக்கராயுதத்தைக் கையிலெடுத்து, சலந்தா லபிடேகித்து மலர்களாலர்ச்சனை செய்து பூசித்தான். எ - று. (௨௨௧)

கடவுண் மாப்படை யாழியை விடுத்தலுங் கனல்கான்
றிடாந டந்தவத் திகிரியு மெம்பிரான் மணியை
யடலை நீற்றையுங் கண்டது வெருவொடு மகலாப்
புடைவ லன்றிரிந் தாங்கவன் கரதலம் புகுந்த.

(இ - ள்.) தெய்வீகந்தங்கிய சிறந்த சக்கராயுதத்தை ஏவியவுடனே, தீயைச்சிந்தும்படி சென்ற அச்சக்கராயுதம், எமது சிவபெருமான் உருத்தி ராக்கமணியையும் வெற்றியைத்தருந் திருவெண்ணீற்றையும் பார்த்து, அது அச்சத்தோடும் அங்கு நின்றகன்று, அச்சேனையைப்பிரதக்கணஞ்செய்து அச் சிங்கனுடைய கையிலடைய. எ - று. (௨௨௨)

சீற்ற வெம்படைச் சிந்துசே னன்சினத் தெழுந்தா
ணூற்ற லன்னவ னநீகவெஞ் சேனையை யடர்த்துப்
பாற்றி னங்களம் படர்தரப் பொருதனன் பழநா
ளேற்றி ருந்தனன் வனம்புகுந் தொருதனி நோற்றான்.

(இ - ள்) கோபத்தையுடைய வெவ்விய சேனையையுடைய சிந்துசேனன் கோபித்தெழுந்து, தன் வலிமையால் அச்சிங்கனுடைய பெருந்தொகையாகிய சேனையை அழித்து, பருந்து கூட்டங்கள் யுத்தகளத்திற்பரவ யுத்தஞ்செய் தனன். அது கண்ட முன் தவஞ்செய்தவன் காட்டிற் பிரவேசித்து ஒன்றியா கத்தனியே தவம்புரிந்தான். எ - று. (௨௨௩)

உருத்தி ரப்பெரு மணியினு நீற்றினு முடற்றுஞ்
செருச்சி றந்தன னன்னது தீர்ப்பனென் றெண்ணிக்
குரைக்க ருங்கட லிறைவனை வணங்கினன் குறிப்ப
விரைக்க ருங்கட லிறைவனு மாங்கவற் கெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய உருத்திராக்கமணியாலும் திருவெண்ணீற் றாலும் செய்கின்ற போரில் ஜயமடைந்தான். அந்தச்சயத்தை யொழிப்பே னென்று கருதி, ஒலிக்கின்ற கருநிறமுள்ள சமுத்திரராஜனை வருணனை வணங்கித்தியானஞ்செய்ய, சத்திக்கின்ற வருணனும் அச்சிங்கனுக்குத்தரிசனை தந்தான். எ - று. (௨௨௪)

அரிது நோற்றனை யென்னைவேண் டிதெனா வருளான்
விரிக ருங்கட லுயகன் கேட்புழி வேந்தன்
பெரிது வந்தரு ளெந்தையென் பெருவிருப் பெல்லாம்
புரிதி யாயினும் வினைதொறும் பொழிகுதி யென்றான்.

(இ - ள்.) அரிதாகத்தவஞ்செய்தாய். யாது வேண்டுமென்று கருணை யோடு, பரந்த சமுத்திரத்திற்குத்தலைவன் கேட்டபோது சிங்கன், மிகவும் களிப்பெய்தி, திருவருள்புரிந்த எந்தையே! அடியேன் பெருவிருப்பமெல்லாம் அநுக்கிரகிக்கத்தொடங்குவீராயின், யான் கருதும் பொழுதெல்லாம் மழை பெய்யச்செய்வீரென்று கேட்டுக்கொண்டான். எ - று. (௨௨௫)

ஆங்க தாகவென் றளித்தன னலைகடற் பெருமா
னோங்கு வெண்குடைச் சிங்கனுஞ் சேனைகொண் டொருங்கே
வீங்கு திண்புயச சிந்துசே னனையமர் விளைப்ப
ஞாங்க ரன்னவர் படையெலா மெதிரெதிர் நடந்த.

(இ - ள்.) அலைகளோடு கூடிய சமுத்திரராஜனான வருணன் அவ்வாறே யாகுகவென்று வரங்கொடுத்தான். சந்தோஷ மிக்க வெண்கொற்றக்குடையை யுடைய சிங்கனும் தன் சேனைகளை ஒருங்கு சேர்த்துக்கொண்டு, பூரித்த வலிய தோளையுடைய சிந்து சேனனோடு யுத்தஞ்செய்ய, இருபக்கமாயிருந்த அவர்கள் சேனை முழுதும் எதிரெதிராகப்போர்செய்தன. எ - று. (௨௨௬)

எதிர்ந டந்திகல் சிந்துசே னன்படை யாவும்
பொதியு நீற்றொடு முருத்திர மணியொடும் பொலிந்த
கதுமெ னக்கண்ட சிங்கனீர்க் கடவுளை நினைந்தா
னதிர்பெ ரும்புயல் பொழிதர நனைந்ததவ் வநிகம்.

(இ - ள்.) எதிரேறி வந்து போர்செய்யுஞ் சிந்து சேனனுடைய சேனை முழுதுந் தமது தேக முற்றிலும் நிறைந்த திருவெண்ணீற்றோடும் உருத்திராக்கமணியோடும் விளங்கின. அதைக்கண்ட சிங்கன்விரைந்து வருணனைத் தியானித்தான். இடிமுழக்கோடு கூடிய பெரிய மேகங்கள் மழை பொழிந்தமையால் சிந்துசேனன் சேனைமுழுதும் நனைந்தன. எ - று. (௨௨௭)

அதுக ணத்தினிற் சிங்கனே ரங்கையிற் றிகிரி
கதுமெ னத்துரந் தனனரன் கண்ணெனு மணியைப்
புதித ணிந்தவர்த் தொழுதுவெண் பொடிநனைந் தழுந்த
மதுகை வீரரை யாருயிர் குடித்தது வளைந்து.

(இ - ள்). அத்தருணத்தில் சிங்கன் அழகிய கையிலேந்திய ஒப்பற்ற சக்கரத்தை ஏவினான். அது உருத்திராக்கமணியை நூதனமாகத்தரித்தவர்களைப் பணிந்து, திருவெண்ணீறு மழையினால் நனைவுற்ற வெற்றி பொருந்திய சேனைகளைச்சூழ்ந்து அவர்கள் அரிய உயிரை யுண்டது. எ . று. (௨௨௮)

சிந்து சேனைய னாகிய சிந்துசே னனும்போ
யிந்து சேகரற் குவமைசால் வசிட்டர்மற் றிவரைச்
செந்த ளிர்ப்பதம் வணங்கிநின் றஞ்சலி செய்து
புந்தி யுந்தனி வதனமும் புலர்ந்திது புகல்வான்.

(இ - ள்): கடல் போலுஞ் சேனையையுடைய சிந்து சேனன் உடனே சென்று, சந்திரனைச்சடையிலணிந்த சிவபெருமானை யொத்த வசிஷ்டர் முதலிய மூன்று முனிவர்கள் செவ்விய தளிர் போன்ற பாதங்களில் வணங்கி நேர் நின்று கைகூப்பி, மனமும் ஒப்பற்ற முகமும் வாடி இவ்வாறு சொல்லுகின்றான். எ - று. (௨௨௯)

நுணங்கு மாதவத் துறையுளீர் நும்மொழி தலைக்கொண்
டிணங்கு ருத்திர மணியொடும் விபூதிபெற் றெளியேன்
கணங்கொள் சேனைகொண் டெதிர்தலு மன்னவன் கடற்கோ
வணங்கி யேத்துறப் பொழிந்தனன் பன்மழை வருணன்.

(இ - ள்.) நுண்ணிய பெருந்தவமார்க்கத்திலிருப்பவர்களே! உங்கள் சொல்லைச்சிரசாகவகித்து, பொருத்தமான திருவெண்ணீற்றோடு உருத்திராக்க

றும் உங்கள் பாதம்பெற்று, அடியேன் உட்படவிய சேனைகளைக் கூட்டிக் கொண்டு எதிர்த்தபோது, அச்சிங்கன் சமுத்திராசனுனை வருணனை வணங்கித் துதிசெய்ய, வருணன் பல மழைகளைப்பெய்தான். எ - று. (௨௧௦)

ஆதி மாமணி புனைந்தனர் சிலர்சில ரணிந்த
பூதி சாதன வெண்பொடி புயனைத் தழிப்பக்
காது நேமிவெம் படைசில வொழிதாக் கதுவி
மோது சேனையை முற்றுற முடித்தது முனிந்து.

(இ - ள்.) சிவபெருமானது உருத்திராக்கமணி யணிந்தவர்கள் சிலர், மற்றுஞ்சிலர் அணிந்திருக்கின்ற விபூதிக்காப்பாகிய திருவெண்ணீற்றை மேகங்கள் நனைத்தழித்துவிட்டமையால், கொல்லுகின்ற கொடிய சக்கராயுதமானது சிலவற்றை ஓடிப்போய் விழும்படிசெய்து, கோபித்து நெருங்கிய எனைச்சேனை முழுவதையும் மாய்த்தது. எ - று. (௨௧௧)

எனமொ ழிந்தனன் கேட்டருண் மாதவ ரிசைப்பார்
வனையு ருத்திர மாமணி யாவரும் வனைந்து
புனையு நீற்றொடும் பொருதிலர் புயல்பட நடந்தா
ரனையர் யாவரு மிறந்தன ரரணமற் றில்லார்.

(இ - ள்.) என்று விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டனன். அதனைக்கேட்ட முனிவர் சொல்லுவார். அலங்கரிக்கின்ற உருத்திராக்கமாகிய சிறந்த மணியை எல்லோரும் அணிந்துகொண்டு அணிகின்ற நீற்றணியோடு போர் செய்திலர். ஆதலால், வேறு காப்பில்லாதவர்களாய் மழை சொரிதலால் நனைந்த யாவரும் இறந்தார்கள். எ - று. (௨௧௨)

இன்னு மோர்பொரு ளியம்புதுங் கேட்டியா லிறைவ
மின்னெ யிற்றுவா ளசுரர்யா வருநதவம் விரும்பி
மன்னு ருத்திர மணியொடு பூதியும் வனைவார்
துன்னு முப்புரத் தகவையி னிருப்பரத் தொல்லோர்.

(இ - ள்.) இன்னும் ஓருண்மை சொல்லுவோம். அதனையுங்கேட்பாயாக. அரசனே! ஒளி வீசுகின்ற வாட்படைபோன்ற பற்களையுடைய அசுரர்கள் யாவருந் தவச்செயலை யிச்சித்து நிலை பெற்ற உருத்திராக்கமணியோடு திருவெண்ணீறுந் தரிப்பார்கள். அப்பழைய அசுரர்கள் நெருங்கிய திரிபுரங்களினுள் ளிருப்பார்கள். எ - று. (௨௧௩)

அனைய தொன்மையோ ரரிமுதற் பிரமரை முதலாம்
வினையி னீங்கிய தேவர்க்கும் வினைவிளைத் துவப்பார்
முனைமு கத்தவர்க் குடைந்துமுப் பத்துமுக் கோடி
துனைபெ ரும்படை வானவ ராற்றலர் துயர்வார்.

(இ - ள்.) அத்திறப்பழைய அசுரர்கள், பிரமனுக்கும் பிதாவான திருமால் முதலாகிய தீவினையினின்று கழிந்த தேவர்களுக்குந் தீமை செய்து களிப்பார்கள். யுத்தத்தில் அவ்வசுரர்க்குத்தோற்று முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் ஆற்ற முடியாதவர்களாய் வருந்துவார்கள். எ - று. (௨௧௪)

அரியு நான்முகக் கடவுளுந் தேவர்கள் யாரும்
புரியு முப்புரஞ் செகுத்துறப் புலமையி னோர்ந்தா

ரெரியும் வேள்வியொன் றேற்பின ரவ்வெரி யிடைநின்
றுரிய பூதமும் பேய்களும் பிறந்தன வுலப்பில்.

(இ - ள்). விஷ்ணுவும் பிரமனும் மனைய தேவர்கள் யாவரும், தமக்குத் துன்பு செய்யும் திரிபுரங்களை யழித்துவிடத் தங்கள் புத்தியால் ஆலோசித்தார்கள். எரிகின்ற ஆபிசாரயாகமொன்றுவளர்த்தார்கள். அவ்யாகாக்கினியிலிருந்து குரூரஞ்செய்யத்தக்க பூதங்களும் பேய்களுங் கணக்கின்றித்தோன்றின. எ - று.

ஈண்டு குண்டவெந் தழலிடை யெழுந்தவெஞ் சேனை
தூண்ட முப்புரஞ் சுற்றின கடுஞ்சமர் தொடுத்து
வாண்டெ திர்ந்தவ ரணிந்தரு ளுருத்திர வக்கம்
பூண்ட பூதிகண் டெதிர்தொழு திறைஞ்சின போன.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில், அவ்யாக குண்டத்தின் கொடிய அக்கினியில் தோன்றிய கொடிய சேனையை யேவவும், அவைதிரிபுரங்களைச்சூழ்ந்துகொண்டு கடும்போர்செய்தன. அங்கெதிர்ந்த திரிபுர வசுரர்கள் அணிந்திருக்கும் உருத்திராக்கமணியையுந் திருவெண்ணீற்றையும் பார்த்து அவர்களை யெதிர்கொண்டு வணங்கிச்சென்றன. எ - று. (௨௬௬)

ஒன்றி னுமுப் புரத்தவ ரொழிகில ரென்று
மன்ற லந்துள வணிந்தருண் மாயவன் மதித்துச்
சென்று தாரொரு பவுத்தரிற் சிறந்தன ருகி
யன்ற வர்க்குவே றுணர்த்தினன் பேரறி வழித்தான்.

(இ - ள்.) ஒரு வழியாலும் இத்திரிபுரர்கள் அழிந்திலரே யென்று, மணம்வீசுந் துளசிமாலையணிந்தருளும் திருமால் யோசித்து, தாமேயொரு சிறந்த பவுத்தாசாரியராகப்போய், அவ்வசுரர்கட்குப்பவுத்த மார்க்கத்தை யுபதேசித்து அவர்களுடைய பெரிய ஞானத்தை யொழித்தார். எ - று. (௨௬௭)

முப்பு ரத்தினர் மணியொடு பூதியோர்ந் தெடுத்த
வப்பு ரத்தினை வறும்புர மாக்கின ரதுவோர்ந்
தெப்பு ரத்தினு முறைந்தரு ளிமையவர் பெருமா
னிப்பு ரத்தழ னகைவிளைத் திடவுயிர் நீத்தார்.

(இ - ள்.) திரிபுரவவுணர்களின் உருத்திராக்கமணியுடன் திருவெண்ணீற்றையும் முன்னே யணிந்திருந்த அவ்வுடல்களை வெற்றுடல்களாக்கினார்கள். அதனை யறிந்து எவ்வுலகங்களிலும் நிறைந்தருளிய தேவநாயகனாகிய சிவபெருமான், இத்திரிபுரங்களிற் கோபச்சிரிப்புண்டாக்க அவர்கள் உயிர் விட்டார்கள்.

நீயு மவ்வழி யுருத்திர மணியொடு நீறு
மேய சேனையோ டணிந்துமால் விழிவளர்ந் தருளும்
பாயி ருந்திரைக் கடலெனப் பெரும்படை பரப்பிப்
போய வன்படை வரவழைத் தெதிரெழப் பொருதி.

(இ - ள்.) அப்படியே, நீயும் பொருந்திய உன்சேனையோடு உருத்திராக்கமணியையுந் திருவெண்ணீற்றையுந் தரித்து, திருமால் யோகநித்திரை புரியும், பாய்கின்ற பெரிய அலைகளையுடைய பாற்கடல்போலப் பெருஞ்சேனை பரவச்சென்று, அச்சிங்கன் சேனையை வரும்படி அழைத்தெதிர்த்து யுத்தஞ் செய்யக்கடவாய். எ - று. (௨௬௮)

பூசு பூதிதன் புயற்புன லீனந்துபோக் குறினு
மாச றப்புனை யுருத்திர மாமணி யழியா
பேசி லிங்கிவை யிரண்டையும் பெரிதுறப் புனைந்து
மூசு வண்டிமிர் வாகைபெற் றெழுகென மொழிந்தார்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்றால், அணிந்த திருவெண்ணீற்றை மேகங்கள் மழையால் நனைத்துக்கலைத்து விட்டாலும், குற்றமகலத்தரித்துள்ள சிறந்த உருத்திராக்கமணி நனைந்தழியாதாதலால், சொல்லுமிடத்தில் இவ்விரண்டனை யும் மிகுதியாகத்தரித்து மூசுகின்ற வண்டுகளொலிக்கும் வெற்றிமாலை யடைந்து செல்கவெனக் கூறினர். எ - று. (௨௪௦)

அருந்த வங்கிளைத் தனையர்சொற் றருளிய மொழியாற்
றிருந்து சிந்தைய னுருத்திர மணியொடுஞ் சிறந்து
பொருந்து பூதியைச் சேனையும் புனைதரப் புனைதந்
திருந்த சேனைகொண் டெறுழ்வலிச சிங்கன்மே லெழுந்தான்.

(இ - ள்.) அரியதவமே கப்புவிட்டதுபோன்ற அம்முனிவர்கள் மொழிந் தருளிய வார்த்தைகளால், திருந்திய மனத்தையுடைய சிந்து சேன மன்ன வன், உருத்திராக்கமணியோடு, சிறப்புற்றுப்பொருந்திய திருவெண்ணீற்றை யும், தன் சேனையும் அணிந்துகொள்ளத் தானுமணிந்து, தன்பாலிருந்த சேனை களைக்கூட்டிக்கொண்டு, மிக்க வலிதங்கிய அச்சிங்கன்மேலெதிர்க்கப் புறப்பட் டான். எ - று. (௨௪௧)

எழுந்த சேனைகொண் டேகலு மெய்திய சேனைக்
கொழுந்து சிங்கனூர்க் கொடிமதி ளடுத்தன வனையான்
புழுங்கு சீறறமோ ருருவுகொண் டாலெனப் புகுந்தா
னழுந்து பாற்கடன் மேல்விழு மதிர்முகில் பொருவ.

(இ - ள்.) இவ்வாறு புறப்பட்ட சேனையை யுடன்கொண்டு செல்லவும், சேனையின் முதல் வரிசைகள் சிங்கனுடைய நகரத்தின் துவசங்கட்டிய மதிலைச் சூழ்ந்து கொண்டன. அச்சிங்கன், ஆழமாகிய க்ஷீராப்தியின் மேல்விழுங் கர்ச் சனையுடைய மேகத்தைப்போல, கடுங்கோபமே ஓர் வடிவெடுத்ததென்று சொல்லும்படி சேனையோடு வந்தான். எ - று. (௨௪௨)

இருவர் சேனையு மெதிரெதி ருடற்றின விடையே
குருதி யாறெழுந் தலைப்பது பெரும்பிணக் குப்பை
யருகு யர்ந்தன வெருவருஞ் சிங்கனேற் றடர்ந்தா
னொருவ னிப்பெருந் திகிரிகொண் டருச்சனை யுஞற்றி.

(இ - ள்.) இருமன்னவர் சைனியமும் ஒன்றுடனொன்று எதிர்த்துப் போர் செய்தன. இவ்வகைப் போர்க்கிடையில் உதிரவெள்ளம் அலைத்தோடி யது. பெரிய பிணக்குவியல்கள் அருகே மலைபோன் றுயர்ந்தன. அச்சந்த ரும் அரிய சிங்கனென்பவன் எதிர்த்துப் போர் செய்தவனாய், ஒப்பற்றதாகிய பெரிய சக்கராயுதத்தைக் கையிலேற்றுப் பூசித்து எ - று. (௨௪௩)

விடுத்த வன்றனித் திகிரியவ் வெண்ணிலாத் திகிரி
யெடுத்த சேனையி னிடையிடை கழிதர வேகித்
தொடுத்த மாமணித் தொடையுணர்ந் தாங்கவர்த் தொழுது
மடுத்த சேனையை வலன்திரிந் தகன்றது வாழ்த்தி.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற சக்கராயுதத்தைப் பிரயோகித்தான். வெள்ளிய நிலாத்தோய்ந்தன்ன அந்தச் சக்கராயுதம் சைநியங்களின் இடையிடையே விளங்கும்படி போய், அணிந்திருக்கும் சிறந்த உருத்திராக்கமணி மாலையைப் பார்த்து அவர்களைப் பணிந்து, நிறைந்த அச்சேனையைப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து தோத்திரித்துப்போயது. எ - று. (௨௪௪)

சிங்க னென்னுமக் கடுஞ்சினத் திறலுடை வேந்தன்
பொங்கு வெண்டிரைக் கருங்கட லிறைவனைப் போற்ற
மங்கு லண்டமுற் றிடிக்குரன் முழக்குடன் வந்து
துங்க வெம்படை விபூதிதோய்ந் தழிதரச் சொரிந்த

(இ - ள்.) சிங்கனென்று சொல்லுங் கடுங்கோபமும் வலிமையுமுடைய அவ்வரசன், விசேடித்த வெள்ளிய அலைகளையுடைய கருங்கடலுக்குத் தலைவனான வருணனைத் துதிசெய்ய, மேகங்கள் ஆகாயத்திற் பொருந்தி இடியாகிய குரன் முழக்கத்துடன் வந்து, புனிதமாகிய பெரிய சேனையின் விபூதிக்காப்பை நனைந் தழியும்படி மழை சொரிந்தன. எ - று. (௨௪௫)

சொரிந்த காலையி னீற்றொளி தொலைதரச் சோதி
விரிந்த மாமணி விளங்குற நமக்கினி விறலே
தரிந்த நீர்ப்புன லருவரை யடைதுமென் றடைந்தான்
பரிந்த சேனையுந் தானுமா யவ்வனம் பயின்றான்.

(இ - ள்.) அப்படி மழைபெய்த சமயத்தில், திருவெண்ணீற்றொளி மறைய, ஒளிமிக்க சிறந்த உருத்திராககமணி பிரகாசிக்கப் பார்த்து, சிங்கன் இனி நமக்கு ஜெயமுண்டாவதெங்ஙனம்? குளிர்ந்த நீரருவி பாயும் பெரிய மலையை யடைவோமென்று சேர்ந்து, தன்பாற் பரிவுள்ள சேனையுந் தானுமாக மலையருகிலுள்ள வனத்திற் றங்கினான். எ - று. (௨௪௬)

தெண்ணி லாத்தனிக் கவிகைமே னிழற்றுறச் சினங்கூ
ரண்ணல் வாரண மீப்பொலிந் தரும்பகை கடந்து
வண்ண வார்சிலைச் சிங்கனா டடங்கலும் வணங்க
வெண்ண ரூமணி குயிற்றரி யாசனத் திருந்தான்.

(இ - ள்) தெளிந்த சந்திரிகையை வீசும் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடை மேலே நிழலைச்செய்ய, கோபத்தைச் சிந்தும் பெருமை தங்கிய பட்டத்து யானைமேல் விளங்கி அரிய பகைவர்களை வென்று அழகமைந்த நெடிய வில்லைத் தாங்கிய சிங்கனுடைய நாடு முழுவதையும் தன்னை வணங்கும்படி அளவற்ற நவமணிகள்பதித்த சிங்காசனத்திற் பொருந்தியிருந்தான். எ - று. (௨௪௭)

செய்ய கோன்முறை பொதுவறச் செலுத்தியந் நாடும்
பொய்யின் மாமணி நீற்றொடும் புனைதரப் பொலிந்தான்
வையம் யாவையு மொருகுடை நிழற்றினன் மனையாண்
மெய்யொ டுஞ்சிறந் தருநல நுகர்ந்தனன் மிகுநாள்.

(இ - ள்) பொதுத்தன்மை நீங்கச் செங்கோன்முறையை நடாத்தி, அந் நாடுகளையும் பொய்மையில்லாத உருத்திராக்கமணியுடன் திருவெண்ணீற்றை யும் அணியச்செய்து விளங்கினான்; உலக முழுவதையும் ஒப்பற்ற சந்திரவட்டக்

குடையால் நிழல்செய்து மனைவியோடொடு வெகுகாலம் உண்மை நிலையுடன் பெருமைபெற்று அரிய சுகங்களை யநுபவித்தான். எ - று. (உசஅ)

விரும்பு நன்னலம் யாவையு நுகர்ந்தனன் வியந்தான்
றிருந்து மைந்தரு மனைவியு நிதியமுஞ் சிறந்தா
னிருந்து நாள்பல கழிந்தபின் றன்குலத் தெவரும்
பொருந்து சேனையுந் தானுமாய்க் கைலையிற் பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) விரும்பத்தக்க நல்ல இன்பங்களையெல்லாம் அநுபவித்துக் களித்து, திருந்திய புதல்வரும் மனைவியரும் செல்வமுமுடையவனும் சிறப்பெய்தி, அநேககாலங் கழிந்தபிறகு, தன் குலத்தாரெல்லாரும், பொருந்திய சேனையுந்தானுமாகச் சேர்ந்து திருக்கைலாயத்தில் விளங்கிவாழ்ந்தான். எ - று.

மாறு கொண்டிகல் வேந்தனும் வனம்புக வைகி
நீறு மாமணி யுருத்திர வக்கமு நீங்கா
னீறு கொண்டமால் விடையினன் றிருவருள் வேண்டி
யீறு பெற்றனன் கடைமுறை கைலைபெற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) வேறுபட்டுப் பகைத்த அரசனாகிய சிங்கனும், வனத்திற் புகுந்து வசித்து, திருவெண்ணீற்றையும் சிறந்த உருத்திராக்கத்தையும் நீங்காதவனாய்த் தரித்தமுற்று, திருமாலே இடபமாகக்கொண்ட சிவபெருமான் றிருவருளை விரும்பி முடிவெய்தினான். இறுதியாகக் கைலாயபதவியுற்று வாழ்ந்தனன். எ - று. (உ௫௦)

பொன்னிற் சூழ்ந்தன செம்பினிற் பொதிந்தன புயல்வான்
மின்னிற் றோன்றிய வெள்ளியிற் போர்த்தன விவற்றின்
பின்னற் கம்பியிற் கோத்தன பெரிதணிந் துவப்பார்
தன்னைத் தன்வினை யைத்தலை வனையுணர் தவத்தோர்.

(இ - ள்.) பொன்னாற் கவசஞ் செய்யப்பட்டனவும், ஆகாயத்திலுள்ள மேகத்திலுண்டாகும் மின்னல்போன்ற வெள்ளியாற் சூழப்பட்டனவும், இவ்வுலோகங்களின் பின்னலாகிய கம்பியிற் கோத்தனவுமாக மிகவுந் தரித்துச் சந்தோஷிப்பவர்களே தன்னையும் தன் வினையையும் தலைவனையும் உணரத்தக்க தவத்தினராவர். எ - று. (உ௫க)

ஆத லாற்றிரு நீற்றொடு முருத்திர வக்க
மீத ணிந்திட வேண்டுமா லிவற்றுள விழுப்ப
மோது நான்மறை யோதுவ தன்றிமற் றொருவ
ராதி தோன்றிய விவற்றினை யெவருணர்ந் தறிவார்.

(இ-ள்.) ஆகையால், திருவெண்ணீற்றோடு உருத்திராக்கமணியை உடம்பிலணியவேண்டும். இவற்றிற்குள்ளனவாகிய மேன்மைகளை ஓதப்படும் நான்கு வேதங்களும் சொல்லுவதன்றி, ஆதியிலுற்பவித்த இவ்விரண்டின் சிறப்புகளை. வேறே யாரொருவர் தெளிந்துணரத்தக்கவர்கள்? எ - று. (உ௫௨)

உரைத்த மாமணி யணிந்தவ ரெம்பிரான் குகந்தோ
நிரைத்த அங்கையுஞ் சடையவர்க் கிருவிழி யனையார்
திரைத்த வார்கடன் ஞாலத் திம்மணிச் சிறப்பை
விரைத்த நான்மறை கேட்டவ ரவர்தமை நிகர்ப்பார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய அச்சிறந்த உருத்திராக்கமணியை யணிந்தவர்கள் எமது சிவபெருமானுக்கு உவப்புடையவர்கள், ஒலிக்கின்ற கங்கையையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு இருவிழிகளையொத்தவர்கள். அலைகள் பொருந்திய நெடிய கடல்சூழ்ந்த பெரிய பூமியில், இவ்வுருத்திராக்கமணியின் மகிமையை வரிசையான நூல்களில் முறைப்படி கேட்பவர்கள் தம்மைத்தாமே யொத்தவர்கள். எ - று. (உருக)

என்று சூதமா முனிவர னியம்பிய தியாவு
நின்று ணர்ந்தமா முனிவர ருள்ளுற நெகிழ்ந்தா
ரன்றெ டுத்தெடுத் துரைத்தரு ளுருத்திர வக்கத்
துன்று காதைமுற் றுணர்த்துமச் சூதனைத் தொழுதார்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வகையாகச் சூதமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தவற்றை யெல்லாம், நன்னிலையினின்றுணர்ந்த சிறந்த நைமிசவன முனிவர்கள் மனமுருகினவர்களாய், பூர்வத்தில் பலரெடுத்துசசொன்ன உருத்திராக்கமணியின் சரிதைகள் எல்லாவற்றையும் உணர்த்தியருளிய அந்தச் சூதமுனிவரை வணங்கினார்கள். எ - று. (உஙச)

உருத்திராக்கமான்மியசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - எஅக.

ஏழாவது

பஞ்சாக்கரமான்மியசருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

முனிவர் யாரினு முன்மொழி சூதமா முனிவ
னனித வம்புரி பெருமைசா னைமிசா ரணியத்
தினிய மாதவர்க் கெம்பிரா னஞ்செழுத் தியற்கைப்
புனித மாக்கதை யாவையும் புலப்படப் புகலும்.

(இ - ள்.) முனிவர்களெல்லோருள்ளுந் தலைமையாகச் சொல்லப்படும் பெருமை தங்கிய சூதமுனிவர், மிகுதியாகிய தவத்தைச்செய்த மேன்மை மிகுந்த நைமிசாரண்ய வாசிகளாகிய இனிய பெருந்தவசிகளுக்கு எமது சிவபெருமானது பஞ்சாக்கரத்தின் இயல்பாகிய புனிதமான சிறந்த சரிதங்களெல்லாவற்றையுந் தெரியும்படி உரைக்கின்றனர். எ - று. (க)

எந்தை யெம்பிரா னருளையிவ் வெழுத்தெனப் பிரித்துத்
தந்த மந்திர மைந்தெழுத் தாமெனத் தருமா
லந்த மந்திரத் தளவையைச் சற்குரு வறிந்து
சிந்தை தேறுறத் தெளிப்பதந் ததனிலை தெரிக்கில்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் தமது திருவருளையே இவ்வெழுத்துகளாக வகுத்துக்கொடுத்தருளிய மந்திரமானது பஞ்சாக்கரமென்று சொல்லத்தக்கது. அந்தப் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தின் பிரமாணத்தை ஞானசிரியர் நின்றாக வுணர்ந்து மனந்தெளியும்படி யுணர்த்துவது. அம்மந்திர நிலைமையைச் சொல்லுமிடத்தில் எ - று. (உ)

இனைய மந்திரத் தியல்புணர்ந் தோர்பொழு திசைப்போ
ரனையர் தம்முழைப் புண்ணியம் யாவையு மடங்கும்
வினையு நீங்குவர் மேதினி புரந்தினி தளிப்பார்
புனையு மேற்பதம் புகுவர்முத் தேவரிற் பொலிவார்.

(இ - ள்.) இத்தகைய மந்திரத்தின் இயல்பினைத் தேர்ந்து ஒருகால் தியானஞ் செய்வோர்கள் யாரோ அவர்கள் பால் எல்லாப் புண்ணியங்களும் சேரும். சகல வினைகளுமகல்வார்கள். உலகத்தை யரசுசெய்து இனிதாகக் காப்பார்கள். அலங்காரமான உயர்பதவி யடைவார்கள். திரிமூர்த்திகள்போல விளங்குவார்கள் எ - று. (௩)

புலரிக் காலையு முச்சியு மாலையும் புனிதன்
பலரிக் கிண்கிணிப் பாததா மரைமுறை பரவி
மலரிப் புந்தியிம் மந்திர நினைபவர் மனஞ்சூ
ழுலரிக் குஞ்சகத் தவரையே சிவவடி வாக்கும்.

(இ - ள்.) விடியற்காலத்திலும் உச்சிக்காலத்திலும் மாலைக்காலத்திலும், சிவபெருமானது பல மரகதங்களாலாகிய கிண்கிணிமாலை யணிந்த திருவடித் தாமரைகளை முறைப்படி துதித்து, தெளிந்த சித்தத்தோடு இப்பஞ்சாக்கர மந்திரத்தைத் தியானஞ் செய்பவர்களது மனத்திற் சூழ்ந்து மலரச்செய்யும் இப்பூமியில் அத்தகையினரையே சிவசாரூப மடையச்செய்யும் எ - று. (௪)

அஞ்செ ழுத்தெனு மருமறை மந்திர மதனை
நெஞ்ச ழுத்தவர் முழுமுதற் றேவனை நிகர்ப்பார்
பஞ்ச பாதகர் மீதுமற் றவர்நிழற் படினுஞ்
செஞ்செ வேயவர் காண்கினும் பவந்தொலை செல்லும்.

(இ - ள்.) பஞ்சாக்கரமென்று சொல்லப்படும் அரிய இரகசியப்பொருளாகிய இம்மந்திரத்தை மனதிற்றியானஞ்செய்வோர் முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாவார்கள். அத்தகையினருடைய நிழலானது ஐம்பெரும்பாதகஞ்செய்தோர் மேற்பட்டாலும், (அப்பாவிகள் அவர்களைத்) தரிசித்தாலும், அதிதூரமாகப்பாவங்களெல்லாம் ஓடிப்போம். எ - று. (௫)

சிற்ப ரந்தெரி மந்திர மீங்கிதிற் சிறந்த
முற்பெ ருங்கதை யுளதது மொழிகுதுங் கேண்மின்
பொற்ப ழம்பதி காசிவாழ் வெண்குடைப் புனிதன்
மற்ப ருஞ்சுனை தடம்புயன் வச்சிர வாகு.

(இ - ள்.) ஞானரூபியாகிய சிவபெருமானைத்தெரிவிக்கும் மந்திரமாகிய இப்பஞ்சாக்கரத்தைப்பற்றி, மேலான சிறந்த பூர்வசரிதை யொன்றுண்டு, அதனைக்கூறுவோம் கேட்பீர்களாக, அழகமைந்த காசி யென்னும் பழய நகரத்தில் வாழ்ந்திருந்த வெண்கொற்றக்குடையையுடைய பரிசுத்தனும் வலிமை

யைப்பாகு படுத்தியது போலும் பரந்த தோள்களுடையவனுமாகிய வச்சிர வாகுவென்றொருவனுண்டு. எ - று. (௬)

வாழி மன்னவன் மனைவயிற் றோன்றினள் மகர
யாழி னின்னிசை பிறந்தெனவிமையவர்க் கெறிநீ
ராழி யாரமு துயர்த்தென வருந்தமிழ்ப் பொதியஞ்
சூழி ருநதமி ழீன்றென வொருதனித் தோகை.

(இ - ள்.) இச்சிறந்த மன்னவனுடைய மனைவியினிடத்தில், மகரயாழிலே இனிய இசைகள் பிறந்தாற்போலவும், தேவர்களுக்கு அலைவீசுங் கடலானது அமுதத்தைப்பெற்றது போலவும், அருமையான இனிய பொதிய மலையானது உலகமுற்றும் பரவிய பெரிய தமிழைக்கொடுத்தது போலவும், ஒப்பற்ற வொரு குமாரத்தி பிறந்தாள். (௭)

பருவ மங்கைய ரழகெலா மொருவழிப் படுத்தி
யுருவ மாக்கின னுறுப்பெனு மவயவத் துவமை
பொருவ மற்றையோர்க் குள்ளபோற் படைத்திலன் புதுப்பூ
மருவி ருங்குழற் குவமையே தியம்புமிவ் வையம்.

(இ-ள்.) பால்ய ஸ்திரீகளின் அழகு முழுவதையும் ஒன்றுசேர்த்து ஒருருவமாக்கினன் பிரமதேவன். அவளுக்கு அங்கமென்னும் அவயவங்களுக்குரிய உவமானங்கட்குப்பொருந்த, மற்றப்பெண்கட்கிருப்பனவொன்று உண்டாக்கினனில்லை. அன்றலர்ந்த மலர் சூடிய அவளுடைய பெரிய கூந்தலுக்கு இவ்வுலகினர் எதனை உவமையாகச் சொல்லுவர். எ - று. (௮)

இத்தி றத்தொடும் வளர்தரு கலாவதி யென்பா
ளுய்த்து ரைத்துள கலையெலா மொருங்கினி துணர்ந்தாண்
முத்த வாணகை யிவடனை மணந்தனன் முரட்போர்
மத்த யானையோர் தனிக்குடை மதிக்குல வழுதி.

(இ - ள்.) இவ்வகை யழகோடும் வளர்கின்ற கலாவதியெனும் பெயர்பெற்ற அப்பெண், பெரியோர் தேர்ந்து கூறிய நூல்களையெல்லாம் முற்றும் இனிதாகத்தேர்ந்தனள். முத்துப்போலும் ஒளி வீசும் பற்களையுடைய இவளை, மாறுபடுகின்ற யுத்தத்தில் வலிய மதங்கொண்ட பட்டத்து யானையையும் ஒப்பற்ற ஓர் சந்திரவட்டக்குடையையுமுடைய சந்திர குலத்தவனாகிய ஒரு பாண்டியன் மணஞ் செய்தனன். எ - று. (௯)

வதுவை முற்றினன் மாநகர் கொணர்ந்தனன் வழுதி
மிதுமு கத்தின ளலநுகர் விருப்பொடு வெதும்பிப்
புதுமு லைத்தடம் புல்லலுற் றனனது பொழுதின்
மதும லர்க்குழ றீண்டனீ யென்றிடை மறுத்தாள்.

(இ - ள்.) அம்மன்னன் மணவினை முடித்துத்தன்னுடைய சிறந்த நகரத்திற்கழைத்து வந்தான். பூரண சந்திரன்போலும் முகத்தையுடைய அக்கலாவதியின் கலவிச்சுகத்தை விரும்பிக்காமத்தியாற்றகிக்கப்பட்டு, பரந்த அவளுடைய இளந்தனங்களைத்தழுவத் தொடங்கினான். அப்போது தேன் சிந்தும் மலர்மாலை யணிந்த கூந்தலையுடைய கலாவதி தொடாதேயெனத் தடுத்தாள்.

உலகம் யாவையு முள்ளன சராசர மனைத்துங்
கலவி யிற்பது தொன்மைய தாயது சுருதி

பலகின் மந்திர வஞ்செழுத் தறிந்திலை யரச
புலவ ருந்தினை பிறர்மனை விரும்பினை புகுந்தாய்.

(இ - ள்.) அரசனே! உலக முழுவதிலும் உள்ளனவாகிய சராசரப்பொருள் களிலெல்லாஞ் சூழ்ந்திருப்பதும், பழமையானதும், வேதத்திற்சொல்லுவ குற்றமில்லாத மந்திரமுமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை நீ யறிந்தாயில்லை. மாமிச பட்சணஞ் செய்திருக்கின்றனை, பிறர் மனைவியரை விரும்பி அவர் பாற்சுக மநுபவித்தனை. எ - று. (கக)

என்றெ டுத்தெடுத் தீதல பலவெலா மிசைத்தாள்
குன்றெ டுத்தமென் கொம்பரிற் குழைபடு நுசுப்பாள்
மன்ற லந்தொடை வழுதிமா வுணர்ந்திகன் மார
னொன்ற லாதன பலகணை சொரிந்துநின் றுருத்தான்.

(இ - ள்.) குன்றுகளைச்சுமக்கும் மெல்லிய கொடிபோலத்துவளும் இடையையுடைய அக்கலாவதி, இப்படியும் இதுவல்லாமற் பலவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லினள். மணந்தங்கிய அழகிய மலர்மாலை யணிந்த பாண்டியனது காம விச்சையை வலிதங்கிய மன்மதனறிந்து ஒன்றல்லாதனவாகிய மலர்ப்பாணங் கள் பலவற்றையும் அவன்மேற் பிரயோகித்துநேர் நின்று துன்பு செய்தான்.

மார னம்புதொட் டார்த்தெழ மம்மரின் மயங்கு
மீர வாடைதொட் டிழுகுற வெரியெழ வுயிர்க்குங்
காரி ருட்பிழம் பொழிவது கற்பமென் றயருமே
வேரி யந்தொடை சாந்தொடும் பொரிதர வெதும்பும்.

(இ - ள்.) மன்மத பாணங்கள் பாய்ந்து தைத்துக் காமம் அதிகரித்தலால் காம மயக்கத்தோடு மயங்குவான். குளிர்ந்த வாடைக்காற்று உடலைப்பரிசித் துச்செல்ல, தீப்பொறி சிந்தப் பெருமூச்செறிவான். கறுத்த இருட்டொகுதி நீங்குவது ஒரு கற்ப காலமென்று வருந்துவான். வாசந்தங்கிய அழகிய மாலை யும் கலவைச்சாந்தும் கருகிப்போக வெதும்புவான். எ - று. (கங)

ஊது தென்றல்வெற் புயிர்த்திட வுடனுயிர்ப் பெறியுஞ்
சீத லக்கலைத் திங்களாற் றெருமருந் திகைக்கும்
போது மேற்றிசை புகுதரப் புகுந்தபுன் மாலை
மீதெ ழுநதழற் செக்கரால் வெதும்புமெய் வெயர்க்கும்.

(இ - ள்.) பொதிய மலையிற்பிறக்கின்ற மிருதுவாக வீசுந் தென்றற்காற்று வீசுதலால் உடனே பெருமூச்செறிவான். குளிர்ச்சி வாய்ந்த கலைகளையுடைய சந்திரனால் மயக்கெய்தித் தியங்குவான். சூரியன் மேற்றிசையடைய உடனே தோன்றிய சிறுமாலைப்பொழுதில் ஆகாயத்திற்றோன்றுந் தீயமான செவ்வா னத்தால் உடல் வெப்பமெய்தி வெயர்ப்பான். எ - று. (கச)

கருகு வார்குழ லறிவெலா நுகர்ந்தது கமலத்
தருகு வார்குழை மனங்கவர்ந் தனவவற் றிடைபோய்ப்
பொருது லாவியீண் டொருகுமி ழிடறிய புலவுக்
குருதி வேலின்கண் கவுள்ளன் னுருயிர் குடித்த.

(இ - ள்.) கலாவதியின் கரிய நெடிய கூந்தல் என்னறிவு முழுவதையும் கவளீகரித்தது. முகமாகிய தாமரைக்கு அருகேயுள்ள குண்டலங்கள்பாற்போர்

செய்து ஓடித்திரும்பி ஒரு குமிழம்பூவாற்றடை படுத்தப்பட்ட புவரன் மணங் கமழும் உதிரத்தோய்ந்த வேல் போலும் கொடிய விழிகள் என்னரிய உயிரைப் பருகின. எ - று. (கரு)

ஈர வாணிலா வெரியெழத் தந்தனை யிலவ
லூரல் வாணிலா வளித்திலை முடிப்பட முயன்றாய்
மார வேளெறி குவளையென் மருங்குற வைத்தா
யேரி தழ்க்கருங் குவளைநோக் களித்திலை யென்றான்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சி பொருந்திய ஒள்ளிய நிலவைத்தீப்பொறி கடச்செய் தனை. இலவுபோன்ற இதழ்களினுள்ளிருக்கும் வெள்ளிய சந்திரிகையைத் தந்தாயில்லை. கொல்லத்தொடங்கியவளாய், மன்மதன் தொடுக்கும் நீலோற் பல மலரை என்பாலடையப்பொருத்தினை. ஒப்பற்ற இதழையுடைய கரிய நீலோற்பலம் போன்ற பார்வையைத்தந்தாயில்லை. எ - று. (கசு)

நஞ்சி ருத்திய கண்களு முளைத்தநாண் மதியப்
பிஞ்சி ருத்திய நெற்றியும் பிண்டிமென் றளிரிற்
பஞ்சி ருத்திய பாதமும் படைத்தொரு மருங்கு
நெஞ்சி ருத்திய விரக்கமும படைத்தில னிமலன்.

(இ - ள்.) விஷத்தைப்பொருந்திய விழிகளும், தோன்றுவதாகிய மூன்று நாளாகிய பிறைச்சந்திரன் பொருந்திய நெற்றியும், மெல்லிய அசோகந்தளிர் போன்று செம்பஞ்சக்குழம்பூட்டிய பாதங்களும் ஈசுவரன் படைத்து, ஒரு பக்கலில் மனத்தின்கண் இரக்கத்தினையும் என் உனக்குப் படைத்தானில்லை?

இரங்கு நாளினி யென்றுள துரைத்திடு மெளியேன்
கரங்க ளும்முலை புதைத்திடுங் காலமு முளதோ
சரங்க ளெண்ணில துரந்தனன் மதனனச் சரத்தா
லரங்கு நெஞ்சொடு மயர்ந்தனன் றிருவுளத் தடையீர்.

(இ - ள்.) உமது மனம் இரங்குந்தினம் என்றைக்குள்ளது? சொல்லும். என் கைகள் உம்முடைய தனங்களைத்தழுவுங் காலமுமுள்ளதோ? மன்மதன் கணக்கில்லாதனவாகிய அம்புகளை விருத்தனன். அவ்வம்புகளால் வருந்துகின்ற மனத்துடன் சோர்ந்துள்ளேன். இவற்றை உம்முடைய மனதிற் கொள்ள வேண்டும். எ - று. (கஎ)

பாண்டி றந்திடு நாளிது மங்கலங் காத்தெ
னீண்டு துன்பொழித் திரங்கவி ரென்றெடுத் திரந்து
தூண்ட காமநோ யாறலன் முகிண்முலைத் தடத்துப்
பூண்டு வீழ்ந்துறத் தழுவினன் மதிக்குலப் புதல்வன்.

(இ - ள்.) சந்திரவமிச குமாரனாகிய அப்பாண்டியன், இன்று நான் உயிர் நீங்கியிருக்குந்தினமாயிருக்கின்றது உமது மாங்கல்யத்தைக்காத்துக்கொண்டு எனக்குண்டாகிய துயரத்தை யகற்றி மனமிரங்க வேண்டுமென்று யாசித்துப் பன்முறை கூறி, அதிகரித்த காமநோயைச் சகியாதவனாகி, கோங்கரும்பு நிகர்த்த முலைகளினிடத்து விருப்புற்று மேல்விழுந்து மார்புறத் தழுவிக்கொண் டான். எ - று. (கஅ)

அனைய மேனியின் றனைவெழு வாற்றல னாகி
வினைய முற்றுறு தன்னிலை வெருவர னீங்கி

நனைந றுங்குழ னல்லுருத் தீண்டலும் வுடலைத்
துனைக டுங்கனல் வெதுப்பிய தென்னெனச் சொல்லும்.

(இ - ள்.) அக்கலாவதியின் திருமேனியிலிருந்து அக்கினிச்சுவாலை யுண்டாக, சகியாதவனாகி, தன் வஞ்சக எண்ண முடிவுறாமல் அச்சமயத்திற் பயத்துடன் நீங்கி, தேன் பொருந்தி மணங்கமழும் கூந்தலுடையாளே! உன்னழகிய உடலைத்தொட்ட வுடனே, வடவாக்கினியினும் வேகமாகிய கடுநெருப்பு தகித்தது. இஃதியாது? எனக்கேட்க, கலாவதி கூறுகின்றாள். எ - று. (உ௰)

ஆதி நாயகன் றிருவரு ளாயவஞ் செழுத்து
மோதி யுச்சரித் துணர்ந்திலை யுளத்துறு மயக்காற்
பேதை யென்னுருத் தீண்டிமெய் வெதுப்பெழப் பெற்றாய்
மாத வத்தர்பாற் கேட்டுணர்ந் தென்னுழை வருதி.

(இ - ள்) முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமானது திருவருளாகிய ஐந்தெழுத்துக்களையும் கற்றுச்செபித்துத் தெளிந்தாயில்லை. உன் மனதிலுள்ள காமவிகாரத்தால் பேதைமைத் தன்மையோடு என்னுடலைப்பரிசித்து உன்னுடல் முழுதும் வெப்பமெய்தப்பெற்றனை இனி, பெருந்தவசிகளிடம் அதனையுபதேசிக்கப்பெற்றுத்தெளிந்து, பின்னர் என்னிடம் வருக. எ - று. (உ௧)

அல்லை யாகிமற் றென்னுழை விரும்புதி யாகின்
வல்லை வெநதொழிந் திறக்குவை யென்றனள் மனையா
ளல்லை மாநில மொருகுடை புரக்குமவ் விறைவன்
றொல்லை மாதவக் கற்கரைத் தொழுதனன் றுணைத்தாள்.

(இ - ள்.) அப்படிக்கல்லாது என்பால் இச்சிப்பையாயின் அதிவிரைவில் வெந்து உயிர் நீங்குவையெனக் கலாவதி சொன்னாள், எல்லைக்குட்பட்டபாண்டிநாடு முழுவதையும் ஒப்பற்ற வெண்குடை நிழலிற்காக்கும் அவ்வரசன், பெருந்தவமுடைய பெரியோராகிய கற்கரைத்தரிசித்து, அவர் உபய பாதங்களை வணங்கினான். எ - று. (உ௨)

தொழுத வேந்தனை நோக்கினன் மாதவத் தூயோன்
முழுது மாநில மொருங்கெடுத் தாண்டருண் முதல்வ
வெழுது பேரெழி லிழிந்தனை யொளிமழுங் கினையாற்
றழுவு சிந்தனை தளர்ந்தனை யென்னெனச் சாற்றும்.

(இ - ள்.) தம்மைப்பணிந்த பாண்டியனைப் பெருந்தவமுடைய் புனிதராகிய கர்க முனிவர் பார்த்தருளி, பெரிய பாண்டிநாடு முழுவதையும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து அரசு செய்யும் முதன்மையுடையானே! சித்திரத்தெழுதத்தக்க மிக்க அழகென்று சோபித நீங்கினை அன்றியும் ஒளிப்போடுகூடிய மனம் வருந்தினை. யாது காரணம்? என வினவ, அரசன் சொல்லுவான். எ - று. (உ௩)

இற்றை நாள்வரை நாளவங் கழித்தன னெறிநீர்
முற்று மாநிலம் புரந்தனன் முன்வினைப் பயனாற்
பெற்ற பேதுறு பிணிபடா தொருநெறி மறைநூல்
சொற்ற வஞ்செழுத் துணாத்தெனப் பின்னரும் தொழுதான்.

(இ - ள்) இன்று வரையில், நாள்களை வீணாகக்கழித்தேன். திக்கெங்கும் நீர்வளமுள்ள பாண்டிநாடு முழுவதையும் அரசு செய்தேன், முற்பிறவியில்

யான் செய்த தீவினைப்பயனால் அடையத்தக்க பயன் இதுவாயின் அது தவிருது ஒப்பற்ற வேதமார்க்கமாகிய சாத்திரங்களிற்கூறிய பஞ்சாக்கரத்தை யுபதேசிப் பீரென்று வேண்டி மீண்டும் வணங்கினான். எ - று. (௨௪)

கனித்த சிந்தையம் மாதவன் கண்ணருள் சுரந்து
தனித்த வானெறி யஞ்செழுத் தொருசெவித் தாரை
தொனித்து ணர்த்தின னன்னவன் றன்னுழைத் தொடர்ந்த
பனித்த பாதகங் கருங்கொடி யுருக்கொடு பறந்த.

(இ - ள்.) கனிவாகிய மனமுடைய அக்கற்க முனிவர் பெரிய திருவருண் மிகுந்து, ஒப்பற்ற சிறந்த மார்க்கமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை, அப்பாண்டியன் வலக்காது வழியாய் உச்சரித்து உபதேசஞ்செய்தருளினர். உடனே அப்பாண்டியன்பால் தொடர்ந்ததாய் அவனை வருத்திய பாவங்கள் கரிய காக்கை வடிவாய்ப் பறந்தோடின. எ - று. (௨௫)

பறந்து சென்றவப் பாதகப் படர்சிறைக் காகஞ்
சிறந்த வஞ்செழுத் தெரியினாற் செலவறக் கரியா
யிறந்து வீழ்ந்தன வீங்கிவன் பவித்திர மெய்தி
மறந்து ணர்ந்தன னுமென முனிவனை வணங்கி.

(இ - ள்.) பறந்தோடிய பாவங்களாகிய பரந்த சிறகுகளையுடைய அக்காகங்கள் சிறப்புப்பொருந்திய பஞ்சாக்கரமெனும் அக்கினியினால் பறத்தலின்று நீங்கிக்கரியாகி இறந்து விழுந்தன. இவ்விடத்தில் இப்பாண்டியன் புனிதமுற்று, நித்திரை விட்டெழுந்தவனைப்போல அக்கற்க முனிவரை வணங்கி. எ - று. (௨௬)

ஆசி பெற்றனன் முனிவராற் கருச்சனை யயர்ந்தான்
பூசல் வண்டறை தாரினன் றன்னகர் புகுந்து
பாசிழைத்துணைப் பணைமுலைக் கலாவதி பணைத்தோ
ளேசி லன்பொடு மின்னல நுகர்ந்தன னிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆசிவசனங்களை அவர் பாற்பெற்றுக்கொண்டு, வழிபாடியற்றி, போர்செய்யும் வண்டுகளொலிக்கும் மலர்மாலை சூடிய பாண்டியன் தன் நகரையடைந்து, பசிய ஆபரணந்தரித்த பூரித்த இருதனங்களையுடைய கலாவதியின் மூங்கிலையொத்த இருதோள்களைத்தழுவி, குற்றமில்லாத உண்மையன்புடன் அவளது இனிய சுகத்தை அநுபவித்திருந்தான். எ - று. (௨௭)

இவ்வகல் பற்பல கழிதரக் கலாவதி மணிநூல்
பெய்க லத்திள முகிண்முலைத் தலம்பிரிந் திலனாய்ச்
செய்க லத்தொடு மகவொடு நிதியொடுஞ் சிறந்தான்
பைக லப்புறு நெடுநில நெடிதுநாட் பரித்தான்.

(இ - ள்.) பற்பல நாட்கள் இப்படிச்செல்ல, கலாவதியின் அழகிய மாங்கல்யதாரணமும் மிக்க ஆபரணங்களுமுடைய இளமைத்தன்மை வாய்ந்த அரும்பு போன்ற குசங்களைவிட் டகலாதவனும், செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களுடனும் புத்திரர்களுடனும் சிறப்பெய்தியவனும், ஆதிசேடன்பணா முடியிற்றங்கிய பெரிய அப்பாண்டிநாடு முழுவதையும் பல காலம் அரசு செய்திருந்தான். எ - று. (௨௮)

கரும முற்றிய காலம்வந் தடுத்தது முலைகொண்
டருகு சிற்றிடைக் கலாவதி தன்னொடு மரன்கட
திருவ ருட்பெறக் கைலைபோய்ச் சிறந்தனன் சிலநா
ளுருகு காதலி னவளொடு மருங்கதி யுற்றான்.

(இ - ள்.) வினைப்போகம் முற்றுப்பெற்ற காலம் வந்து சேர்ந்ததும், முலைகளைத்தாங்கி வருந்தும் நுண்ணிய சிற்றிடையையுடைய கலாவதியுடன், சிவபெருமானுடைய திருவருளைப்பெறக்கருதித் திருக்கைலைக்குச்சென்று, சில தினங்கள் சிறப்புற்றிருந்து, மன வுருக்கத்தோடு கூடிய அன்புடையவனாய், அக்கலாவதியோடும் அரிய மோட்சபதவியை யடைந்தான். எ - று. (௨௯)

இன்னு மோர்பெருஞ் சரிதைமற் றுளதென வெடுத்து
மன்னு மாதவச் சூதமா முனிவரன் வகுப்பான்
கன்னல் வேலியுங் கதலியுங் கழனியுஞ் சூழ்ந்த
துன்ன ரும்புக ழாடவ தேயமொன் றுளதால்.

(இ - ள்.) மற்றும் வேறொரு பெரிய சரித்திரமுளதென்று சொல்லத்தொடங்கி, நிலைபெற்ற பெருந்தவத்தையுடைய சிறந்த சூத முனிவர் சொல்லுகின்றார். கரும்பும் வாழையுமே வேலியாகவுள்ளதும் கழனிகள் சூழ்ந்துள்ளதுமான யாவரும் நினைத்தற்கரிய கீர்த்தியமைந்த ஆடவமென்னும் ஒரு தேசமுண்டு. எ - று. (௩௰)

சாலி வேலியந் நாட்டிடைத் தடநெடும் புரிசை
கோலி யிட்டமா லியமெனுங் கொடிநக ரதன்பா
லோது மாமறை முறைதெளிந் துணர்ந்தவ னாறு
நூலி யற்கைமுற் றுணர்ந்தவன் சுபுத்தன்முந் நூலோன்.

(இ - ள்.) நெற்பயிரை வேலியாகவுடைய அவ்வாடவ நாட்டில், பரந்து நீண்ட மதில்கள் சூழ்ந்தமைந்திருக்கும் கொடிகள் கட்டிய மாலியம் எனும் நகரத்திலே, முப்புரிநூலணிந்த வேதியராய், சிறந்த நான்கு வேதங்களையும் முறைப்படி ஓதி யுணர்ந்தவராய், ஆறு சாத்திரங்களின் தாற்பரிய முற்றும் தெரிந்தவராய்ச் சுபுத்தரெனும் பெயரினரொருவரிருந்தார். எ - று. (௩௧)

இருக்கு முற்றுணர்ந் திவன்றவ மிழைத்தலு மிவன்பாற்
சுருக்கில் கேள்வியன் றருமனென் றொருமகன் றோன்றப்
பெருக்கு மந்நகர்ப் பெருமறைக் குலத்தொடு விபுல
னுருக்கு மெய்த்தவத் துதவினன் மக்களோ ரிருவர்.

(இ - ள்.) இச்சுபுத்தர் வேதமுழுவது முணர்ந்து தவம்புரிந்து வருகையில் இவருக்குப் பரந்த நூற்கேள்வியுடைய தருமனென்று வொருபுத்திரன் பிறக்க, பெரிய அந்த மாலிய நகரிலுள்ள சிறந்த அந்தணர் குலத்தினராகிய விபுலரென்பவர் மனவுருக்கத்தோடு கூடிய மெய்த்தவத்தினால் இருபுதல்வரைப் பெற்றனர். எ - று. (௩௨)

தநயன் முன்னவன் றரும்பெயர் சந்திர சேனன்
பிளைய வன்பெயர் மிருதுசந் திரனெனப் பெற்றா
னிளைய மைந்தரின் முன்னனுந் தருமனு மியைந்து
வினைக ளோர்ந்தனர் நண்புகொண் டொழுகினர் விரும்ப.

(இ - ள்.) அவ்விருபுலவர் புதல்வரில் முன்னவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பெயர் சந்திரசேனன். பின்னவன் தன் பெயர் மிருது சந்திரன் என்றழைக்கப்பெற்றான். இவ்விருபுதல்வரில் மூத்தோனாகிய சந்திரசேனனும் சுபுத்தர் மகனாகிய தருமனும் மனமியைந்து வஞ்சகம் நீங்கினவர்களாய் விருப்பெய்திச் சிநேகமுற்றிருந்தனர். எ - று. (௩௩)

பருவ மேழ்பிற கிட்டனர் பழமறை விதியா
லுருவ நூல்புனைந் தோதினருணர்ந்தன ரொருங்கே
தரும நீதியு மொழுக்கமுந் தழுவினர் சான்றோர்
பெருகு மன்பினர் களிப்புற வளர்ந்தனர் பிரியார்.

(இ - ள்.) ஏழுவயது கழிந்தவர்களானார்கள். பழைமையான வேதங்களை விதிப்படி, அழகிய உபவீதந்தரித்து ஓதி யுணர்ந்தார்கள். புண்ணியத்திற்குரிய நீதிகளையு மொழுக்கங்களையுங் கடைப்பிடித்தார்கள். மேலோர்களுந் தம்பால் விசேட அன்புடையவர்களும் மகிழ்வெய்தும்படி யொருவரை யொருவர் பிரியாமல் வளர்ந்து வந்தார்கள். எ - று. (௩௪)

மறைக வர்ந்தெழு கொழுந்தென விவர்வளர் நாளி
னுறைத வத்துறை வித்தியா னந்தனென் றொருவ
னிறைம யக்கமுங் காமமும் வெகுளியு நீத்தோன்
றுறைகொள் பற்பல தவத்தினி லிலறந் துறந்தோன்.

(இ - ள்.) வேதங்களை விழுங்கி யுயர்ந்து கொழுந்துபோல விவ்விருவரும் வளருங்காலத்தில் உறுதியான தவநிலையுடையராய் ஆத்மாக்களுக்கு மிகுந்துள்ள காமம் வெகுளி மயக்கம் என்றமுக்குற்ற நீங்கினவராய் அளவையுடைய வெண்ணிறந்த தவச்செயலால் இல்லறத்தை விடுத்தவராகிய வித்தியானந்தரென்னும் ஒரு முனிவரிருந்தார். எ - று. (௩௫)

அந்த மாமுனி வரனடி யடைந்தன ரிவர்க
ளெந்தை யாங்களு மில்லறந் துறப்பதற் கியைந்தேஞ்
சிந்தை கூர்ந்தினித் திருவருள் புரிகெனச் செப்பி
மைந்த ராங்கவன் றுண்மிசை வீழ்ந்தனர் வணங்க.

(இ - ள்.) இத்தருமன் சந்திரசேனனென்னும் புதல்வரிருவரும், சிறந்த அவ்வித்தியானந்த முனிவருடைய பாதங்களை யடைந்து, எமது தந்தையே! நாங்களு மில்லறத்தைத் துறப்பதற்குடன் பட்டோம். தேவரீர் திருவுள மிகுந்தினித்திருவருள் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அம்முனிவர் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்க. எ - று. (௩௬)

புரிதும் யாமெனப் புதல்வருக் காசிகள் புரிந்து
பெரிது வந்தன னில்லறத் திழி[illegible]யும் பிரிந்தோ
ரரிது பெற்றுள பேற்றையு முணர்த்தின னினையார்
துரிச றுத்துணர் சிந்தையர் விடைபெறத் தொழுதார்.

(இ - ள்.) நாமப்படியே செய்வோமென்று அவ்விருவிருர்க்கும் ஆசீர்வாதஞ் செய்து மிக மகிழ்ச்சியெய்தி யில்லறத்தினது இழிவுடைமையையுந் துறவிகள் அரிதாகப்பெற்றிருக்கும் பேறுகளையும் அறிவித்தார், அவ்விருவருங் குற்றமறத்தெளிந்த மனமுடையராய் அவர்பால் விடைபெறப்பணிந்தார்கள். எ - று.

வணங்கி மீண்டன ரீன்றவர்க் குரைத்தனர் மைந்தர்
பிணங்கு நூல்புனை விபுலனன் பொடும்பெரி துவந்தா
னிணங்கு மைந்தர்க ளிருவரி லொருவனில் லறத்தை
மணந்து வாழ்வு மற்றவன் றுறக்கவு மதித்து.

(இ - ள்) அவ்வாறு பணிந்து திரும்பித்தம் பெற்றோர்க்குச்சொல்லினர். அப்பெற்றோரில் நெருங்கிய உபவீதமணிந்த விபுலர் தமக்குவாய்த்த விருபுத்திரரில் ஒருவன் இல்லறத்தைக்கலந்து வாழவும் மற்றொருவன் துறவியாகவும் யோசித்து அன்பொடு பெருமகிழ்ச்சி யெய்தினர். எ - று. (௩௮)

நன்று சந்திர சேனநின் கருத்தென நயந்தா
னன்று மைந்தனும் வித்தியா னந்தனை யடைந்து
தன்று ணைப்பெருங் கிளையொடு மில்லறந் தணந்தா
னென்று மூன்றுதண் டெடுத்தனன் மாதவத் துயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சந்திர சேனனே! நின் கருத்து நன்று யிருந்தவென்று மகிழ்ந்தார். சந்திர சேனனென்னுங் குமாரனும் அப்பொழுதே வித்தியானந்த முனிவரையடைந்து தன்றுணை வரையும் பெரிய வுறவினரோடு மில்லறத்தை விடுத்தான். பொருந்திய திரிதண்டத்தை யெடுத்துக்கொண்டான். சிறந்த தவத்தில் மேம்பட்டான். எ - று. (௩௯)

ஐந்து மாபெரும் புலத்தின்மே லெழுதரு மவாவை
யிந்தி யங்களோ டொடுக்கினன் யோகமுற் றிழைத்தா
னந்த யோகத்தி னுயர்நிலைப் பதவிமுற் றறிந்து
சிந்தை யாரினுந் தெரிவுறாப் பரத்திடை செறித்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய ஐம்பெரும்புலன்களின் மீதுண்டாகு மாசையையுமைம் பொறிச்சேஷ்டையையு மொழித்தவனாயோக நிலையெய்தி யொழுகினான். அந்த யோகத்தின் உயர்ந்த நிலையிலுள்ள பதவி முழுவதையுந்தெரிந்து தன் மனதை யொருவராலு முணரப்படாத பரமாகிய சிவபெருமானிடத்திற் கலக்கச்செய்தான். எ - று. (௪௦)

மற்றை யோர்தனிப் புதல்வனுந் தன்மனத் தொருப்பா
டுற்ற தந்தையாஞ் சுபுத்தனுக் குரைத்தனு மொருநீ
கற்ற கல்வியைக் கமர்விடுத் தொழிதியோ தமியேம்
பெற்ற பேறுனை யன்றியும் பிள்ளைமற் றுளதோ.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற மற்றொரு புதல்வனாகிய தருமனுந் தன் மனவொருப்பாட்டைத்தன் பிதாவாகிய சுபுத்தருக்குச்சொன்ன வுடனே, ஒப்பற்ற நீ பயின்ற கல்வியை வெடிப்பிற் கவிழ்த்தொழித்தனையோ? தனியே யிருக்கு நாங்களிருவருமுன்னை யன்றிப்பெற்ற பிள்ளைகள் வேறுண்டோ? எ - று. (௪௧)

மட்டு லாவருங் குழலியை வதுவைசெய் மணநா
ளிட்ட மாலையுந் தோள்களுங் காணவென் றிருக்கேங்
கட்டு காவியந் துகிலொடு நீவரக் காணப்
பட்ட கண்களைப் பறித்தெறி யேன்கொலிப் பாவி.

(இ - ள்.) மணங்கமழு மளகத்தையுடைய வோர் கன்னிகையை மணம்புரியுங் கொண்டாட்டமான தினத்தில் நீயணிந்த மணமாலையையும், அதை யணிந்த

தோன்றலையுங் காணவேண்டுமென்று விரும்பியுள்ளோம். கட்டுகின்ற அழகிய காவி வஸ்திரத்தோடு நீ வரக்காணப்பட்டவென் கண்களை இப்பாவியாகிய நான் பிடுங்கியெறிய மாட்டேனோ? எ - று. (௪௨)

ஈன்ற தாயினை யீன்றெடுத் திருபுயத் தணைக்கு
மான்ற தந்தையை யரந்தைசெய் தகன்றுபோ யடவி
தோன்றி மாதவந் தொடங்கினோ ரிவர்களைத் தொல்லை
மூன்று தேவரு முனிவுற நிரயமுற் றிழிவார்.

(இ - ள்.) பெற்ற தாயையும் பெற்றெடுத்து இருதோளிலு மணைத்துக் கொள்ளுஞ் சிறந்த தந்தையையுந் துன்பப்படும்படி விட்டுச்சென்று வனத்திலடைந்து பெருந்தவஞ்செய்யத் தொடங்குமிவர்களைப் பழமையான மும்மூர்த்திகளுங் கோபமடைய நரகத்திலடைந்து தாழ்வார்கள். எ - று. (௪௩)

என்னை நீத்துநீ யிற்றுறந் தேகினை யாயி
னுன்னை நீத்துநா னுயிர்பொறுத் துய்யுநா ளுளதோ
பின்னை நோற்றொரு மகப்பெறப் பெற்றிலே னென்னு
மன்னை யாகுலித் தழுதன ளருகிருந் தரற்றும்.

(இ - ள்.) என்னைப்பிரிந்து நீ இல்லறத்தை விட்டுச் செல்வாயாயின், உன்னை நீங்கி நான் உயிர் சுமந்து பிழைத்திருக்கும் நாளும் உள்ளதோ? மீண்டுந் தவஞ்செய்து ஒரு பிள்ளையைப் பெறுவதற்கும் வலியில்லேன் என்று, தாயானவள் வருந்தி அழுபவளாய் அருகிலிருந்து அலறுவாள். எ - று. (௪௪)

தாயி ரங்கவுந் தந்தைநின் றிரங்கவுந் தமர்சூழ்ந்
தாயி ரம்பெய ரிரங்கவு மிரங்கில னவையான்
பாயி ரந்தொகு நூலுணர்ந் தில்லறம் பரியான்
போயி ரங்கரு விக்கிரி புகமனம் புரிவான்.

(இ - ள்.) தாய் வருந்தவுந், தந்தை எதிர் நின்று வருந்தவும், உறவினர் பலர் சுற்றிக்கொண்டு வருந்தவும், அத்தருமன் வருந்ாதவனாகி, பாயிரத்துடன் சேர்ந்த ஞான நூல்களை யுணர்ந்து இல்லறத்தைத் தாங்காதவனாகி, ஒலிக்கின்ற அருவியானது ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும் மலைக்குப் போகும்படி மனங்கொண்டான். எ - று. (௪௫)

மைவ ருங்குழ லன்னையுந் தந்தையு மதலை
மெய்யு நீழலு மாமென விடுத்தில ரதுநாட்
செய்ய மாநக ரதனிடைப் பிருகுவாந் தெய்வப்
பொய்யில் கேள்வியன் புகுந்தன னவனுழைப் புகுந்தார்.

(இ - ள்.) மேகம்போலுங் கூந்தலையுடைய தாயும், பிதாவும், தமது குமாரனை ஒருடல் போலவும், தாங்களே அவ்வுடலின் நிழல் போலவும் அவனை நீங்காதிருந்தார்கள். அப்போது செப்பமாகிய சிறந்த அக்கிரகாரத்தில், பிருகு வென்னுந் தெய்வீகந்தங்கிய மெய்யுணர்வுடைய முனிவர் எழுந்தருளினர். இவர்கள் அவர் சந்நிதியுற்றார்கள். எ - று. (௪௬)

அரிய மாதவத் தந்தணீ ரருந்தவம் வருந்திப்
புரியு நன்மையிற் பெற்றன மொருதனிப் புதல்வ
னரிய நெஞ்சினே மிறந்துற வில்லறந் துறந்து
பிரிவ தென்னுமற் றிவனல தில்லையோர் பிள்ளை.

(இ - ள்.) அரும் பெருந்தவமுடைய முனிவரே! நாங்கள் வருத்தத்தோடு அருந்தவஞ்செய்த புண்ணியத்தால் ஒப்பற்ற ஒரு புத்திரனைப்பெற்றோம், அத்தகைய இவன், வருத்தமெய்தும் மனமுடைய நாங்கள் இறந்து போம்படி இவ்வறத்தைவிட்டுப் பிரிதலைக்கருதுகின்றான். இவனை யல்லாமல் வேறொருபிள்ளையும் எங்களுக்கில்லை. எ - று. (சஎ)

ஆங்க வன்றனை யருகழைத் தருக்கிய சிந்தை
யோங்கி மீச்செல வுரைத்தியென் றுரைத்தடி வணங்கத
தேங்கு மாதவப் பிருகுவச் செல்வனைச் சிறியோய்
பாங்கி ருத்தியென் றிருத்தின னிவையன பகர்வான்.

(இ - ள்.) ஆதலின், தேவரீர் அப்புத்திரனை யருகே யழைத்து, அவனுடைய அற்ப யோசனை விசேடித்துத்தீர்க்கமாம்படி கூறி யருளவேண்டுமென்று வேண்டி, அவர் பாதங்களிற் பணிய, பெருந்தவமுடைய பிருகு முனிவர், அச்சிறுவனை நோக்கி, பிள்ளாய்! பக்கலிலிருக்க வென்றிருக்கச்செய்து இப்படியுரைக்கின்றார். எ - று. (சஅ)

தரும மேமுத லாகிய நான்கையுந் தழுவி
யிருமை யும்பெறத் தருகுவ தில்லறப் பகுதி
யருமை நல்லற மிழைக்கினு மத்தவத் துறையோர்
கரும மில்லையே லத்தவ மவத்தொடுங் கழியும்.

(இ - ள்.) தருமமுதலிய நான்கு புருடார்த்தங்களையுந் தழுவி, இம்மை மறுமைப்பயன்களையுந்தருவது இல்லற தருமமாம். அத்துறவற மார்க்கத்தில் அருமையாகிய நல்ல புண்ணியங்களைச்செய்தாலும் ஓர் விடயந்தவறினால் அத்துறவறம் அப்பிரயோசனமாகி நீங்கும். எ - று. (சகூ)

நோற்ற ருந்தவ முயன்றுளோ ரத்தவ நோலார்
வேற்று வெவ்வினைத் துறையுளோர் தெய்வவே தியர்கண்
மாற்ற ரும்பசித் தழலெழ வரவெதிர் வழங்கி
யாற்றி யத்தழ லவிப்பரேற் றீவினை யவிப்பார்.

(இ - ள்.) அருந்தவங்களை அநுஷ்டித்து முயன்றோர்களும், அவ்விதத்தவத்தை யநுஷ்டியாதவர்களும், இவற்றிற்கு வேறாயுள்ள கொடுந்தொழின் மார்க்கத்துற்றோரும், தெய்வீகந்தங்கிய அந்தணர்கள் ஒரு காலத்தில் தணிக்கமுடியாத பசித்தழலோடு வந்த வுடனே, அவர்களை யெதிர்கொண்டழைத்து உபசரித்து, அத்தீபாக்கினியைத் தணிப்பாராகில், தங்கள் தீவினையையொழிப்பார்கள். எ - று. (ருய)

இன்று நோற்றுள தவமெலா மிவ்வுடம் பிகந்து
சென்று வேண்டுவ தின்னலஞ் செறிவதற் கன்றோ
வன்று வேண்டுறு பிறப்பினில் வில்லறத் தடைந்தோ
ரென்று மச்சிறப் பெய்துவ ரையமற் றில்லை.

(இ - ள்.) இக்காலத்தில், நம் நோற்குந் தவங்கள் யாவும், இத்தேகத்தைவிட்டுப்போய் (மேலைப்பிறப்பில்) வேண்டிய இன்ப சுகங்களைப்பொருந்துதற்கல்லவோ? அக்காலத்தில் விரும்பத்தக்க பிறவியிலே இவ்வில்லறத்தையடைந்தவர்கள், எக்காலத்திலும் அந்தச் சிறப்பினைப் பெறுவார்கள். வேறு சந்தேகமேயில்லை எ - று. (ருக)

வகுத்த நுண்பொருள் பெருக்குவான் வீட்டினை யுறுத் தகனற்
றொகுத்த ரும்பொருள் பெற்றனர் பெருவளந் துய்ப்பார்
பகுத்த மேலவர்க் கில்லிருந் துண்பன பகுத்தார்
புகுத்த ருந்தனிப் பதவியந் தெளிதுறப் புகுவார்.

(இ - ள்.) சொல்லிய நுண்ணிய சிவமென்னும் பொருளினிடத்தில் அன்பைப்பெருக்க இல்லறத்தை வெறுத்தலால், தொகுத்துள்ள அவ்வரும் பொருளைப் பெற்றவர்களாய்ப் பெருஞ்செல்வ மநுபவிப்பார்கள். உலகிற்பிறந்த பெரியோர்க்குத் தாம் புசிப்பனவற்றைப் பாகித்துத்தந்தவர்கள், எவரும் பெறுதற்கரிய ஒப்பற்ற பதவியை இலேசில் அடையப்பெறுவார்கள் எ - று. (௯௨)

ஈவ தீதரு மிருவினைப் பகுதிமுற றிடையே
வீவ துண்மைநன் மைந்தரால் வினையற நோலார்
யாவ ராயினுந் தென்புலத் தெரிபடு நிரயம்
போவ தின்றிமற் றும்பரி னும்பரிற் பொலிவார்,

(இ - ள்.) அரிய இருவினைகளுந தரும் இயற்கையிது. இவை முற்றும் இடையே அழிந்துவிடுவது உண்மை. தீவினையகலத் தவஞ்செயயார் யாவராயினும், யமபுரத்தில் தீயமாகிய நரகத்தில் அடைவதில்லாமல், புத்திரப் பேற்றினால் மென்மேலும் உயர்வாகிய பதவிகளையெய்தி விளங்குவார்கள். ()

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

என்பன பலவும் பன்னித் தெருட்டினன் பிருகு வென்பான்
றன்பரி வுள்ளத் தொன்று முணர்ந்திலன் றரும னென்போன்
பொன்பொதி யுளத்தோ ரெய்து மிரவலர் புகன்ற வெல்லா
மன்பறத் துறப்பா னன்ன தன்மைய னாயி னானே.

(இ - ள்.) என்பனவாகிய பலவற்றையும் பிருகு முனிவர் கூறித்தெரிவித்தார். தருமனோ தன் பரிவுதங்கிய மனதில் ஒருசிறிதும் உணர்ந்தானில்லை. பொன்னைமதித்த மனமுடைய செல்வர்கள் தம்பால் யாசகர் கூறினவனைத்தும் அன்பற்று விட்டுவிடுவதுபோன்ற தன்மையையுடையவனாயினான் எ - று.

ஞானமா முனிவ கேண்மோ களிதிரைப் பரவை சூழு
மாநிலப் பரப்பி னுள்ள மன்பதை யெடுத்த வாக்கை
யூனுறுத் தணவு வேண்டா தருந்தவ முயற்றி னுயவார்
யோனிவாய்ப் படுவ ரன்றே யுருளுடைச் சகட மொப்பார்.

(இ - ள்.) சிறந்த ஞானமுனிவரே! கேட்பீராக. குளிர்ச்சிவாய்ந்த அலைகளையுடைய கடல்சூழும் பெரிய பூமியிலுள்ள மானுடரெடுத்த வுடலின்றசையை வெறுத்தாகாரத்தை யிச்சியாமல் அருந்தவம் முயன்று வுச்சிவிப்பார்கள். அல்லாவிடின் உருட்சியுரிய வடிவுடைய தேர்ச்சக்கிரத்தை யொத்தவர்களாய்ப் பல யோனிகளினுமுழதிப்பார்கள் எ - று. (௯௪)

இல்லறத் தியற்றுந் தீமை யிருஞ்சிலை மருங்கு வீக்கித்
தொல்லைவெம் பிறவிப் பௌவங் கடக்குமா றெவனோ வாயோ
ரெல்லையின் வெகுளி காம மயக்கமென் றவற்றை நீப்பா
னில்லறத் தவமே யன்றி யாருளர் நடுவு தீர்ப்பார்.

(இ - ள்.) இல்லறத்திலிருந்து செய்யும் தீமையாகிய பெரிய பாறையை அரையிற்கட்டிக்கொண்டு பழைய கொடிய பிறவிக்கடலைக் கடப்பதெங்ஙனமோ? அநிசீக்கிரத்திற்காமவெகுளி மயக்கங்களாகிய முக்குற்றங்களை யகற்றுகிறவன் நல்ல துறவியேயல்லது இல்லறத்தாருள் இடையில் அகற்றுபவர் யாவரிருக்கின்றனர் எ - று. (௬௭)

மக்களை நிதியைப் பேதை மகளிரை மருங்கு சூழ்ந்த
வொக்கலை நோக்கி யேமாந் துறுகதி நோக்க லாராய்
மிக்கழி நிரயத் தாழ்வார் மென்சிறு பறவை கண்டந்
தொக்குறு கழுத்த கெண்டை கொண்டெழின் பெலா தன்றே.

(இ - ள்.) மெல்லிய சிறு பறவைகள் தங்கள் கழுத்திற் கோக்கப்பட்ட சிறு கெண்டையைத் தூக்கிக்கொண்டு ஆகாயத்திற் பறவாது. அதுபோல, பிள்ளைகளையும் பொன்னையும் பேதமை தங்கிய மாதரையும் அருகே சூழ்ந்த உறவினரையும் பார்த்துக்கொண்டேமாந்தவர்களாய்த் தாமடையவேண்டிய பதவியை விரும்பாதவர்களாய் மிக்க கெடுதிவாய்ந்த நரகத்தில் அமிழ்வார்கள்.

இருவினை யிவற்றை யாண்பெண் ணெனவெடுத் தியற்றி வேதன்
றிருவினை யாண்பா லாகத் தீவினை முற்றும் பெண்பா
லுருவெனப் படைத்து விட்டா னதலா லும்ம னோர்மற்
றருவினை மகளி ரென்றே துறந்தன ராசை யெல்லாம்.

(இ - ள்.) வேதங்களைச்சொல்லிய பிரமதேவன் நல்வினை தீவினையென்று மிவ்விரண்டையுமெடுத்து ஆண்பெண்ணைப் படைக்கத் தொடங்கி நல்வினை முற்று மாண்பாலாகவும் தீவினைமுற்றும் பெண்பாலாகவும் படைத்துவிட்டான். ஆனதால் உன்னைப்போன்ற பெரியோர்கள் தீவினையுருவமென்று அம்மாதர்கள் மேலுள்ளவாசை முழுவதையும் அகற்றினார்கள் எ - று. (௬௮)

தாமத்தால் வீழ்ந்து சோர்ந்த குழலியர் தழுவித் தந்த
காமத்தாற் பெருகும் பாவக் கடற்கரை காண்ப தன்றே
பாமந்தாற் கலக்கத் தோன்றும் பரவைநஞ் சணிந்த கண்ட
னாமத்தாட் புணையொன் றன்றி நமக்கது கடக்க லாமோ.

(இ - ள்.) மலர்மாலையால் அவிழ்ந்துதொங்கிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் தழுவியுண்டாக்கிய மோகத்தினாலே பெருகுகின்ற பாவக்கடலானது கரை கடக்கத்தக்கதன்று. பரவிய மந்தரமாகிய மத்தாற்கடைந்ததாற் றிருப்பாற் கடலிலுண்டான ஆலகாலவிடத்தையணிந்த கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானது கீர்த்திபொருந்திய திருவடிகளாகிய தெப்பமொன்றினாலல்லது நம்போன்றவர்களுக்கு அக்கடலைக்கடக்க முடியுமோ? எ - று. (௬௯)

இவ்வழி தரும னென்பா னெறியெடுத் தியம்ப நோக்குஞ்
செவ்வழி பிருகு முற்றுங் கேட்டனன் சீற்றங் கொண்டா
னவ்வழி யெடுத்த சீற்ற மரிதொழித் தவனை நோக்கி
வெவ்வழி நீப்பா னென்று விளம்புதுங் கேட்டி யென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்வழியாய்த்தருமனென்பவ னெறிாக வெடுத்துச்சொல்லவும், அவனைப்பார்த்திருக்கும் மேலான மார்க்கத்திலுள்ள பிருகுமுனிவர் அதனைறயெல்லாங்கேட்டுக் கோபமுற்று, அப்போதுண்டான கோபத்தை யுதி

நர்கவடக்கி அவனைப்பார்த்துத் துன்மார்க்கத்தை நீக்குவதற்கொன்று சொல்லு வோம். கேட்பாயாக வென்றனர். எ - று. (௧௦)

மூலமாய் நடுவா யீறாய் முதற்பெரும் பொருளாய் முற்று
ஞாலமாய்ப் புனலாய்த் தீயா யுலவையாய் நளிவா னாகி
மேலதாய்க் கீழ தாகி மெய்யுமாய்ப் பொய்யு மாய்முக்
காலமா யுயிர்க டோறுங் கரப்பதொன் றுளது காண்டி.

(இ - ள்.) முதலிடை கடையாகியும், முதற்பெரும் பொருளாகியும், முடி வாயுள்ள பிருதிவியாகியும், அப்பாகியும், தேயுவாகியும் வாயுவாகியும் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாயமாகியு முயர்ந்ததாகியு மிழிந்ததாகியும் உண்மையாகியும் பொய்யாகியும் காலத்திரயங்களாகியும், ஆன்மாக்கடோறும் மறைந்திருக்கு மொரு பொருளுன்ளது. அதனைப்பார்க்கக்கடவாய். எ - று. (௧௧)

செய்தவப் பயனு மற்றை யில்லறச் சிறப்பு மெல்லா
மெய்திய வெளிதி னல்கு மஞ்செழுத் திதனை யின்றன்
பொய்யறு சிந்தை பற்றிப் புலப்பட வுணர்த்து கின்றே
னுய்தியென் றுணர்ந்தி ஞானப் புதல்வனு முணர்ந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) துறவு நெறியிலிருந்து செய்யத்தக்க தவப்பலனும் அதின் வேறாகிய இல்லற நெறிக்குரிய மேன்மைகளும் ஆகிய வெல்லாவற்றையும் நாம் இலேசிற் பெறும்படி திருவைந்தெழுத்தே கொடுக்கும். இப்பஞ்சாக் கரத்தை யிற்றைத்தினமே யுன்னுண்மை தங்கிய மனத்திற் பதிந்து தெளியும் படி யுபதேசிக்கின்றோம். நீ கடைத்தேறுகவென்று உபதேசித்தனர். அப்புத் திரனுமதைத்தெளிந்து கொண்டான். எ - று. (௧௨)

தாபத நிலைமை பெற்ற சந்திர சேன னின்னை
மாபெருங் கதியி னுய்க்கும் வழிமொழி யென்றி ரப்ப
நீபக லிரவு மாறாச் செபித்தரு ளெனாநி கழ்த்தத்
தீபமு மிருளும் போலத் தெளிந்தனன் சிறுவன் சிந்தை.

(இ - ள்.) துறவற நிலைமையடைந்த சந்திர சேனன் உன்னை யடைந்து மிகப்பெரிய முத்தியிற் செலுத்தும் வழியைக்கூறுகவென்று யாசிக்கும்படி, நீ யிரவும் பகலும் விடாமற் பஞ்சாக்கரத்தைச் செபித்திருக்கக்கடவாயென்று கூறவும், அத்தருமன் தீபத்தைக்கண்டவிருள்போல மனமயக்க நீங்கித்தெளிந் தான். எ - று. (௧௩)

பெருந்தவத் தலைமை சான்ற பிருகுமா முனிவன் பின்னர்
மருந்தினு மினிய தோன்றற் கருமறை வதுவை முற்றப்
பொருந்துநா ளோரை நோக்கிப் பொருவருங் கற்பின் மிக்க
திருந்திழை யவனை நோக்கி மணவினை சிறக்கச் செய்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய தவநிலையின் முதன்மை மிக்க பிருகுமாமுனிவர் அதன் பின்னர், அமிழ்தத்தினு மினிதாகிய அவனுக்கு அரியவேத விதிப்படி மணவினை முடிக்கப்பொருத்தமாகிய நாளும் முகூர்த்தமும் பார்த்து, ஒப்பிடற்கரிய மிக்க கற்பினையுடைய திருந்திய ஆபரணமணிந்த வொரு பெண்ணைத்தேடித் திருமணச்சடங்கினைச் சிறப்போடு செய்து முடித்தார். எ - று. (௧௪)

மணவினை முடிந்த பின்னர்ப் பிருகுமா தவத்தோர் தெய்வக்
கணமுறை குழுவிற் சென்றான் றருமனுங் கல்விச் செல்வத் -

துணர்வின னஞ்செழுத்துச் சரித்தன னொழியா தென்றுந்
துணைபடப் புரண்டா னந்த வெள்ளநீர் துள்ளுங் கண்ணன்.

(இ - ள்.) மணவினை முடிந்த பிற்பாடு பிருகு முனிவர், பெருந்தவசிகளுடைய தெய்வீகசதங்கிய கூட்டத்தார் வசிக்குஞ்சபைக்குப்போயினர். தருமனென்பவனுங் கல்விப்பொருளுணர்ச்சிபெற்றவனாய்ப் பஞ்சாக்கரத்தை நீங்காமலுச்சரிப்பவனாய், அன்பின் மிகையாலானந்தக்கண்ணீர் இருபாகமாகப்பெருக்கெடுத்துத்துளிக்கும் இருவிழிகளையுடையவனானான். எ - று. (௫௫)

ஈங்கிவ னினைய னாகப் பற்பக லிறந்த பின்னர்த்
தாங்கருந் தவமேற் கொண்ட சந்திர சேன னென்பான்
றாங்குகுண் டிகையன் றள்ளித் துளங்குறு நடையன் மீச்சென்
றோங்கிய குடையன் முக்கோ லுயரிய கரத்த னுற்றான்,

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் தருமன் இவ்வண்ணமாக விருக்க, அநேக நாட்கள் அகன்ற பிறகு, நிர்வாகஞ் செய்தற்கரிய துறவறத்தை மேற்கொண்ட சந்திர சேனனென்பவன், கையிற்றாங்குங் கமண்டலமுடையவனும், தள்ளாடியசையும் நடையுடையவனும், மிக உயர்ந்த குடையையுடையவனும், திரிதண்டத்தை யுயர்த்திய கையையுடையவனுமாக வந்தான். எ - று. (௫௬)

கண்டன னெதிர்ந்து செய்யுங் கடன்முறை யாவுஞ் செய்து
குண்டிகைத் தண்டு கொண்டான் குடைபிடித் தடன்கொண் டேக
வெண்டரு மனையி னுய்த்தா சனத் திருத்தி யன்னோ
னுண்டியி னுவந்த பிச்சை யுதவின னுவப்பின் மிக்கான்.

(இ - ள்.) இப்படி வரக்கண்டு தருமனெதிர்கொண்டு செய்யவேண்டிய கடன்களையெல்லாஞ் செய்து கமண்டலந் திரிதண்டம் இவற்றைத்தாங்கிய அச்சந்திரசேனனைத் தன்னோடு குடை பிடித்துக்கொண்டு அழைத்துச்சென்று எண்ணத்தக்க தன் மனையிற்செலுத்தி ஆசனத்திலிருத்திச்சந்தோஷ மிக்கவனாய்ச்சந்திர சேனன் புசித்தற்கு விரும்பிய உணவை யளித்தான். எ - று. (௫௭)

அணிமறு காட லெண்ணி யளவளாய்ப் பழமை கூறித்
தணிவில்பே ரன்பு மிக்குத் தங்களிற் றமித்த காலைத்
திணிதவத் துருவ மன்னான் சந்திர சேன னென்போன்
பணிதரு தருமற் பார்த்துச சிற்சில பகர்வ தானான்.

இ - ள்.) அழகிய வீதியிலுலாவி வார்த்தையாடக்கருதி அளவளாவித்தங்களுக்குள்ள பழய சிநேகத்தைச்சொல்லிக்குறையாத பேரன்பு மிகுந்து, இருவருந்தனித்த காலத்திற் பெரிய தவத்தின் உருவத்தைப்போன்ற சந்திரசேனனென்பவன் தன்னை வழிபடுந்தருமனைப்பார்த்துச் சிற்சில வார்த்தைகள் செப்புவானாயினான். எ - று. (௫௮)

கெடுத்தனை யறிவை மற்றைக் கேழ்கிளர் மறையி னுட்பம்
விடுத்தனை கோத்தி ரத்தின் மெய்ந்நெறி யொழுக்கம் பாழே
மடுத்தனை யில்ல றத்து வாழ்வினை யோம்பி நன்று
தடுத்தனை தவத்தை யெங்ங னுய்குவை தருமம் பாராய்.

(இ - ள்.) தருமனே! உன்னறிவைக் கெடுத்தாய். அன்றியும் பெருமைமிகுந்த வேதத்தின் கருத்தைவிட்டாய். உன் கோத்திரத்தின் உண்மை மார்க்கத்திற்குரிய வொழுக்கங்களை வீணாக்கினாய். இல்லறவாழ்க்கையைப் பாதுகாத்து நல்ல தவமார்க்கத்தைத் தடுத்தாய். நீ எப்படிக் கடைத்தேறுவாய்?

இல்லறந் துறவென் றோது மீங்கிவை யிரண்டு நோக்கி
னல்லறந் துறவே யின்று நாளவங் கழிய வாழும்
புல்லற மில்லின் வாழ்க்கை பொன்னகர்த் தருவுங் கோவும்
வல்லையில் வருக வென்னில் வரவெதிர் வரத்தி னின்றேன்.

(இ-ள்) இல்லறந் துறவறமென்று கூறும் இவை யிரண்டையும் யோசித்துப்பார்த்தால் துறவறமே நன்மார்க்கம். வாணாள் வீணே கழியும்படி வாழும் இல்லறவாழ்க்கையே அற்ப அறம். நான் தேவலோகத்துள்ள கற்பகவிருட்சமும் இந்திரனுஞ் சீக்கிரத்தில் வரக்கடவாயென்று கூறினால் உடனே யெதிரில் தக்கவரமுடையவனாயிருக்கிறேன் எ - று. (எ0)

மரிகருங் கூந்த லல்லார் முலைமுக மயங்கி வேதந்
தெரிதரு சிந்தை யெல்லாஞ் சிந்தனை சிறியை யானு
மரிமுதற் றேவ ரெல்லா மென்றவத் தடங்க நோற்றுப்
பெரியரிற் பெரிய ரானேன் பிழைத்தனை தவத்தை யோராய்.

(இ - ள்.) மூரிகின்ற கூந்தலையுடைய மாதர்களது குசங்களில் மயக்கெய்தி வேதத்தையுணர்ந்த மனமுழுமையும் அற்ப வெண்ணங்களுடையவனாயினை. விஷ்ணுமுதலிய வெல்லாத் தேவருமென்றவ வலிமையாலெனக்கு அடங்கியிருக்கத் தவஞ்செய்து பெரியோர்களிலெல்லாம் பெரியோனாயினேன். நீ யறியாதவனாய்த் தவமார்க்கத்தைத் தவறினாய். எ - று. (எக)

இந்திரன் முதலி னோரை யிக்கணத் தழைப்ப னென்னை
மைந்தநீ யொப்பா யல்லை வரன்முறை பிழைத்தா யென்ன
வந்தணன் றரும னுள்ளத் தணிநகை பூத்து மற்றைச்
சந்திர சேனன் றன்னை நோக்கினன் சலித்துச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலான தேவர்களை இக்கணத்திலேயே யிங்குவர வழைப்பேன். பிள்ளாய்! நீ தவறினையாகலின் எனக்குச் சமானமில்லை யென்று சந்திரசேனன் சொல்ல, அந்தணனாகிய தருமன் றன்மனதிலழகிய புன்னகையரும்பினவனாய், அச்சந்திரசேனனைப்பார்த்து மனவெறுப்புற்றுச் சொல்லுகின்றான் எ - று. (எஉ)

இயலுடை மூவர்க் கெல்லா மில்லற மில்லை யாகின்
முயலுறு தவங்க ளெங்ஙன் முற்றுறு முடிவு பாரா
யயலுற மொழிந்தா யும்ப ரிறையைநீ யழைத்தி யாயின்
மயலுறு மனத்தோ யானு மவ்வழி வருவனென்றான்.

(இ - ள்.) இருதகிருத்தியங்களையுடைய திரிமூர்த்திகளுக்குமில்லறமில்லாவிடின், அவரவர்கள் செய்யுந் தவங்களெல்லா மெப்படிமுடியும்? அம்முடிவை நீ யூகித்துப்பார்க்கவில்லை. ஆதலாலென்னை வேறுபடுத்திப்பேசினை. தேவராசனாகிய இந்திரனை நீ வரவழைத்தாயாயின் மயக்கமுற்ற மனமுடையோனே! நானுமுன்மாகத்திற்கு வருவேனென்று சொன்னான் எ - று. (எங)

தருமனீ துரைத்த லோடுஞ் சந்திர சேன னென்பான்
பொருவரு சிற்ற மிக்குப் புரந்தர வருதி யென்று
திருமியா முன்ன மன்னு னெதிருறப் போற்றி நின்று
னிருகவுட் கரட வெள்ளை வாரண னெழுந்து போனான்.

(இ - ள்.) தருமனிவ்வார்த்தைகள் சொன்ன மாத்திரத்தில், சந்திரசேனனென்பவன் ஒப்பிடற்கரிய கோபமிகுந்து விந்திரனே வருகவெனக் கட்டளையிடு முன்னரே யவ்விந்திர னைராவதத்தின் மேலேறி நின்று இருகன்னங்களினும் மதமொழுகும் வெள்ளை யானையையுடையவன் அங்கிருந்து போயினன்.

சுட்டினன் காட்ட நின்ற தருமனைச் சுடுவ சொல்லி
மட்டவிழ் மாலைக் கோவே நீ வலலையேல் வருவி யென்னக்
கட்டவிழ் பிறைசேர் வேணிக் கடவுளஞ் செழுத்தை நெஞ்சத்
தொட்டின னெட்டா முன்ன மெதிர்ந்தன னும்பர் கோமான்.

(இ - ள்.) சந்திரசேனனவ்விந்திரனைச் சுட்டிக்காட்டி நேர்நின்ற, தருமனைப்பார்த்துக்கடுமொழிகள் சொல்லி மணம்வீசும் மாலையுடையோனே! நீவருவிக்க வல்லவனாயின் வருவிப்பாயென்று கூற, மூறுக்கவிழ்ந்த கொன்றைமலரையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது பஞ்சாக்ஷரத்தை மனதிற் றியானித்தான். அவன் றியானிக்கு முன்னரே இந்திரனெதிரிற் றோன்றினன் எ - று.

அலங்கலந் தடந்தோள் வெள்ளை வாரணனச்ச மெய்தக்
கலங்கிய மனத்த னாகித் தருமனைக் கரங்கள் கூப்பி
வலந்திரிந் திறைஞ்சி நின்று வான்முறை வழுத்தி ஞானப்
பொலங்கழற் குமரனேக்கிய போவெனக் குலிசன் போனான்.

(இ - ள்.) அழகிய கற்பக மாலையணிந்த விசாலமான தோள்களையும் வெள்ளையானையையுமுடைய அவ்விந்திரன் பயமடைதலாற் கலக்கமுற்ற மனமுடையவனாய்த் தருமனை நோக்கிக் கைகளைக் குவித்துப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து மனமுருகி நேர்நின்று கிரமப்படி துதிசெய்து ஞானவானாகிய அழகிய வீரக்கழலணிந்த அத்தருமன் போவென்று கட்டளையிட, வச்சிராயுதமேந்திய அவ்விந்திரன் சென்றான் எ - று. (௬௧)

திருத்திய தவத்தின் மிக்கான் சந்திர சேனனென்போ
னருத்தியி னச்சங் கூர வதிசய மடைந்தான் மற்றை
யிருக்குநான் முழுதும் போக்குந் தருமனிச் சிவனை நோக்கி
மருக்கமழ் கமலத் தோனை வருத்துவன் காண்டி யென்றான்.

(இ - ள்.) திருத்தமாகிய தவத்தில் மேம்பட்ட சந்திரசேனனென்பவன் ஆவலோடு அச்சமு மதிகரிக்க ஆச்சரியமடைந்தான். வேதசாஸ்திரமுழுவது மறிந்த தருமனென்பவ னிச்சந்திரசேனனைப்பார்த்து மணம்வீசுந் தாமரைப் பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனை நான் வரவழைக்கின்றேன் பார்ப்பாயாக வென்றனன் எ - று. (௬௨)

அந்நிலை புரிதி யாயி னருமறைக் கிழவன் றன்னை
யிந்நிலை யானு மின்னே வருவிப்பே னென்னு மேலோடுஞ்
செந்நெறித் தருமசீலன் றெய்வவஞ் செழுத்தை யுள்ளத்
துன்னலுங் கணத்தி னுற்று னுநதியம் பொருட்டு மேலோன்.

(இ - ள்.) நீ யப்படிச்செய்வாயாயின் அரிய வேதங்களுக்குரிய பிரமதேவனை இவ்விடத்திலேயே நானுமிப்பொழுதே வருவிப்பேனென்று சொல்லவுஞ் செப்பமான மார்க்கத்திலுள்ள தருமனென்னும் பரிசுத்தமானவன் தெய்வீகம் பொருந்திய பஞ்சாக்ஷரத்தைத்தான் மனதிலெண்ணிய வுடனே தாமரைப்பொகுட்டின் கண்ணில் வசிக்கும் பிரமதேவன் ஒரு க்ஷணகாலத்திற்குள் அங்கே வந்தான். எ - று. (௬௩)

எம்முழை யருள்வைத் தாயின் றெத்தவம் புரிந்தே னென்று
மும்முறை வணங்கிச் சூழ்ந்து மொழிதரு கடன்கள் யாவுஞ்
செய்ம்முறை திருந்தச் செய்தான் றிசைமுகக் கடவுட் செல்வ
னம்முறை யருளி நோக்கி யேகுதி யமல வென்றான்.

(இ - ள்.) ஓ தருமனே! நீ யெங்களிடத்திலின்று கருணை வைத்தாய். இதற்காக நாங்கள் யாது தவஞ்செய்தோமென்று மும்முறை பிரதக்கணஞ்செய்து வணங்கி, சொல்லுகின்ற வழிபாடுகளை யெல்லாஞ் செய்யவேண்டிய முறைகள் திருத்தமாகச்செய்தான் நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவன். ஞானச்செல்வமுடைய தருமனுமப்படியே கருணையோடு பார்த்து மலமற்றவனே! நீ போகுகவெனக் கூறினான். எ - று. (எக)

உந்தியங் கமலத் தோங்குந் திசைமுகத் தொருவன் செல்ல
வந்தரத் திமையோர் யாரு மன்னவர்க் கெதிரோ வானத்
தூந்துமி முழங்க மற்றைப் பல்லியந் துவைப்பப் பொன்னாட்
டிந்திர னெதிர்நின் றேத்தத் தன்னுல கெய்தி னானால்.

(இ - ள்.) அழகிய உந்திகமலத்தில் வீற்றிருக்கும் நான்குமுகங்களையுடைய வொப்பற்ற பிரமதேவன் செல்லவும், ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களெல்லாரும் பிரமதேவனுக்கு எதிராகத் தேவதுந்துபி யொலிக்கவும் பல வகைப்பட்ட பிறவாத்தியங்கள் முழங்கவுந் தேவலோக மன்னவனாகிய இந்திரன் எதிர்நின்று துதிசெய்யவுந் தனது சத்திய லோகமெய்தினன். எ - று. (அ0)

வல்லையே லழைத்தி யென்னு மொழிந்தனன் மறைவ லாளா
னெல்லையின் மான மீகொண் டிருந்தன னிந்து சேன
னொல்லையி லவனை நோக்கிக் கண்முகிழ்த் திம்யாகத் தாற்றான்
றொல்லைமா தவத்தோன் றன்மை மதிக்கிலன் சுருதிச் செல்வன்.

(இ - ள்.) நீ வல்லவனாயின் பிரமதேவனை யழைத்தவென்று தருமன் கூறினன். கணக்கில்லாத மானமதிகரித்திருந்த சந்திர சேனன் அதிசீக்கிரத்திற்றருமனைப்பார்த்துக் கண்களை மூடிக்கொண்டு யோகத்திலிருந்தான். பழமையாகிய பெருந்தவமுடைய சந்திரன்சேனன் றன்மையை வேதமுணர்ந்த தருமன் சிறிதும் மதித்தானில்லை. எ - று. (அக)

இருநிலத் துள்ளோர் யாருந் தெய்வமற் றிவனே யென்னுத்
தருமனை வணங்கி யேத்தி வழுத்தலுஞ் சந்திர சேன
னுருகிப் வுளத்த னாகி யுவகையங் கடலு ளாழ்ந்தா
னருமறைத் தரும நின்னை யினையனென் றறிந்தி லேனால்.

(இ - ள்.) பெரிய பூமியிலுள்ளவர்கள் யாவரு மிவனே தெய்வமென்று தருமனை வழிபட்டு வணங்கித்துதிக்கவும், அதனைகண்ட சந்திரசேனன் உருக்கமுள்ள மனமுடையவனாய்ச்சந்தோஷ சாகரத்திலமிழ்ந்து அரிய வேதங்களையுணர்ந்த தருமனே உன்னை யிதுகாறு மித்தகை மகைமையுடையவனென்றுணராமலிருந்தேன். எ - று. (அஉ)

எனவுரைத் திரந்து நின்பாற் புண்ணிய மிருந்த வாறென்
மனனினைத் துணர வல்லே னல்லனாய் மதித்தி லேன்யான்
புனைவுமுய் புரிநான் மார்ப நின்னுழைப் புலமை யெல்லாம்
வினையினேற் குணர்த்த வேண்டு மென்றுளம் வியந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) என்று கூறி யாசித்து, உன்னிடத்திற் பொருந்திய புண்ணியத்தை யென் மனதினினைத்துத்தெளிய வல்லபயில்லாதவனாய், யானுன்னை மதியாமல் அலட்சியஞ்செய்தேன் அலங்கரிக்கின்ற வுபவீதமணிந்த மார்பையுடையோனே! உன்பாற் பொருந்திய வல்லபங்களை யெல்லாம்வினைச்சம்பந்தமுடையேனாகிய வெனக்குணர்த்த வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்து மனங்களித்து நின்றான். எ - று. (அரு)

மறைவரம் பிறைப ராமை யில்லற வரம்பி னின்றான்
றிறநெறித் தவத்தி னோங்குஞ் சந்திர சேனற் கன்பா
லறநெறிக் கதியி னுய்க்கு மஞ்செழுத் துணர்த்தத் தம்மி
னிறைதிறம் பலராய்ப் பன்னா ளிருந்தன ருலக மேத்த.

(இ - ள்.) வைதிகமார்கம் ஒரு சிறிதுந்தவறாது இல்லற தருமத்தினொழுகிய தருமநிலையான துறவற நெறியினின்று தவத்தன் மேம்பட்ட சந்திரசேனனுக்கன்புடையவனாய்த் தரும மார்கத்தினருக்கு உரித்தாகிய பதவியிற் செலுத்தத்தக்க பஞ்சாக்கரத்தை யுபதேசிக்கவுந் தமக்குள்ளசிநேகிதத்திலொரு சிறிதும் மாறுபாடில்லாதவர்களாய் உலகினர் தங்களைத் துதி செய்யும்படி வெகு காலம் வாழ்ந்திருந்தார்கள். எ - று. (அச)

இந்நல நுகர்ந்து மண்மே லிந்திர செல்வந் துய்த்து
நன்னெறித் துறையின் வைகி நாள்பல கழித்த பின்னர்த்
துன்னருங் கிளையு மீன்ற மக்களுந் தொடரப் போந்து
பொன்னெடுஞ் சடில மௌலி திருவடிக் கமலம் புக்கார்.

(இ - ள்.) இனிய சுகங்களை யநுபவித்துப் பூலோகத்திலிந்திர போகத்தை நுகர்ந்தும், நன்மார்க்கமாகிய துறவறத்திலிருந்து பலநாள்கள் கழிந்த பின்னர் சூழ்ந்துள்ள வரிய வுறவினரும் பெற்ற புதல்வருந்தம்மைத்தொடர்ந்து வரச்சென்று பொன்போலும் நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானது சிறந்த பாத தாமரையிலொடுங்கினர். எ - று. (அரு)

கொழுந்துவிட் டிலங்கி நீண்டு படர்கொடிப் பவள வேணிச்
செழுந்தவத் துறையி னின்று மஞ்செழுத் தியல்பிற் செல்லு
மொழுங்குறு கதையொன் றுண்டா லுணர்த்துது முணர்மி னென்றாத்
தொழுந்தகைக் குரவ னென்னுஞ் சூதனீ தெடுத்துச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) கொழுந்து விட்டுப்பிரகாசித்து நீண்டு படர்ந்த கொடிப்பவழம் போலுஞ் சடையையுடைய சிறந்த தவநெறியிலுள்ள நைமிசாரணிய முனிவர்களே! பஞ்சாக்கர மகிமையைக்கூறு மொழுக்கம் பொருந்திய இன்னுமோர் சரிதமுளது. அதனையுந்தெரிவிப்போம். தெரிந்து கொள்ளுங்களென்று வணங்கத்தக்க தன்மை வாய்ந்த ஆசிரியரென்னுஞ் சூதமுனிவரிவ்விதந்தொடங்கிச் சொல்வாராயினர். எ - று. (அசு)

விட்புலத் திமையோர் வீந்து பிறப்பதை விரும்ப வன்றோர்
கட்புலங் கதுவுந் தொல்சீர்க் கவுசிக மென்னு நாட்டி
னுட்புலத் தாடி வீழ்ந்த வானக ருருவு போலு
நட்புலந் திறவாச் செல்வ விக்கிரம நகரொன் றுண்டால்.

(இ - ள்) விண்ணகரிலுள்ள தேவர்கள் மாண்டுபிறப்பதை விரும்பும்படி அத் தேவர்களது கண்களைப்பற்றிக் கொள்ளும் பண்டைய சிறந்திய கௌசிக

யென்னும் நாட்டிற் கண்ணாடியினுள்ளே பொதிந்த தேவலோகத்தின் வடிவத்தைப்போன்று எல்லோர்க்கும் தன்னிடத்துள்ள நேசங்கழிந்துபோகாது செல்வந்தங்கிய விக்கிரம நகரம் என்றொரு நகரமுண்டு ஏ-று. (அஎ)

அத்திரு நகரின் வேத கோத்திரத் துளரா னந்தன்
சுத்தநாற் சுருதி வல்ல சூரிய சன்மாவென்னு
மித்திறத் திருவர் தம்மு ளிகலுளார் நிகழுங் காலைச்
சத்திரம் புதைத்த நெஞ்சன் றயகனா னந்த னென்போன்.

(இ - ள்.) அந்த சிறந்த நகரத்தில் அந்தணர் குலத்திலுள்ள ஆனந்தன் பரிசுத்தமாகிய நான்கு வேதங்களில் வல்லவனாகிய சூரியசன்மாவென்னுமிவ் விருவரும் தமக்குள்ளே பகையுள்ளவர்களா யிருக்குங்காலத்தில் வேலாயுதத்தை புதைத்துள்ளதுபோன்ற மனமுடைய அஞ்சாதவனாகிய ஆனந்தனென்பவன்.

மாறுகொண் டிவனை வெல்லப் படுவதன் றென்று மாயங்
கூறுகொண் டனைய நெஞ்ச னனந்தன் குறித்து வேதத்
தீறுகண் டிருந்த போதத் திரவிசன் மாவை யெய்தி
வேறுகொண் டிருந்த தீமை பொறுத்தியென் றடியில் வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்) இச்சூரியசன்மாவை யெதிர்த்து வெற்றிகொள்ளத்தககதன்று என்று வஞ்சகமே யமர்ந்திருப்பதுபோன்ற மனத்தையுதையுடைய ஆனந்தன் ஆலோசித்து வேதத்தின் முடிவை யறிந்திருந்த அறிவையுடைய சூரியசன் மாவை யடைந்து நான் றங்களை யிதுகாறும் வேறுபடுத்தி யிருந்தவென் கொடுமையைப் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென் றவன்பாதத்தில் வணங்கினன்.

இற்றைநா ளளவு நின்பான் மாறுகொண் டிழைத்த தீமைக்
கற்றமொன் றில்லை யைய வென்னறி வின்மை யானே
குற்றமுற் றொழித்து நீயே பொறுத்தனை கோடி பொல்லா
வெற்றனை யருள்வா யென்னப் பின்னரும் வணங்கி வீழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) இன்றுவரையி லும்மிடத்திற் பகைபாராட்டி நான்செய்த கொடுமைகளுக்குச்சோர்வு சிறிதுமில்லை. ஐயனே ! அவையெல்லா மென்னறிவின்மை யானே நடந்தன, என் குற்றங்களையெல்லாம் நீக்கி நீரே மனம் பொறுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அல்லாமலுங் கொடியனாகிய இவ்வீணனைக் காத்தருளவேண்டுமென்று மறுபடியுமவனடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினன்.

தோமறு குணத்தின் மிக்க சூரிய சன்ம னளத்
தாமரை யயனுக் கொப்பா னங்கவன் றன்மை நோக்கி
வேமெரி மெழுகை வைத்தா லன்னதாய் மெலியு நெஞ்சன்
காமருங் கருணை நல்கி யிருக்கெனக் கழறி னனால்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற நற்குணங்களான மேம்பட்ட சூரியசன்மனென்று சொல்லப்படும் நாளத்தையுடைய தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவனுக் கொப்பானவன் அப்பொழுது அவ்வானந்தனைப்பார்த்து ஜொலிக்கின்ற வக்கினியில் மெழுகை வைத்ததுபோல உருகிய மனமுடையவனாயழகிய திருவருள் சுறந்து இருக்கவென்று கூறினன் எ - று. (கக)

பூங்கவன் பணித்த லோடு மறுகுபோ யிருத்தற் கஞ்சித்
தேங்கிய கருணை யைய நின்னடிச் சேவை நல்கிய

பூங்கழற் குரிமை யென்னை யாக்குதி புலையன் செய்த
தீங்கினைப் பொறுத்தி யாயிற் றேவரிற் றேவ னீயே.

(இ - ள்.) அவ்வண்ணமவன் கட்டளையிடவும் அவனருகே சென்றிருக்கப் பயந்து அருள்பெருகிய ஐயரே! உம்முடைய பாததரிசனந்தந்து அந்த அழகிய பாதத்திற்கு என்னை யடிமையாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். புலைத்தன்மையுடைய நான் இதுகாறுஞ்செய்த கொடுமைகளைப்பொறுத்தருள்வீராகில் நீரே தேவர்களுக்கு தேவனாக மதிக்கப்படுவீர். எ - று. (௧௨)

என்றவ னுரைத்த மாற்ற மிருசெவிப் படுத்தி வெண்ணெய்க்
குன்றெரி துற்ற தென்னக் குழைந்தன னிரவி சன்மா
வின்றுதொட் டெனது சுற்றத் தினியைநீ யெனக்கு நின்போ
னன்றியோ ருளரோ வென்னத் தழுவின னட்புக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) என்று ஆனந்தன்சொல்லிய வார்த்தைகளைத்தன்னிரு செவிகளிற்கேட்டு வெண்ணெய் மலையிற் றீபட்டதுபோல மனமுருகியவனாய் இன்று முதல் என்னுறவினரிலும் நீயே யினிமையானவன். உன்னைப்போல நன்மையுடையோர் வேறொருவருளரோ வென்று (சூரிய சன்மா ஆனந்தனை)ச் சேர்த்தணைத்து நேசித்தான். எ - று. (௧௩)

அற்றிரண் டனைய நெஞ்சத் தானந்த னொருநால் வேதச்
சொற்றிரண் டனைய நாவான் சூரிய சன்ம னோடு
மற்றிரண் டிலனு மொன்றிப் பறபல வைகல் சென்றான்
கொற்றிரண் டனைய வைவே லுள்ளத்தான் குறித்துக் கூறும்.

(இ - ள்.) இருள் முழுவதுந் திரண்டாற்போன்ற மனமுடைய ஆனந்தனென்பவன், ஒப்பற்ற நான்கு வேதச்சொற்களுமொன்று சேர்ந்தாற்போன்ற நாவினையுடையவனாகிய சூரிய சன்மாவுடன் இரண்டுபட்ட மாறுபாடற்றவனாய்க்கலந்து பல காலங்கழித்தனன். கொலைத்தன்மை திரண்டாற்போன்ற கூரிய வேலையொத்த மனமுடைய ஆனந்தனாலோசித்துச்சொல்கின்றான், எ - று. (௧௪)

வரையடுத் திருக்கு நம்மூர் மறுகெலாம் வரிகொள் வேங்கை
யிரையெடுத் துழலும் வாளிட் டீரிருட் பிழம்பு வீங்கும்
விரைகம ழலங்க லாய்நீ வெளிப்படா திருத்தி யானே
யரையிரு ணடுநா ளெல்லாந் துயில்கலன் றிரிவ னென்னு.

(இ - ள்.) மலையருகிலுள்ள நமதூர்த்தெருக்கள் யாவும் வரிகள் பொருந்திய புலிகள் உணவெடுத்துச்சஞ்சரிக்கின்றன. இப்போதோ பெரிய விருட்டொகுதி யொளிவிட்டதிகரிக்கும். வாசனை வீசும் மாலையுடையவனே? நீ வெளிவராமலிரு நானொருவனே பாதியிரவாகிய நடுச்சாமமெல்லாம் நித்திரை நீங்கியவனாய் அறிவேன், எ - று. (௧௫)

வாளுகிர்த் தடக்கை வேங்கை வருநெறி பார்த்து நின்பா
லூனிருந் துயிலை நீக்கி யெழுப்புவன் முனிநாள் கோத்துக்
கோளிரும் பகழி துண்டிக் கோதியென் றுரைப்ப வொத்தான்
கேளிரும் பவத்தை வென்றோ னவனுளந் கிடப்ப தோரான்.

(இ - ள்.) ஒளிதங்கிய மேகம் பொருந்திய பரந்த கையினையுடைய வேங்கைப்புலி வருவழியை நோக்கி உனக்குண்டான பெரிய நித்திரையை

யகற்றி யெழுப்புவேன். வில்வில்நாண் ஏறிட்டுக்கொல்லும்படி செல்லும்பெரிய அம்புகளை விட்டுக்கொல்லுகவெனக்கூற, பலராலுங் கேட்கப்படும் பெரிய பிறவிப்பகைகளையச்செயித்த சூரிய சன்மன் அவ்வானந்தன் மனதிலுள்ளதை யறியாதவனாய் அதற்கிணங்கினான். எ - று. (கூஎ)

அளித்தக வில்லா நெஞ்சத் தானந்த னன்றோ ராவை
வெளிப்பட விடுத்து வீக்கி வேங்கையி னதளாற் போர்த்துத்
துளிப்புனல் விழியிற் சோரச் சூரிய சன்மற் கூவி
விளித்தனன் சிலைகை யேந்தி யனையனும் வெளிவந் துற்றான்.

(இ - ள்.) கருணைத்தன்மையில்லாத நெஞ்சத்தையுடைய ஆனந்தனென்பவன் அப்பொழுது ஒரு பசுவை வெளியே வரவிடுத்து நன்றாகப் புலித்தோலால் மூடிக்கட்டி, கண்களில் நீர்த்துளிசிந்தச் சூரிய சன்மனை உரக்கக்கூப்பிட்டான். அச்சூரிய சன்மனுங் கையில் விற்படித்து வெளியே வந்து சேர்ந்தனன்.

சுட்டினன் வேங்கை யீதென் றுரைத்தனன் சுட்டா முன்னம்
விட்டனன் பகழி யீது வேங்கையென் றுண்மை கொண்டான்
பட்டது பகழி வீழ்ந்து பட்டது பசுவு நோக்கிக்
கெட்டன னிவனென் றுன்னாப் பின்னரும் கிளத்த லுற்றான்.

(இ - ள்.) இதுதான் புலியென்று சுட்டிக்காண்பித்தான். அப்படியவன் காட்டு முன்னரே யிது புலிதானென்று நம்பினவனாய்ச் சூரியசன்மன் அம்பு விட்டான். அவ்வம்பு பாய்ந்தது. உடனே அப்பசுவும் வீழ்ந்திறந்தது. அதைப் பார்த்து ஆனந்தன் (இவன் கோஹத்தியால்) சீக்கிரத்திற் கெட்டுப்போவானென்று கருதி மீண்டுஞ் சொல்கின்றான். எ - று. (கூஅ)

நள்ளிருட் பொழுது நீங்கா நாமிவ ணிருப்பி னேருங்
கள்வரால் வெருவா தியான்போய் நம்மனை கண்டு மீள்வேன்
வள்ளலிங் கிருத்தி யென்று வேகினன் மனையு ளெய்தி
யொள்ளிழாய் சோரர் சேரவ ரகத்தைவிட் டொழிதி யென்றான்.

(இ - ள்.) நடுராத்திரி யின்னும் நீங்கவில்லை. நாமிங்கிருந்தால் இதை யுணர்ந்த திருடர்களால் நம்வீட்டவர் பயமுறாமல் நானே சென்று நமது வீட்டைப்பார்த்து வருவேன். வள்ளலே! நீயிவ்விடத்திலிருமென்று சொல்லிப் போயினன், அவன் சூரிய சன்மன் வீட்டை யடைந்து அவன் மனைவியை நோக்கி - ஒளிதங்கிய ஆபரணமணிந்த அன்னையே! திருடர் வருவார்கள். வீட்டை விட்டு வெளியே சென்றிருவென்று சொன்னான். எ - று. (கூகூ)

கொண்டுபோ யவளை மைந்தன் குலமனை யிருத்தி மைந்த
னொண்டொடி யோடுங் கூடி யுடன்செல வருத்தித் தாதை
தண்டலின் மனையுட் போக்கித் தம்பிநின் றந்தை போல
மண்டிருள் விளிப்பர் கள்வர் திறக்கலை வாயி லென்றான்.

(இ - ள்.) அவளை யழைத்துச்சென்று அவள் மகன் படுக்கை அறையிலிருத்தி, அவர்கள் புத்திரனை அவன் மனைவியோடுங்கூடித் தன்னோடு வரும்படி வரவழைத்துச்சென்று, அவன் தந்தையாகிய சூரிய சன்மாவின் றடையில்லாத படுக்கை யறையிற் செலுத்தி, தம்பீ! இந்நடுராத்திரியில் உன்றந்தையைப் போலத் திருடர்வந்து கூப்பிடுவார்கள். நீ கதவைத்திறக்கவேண்டா மென்றான்.

இவரையிங் கிருத்தி மீண்டு புன்மைய வனைத்துங் கூடிக்
கவர்படு மனத்தன் சென்றான் கைபுடைத் துயிர்த்து நின்றான்
குளிமுலை மடந்தை மற்றோர் கொழுநனைக் கொணர்ந்து பாய
லவள்வி னைத் திடுதல் கேட்பா னரிதுநின் னருகு வந்தேன்.

(இ - ள்.) இவர்களை யிப்படி யிடமாற்றியிருக்கச்செய்து திரும்பி, இழி குணங்களெல்லா மொன்று சேர்ந்து கிளைத்த மனமுடைய ஆனந்தன்போய், கைகொட்டிப்பெருமூச்செறிந்து அச்சூரிய சன்மன் முன்னின்று உன் குவிந்த தனங்களையுடைய மனைவி, பிறிதொரு கணவனை வருவித்து அவள் சயனித் திருப்பதைக்கேட்கும்பொருட்டுன்னருகே விரைந்து வந்தேனென்று சொன் னான். எ - று. (௧0௧)

அன்னவ னுரைத்த லோடு மழலெழ வுயிர்ப்பு வீங்கி
மின்னிலை வாளொன் றேந்தி வெகுண்டுருத் தெழுந்து மீண்டான்
றன்னிலை வாயிற் கூவத் திறந்திலர் தாழ்கண் பெற்று
னந்நிலை மதிலொன் றேறித் தன்னக மதனுட் புக்கான்.

(இ - ள்.) அவ்வானந்தன் சொன்னவுடன் நெருப்புப்பறக்கப் பெருமூச் செறிந்து,மின்னல்போலும் பிரகாசிக்கும் ஓர்வாளாயுதத்தைக் கையிற்கொண்டு, கோபித்து ஆர்ப்பரித்துப்புறப்பட்டுத் திரும்பினான். தன் வீட்டு வாயிற்படியி லிருந்தழைக்கவும் அவர்கள் கதவைத்திறக்கவில்லை. கொடுமையுற்றிருக்குஞ் சூரிய சன்மா அங்குள்ள வொரு மதிலின் மேலேறித் தன் வீட்டினுள் பிரவேசித் தான். எ - று. (௧0௨)

புகுந்தனன் மனையுட் புக்கான் மருகியைப் பொருந்திப் புல்லி
மகன்றுயில் கொள்வ தோரான் மறம்படு குருதி வாளாற
பகுந்திற மருமம் போழ்ந்தா னிருவரும் பட்டார் கங்கு
லிகந்தது பரிதி வெய்யோ னெழுந்தது குணபா லெய்தி.

(இ - ள்.) வீட்டிட்புகுந்த சூரிய சன்மா படுக்கையறையினுள்ளே போய். தன் மருகியைப்பொருத்தமாகத் தழுவிக்கொண்டு தன் மைந்தன் றுயில் புரிவ தை யறியாதவனாய், கொலைபுரியு முதிரம்படிந்த வாட்படையால் பிளக்குந்தன் மையோடு மார்பைப்பிளந்தான். அவர்களிருவரு மிறந்தார்கள். இரவு நீங்கி யது. சூரியன் கீழ்த்திசையில் வந்துதித்தான். எ - று. (௧0௩)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

வந்தாண் மனையாண் மதலை யொடுமருகி
செந்தார் குருதிச் செழுஞ்சேற் றிடைக்கிடப்ப
வந்தோ விதுகாணப் பெற்றேனீ தாரிழைத்தா
ரெந்தாய் மகனேயென் றேங்கி யெடுத்தழைத்தாள்,

(இ - ள்.) பொழுது விடிந்தபின் சூரிய சன்மன் மனைவி அங்குற் றப்புத்திர னொடு மருகியுஞ் சிவந்த மாலைபோலோடிய செழுமையான வுதிரச்சேற்றிலிருக் கப்பார்த்து ஐயோ ஈனிதைக்காணப்பெற்றேனே! இப்படிச்செய்தார் யார்? எந்தையே மகனே! என்று ஏக்கமெய்தி யுரத்த சப்தத்தோடும் விளித்தாள்.

சோரிக் கொழுஞ்சேற் றிடைக்கிடக்குந் தோன்றலைத்தான்
வாரி யெடுத்து மடிகிடத்தி மைந்தனுக்கும்

பாரிக்கு மீதோ வகுத்தான் பழமறையோன்
யாரிக் கொடுதிழைத்தா ரென்று வரற்றினாள்.

(இ - ள்.) உதிரச்சேற்றிற் கிடக்கும் புத்திரனைத்தான் வாரியெடுத்துத்தன் மடியிலிருக்கவைத்து, பழய வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமதேவன், என் புத்திரனுக்கும் அவன் மனைவிக்கும் இவ்விதியையோ அமைத்திருக்கின்றான்? யாவரோ இக்கொடுங்கொலை புரிந்தவர்? எ - று. (௧௦௬)

பெறவெடுத்த தாதை யறிந்துமுயிர் பெற்றானோ
விற்றிரண்டு கூறா யிறந்தா யுனைக்கண்டு
முற்ற வுயிர்சுமந்து வாழ்ந்தே னுலகத்தோர்
மற்றெனைக்கை தீண்டி யழவழக்கு வாராதே.

(இ - ள்.) நீ யிறந்ததை உன்னைப்பெற்ற தந்தை யறிந்தும் உயிர்வைத்திருக்கின்றாரோ? இருகூறாகப் பிளக்கப்பட்டிறந்த உன்னைப்பார்த்தும், பொருந்திய உயிரைத்தாங்கி வாழ்ந்திருக்கின்றேன். இவ்வுலகிலுள்ளவர்கள் இத்தகைப்பாவியாகிய என்னைக் கைப்பற்றியழுதற்கு நியாயம் தோன்றுதே.

கல்விக் கடலே கலைஞான தீபமே
செல்வக் கொழுந்தே செழுநான் மறைப்பொருப்பே
சொல்வித் தகனேயென் றோன்றா லுனையிதுநாட்
கொல்வித்த தாரென் றுணரேன் குலமுடிந்தேன்.

(இ - ள்) வித்தியாசாகரமே! நூற்பயனாகிய விளக்கே! ஐசுவரியத்தின் கொழுந்தாயுள்ளவனே! உயர்ந்த நான்கு வேதமலையே! புகழ்ந்து சொல்லத்தக்க ஞானவானே! என்மகனே! இன்றுன்னைக் கொலைசெய்வித்ததை யாரென்றுணர்கிலேன். என் குலத்தை யழிந்தேன் எ - று. (௧௦௭)

பிரியல் சோரி பெருகப் பெருந்தாமத்
தாரியன் மார்ப மிருபிளவு தநதாரே
யாரிது செய்தா ரறியே னுனையீன்ற
சூரிய சன்மா வறிந்திலனோ தோன்றலே.

(இ - ள்:) என்மகனே! பிரிடுந் தன்மையுடைய உதிரம் பெருகும்படி பெரிய மலர்மாலைகளும் இரத்தின மாலைகளும்பூண்ட உன்மார்பை இருபிளவாய்ப் பிளந்தார்களே. யாவர் இப்படிச் செய்தனரோ? அறியேன். உன்னைப் பெற்ற தந்தையாகிய சூரியசன்மா இதனை யுணராரோ? எ - று. (௧௦௮)

கள்வர் வருவ துரைத்தறிந்த கள்விநா
னுள்புக் குமைப்புறத்துப் போக்கினே னோர்பாவி
தள்ளு திரையுலகங் கைசுழிப்பத் தானமிழ்ந்
தெள்ளிறையு நீங்கே னிருந்தே னுமையிழந்தும்.

(இ - ள்.) திருடர்கள் வருவார்களென்பது ஆரந்தர் சொல்லவுணர்ந்த திருடியாகிய நான், ஒப்பற்ற பாவியானபடியால், உள்ளே புகுந்துகொண்டு உங்களிருவரையும் வெளியே யனுப்பினேன். அலைகள்மோதும் கடல்சூழ்ந்த உலகிலுள்ளார் என் கையைத்தொடாது சுழிக்கும்படி, இருக்குமிடம்விட்டு எட்டுணையும் நீங்காதிருக்கும் யான் உம்மைப்பிரிந்துந் தனியேயிருந்தேன்.

ஈனுந் தனித்தாயா யானிருப்ப வின்குனக்கு
ஞானம் புரிந்தோ னிருப்பவிது நாள்வரையுந்
தானென்று நீயென்றும் வேறுபடுத் தாத்தகைமை
யானந்த னின்னு மறிந்திலனோ வையனே.

(இ - ள்.) உன்னைப்பெற்ற ஒப்பற்ற தாயாக நானிருக்கவும், இவ்வுலகில் உனக்கு ஞானோபதேசஞ்செய்த தகதையிருக்கவும், இன்றுவரையிலும் நீயென்றும் நானென்றும் வேறுபடுத்தாத தன்மையையுடைய ஆனந்தர் இச்செய்தியை அறியவில்லையோ? ஐயனே! எ - று. (௧௧௦)

என்றரற்றி யேங்கு குரல்கேட் டிரவிசன்மா
வின்றுணைவி யாமென் றிடிவீழ் மரம்போல
நின்றலறி வீழ்ந்தா னெடிதோடி யுள்புக்கென்
வன்றடக்கை வாளா லிறந்தனையோ மைந்தனே.

(இ - ள்.) என்றுகூறிப் புலம்பியேங்குங் குரலைச் சூரியசன்மாகேட்டு, இக்குரலுடையவள் தன் இனிய மனைவியாகுமென்று, இடிவிழுந்த மரம்போல, நின்று பிரலாபித்துக் கீழேவிழுந்து, மீண்டெழுந்து உள்ளே போய்ப்பார்த்து எனது வலியோடு விசாலமான கரத்திற்றாங்கிய வாளாலிறந்தனையோ? மகனே! எ - று. (௧௧௧)

செய்வார் செயற்கரிய செய்தே னெனவுனையான்
வைவா ளெறிந்து வதைத்தேனே யானந்த
னுய்யா வழிபார்த் துடனுறு சத்துருவாய்ப்
பொய்யாய்ப் படுத்தா னினியாவி போற்றேனே.

(இ - ள்.) விபசாரஞ்செய்வோரும் செய்தற்கரிய தொழிலைச் செய்தனுகைக்கருதி, உன்னை நான் எனது கூர்மைதங்கிய வாளைவீசிப் பிளந்தேனே! ஆநந்தனென்பவன் நான் உச்சீவியாத வழியைநாடி அநுகூல சத்துருவாய்ப் பொய்சொல்லிக் கொல்லுவித்தான். இனி, நான் என் பிராணனைக் காப்பாற்ற மாட்டேன். எ - று. (௧௧௨)

விள்ளா விருளிற் புலிவேட்டம் போக்கினு
னெள்ளாது செய்தே னென்னுவினை தீரேனு
துள்ளாடு சத்துருவென் றோரேன் மருகியொடும்
பிள்ளா யுனையிழக்கப் பெற்றேனே பேறிலியேன்.

(இ - ள்.) தெளியாதவிருளிலே யென்னைப் புலிவேட்டைக் கனுப்பினுன். அதனையுங் குலமுறையன் றென்றிகழாது செய்தேன். அதனுனேர்ந்த வென் றீவினையை யானொழியமாட்டேன், அவனுள்வீட்டுச் சத்துருவென் றுணரேனுகி, புத்திரனே! உன்னையும் மருகியோடும் போக்கடித்துக் கொல்லப் பெற்றேன். பேறற்றவனுயினேன். எ - று. (௧௧௩)

என்னுப் பலபிதற்றி யேங்கு மிரவிசன்மா
தன்னு லறியாத் தவறிழைத்த திராமை
யகரா ளவையறிந்த வந்தணரு மையுற்றார்
பின்னுமின் றானந்த னுங்கொன்று பேசுவான்.

(இ - ள்.) என்றிப்படிப் பலவாறாகப் பிரலாபித்தேக்கமெய்திய சூரியசன்மாவினால் தெரியாமற்செய்த தீவினை நீங்காமையை அந்தத்தினத்திலறிந்த வேதியர்களுஞ் சந்தேகமுற்றார்கள். அவர்கள் பின்னே ஆனந்தனென்பவன் வந்துநின்று அச்சமயத்திலொன்று சொல்கின்றான். எ - று. (கக௪)

கம்பங் கழுது தருமிருளிற் கைச்சிலையா
லம்பொன் றெறிந்துசன்மா கொன்றான் சினையாவை
வெம்புங் கொலைவாள் விதிர்த்தீன்ற மைந்தனையும்
வம்புண் குழலியையுங் கொன்றான் மருளுற்றான்.

(இ - ள்.) சூரியசன்மாபித்துப் பிடித்தவனாய்ப் பிசாசுகளும் நடுங்கும் நிசராத்திரியில் கருப்பங்கொண்ட பசுவொன்றைத் தன்கைவில்லில் அம்பொன்று பூட்டிக்கொன்றான். கடுங்கோபத்துடன் கூடிய கொலைத்தன்மை பொருந்திய வாளைவீசித் தான் பெற்றமகனையும் மருகியாகிய வாசனையூட்டிய கூந்தலையுடைய பெண்ணையுங் கொலைசெய்தான். எ - று. (கக௫)

என்றா னவையோ ரெழுந்தா ரிவன்சினையாக்
கொன்றானோ வல்லனோ பார்த்துமெனக் கூடினார்
சென்றார் பகழி திளைப்பச் செயலொழிந்தாங்
கன்றா விறந்த தறிந்தா ரருமறையோர்.

(இ - ள்.) என்று கூறினான், சபையோராகிய வந்தணர் இச்சூரியசன்மா சினைப்பசுவை வதைத்தானோ இல்லையோ? பார்ப்போமென்று ஒன்றுகூடிப் போனார்கள், அம்பு ஏறுண்டு செயல்நீங்கி யவ்விடத்திலன்றிறந்துள்ள பசுவை யவர்கள் கண்டார்கள். எ - று. (கக௬)

மீண்டார் மறையோர் வெகுண்டிரவி சன்மனெனுந்
தீண்டாப் புலைய வருதியெனச் செப்புறலு
மாண்டா ரணைத்துறையோர் முன்வந்தா னன்னவரும்
வேண்டா விழைத்தனையெம் பேரவையின் மேவலையால்.

(இ - ள்.) அவ்வேதியர்கள் திரும்பிவந்து சூரியசன்மாவென்னுந் தீண்டத்தகாத நீசனே! வாவென்று கோபித்துச்சொல்லவும், அவனும் அங்குள்ள வேதமார்க்கமுணர்ந்த மறையோருக்கெதிரில்வந்தான். அம்மறையவரும் நீ செய்யத்தகாதனவற்றைச் செய்தாயானபடியால் இனியெங்கள் பெரிய சபையின்கண் வரவேண்டாம். எ - று. (கக௭)

ஆவி னுயிரொறுத்தாய் மைந்தனையு மன்னவன்றன்
பூவியலுங் கூந்தலையுங் கொன்றாய் புலைபூண்டாய்
மூவழியா யுள்ள பழிபொறுத்தாய் முன்னின்றாய்
பாவி யுனைநோக்கி லுண்டாம் படுநிரயம்.

(இ - ள்.) பசுவினுயிரைக் கொன்றாய். மகனையும் அவனுடைய மலரணிந்த அளகத்தையுடைய மனைவியையுங் கொன்றாய். இதனால் நீசத்துவமடைந்தாய். கோஹத்தி சிசுஹத்தி ஸ்திரிஹத்தியாகிய மூவகைப்பட்ட பாவங்களையும் பொருந்தினாய், எங்கள்முன்னே நிற்கின்றாய். பாவியாகிய வுன்னைப் பார்த்தாலும் அத்தோஷங்களா லெங்களுக்குங் கடுநரகமுண்டாகும். எ - று. ()

என்றெடுத்துக் கூறி யெமதுநக ருற்றனையேற்
கொன்றிடுது மென்று ரவனை யெதிர் கைக்கூப்பி
யன்றளவை யானந்தன் செய்தபரி சத்தனையு
மொன்றுவழா தோதிறு ஞேர்ந்தறியா தையுற்றார்.

(இ - ள்.) என்றெடுத்துச்சொல்லி யெங்கணகரத்திற்கு வருவாயாகின், கொன்று விடுவோமென்றார்கள். அவர்களைச் சூரியசன்மா நேரில் கைகுவித்து, அன்று வரையிலானந்தன் செய்த வஞ்சனைகளெல்லாவற்றையும் ஒன்று விடாமற் சொன்னான். அச்சபையினர் ஆலோசித்துணராதவர்களாய் மயங்கினார்கள்.

ஆதால் விளைந்த பரிசென்று சொற்றனைநீ
கேதார நாதன் றிருமுற்றங் கிட்டினையிப்
போதா ரிடபத்தைப் புல்லருந்த நல்கினையே
னீதா னிழைத்தனவன் றென்று நிகழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) இது வஞ்சகத்தானிகழ்ந்த தன்மையென்று நீ சொல்லினை. ஆதலால் நீ நமது கேதாரேசுவரர் திருக்கோயிலை யடைந்து இப்போதே அங்கு நிறைந்துள்ள சிலை யிடபங்களைப்புல்லுண்ணக்கொடுப்பாயாகில் இப்பாதகங்கள் நீயே புரிந்தன வல்லவென்றுரைத்தார்கள். எ - று. (௪௨0)

எந்தை பெருமான் றிருமுனிட பத்தேறு
சிந்தை திருவருளிற் சீரியதா னென்மதிளுந்
தந்த விடபந் தருகோ புரத்திடபம்
வந்தருந்தச் செய்வேனீர் காண்பான் வரிலென்றான்.

(இ - ள்.) நீங்கள் காணும்படி வருவீர்களாயின், எமதுதந்தையாகிய கேதாரேசுவரருடைய சந்நிதானத்தின் முன்னுள்ள அதிகார நந்தி, அவ்விறைவன் திருவுள்ளத்திற்கியைந்த திருவருள் பெற்றுச் சிறப்புற்றதாகையால், நான்கு மதில்களிலுமுள்ள விடபங்களும் திருக்கோபுரத்திலுள்ள விடபங்களும் அந்நந்திதேவர் பால் வந்து புல்லருந்தச்செய்வேனென்றான். எ - று. (௪௨௧)

ஆயது செய்து மெனநான் கருமறையோர்
தூய திருமனத்துச் சூரியசன் மாவொடும்போ
யேய பெருமான் றிருமுற்ற மெய்தினார்
போயொருத்தன் சேடனையும் புற்கொணர்தி யென்றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) அப்படியே செய்வோமென்று அரிய நான்கு வேதங்களுமுணர்ந்த அந்தணர்கள், புனிதமான அழகிய மனதையுடைய சூரிய சன்மாவுடன் சென்று தங்களுக்குரிய சிவபெருமான் திருக்கோயிலையடைந்தார்கள். சூரிய சன்மா தன் சேடனொருவனை நோக்கிப்பசிய புல்லை யறுத்துக்கொண்டு வருக வெனக்கட்டளை யிட்டான். எ - று. (௪௨௨)

ஈட்டு மதிட்கோடி யெய்திடபத் தேறுகாண்
ணீட்டுநெடுங் கோபுரத்து நின்றுறழ்ந்த சேவினங்கா
ளாட்டுதிரைக் கங்கை யணிந்தபிரா னஞ்செழுத்து
மாட்டு திருவருளுண் டென்றால் வருதிரென்றான்.

(இ - ள்.) தொகுத்துள்ள மதில்களின் இறுதி வரையிலுள்ள இடப வேறுகளே! நீண்டமாயிருக்கும் நெடிய கோபுரத்திலிருந்துள்ள விடபங்களே! அலைச

னின்ற அலைகளையுடைய கங்காநதியை யணிந்த சிவபெருமானது பஞ்சாக்கரத்தில் திருவருளுளதாயின் வாருங்களென்றான். எ - று. (௧௨௫)

பொய்யிலிருங் கேள்விப் புலமையோன் சொற்றவுடன்
றையலொருபாகன் சந்நிதியி னேற்றருகு
வெய்ய முழக்கெழுப்பி மேவந்து வேதியன்கைச்
செய்யபசும் புற்கொழுந்து நாவளைத்துத் தின்றனவால்.

(இ - ள்.) பொய்மையில்லாத சிறந்த நூற்கேள்வியாற் புலமை வாய்ந்த சூரிய சன்மா அப்படிச்சொல்லியவுடன், உமாதேவிபாகராகிய கேதாரேசுவரர் சந்நிதியிலுள்ள அதிகார நந்தியினருகே, கடூரமாகிய முழக்கத்தைச்செய்து கொண்டெல்லா விடபங்களும் வந்து, அச்சூரிய சன்மாவின் கையிலிருந்த செவ்விய பசும்புற்கொழுந்துகளைத்தமது நாக்களை வளைத்துக்கறித்துத்தின்றன.

கண்டார் மறையோர் களித்தா ரதிசயமுட்
கொண்டார் வெருவந்தார் கும்பிட்டார் கோமானைத்
தண்டா மரைச்சரணந் தாழ்ந்தாராய் நீயன்றே
பண்டா லிலைகிடந்தோற் கெட்டாப் பரனென்றார்.

(இ - ள்.) வேதியர்கள் பார்த்தார்கள். மனமகிழ்ச்சியுற்று அதிசயித்துப் பயந்து, சூரிய சன்மாவைக் கும்பிட்டு அவனது தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களிற் பணிந்தவர்களாய், நீயல்லவா பண்டைக்காலத்திலாலிலையிற்சயனித்த திருமாலிற்கும் எட்டப்படாத மகாதேவனென்று தோத்திரஞ்செய்தார்கள்.

யாங்க ளிழைத்தபிழை யெல்லா மிதழவிழ்ந்த
பூங்கமலத் தாரோய் பொறுப்பாய் நினதிடத்தி
னோங்கறமே யன்றி மறமிருக்க வொண்ணுமோ
வீங்கு பவப்பரவை கீழ்போக மேனின்றாய்.

(இ - ள்.) நாங்களிதுகாறு மியற்றிய குற்றங்களெல்லாவற்றையும், இதழ்கள் விகசித்த தாமரை மலர்மாலை யணிந்தவனே! மனம் பொறுக்கவேண்டும். உன்னிடத்தில் மிகுந்த புண்ணியமேயன்றிப் பாவ மிருக்கக்கூடுமோ? பெரிய பவக்கடல் கீழேயிருக்க அதன் மேலிருக்கின்றாய். எ - று. (௧௨௬)

இன்ன பலபன்னி யேத்தி யிரவிசன்மா
பொன்னடியை மீண்டும் பணிந்து புலமையோய்
சின்னெறிய வஞ்செழுத்தி னுண்மை தெளிவிப்பா
னின்னலதி யாருளரே யென்று நிகழ்த்தினார்.

(இ - ள்.) இப்படிப்பட்ட பல வார்த்தைகள் சொல்லித் துதிசெய்து அச்சூரியசன்மாவின் அழகிய பாதங்களை மீண்டும் வணங்கிப் புலமைவாய்ந்தவனே! ஞான நெறியையுடைய பஞ்சாக்கரத்தின் உண்மைத்தன்மையை யும்மைத் தவிர வெங்கட்குத்தெளிவிப்போர் வேறெவர்தாமுளர் என்று சொன்னார்கள்.

அருளிற் கதிபுரக்கு மஞ்செழுத்து நாலு
வருணத் தவர்க்கும் வகுத்தபரி சோதித்
தெருளத் தெருட்டித் தெளிவிப்பாய் நீயென்னத்
துரிசறற சிந்தையோன் சூரியசன் மாவுரைப்பான்,

(இ - ள்.) திருவருளினாலே நற்கதியைத்தரும் பஞ்சாக்கரத்தை, (பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்னும் நான்கு) வருணத்தாருக்கு மேற்படுத்திய தன்மையை யுபதேசித்துத்தெளிவாகும்படி யுணர்த்தி யெங்கள் மயக்கத்தைத் தெளிவிக்கவேண்டுமென வேண்ட, குற்றமற்ற மனத்தையுடைய சூரியசன்மா சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (கஉஅ)

பேரா மறையோர் பிரணவத்தோ டுச்சரிக்க
பாரா ளரசரது வொழிக பல்சனங்க
ளோராச சிகார முதன்மகர மீறாக
வாராய்ந் துருவேற்றி யுய்ந்தொழிக வென்றறைந்தான்.

(இ - ள்.) பெருமை மிகுந்த அந்தணர்கள் பிரணவத்தோடுச்சரிக்கவேண்டும், உலகத்தையாளு மரசர்கள் அப்பிரணவ நீக்கிச்செபிக்க வேண்டும். ஒழிந்த ஏனையர் இதனை யுணர்ந்து சிகார முதலாகவும் மகார மிறுதியாகவும் ஆராய்ச்சியோடு செபித்துச்சிவிக்க வேண்டுமென்று சொன்னான். எ - று. ()

அக்காலை யாங்கனையான் பன்னி யருகடைந்தா
டக்கோ ருடன்சூழ்ந் தவனடியிற் றாழ்ந்தனளான்
மிக்கார் பசுழிதொட வீழ்ந்த பசுவுழுயி
ருக்காரு முய்வா னுரைத்தி யெனவிரந்தாள்.

(இ - ள்.) அக்காலத்திலவ்விடத்தில் அச்சூரிய சன்மன் மனைவி யருகே வந்து, பெரியோர்களோடு சேர்ந்துச் சூரியசன்மனைப் பிரதக்கணஞ்செய்து பாதங்களில் வணங்கி, மேம்பட்டவரே! (உம்மாலம்புவிட) இறந்த பசுவும் (வாளால் வெட்டுண்டு) இறந்தவர்களும் பிழைக்கும்படிச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாள். எ - று. (கஙo)

தெய்வத் திருவஞ் செழுத்தொடுதன் சிந்தைவைத்தான்
மைவைத்த கண்ட னிரங்கி வரங்கொடுத்தான்
வைவைத்த வாளி செகுத்தபசு மைந்தனொடு
முய்வித்தான் மாமருகி யாங்க ளுடனெழுந்தார்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட சூரியசன்மா தெய்வீகம்பொருந்திய பஞ்சாக்கரத்தைத் தன் மனதிற்றியானித்தான். கருநிறங்கொண்ட கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருவுளங் கனிந்துவர முதவினர். உடனே கூர்மைவாய்ந்த அம்பினாற்கொன்ற பசுவையும் (வாளால்வெட்டிய) மகனோடு சிறந்த மருகியையும் பிழைக்கச்செய்தான். அவ்விடத்திலுடனே யுயிர்பெற்றிருந்தார்கள் எ-று.

எல்லோரு நோக்கி யதிசயங்கொண் டேத்தினார்
நலலோனைச சூழ்ந்து நடுநடுங்கி யஞ்செழுத்து
வல்லோனை நோக்கி வலஞ்சூழ்ந்து போந்தகன்று
புல்லே றனைத்து மிருந்தவுள்ழப் போயினவால்.

இ - ள்.) யாவருமிதைப்பார்த்து ஆச்சரியமெய்திச் சூரியசன்மாவைப் பிரதக்கணஞ்செய்து பயத்தோடு துதித்து அப்போது பஞ்சாக்கரஞ் செபிப்பதில் வல்லவனாகிய அவனைப்பார்த்து அங்கே கூடியிருந்த விடப்பங்களெல்லாம் வலஞ்செய்து தத்தமிருந்த விடங்களிற்போயின எ - று. (கஙக)

சொல்லா மறைதெளிந்த சூரியசன் மாவருள
வெல்லாருந் தங்கண் மனையகத்தி னெய்தினார்

பொல்லாத தீங்கிழைத்த வானந்தன் பொங்கருவிக்
கல்லா நெடுவரையுங் கானகமுஞ் சென்றொளித்தான்.

(இ - ள்.) சொல்லமுடியாத மறைபொருளாகிய பஞ்சாக்கரத்தை யுணர்த்திய சூரியசன்மா விடைகொடுக்க யாவருந் தத்தம் மனைக்குச் சென்றார்கள் கொடும் பாதகங்களைச்செய்த ஆனந்தன் அருவிகள் பெருக்கெடுக்குங் கற்களாலாகிய பெரிய மலைகளிலுங் காடுகளிலும்போய் மறைந்து வசித்தான். எ - று.

தன்னுருவ மெல்லாம் பிணிக்களித்துத் தன்னுடலைச்
செந்நிறநீர் பாயப் புழுக்கிளைப்பத் தீதுற்றான்
மன்னுயிரு மாண்டான் மறலி வதைத்திழுப்ப
வின்னு நிரயத் திழிந்தா னெழுந்திலனால்.

(இ - ள்.) அவ்வானந்தனென்பவன் உடல்முழுவதும் நோய்க்குக் கொடுத்துத் தன்னுடலிலுள்ள வுதிரமுழுவதும் இரணங்களின் வழியேயொழுகவும் இரணங்களில் புழுக்கள் நெளியவுங் கெடுதியடைந் துயிருமிழந்தான். இயமன் றண்டஞ்செய்து இழுத்துப்போக நரகத்திலழுந்தியவன் இன்னும் மீளவில்லை. எ - று. (௯௪)

சூரிய சன்மா சுருதியுரைக் கெட்டாத
சீரிய வஞ்செழுத்தின் சின்மயனாய்ச் சேயநாட்
பாரி னினிதுவந்து வைகல் பலகழித்தா
னாரி யொருபாகன் றிருக்கைலை நண்ணினான்.

(இ - ள்.) சூரியசன்மா வேதவாக்கியங்கட் கெட்டாத சிறப்பமைந்த பஞ்சாக்கரத்தாலாகிய ஞானமயனாகி யநேகநாள் உலகத்திலினிதாக வாழ்ந்து பல காலங்கழித்து மாதேவியாரை யொருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானது கைலாயகிரியை யடைந்தனன். எ - று. (௯௫)

நண்ணுங் கைலைக் கிரியினெடு நாள்கழித்துக்
கண்ணுத லெம்மா னுருவிற் கரந்தொழிந்தா
னண்ணா லருந்தவத்தீ ரன்றவ்வஞ் செழுத்தி
னுண்மை தெரிப்பி னுணர்த்தற் கெளிதன்றே.

(இ - ள்.) தானடைந்த கைலாயகிரியி லநேககாலம் நீங்கியபிறகு,நெற்றிக் கண்ணையுடைய வெமது சிவபெருமானுடைய வடிவத்தி லயிக்கியமாயினான். சிறந்த பெருந்தவமுடைய முனிவர்களே! அப்பஞ்சாக்கரத்தின் மகிமையை அடியேனால் சொல்லப்புகுந்தாற் சொல்லுவதற் கெளிதல்லவே. எ - று. (௯௬)

அஞ்சு திருவுருவம் பெற்றெடுத்த வஞ்செழுத்தை
நெஞ்சி னினைவா ரிதழியொடு நீணிலாப்
பிஞ்சு புனையும் பெருமானே யென்பதல்லால்
வஞ்சமறுத் தீரவரை யென்னென்று வாழ்த்துகேன்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருவுருவங்களைப் பெற்றோங்கிய அப்பஞ்சாக்கரத்தை மனதிற்றியானிப்பவர்கள் கொன்றைமாலையோடு நீண்ட பிறைச்சந்திரனையுந் தரித்த சிவபெருமானேயென்று சொல்லுவதல்லாமல் அத்தகையினரை யாதென்று துதிப்பேன். களங்கமற்றவர்களே! எ - று. (௯௭)

ஆதி யருளுருவம் பெற்றெடுத்த வஞ்செழுத்தை
யோதி யுணர்ந்தாரை யுள்ளத் துணர்ந்தாலும்
தீது பிறப்பறுபபா ரன்னவர்க்குத் தீங்கிழைப்பார்
போது நரகினுக்கு மண்ணுத்தல போகாதே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானது திருவருளே வடிவமாகக் கொண்டோங்கிய பஞ்சாக்கரத்தைத் தியானஞ்செய்து தெரிந்தவர்களை மனதினிலினைத்தாலுமவா கள் கொடிய பிறவியையொழிக்கும். அத்தகையினருக்குத் தீமை செய்பவர்கள் போகும் நரகங்களுக்கு வாய்திறந்த நீங்காது (என்று சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குக் கூறியருளினர்) எ - று. (௫௮)

பஞ்சாக்கரமான்மியசருக்க முற்றிற்று.

அ திருவிருத்தம் - ௬௧௧.

எட்டாவது

சிவநாம மான்மியசருக்கம்.

:*:

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

வேதத் தொழுக்க முழுதுணர்ந்த விரிபுன் சடையீர் விமலனம
தாதிப் பெருமான் றிருவெழுத்தி னுண்மை யறிந்த முறையறைந்தே
நாதத் தொளிருந் திருவுருவ நாம முளதென் றுரைத்தனமெம்
பேதைச் செருக்கி னறிந்தவற்றைச் சொல்வாங் கேட்டுப்பெரிதுவப்பீர்.

(இ - ள்.) வைதிகமுறைமை முற்றுமறிந்த புரிந்த சிறு சடையையுடைய முனிவர்களே! மலரளிதரும் முதற்கடவுளாகிய நமது சிவபெருமானது பஞ்சாக்கரமகிமையைத் தெரிந்தவகையே சொன்னோம். நாததத்துவத்திற் பிரகாசிக்கும் அச்சிவபெருமானது திருமேனிக்குரிய திருநாமங்களுண்டென்று சொன்னோம். அவற்றுள், எமது பேதமையால்விளைந்த செருக்கினால் நாமுணர்ந்தவற்றைச் சொல்லுவோம். அவற்றையுங்கேட்டுச் சந்தோஷிப்பீர்களாகவென்றனர் சூதமுனிவர் எ - று. (௧)

புரங்கண் மூன்று மடுவடவைக் கொடுந்தீமூட்டும் புன்னகையோன்
சிரங்க ளோரைந் துடையபிரான் றிருநா மத்தி னொருநாம
மிரங்கி யொருகா லுரைத்தாலு மிவனே யவனென் றெணலன்றி
யரங்கி மனஞ்சூ ழஞ்ஞானத் திகழ்வா ரளறு புகுவாரே.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களையும் எரிக்கத்தக்க கொடிய அக்கினியையூட்டும் புன்னகையுடையவரும், ஐம்முகங்களுடையவருமாகிய சிவபெருமானது திருநாமங்களில் ஒரு திருநாமத்தை மனமுருகி ஒருமுறைசொன்னாலும், இவனே அச்சிவபெருமானென்று எண்ணவேண்டியதன்றி, தங்கள் மனதிற்படிந்த அஞ்ஞானத்திலமிழ்ந்து இகழ்கின்றவர்கள் நரகச்சேற்றிலமிழ்வார்கள் எ - று.

எந்தை பெருமான் றிருநாமம் பிறந்த நாட்டொட் டிறப்பளவுஞ்
சிந்தை யொருபோ தணாராராய்த் தீது புரிந்தோர் செல்லுநா
ளைந்து புலனு மயர்ந்தபின ரறிந்து மறியா மையினுலும்
வந்த நாமங் கைலைகொடு புகுத்தப் புகுந்த வழிமொழிவாம்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானது திருநாமத்தை, பூமியிற் பிறந்த நாள்தொடங்கி இறக்குமெல்லையும், தங்கள் மனதில் ஒருகாலத்தும் எண்ணுதவர்களாய்த் தீமையையே செய்தவர்கள், உறங்குகையில் ஐம்புலங்களும் ஓய்ந்தபின்னர், தெரிந்தாவது தெரியாமலாவது தங்கள் வாயில்வந்த சிவநாமமானது, அவர்களைக் கைலாயகிரியிற் கொண்டுபோய்ச் செலுத்தவந்த வகையினைச் சொல்லுவோம் எ - று. (௩)

திரைநீர் வேலை யகழுடுத்த கொடிக்கோட் புரிசை செலக்கிடந்த, வரைநீண் மாட மறுகுதொறு மழைகீண் டுயர வருகலிங்கப், புரைதீர் திருநாட் டகவையறம் புரிகந் துகமென் றொருநகரத், துரைநான் மறையோர் குலந்தோன்றும் வியாழ னெல்போ னொருமறையோன்.

(இ - ள்.) அலையோடுகூடிய நீர்மயமான கடல்போன்ற அகழ் சூழ்ந்ததும், கொடிகள்கட்டிய மதில்கள் சுற்றியிருப்பதும் மலைபோலுயர்ந்த நெடியமாடங்கள் தெருக்கடோறும் மேகமண்டலத்தைக் கிழித்து உயர்ந்தோங்கியிருப்பதுமாகிய கலிங்கமென்னுங் குற்றமற்ற அழகிய நாட்டிலே, தருமங்கழுங் கந்துகமெனும் நகரத்தில், புகழ்ந்து சொல்லத்தக்க அந்தணர் குலத்துதித்த வியாழனென்னும் வேதியனொருவனிருந்தான் எ - று. (௪)

புதல்வ ரிலனாய் நெடுங்காலம் புரிந்த தவத்தின் பொருட்டானோர்
மதலை பயந்தான் வீரியனென் றவற்கு நாம மதலையவன்
சிதையு மனத்தான் வரம்பிகந்து புலவு மதுவுந் தின்றருந்து
மதுமற் றொழியான் கள்விலைகூய் மறுகு தோறு மலமருமால்.

(இ - ள்.) புத்திரப்பேறில்லாதவனாய், வெகுகாலஞ்செய்த தவத்தின் காரணமாக ஒரு புதல்வனைப்பெற்றான். அப்புத்திரனுக்கு வீரியனென்று பெயர். அம்மைந்தன் துன்மனமெய்தியனாய், எல்லைகடந்து புலாலுண்பதுங் கட் குடித்தலுமாகிய இவற்றை நீங்காதவனாய், கள்ளைவிலை கூறிவிற்றுக் கொண்டு தெருக்கடோறுஞ் சுழன்று திரிவான் எ - று. (௫)

அறுத்த புலவு வகைந்தரிந்து கூலத்த மைத்து விலைபகரு
நிறுத்த பொருள்வேட் டவாவினனாய்ப் பிறந்த வரம்பி னெறிநீத்தான்
கறுத்த மனத்தின் புலைத்தொழிலே யன்றிக் கருதான் பரப்பிரமத் [ம்.
திறுத்த பொருளோர்க் துள்ளோரை யிகழா தொழியா னெஞ்ஞான்று

(இ - ள்.) அறுத்த இறைச்சியைப் பிளந்து துண்டுகளாக அரிந்து கடைத்தெருவில் வைத்துக்கொண்டு விற்பான். அப்புலாலை (எடையுடன்) நிறுத்த பொருளை இச்சித்தவனாய், தான்பிறந்த குலத்தின் ஒழுக்கத்தைக் கைவிட்டான். கபோமான மனதில் புலைத்தொழிலேயன்றிப் பிறிதொன்றை நினையான். பரப்பிரமப் பொருளைத் தெரிந்தவர்களை எப்போதும் நிந்தியாமலிரான்.

இவ்வா றொழுகும் புல்லொழுக்கி னொழுகிச் சிலநா ளொழிந்தபின்னர்
வெவ்வா திணைழத்த வினைபெருக்கி வீந்து படுநாண் மெய்தீண்டி

யவ்வா றொழுகு மதலையவ னருகு சார்ந்தா னினதுபொரு
ளெவ்வா றுணரேன் கொடுத்தபரி சேற்ற பரிசே தியம்பென்றான்.

(இ-ள்.) இப்படி நடக்குந் தீயொழுக்கிலே நடந்து சிலநாள் கழிந்த பிறகு, துன்மார்க்கத்தாற் செய்த பாவச்செயல்களைப் பெருக்கி இறந்து போகும்போதிலே, அப்படி நடந்த புதல்வனருகே வியாழனென்பவன் சென்று, உன்பொருள்கள் எப்படியானதோ? உணரேன். நீ கொடுத்த தன்மையும் வாங்கின தன்மையும் சொல்லுகவென்று வினவினான் எ-று. (௭)

செல்லக் கிடக்கும் புலைசேரித் தலைவ ரிருவ ரிவர்களிலோ
ரல்லற புலையன் புலவுவிலை தரவேண் டுவதாண் டரைப்பணமற் [னைவ
றொருல்லைக கொடுத்த மதாசசிவமென் றுரைத்தா னுயிர்விட் டொழிந்தனன்
வெலலைக் கடைபார்த் திருந்தநமன் பாசங் கழுத்திட் டிழுத்தனனால்.

(இ-ள்.) தூரமாகவிருக்கும் புலைச்சேரிக்குத் தலைவர்களிருவருளர். அவரில், கொடியோனாகிய ஒருபுலையன் புலால்வாங்கியதில் பாக்கி அரைப்பணங் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. பிறனொருவனுக்கும் பல நாட்களின் முன்னே கொடுத்தகள் ஒரு குறுணியென்று கூறி உயிர்விட்டிறந்தான். அக்காலத்தினளவைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த நமன், அவன்கழுத்திற் பாசத்தைமாட்டியிழுத்துப்போனான் எ-று. (௮)

தென்பான் மறலி செலக்கொடுபோய்ச செக்கிற் றிருக்கித் திருக்கியவ
னென்பா னவையொன் றறியாம லரைக்குங் காலை யிறந்தொழிநா
ளன்பாஞ் சிவமென் றுரைத்தநனைக் கயிலைக் கணத்தோ ரறிந்துறத்து
முன்பா மறலி யொடும்பொருது முடித்தார் மறலி முரட்சேனை.

(இ-ள்.) இயமன் தென்றிசையிலுள்ள தனது நகரத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, செக்கிலிட்டு அவனைத் திருப்பித்திருப்பி, அவனுடலிலுள்ள எலும்புகள் ஒன்றாயினுந் தெரியாதவகையாக அரைக்கும்பொழுது, அவன் இறக்குங் காலத்தில் அடியார்க்கு அன்புவடிவாகிய சிவமென்று (குறுணியின் பெயரைக்) கூறியதைக் கைலாயத்திலுள்ள சிவகணர்களுணர்ந்து, நமனுக்கு எதிரேவந்து கோபித்தெதிர்த்து அவ்வியமனது வலிய சேனைகளையெல்லாம் போர்செய்தழித்தார்கள். எ-று. (௯)

நிரையத் தலைவன் பெருஞ்சேனை யிறந்து நீங்க நெடுமறலி
வரையொத் திலகும் புயத்தடத்தைப் பாசத் திறுக்கி வலித்திழுத்தா
ருரையிற் சிவமென் றுரைத்தானைத் தெய்வ மானத் தும்பருய்த்து
விரையக் கொடுபோய்த் திருக்கயிலைப் புனிதன் றிருமுன் விடுத்தனரால்.

(இ-ள்.) நரகாதிபனாகிய இயமனது பெருஞ்சேனை யிறந்தொழிய, அவ்வியமனது மலைபோல் வளர்ந்து பூரித்த தோள்களைப் பாசத்தால் வீக்கியிழுத்தார்கள், பேசுகையில், சிவமென்று சொல்லிய அவ்வொழுக்கீனனாகிய வேதியனைத் தெய்வ விமானத்திலே ஆகாசவீதியிற் செலுத்தி, அதிவேகமாய்க் கொண்டு சென்று திருக்கைலாயத்திலெழுந்தருளிய தலைவராகிய சிவபெருமான் சந்நிதியில் விடுத்தார்கள். எ-று. (௧௦)

விடுத்த மறையோன் முதற்புரிந்த வெம்மை நீங்கி யுமைபாகத்
தெடுத்த பெருமான் றிருவுருவ மெடுத்துச சிறந்தான் றொடர்பாசங்

தொடுத்த நமனைக் கொடுமுறையின் றாரவுட் புகுத்தா ரதுகேளாப்
படுத்த விரயத் தென்றிசைக்கோன் வடபாற் கைலை படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் முன்னர் விடப்பட்ட வீரியன், முதலிலேசெய்த பாவங்களை விலகி, உமாதேவியாரை வாம பாகத்திற் பொருந்திய சிவபெருமானது திருவடியடைந்து சிறப்புற்றான். பாசக்கயிற்றாற் கட்டிய நமனைக் கொண்டு சென்று கைலையின் குகையிலுள்ள ஒரு துவாரத்திற் றள்ளினார்கள். அதனைக்கேள்வியுற்றவனும் அவனை நரகத்திலிட்டவனுமாகிய இயமன் வடதிசையிலுள்ள கைலாயத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான். எ - று. (கக)

எங்கோ னந்தி யெம்பெருமான் றிருத்தா ளிறைஞ்சு மியமனொரு
செங்கோ லளித்தா யதுவன்றித் தீமை புரியே னொருசிறியே
னங்கோர் மறைநன் குலமிகந்து புலவு மதுவு மயின்றருந்தி
வெங்கோ லரசன் றிருப்போலத் தருமங் கழிய மீதூர்ந்தான்.

(இ - ள்.) எமது தலைவராகிய நந்தி பகவானது திருவடிகளை வணங்கும் இயமன், அடியேனுக்கொரு செங்கோலளித்தீர். அதின்படியன்றி அடியேன் ஒரு தீமையுஞ் செய்திலேன். ஆங்குள்ள ஒரு வேதியன் நல்ல குலாசாரமிழந்து புலாலுங்கள்ளுந் தின்று குடித்து, கொடுங்கோன் மன்னனுடைய ஐசுவரியம் போலப் புண்ணியங்குறையப்பாவத்தில் அதிகப்பட்டவனாயினான். எ - று. (கஉ)

அவனைக் கொணர்ந்தார் கொணர்வழிச்சென் றயில்வா ளெயிற்றுக் கணநாதர், சிவனைப் பணிந்தோ னிவனெனவென் சேனை முடியச் செகுத்திறுத்திப், பவனத் தொருசார் நெடுமானப் பாங்க ரேற்றி யிவனுய்த்தா, ரெவனாற் றடைத்தா ரறியேனென் பணிமேற் கொண்ட திறைத்தானை.

(இ - ள்.) அப்பாவியை என்னேவலாளர்கள் பிடித்து வந்தார்கள். அப்படிப்பிடித்து வருகையில், கூரிய ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய சிவகணத்தலைவர்கள் இவன் சிவபெருமானை வணங்கியவனென்று என் சேனை முழுவதையும் அழித்தொழித்து, ஆகாயவீதியில் ஒரு பக்கமாகப்பெரிய விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு இங்குக்கொணர்ந்தார்கள். என் கட்டளை பெற்று இப்படிக்கொண்டு வந்த நமனை எங்கே சிறைபிட்டார்களோ? தெரிகலேன். எ - று. (கங)

இதுகேட் டுனது திருவடிக்கீ ழெய்தி யடைந்தே னெம்பெருமா
னதுகேட் டின்ன பரிசெனவோர்ந் தருள்வா யெனலு மருணந்தி
மதுவர்ப் புலையன் மறைக்குலத்து வரம்பு நீத்த வீரியவா
னதுநீர்த் தொழிவா னல்வினையான் றிருந்த திறந்த முற்பிறப்பின்.

(இ - ள்.) எம்பெருமானே! இச்செய்தியைக்கேட்டுத்தேவரீர் பாதங்களின் கீழ்வந்து சேர்ந்தேன். சிவகணங்களை விளித்து அதனைக்கேட்டுணர்ந்து இன்ன தன்மையதென்று அடியேனுக்குத்திருவாய் மலர்ந்தருளவேண்டுமெனப்பிரார்த்திக்கவும், கிருபாமூர்த்தியாகிய நந்திதேவர் சொல்லுகின்றார். கட்குடித்துப் புலாலுண்ட வாயையுடைய, அந்தணர் குலாசாரங்கெட்ட வீரியனென்பவன், இத்தீவினைகள் நீங்கற்கேதுவாய் முற்பிறப்பிற் செய்த புண்ணியமொன்றுள்ளது. எ - று. (கச)

ஆத லாலு மூவிரிறக்கு மற்றை நாளி லரனுமை
மோத லாலும் பெறற்கரிய கதியி னுயர்ந்தா னுடம்பெடுத்தா

தீதி லாமை செய்திலராய்ச் செனன வலையிற் றியங்குறினுஞ்
சாத லான காலைசிவ நினைந்தார் கதியின் றலைநின்றார்.

(இ - ள்.) ஆதலினாலும், இப்பிறப்பில் உயிர் தூக்கும் அற்றைய தினம் சிவநாமத்தைக்கூறிய தினாலும் பெறுதற்கரிதாகிய கதியிற்சிறந்து விளங்கினன். மனித சரீரம் பெற்றவர்கள் தீவினையையன்றி வேறு செய்யாதவர்களாய்ச் சனனமாகிய வலையிற்சிக்குண்டிருந்தாலும், மரண மெய்துங்காலத்தில் சிவ பெருமானைத்தியானஞ்செய்பவர்கள் மேலான பதவியில் விளங்குவார்கள்.

அப்பே ருரைக்கி லரும்பதவி யவர்க்கல் லாம லெவர்க்குண்டோ
வெப்போ டெரியுந் தீநிரயத் திழிவா ரிவர்க்கு வினைசெய்வா
ரிப்போ துனது கொடுங்கோன்மைக் கான்பே ருரைத்தா ரெளியரோ
மைப்போ லுளத்தாய் முன்னொருநா ணிகழ்ந்த காதை மறந்தனையே.

(இ - ள்.) அந்தச்சிவநாமத்தை யுச்சரித்தால், அவர்களுக்கே அரிய பதவி யுண்டாவதல்லாமல் எம்மவர்க்குண்டாகுமோ? இத்தகையோருக்குத் துன்பி யற்றினவர்கள் வெப்பத்தோடெரியும் அக்கினிமயமான நரகத்திலமிழ்வார்கள். இப்போது உன்னுடைய கொடுங்கோன்மைக்குச் சிவநாமங்கூறினோர் எளிய ராவார்களோ? மேகம் போற்கரிய மனமுடையவனே! முன்னொரு காலத்தில் நடந்த சரித்திரத்தை மறந்து விட்டாயோ? எ - று. (கசு)

கழிந்த காலத் தொருவேடன் வைவாள் விதிர்க்குங் கரத்தினனா
யழிந்த சிந்தை மறச்செருக்கால் வழிச்செல் வோரை யாறலைத்துஞ்
சுழிந்த சீற்றத் துடனுயிரைத் துறந்தீர்ந் திட்டும் புலமயக்கி
னிழிந்த மதுவுண் டூர்ம்புலவு தின்றும் பிறர்பா லிடர்விளைத்தும்.

(இ - ள்.) கடந்த பண்டைக்காலத்தில், ஒரு வேடன் கூர்மைதங்கிய வாளை வீசுங்கையையுடையவனாய், எண்ணமற்ற கொடிய கர்வத்தினால், வழிச் செல்பவர்களை வழி பறித்தும், மிகுந்த கோபத்தோடு உயிர்களைப்போக்கிக் கொன்றும், புத்தி மயக்கத்தால் இழிவாகிய கட்குடித்தும், பச்சையாகிய புலாலைத்தின்றும், அயலார்க்குத்தீமை செய்தும். எ - று. (கஎ)

இரக்க மென்ப தொருசிறிது மில்லா னாகித் தறுகண்மை
கரக்கு மனத்திற் பிறர்பொருளைக் கவ்விக் கவர்ந்தாங் கடும்பாவம்
புரக்கும் புலைய ரிற்பழகிக் கண்மோந் துண்டும் புரியறத்தைத்
துரக்குந தொழிலுக் குளனாகிக் களவா னிரவுந் துயில்கொள்ளான்

(இ - ன்.) இரக்கமென்பது ஒருசிறிதும் இல்லாதவனாய், அஞ்சாமையால் வஞ்சகஞ்செய்யும் மனத்தோடு பிறர் பொருளை விடாது அபகரித்தும், பெரிய பாதகங்களைக் காக்கும் புலையர்களோடு சிநேகித்து, கள்ளை வாசனை பார்த்துக் குடித்தும், பலர் செய்யுந்தருமத்தையழிக்குந் தொழிலுக்கே உரியவனாய்த்திருடுதலால் இரவிலுந்துயில் செய்யான். எ - று. (கஅ)

வரைக்குன் றூழையி னகத்தொதுங்கி வழிச்செல்வோரையாகரவென்
றுரைக்கு மொருகாற் பிகரவென் றுரைக்கு மொருகாற் கடுஞ்சீறுந்
திரைத்து வெருளாச் சங்கரவென் றியம்பு மிவனுக் கிறுதியடுத்
தரைக்குங் குழவி யெனவுயிர்க்குங் காலை மதலை யருகுற்றான்.

(இ - ள்.) மலைகளிலிருக்குங் குகைகளில் மறைந்து; வழிப்போக்கர்களை [ஆகர] உங்கள் கைப்பொருளை யபகரிப்பேனென்று சொல்லுவான். ஒருதடவை [பிறகர] அடித்துப்பிடுங்குவேனென்று சொல்லுவான். பின்னுமொரு தடவை பெருங்கோபத்தாலிரைந்து [சங்கர] சினந்துகொன்று பிடுங்குவேனென்று சொல்லுவான். இவனுக்கு மரணம் சமீபித்து, வியாதியுள்ள குழந்தைபோல வலிவொடுங்கிப்பெருமூச்செறிகையில், அவன் புத்திரன் அருகே வந்தான்,

எளியே னுய்வ தெவ்வாறென் றிரங்கி யழக்கண் டிவனோக்கி
யொளிவா யெழுந்து செல்வோரை யோடி மறித்துன் னேவலரை
விளியா கரவென் பிறகரவென் விடலை யாகிச் சங்கரவென்
றுனிநீர் கலுழக் கவர்ந்திடென வுரைத்தா னாவி துறந்தொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அடியேன் பிழைப்பதெப்படி யென்று அப்புத்திரன் மனமுருகி அழுவதை இவ்வேடன் பார்த்து, செல்வந்தர்களாய்ப்பிரயாணமுற்றுச் செல்பவர்களைத்தொடர்ந்து சென்று தடுத்து, ஏவலரை யழைத்து ஆகரவென்று சொல், பிறகரவென்று சொல். விடாதவராய்ச் சங்கரவென்று சொல் இப்படி வழிப்போக்கர் கண்களில் நீர்த்துளி சிந்த அவர்கள் பொருளை யபகரியென்று கூறினன். உடனே உயிர் விட்டிறந்தான். எ - று. (௨௦)

தொலைவில் காலம் பெரும்பாவந் தொடக்கத் தொடர்ந்தா ருயிரினைக்
கொலைசெய் வேட னிவனைநெடு நிரயங் குமிழி யெழவமிழ்க்கி [துங்
யலகில் காலங் கிடத்தியென வறைந்த கணக்கற் கெதிர்நோக்கிப்
புலைய னெனினுஞ் சிவநாம முரைத்தா னிறக்கும் பொழுதென்றாய்.

(இ - ள்.) எண்ணில்லாக்காலமாகப் பெரும்பாவங்கள் சேர்ந்துகொண்டேவர, கொலைதொழில்புரிந்த வேடனாகிய இவனை, பெரிய நரகக்குழியில் குமிழியுண்டாம்படி யழுத்தி, எண்ணில்காலம் இட்டுவைப்பீரென்றுசொல்லிய சித்திரகுத்தனை யெதிரேபார்த்து, இவன் புலைமையுடையவனாயினும் இறக்கும்போது சிவநாமத்தைச் சொன்னானென்று சொல்லினை. எ - று. (௨௧)

நீயா யுரைத்த வுரையுணர்ந்த நிறைந்த குணச்சித் திரகுத்தன்
றேயாப் பதவி புரந்தளிக்கும் பெருமா னணியுந் திருநாமம்
வாயா லுரைக்குந் திறனுற்றா னொழிந்தா னிரய மெனமதிப்பத்
தூயார் வழுத்த நடுநின்றாய் நீயன் றிழைத்த சொல்லுவாம்.

(இ - ள்.) நீயேயுரைத்த சொற்களையுணர்ந்த நற்குணமமைந்த அச்சித்திரகுத்தன், அழியாப் பதவியைக் கொடுத்துககாக்குஞ் சிவபெருமான் தரிக்கின்ற திருநாமத்தைத் தன் வாயாற்சொல்லும் வல்லபமுற்றானாய், நரக வேதனையை நீங்கினானென்று கருதும்படி, புனிதர்கள் வாழ்த்தும்படி நடுவு நிலைமையில் நிற்பவனே! அப்போது செய்தவைகளைக் கூறுவோம். எ - று. (௨௨)

வெள்ளே றுகைத்த தனிப்பெருமா னுமை முரைத்தான் வீந்துறுநாட்
புள்ளே றுகைக்கும் பெருமாற்குமயற்கும்போற்றும்பொறைபெற்றான்
வள்ளே றொருகா னெடுஞ்சூலப் படையீர் வழுத்தும் வழுத்துமெனக்
கள்ளே றிதழ்ப்பூ மலரிறைத்துத் தொழுதாய் களித்தாய் நீயன்றே.

(இ - ள்.) வெண்ணிறந்தங்கிய இடபத்தை வாகனமாகச் செலுத்திய ஒப்பற்ற சிவபெருமானது திருநாமத்தை யிறக்குந் தினத்திற் கூறினான். பட்சி

ரர்சஞ்சிய கருடனை வாகனமாகக்கொண்ட திருமாலுக்கும் பிரமாவுக்கும் துதி செய்யத்தக்க பெருமையையடைந்தான். கூர்மை மிகுந்த ஒற்றைத்தாருள்ள நெடிய சூலாயுதந்தாங்கிய கணங்களே! நீங்களும் துதிசெய்யுங்கள் துதிசெய்யுங்களென்றுசொல்லி, தேன்பொருந்திய இதழ்களையுடைய அழகிய மலர்களைத் தூவிக் களித்தவன் நீயல்லையா? எ - று. (௨௩)

இன்ன கால னெனத்தெரியேன் வேட னிருந்தா னெம்பெருமான்
றன்ன தாய திருவுருப்பெற் றறியாய் போலுஞ் சதுமறைதேர்
மன்னு புரிநூல் வேதியனை மறலப் புகுந்தா ருன்னுழையோர்
பன்னு கணத்தோ ரிதுபுரிந்தா ருனக்கே சாலப் பழுதென்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வேடன் இத்தனைகாலம் இப்படியிருந்தானென்று நானுணரேன். அவன் எமது சிவபெருமானது திருவுருவமெய்தினன். இதனை நீயறிந்திலைபோலும். நான்குவேதங்களுமுணர்ந்த நிலைபெற்ற உபவீதமணிந்த அந்தணனை உன்பாலுள்ளார் வதைக்கப் புகுந்தார்கள். துதிக்கத்தக்க சிவகணர்கள் இதனைச் செய்தார்கள். உனக்கேயிது கெடுதியானதென்று நந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று. (௨௪)

நந்தி யுரைத்த பரிசனைத்துஞ் செவியோர்ந் துணர்ந்த நமனுரைக்கு
மெந்தை பெருமான் றிருநாமத் துயர்ந்தோ னவனை யிடரிழைத்தல்
சிந்தை யுணர்ந்தே னலன்கைலைப் பெருமான் சேவை செயப்புகுந்தேன்
முந்தைமுறைக்காலனையொழித்தீங்கிவனையமைத்தேன்முறையோரான்

(இ - ள்.) திருநந்திதேவர் கூறியன முழுவதையும் கேட்டுத்தெளிந்த இயமன் சொல்லுகின்றான். எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய திருநாமநியமத்தால் மேம்பாடுற்ற அவ்வந்தணனை வதைபுரிதலை என்மனதில் தெளிந்தேனில்லை. அச்சமயம் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கக் கைலாயகிரிக்கு வந்திருந்தேன். பழமையாயிருந்த தூதனை நீக்கி நவீனயாக இவனை நியமித்தேன். இவன் அவ்வழக்கந்தெரியான். எ - று. (௨௫)

சேவே றுகைத்த முதற்பெருமான் றிருநா மத்தி னொருநாம
நாவே றுதற்கன் புடனின்றோ ரெனக்கு நமரே நானிழைத்த
பூவே றிதழிப் புரிசடைமேன் மதியு மரவும் புனைந்தாரா [ந்தான்.
யாவே றுகைத்தோ னருட்பெருமான் பொறுத்தி யெனச்சே வடிவீழ்

(இ - ள்.) இடபவேற்றைச் செலுத்திய முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் திருநாமங்களில் ஒரு திருநாமத்தைத் தமது நாவால் உச்சரிக்க அன்புள்ளவர்கள் அடியேனுக்கும் உறவினரேயாவர். நான்புரிந்த தீமைகளை, கொன்றைமலர்சூடிய முறுக்கிய சடைமீது பிறைச்சந்திரனையும் சர்ப்பத்தையுந் தரித்தவராய், இடபவேற்றை வாகனமாகச் செலுத்தும் சிவபெருமான் திருவருள் பெற்று விளங்கும் நந்தி பகவானே! பொறுத்தருள்கவென்று, அவர் தம் செவந்த பாதங்களிற் பணிந்தான். எ - று. (௨௬)

தருமு னிரங்கத் தானிரங்கி நந்தி புகலுஞ் சண்டனைவெஞ்
செருநீ னெழுந்து மாகாளர் கணத்தோர் பிடித்துச் சேமித்தார்
அருகு செலப்போ யாமுரைத்தே மென்னவுணர்த்தி யாங்கவனை [டான்
மருவு சிறையீட் டெங்கோடுபோ வெனலுந் தொழுது வழிக்கொண்

(இ - ள்.) இயமன் இப்படி வருந்த நந்திதேவரும் வருந்திச் சொல்லின் ருர். நமனை மாகாளாரின் கணத்தோர் போர்மேற்கொண்டு சென்று பிடித்துச் சிறையிலிட்டார்கள். நீ அவர்கள்பாற் சென்று, யாம் சொன்னோமென்று தெரிவித்து, அவன் பொருந்திய சிறையினின்றும் அவனைமீட்டு, உன்னோ டழைத்துச் செல்கவெனக் கூறவும், நந்திதேவரை வணங்கிப் புறப்பட்டான்.

கலிவிருத்தம்.

ஏகா நெறியெய் தலுமெண் ணுறுவான்
சோகா குலனெஞ் சுதுணுக் குறுவான்
மாகா ளரைமுன் னிவணக் கமுறு
நீகா வெனநின் றுநிகழ்த் துவனால்.

(இ - ள்.) அங்குநின்றும் புறப்பட்டுச் செல்லும்வரையும் சிந்தனையுற்ற வனாய், சோர்வுடன்கூடிய விசாரமுடைய மனநடுக்கத்துடனே மகாகாளரை யடைந்து பணிந்து, தேவரீர் அடியேனைக் காக்கவேண்டுமென்று நேர்நின்று சொல்லுகின்றான். எ - று. (௨௮)

எந்தாய் நினபொன் னடியெய் தினனென்
சிந்தா குலமுற் றருள்செய் தியெனு
வந்தா னைவருந் தினையென் னையெனு
நந்தா மொழிகா ளர்நவிற் றினரால்.

(இ - ள்.) எந்தையே! தேவரீருடைய அழகிய திருவடியையடைந்தேன். என் துயரமுழுவதையும் விலக்கி யருளவேண்டுமென்று சொல்லிவந்த இய மனை, மகா காளர்நோக்கி, ஏன் வருந்துகின்றாயென்று, கெடாதவார்த்தைகள் சொல்லினர். எ - று. (௨௯)

முன்னுற் றுநிகழ்ந் தனவுற் றுமுரைத்
தின்னற் குறைகூ றியிரந் திடுமக்
கன்னற் பொழுதிற் செறுகா ளர்வெகுண்
டுன்னச் சமொழிந் தனைபோ லுமெனு.

(இ - ள்.) இயமன், முன்னே நடந்தனவற்றை யெல்லாஞ்சொல்லி, தனக்குற்ற தீமையை முறையிட்டு வருந்துகின்ற அத்தருணத்தில், அழிக்கத் தக்க வல்லமையுடைய மகாகாளர் கோபமற்று, உன் மனத்துள்ள பயம் நீங் கினைபோலுமென்ருர் எ - று. (௩௦)

ஐயா வெனதச் சமொழிந் திலநீ
செய்யா யருள்சீ றலைசீ றியநின்
கையால் வரவுந் தகதைத் துயரென்
மையார் தனிநெஞ் சுமறக் குமதோ.

(இ - ள்.) ஐயனே! யான் என் பயத்தினின்று நீங்கிலேன். அருள்புரிய வேண்டும். கோபிக்கவேண்டாம். முன்னொரு காலத்தில் கோபமுற்ற தேவரீர் திருக்கரத்தால் விடுத்த கதாயுதஞ்செய்த துயரத்தை ஒப்பற்ற அஞ்ஞான முடையேன் மனம் மறக்குமோ? எ - று. (௩௧)

என்றன் னவனஞ் சியெழுந் துமுடிக்
குன்றன் னவிழுந் திடர்கூ றினனென்

றன்றோ தியரு தனையர் தணர்வான்
மின்றோ யுநெடுங் கொடிவே ணியனே.

(இ - ள்.) என்று கூறி, அவ்வியமன் அஞ்சலி யெழுந்து, மகுடம்பூண்ட மலைபோலப்பணிந்து தன் துயரத்தை மறுபடியுஞ் சொன்னனென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய சூதமுனிவரை, நைமிசாரணிய முனிவர் நோக்கி, ஒளி பொருந்திய நெடிய கொடியைப்போன்ற சடையையுடைய சூதமுனிவரே!

மறலிக் கிடர்கா ளர்வருத் தியவா
றுறமுற் றமுணர்த் துதியென் னவுணர்ந்
தறமுற் றுமளந் ததவத் தறவோன்
முறைபற் றியவர்க் குமொழிந் திடுவான்.

(இ - ள்.) இயமனுக்கு மகாகாளர் வருந்தச்செய்த சரிதையை நாங்கள் அறியும்படி முழுதுந்தெரிவிக்கவேண்டுமென்று வேண்ட, தருமங்களை யெல்லாம் அளவிட்டறிந்த தவத்தையுடைய புண்ணியசொரூபியாகிய சூதமுனிவர், வரிசையாக அந்நைமிசாரணிய முனிவர்கட்குச்சொல்வாராயினர். எ - று.

ஓதுஞ் சவுராட் டிரமென் னொருநாட்
டேதந் தருதீ விரனென் றொருநால்
வேதம் பயிலொல் குலவே தியனை
மாதந் தையெனப் பெறுமோர் மதலை.

(இ - ள்.) யாவரும் புகழ்ந்து சொல்லுஞ் சௌராட்டிரமெனும் ஒரு நாட்டிலே, தீவிரனென்னும் பெயருற்று நான்கு வேதங்களையுமோதிய பழய வேதிய குலமுற்றவனை, சிறந்த தந்தையாகப்பெற்ற குற்றத்தை விளைக்கும் ஒரு புத்திரன். எ - று. (௩௪)

கூறும் பெயர்கோ சிகனென் றுடையான்
மாறுண் டமனத் தன்வரம் புகடந்
தூறுங் களிமா மதுவுண் டுசுலாய்
நாறும் புலவுண் டுநடக் குவனால்.

(இ - ள்.) கோசிகனென்று சொல்லும் பெயரையுடையவன், மாறுபட்ட மனமுடையவன், குலாசாரத்தை விலகிக், களிப்பைத்தருங் கள்ளைக்குடித்து எங்குந்திரிந்து, துர்நாற்றம் பொருந்திய மாமிசத்தைத்தின்று துர்வழியில் நடப்பவன். எ - று. (௩௫)

வள்வா ளொடுநள் ளிருளவா யுழல்வான்
கள்வா ரொடுநா டுகவ்ர்ந் துறுவான்
புள்வாய் விடல்கண் டுபுலைக் குடிபுக்
குள்வாய் மதுவுண் டுடனு டுவனால்.

(இ - ள்.) கூர்மை தங்கிய வாளாயுதத்தோடு நடுராத்திரியில் எங்குந்திரிவான். திருடர்களோடு அந்நாட்டினர் பொருளை யபகரிப்பான். சகுனங்களை தலையுணர்ந்து புலையர் குடிசையிற் பிரவேசித்து, அதனுள்ளேயே கள்ளைக் குடித்து அவர்களோடு கூத்தாடுவான். எ - று. (௩௬)

இத்தன் மையனு லியங் குவனோர்
பொய்த்தன் மையளா யபுலைச் சிறுமிலைப்

பித்தின் மயலா யவள்பின் சுழல்வான்
மத்தன் கொலையஞ் சிமனந் திரியான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையினனுயொழுகுபவன், இயற்கையாகவே பொய்மை நிறைந்த ஒரு புலைச்சியின் தனங்களிற்கொண்ட ஆசை மயக்குற்று, அவளைத் தொடர்ந்து பின்னேயே சுழல்பவன். ஐம்புலச்செயல் மாறிக் கொலைக்கும் பயந்து மனங்கலங்காதவன். எ - று. (௩௭)

ஒருநா ளவளோ டுறையும் பொழுதிற்
செருவா ளொடுகண் டசினப் புலையன்
பெருமா றொடுகண் டுபிடித் திவனை
யிருதோ ளுமிறுக் கிவிசித் தனனால்.

(இ - ள்.) அவனோடிருக்கும் ஒரு நாட் பொழுதில், போருக்குரியவாளோடு இவனைப்பார்த்த கோபமுடைய அப்புலையன், விகாரத்தோடிருக்கும் இவனைக்கண்டு பிடித்துக்கொண்டு, இவனுடைய இரு தோள்களையும் இறுக்கிக் கட்டி. எ - று. f௩௮)

வைவாள் கொடுவவ் வியவன் குறியைக்
கொய்தா னதுகொண் டுயிர்விண் டனனன்
மொய்வார் படையோ டுமுடுக் கிநமன்
கைவார் கொடுகட் டியிழுத் தனனால்.

(இ - ள்.) கூர்மையாகிய வாளினாலே அவன் குறியைப்பற்றி அறுத்தனன். அவன் அதனால் உயிர் விட்டனன். மிக்க பெரிய ஆயுதத்துடன் வந்த நமன் கோப மெய்தி, தன் கையிலுள்ள பாசத்தாலே அவனைப்பிணித்து இழுத்தான். எ - று. (௩௯)

தென்றிக் கிவனைக் கொடுசே றலுமவ்
வென்றிச சிவதூ தர்வெகுண் டனரா
யொன்றிச் சமதூ தரையோ டவடித்
தன்றிப் படுபா வியையண் மினரால்.

(இ - ள்.) தென்புறத்துள்ள இயமலோகத்திற்கு இவனைக்கொண்டு சேரவும், அந்த வெற்றிதங்கிய சிவகணங்கள் கோபித்தவர்களாய், சமனுடைய தூதுவர்களை நெருங்கி அவர்களை யோடும்படி யடித்ததன்றி இக்கொடும் பாவியை நெருங்கினார்கள். எ - று. (௪0)

செம்பொற் றணிமா னமிசைச் செறிவித்
தும்பர்க் கொடுசென் றனருற் றணராற்
கம்பக் களியா னையுரிக் கனகப்
பைம்பொற் கிரிவில் லிபழங் கயிலை.

(இ - ள்.) செம்பொன்னாற் செய்த ஒப்பற்ற விமானத்தின்மே லிருக்கச் செய்து ஆகாய வழியே கொண்டுபோய், கட்டுத்தறியையுடைய மதஞ்சொரியும் யானை யுரிபோர்த்த மேரு மலையாகிய பசிய பொன் வில்லையேந்திய சிவபெருமானது பழமையான கைலாயகிரியிற் பொருந்தினார்கள். எ - று. (௪௧)

குருதிப் புனலா றுகுதித் தெழுமற்
றொருதிக் கிலர்தென் றிசையுற் றனரால்
வெருவிப் பதறித் தனிவிம் முறுவார்
செருவிற் றருமற் குரைசெய் தனரால்.

(இ - ள்.) அதனால் காலதூதர், உதிரநீர் ஆறாய்ப்பெருகிப்பிரவகிக்க, பிறிதொரு ஆதரவையு மில்லாதவர்களாய், இயமபுரியையடைந்து, தனித்தனியே பயந்து ஏக்கமெய்தி, போர் செய்தற்குரிய வில்லைத்தாங்கிய இயமனுக்குச் சொன்னார்கள். எ - று. (௪௨)

அக்கா லையெழுந் தனனந் தகனு
மிக்கா யகடுஞ் சினமீ துறுவான்
மைக்கா ளகளத் தன்மனிக் கயிலை
புக்கா னதுசென் றடருந் தறலும்.

(இ - ள்.) இயமனும் அப்பொழுது மிகுந்த கடுங்கோபம் அதிகரித்துப் புறப்பட்டு, கரிய விடந்தங்கிய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய அழகிய கைலாயகிரியை யடைந்தான். அவன் அக்கைலாயகிரியிற் சேர்ந்தமாத்திரத்தில். எ - று. (௪௩)

கண்டா ரதுகா ளர்கணத் தலைவ
ருண்டா யதுவென் னையுரைத் திடெனத்
தண்டா மறையான் றசையம் பாலா
விண்டா னிடருந் துவிளங் தவெலாம்.

(இ - ள்.) மகாகாளரது சிவகணநாதர்கள் அதனைக்கண்டு, உனக்கு நிகழ்ந்தது யாது? அதனைச்சொல்லுகவென, குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களைத்தொழுது, நிகழ்ந்த செய்தி முழுதும் துன்புற்றுச்சொல்லினன். எ - று. (௪௪)

தென்பா லிறைசொற் றசெவிப் புகுதா
முன்பா யதுகா ளர்மொழிந் திடுவா
ரன்பா னவனன் பனெனத் தருமா
றுன்பா லறிவிப் பனுணர்ந் தறிநீ.

(இ - ள்.) தென்றிசைத்தலைவனான இயமன் சொல்லிய வார்த்தைகள் செவியிற் புகாமுன்னரே அம்மகாகாளர் கூறுவார். அக்கோசிகன் அன்பின் மயமாகிய சிவபெருமானுக்கு அன்பனென்று சொல்ல வந்த காரணத்தை உன்னிடத்திற் சொல்லுகின்றேன். தெளிந்தறிவாயாக. எ - று (௪௫)

விளையா டிடவீ திபுகுஞ் சிறுநாட்
டளையா ரருள்சம் புவொடும் பயில்வா
னிளையா மறைவே தியனென் றிடுசம்
பளையார் வமொடின் னவரைந் தனினால்.

(இ - ள்.) இவன் விளையாடும்படி தெருவிற் செல்லுஞ் சிறு வயதில், மிகப்பாசமுடைய சம்பு வென்பவனோடும் விளையாடுகையில், தவறுதலை நீக்க வொழுக்கமுடைய வேதியனென்று யாவருஞ் சொல்லும் அச்சம்பு வென்பவன், ஒற்றுமைப்பட்ட அன்புடன் இப்படிச்சொன்னான். எ - று. (௪௬)

கூகைப் பெயர்கோ சிகனென் பதனைக்
காகத் தருமா றலவென் றுமையாள்
பாகத் திரியம் பகனென் றுபகர்ந்
தோகைப் படவோ தியழைத் தனனால்.

(இ - ள்.) [கோசிகம்] கூகையின் பெயராக, உனக்குக் கோசிகனென்னும் பெயர் தகுதியுடைய தன்றென்று, பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமான் திருநாமமாகிய திரியம்பகனென்று அவனுக்குப் பெயர் கூறி, அவன் களிக்கும்படி சொல்லியழைத்தான். எ - று. (௪௭)

சம்புப் பெயரான் முறைதந் தபெயர்
நம்பற் கினிதா யருணண் ணினனா
லும்பர்க் குமுயர்ந் துடையோ னிவனைக்
கம்பித் தனையென் னைகொல்கா ரணமே.

(இ - ள்.) சம்புவென்னும் வேதியச்சிறுவன் தகுதியென்றளித்த திரியம்பகனென்னும் பெயரானது, சிவபெருமானுக்கு இனிதாகித்திருவருளெய்தினன். தேவர்களுக்கும் உயர்ந்துள்ள இவனை நடுங்கச்செய்தனையே? யாது காரணம்? எ - று. (௪௮)

உற்றான் றமுறைத் திலையென் னையெனா
மற்றந் தகனீ துவழங் குவனா
விற்றின் னதிரியம் பகனென் பெயரா
கிற்றுன் னருமைக் கதிகிட் டுவனே.

(இ - ள்.) நேர் நின்று ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. என்ன காரணமெனக்கேட்க, இயமன் இப்படிக்கூறுகின்றான். இப்போது சொல்லிய இத்திரியம்பகனென்பது என் பெயராயிருந்தால், அடைதற்கரிய இப்பதவியைப் பெறுவேனோ. எ - று. (௪௯)

செய்யா தபவத் தொடுசென் மமெடுத்
துய்யா தவரோர் பெயரோ திடினப்
பையா டரவோ னடிபற் றுவரே
லையா வதிகா ரநடத் துவனோ.

(இ - ள்.) ஒருவருஞ்செய்யாத தீவினைகளோடு பிறவிகளெடுத்து உச்சிவியாதவர்கள் ஒரு திருநாமத்தைச்சொல்வார்களானால், அந்தப்படமெடுத்தாடும் சர்ப்பங்களை யணிந்த சிவபெருமானது திருவடிகளைச்சேர்வார்களானால், ஐயா! யான் அதிகாரம் நடத்துவேனோ. எ - று. (௫௦)

என்னச் சிலகூ றியிகழ்ந் தனனாய்த்
தன்னைக் கொடும்பா துறலுந் தழலா
முன்னர்ப் படவா வெனமுந் துறலுங்
கன்னத் துவிழுந் ததுகா ளர்கதை.

(இ - ள்.) என்றிது போன்ற சில வார்த்தைகளுரைத்து இகழ்ச்சி செய்து மெல்ல நழுவிச்செல்லவும், மகா காளர் சினந்து, இயமனே! முற்பட வந்து நில்லென, அப்படியே முன் வந்த மாத்திரத்தில், மகா காளரது கதாயுதமானது இயமன் கன்னத்தில் விழுந்தது. எ - று. (௫௧)

அடியுண் டதுசோ ரியுலைத் தெழுவா
ளிடியுண் டவரா வினிடிந் துவிழா
முடியுண் டனனென் னமுயங் கிநெடும்
படியுண் டனனு யிபதைத் திலனே.

(இ - ள்.) அடிபட்டதினால் உதிரம் பெருகியோட, மேகத்திலுண்டான இடிமுழக்குற்ற பாம்பைப்போல வருந்திவிழுந்து இறந்தவன்போல மூர்ச்சித்துப் பெரிய பூமிமேல் சாய்ந்தனன். உயிர் துரந்தானில்லை. எ - று. (௩௨)

அதுகா லையிலா ழிவயப் படையோன்
பதுமா சனமீ துறைபண் ணவனங்
கெதிர்வார் கயிலைக் கிரியெய் தினரா
லிதுயார் நமனைக் கொட்டாத் தவரே.

(இ - ள்.) அப்போது, வெற்றிதங்கிய சக்கராயுதந்தாங்கிய திருமாலும், கமலாசனத்தில் வாழும் பிரமதேவனும், திருக்கைலாயகிரிக்கு வருபவர்களாக எதிர்ப்பட்டார்கள். விழுந்துகிடக்கும் நமனைநோக்கி இவனை யெதிர்த்தவர்கள் எவர்? எ - று. (௩௩)

என்றாற் றனர்கா ளரையெய் தினராய்
மன்றற் றுளவோ னுமலர்க் கிறையும்
மின்றொத் துமெயிற் றுடைவெம் மறலிக்
கின்றைய பிழைநீ விர்பொறுத் திரென.

(இ - ள்.) என்றெண்ணி வந்தவர்கள் மகா காளரை யெய்தினவர்களாய் மணங்கமழுந்துளவ மாலையணிந்த திருமாலும் தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனும் மின்னல்போலப்பிரகாசிக்கும் பற்களையுடைய கொடிய இயமனுக்கு இன்று நேர்ந்த குற்றத்தைப்பொறுத்தருளகவென்று விண்ணப்பஞ்செய்யவும். எ-று.

கூறந் தகனுங் குருதிப் புனலாற்
றேறாண் டெழுசிந் தைதெளிந் தனனுன்
மாறின் றியகா ளரைவந் துதொழா
நாறும் பணிநான் மலரோ னறைவான்.

(இ - ள்.) மேலேசொல்லிய இயமனும், உதிர நீர்ப்பெருக்கின் கரையேறி மயக்ககன்று மனந்தெளிந்தான். மாறுபாடில்லாத மகாகாளரை வந்துபணிய, மணங்கமழும் புதிய தாமரை மலரிலுள்ள பிரமன் சொல்லுகின்றான், எ - று. ()

மேற்படி வேறு.

கொழித்த நான்மறைக் கோசிக னென்பவன்
கழிகதி டும்பெய ராற்கதி நண்ணினான்
விழித்து வேளை யெரித்தவன் மெய்ந்நெறி
மொழித்தி றத்தின் மொழிதர முற்றுமோ.

(இ - ள்.) நான்கு வேதங்களையுமுணர்ந்த கோசிகனென்பவன், பெயர் மாற்றிக்கொண்டதனாலேயே உத்தம பதவியடைந்தான். நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்து மன்மதனை யெரித்த சிவபெருமானது சத்திய வழியைச்சொல்லுந் திறத்தாற்சொல்ல முடியுமா? எ - று. ([illegible])

கயிலை மேவு கடவுடன் னாமத்தைத்
துயிலை மேவி வெருவந்து சொல்லினு
மயிலை யோர்மருங் காக்கிய வானவன்
பயிலு மிந்தப் பருப்பதம் வைகுவார்.

(இ - ள்.) கைலாயகிரியிலெழுந்தருளிய சிவபெருமான் றிருநாமத்தை; நித்திரை யெய்தி அப்போது பயந்து சொன்னாலும், மயில் போலுஞ் சாயலை யுடைய உமாதேவியை யொருபக்கலிலுடைய சிவபெருமான் வசிக்கும் இந்தக் கைலாயகிரியில் வசிப்பார்கள். எ - று. (௫௭)

நீயி ழைத்த தரும்பிழை நீயுநின்
வாயி ழைத்தன காளரை வாழ்த்துதி
யாயி ழைக்கொரு பாகனை யாமென
மீயி ழைத்த வினையற மேவுவாய்.

(இ - ள்.) நீ செய்தது பெருங்குற்றம். உன் வாயாற் கூடியமட்டும் மகா காளரை வாழ்த்துக. திருத்தமாகிய ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவிபாக ராகிய சிவபெருமானை நிந்தித்ததை யொத்த விசேடித்த தீவினையினின்று விலகினவனாயிருப்பாய். எ - று. (௫௮)

என்று காளரை யேற்புற நோக்கியே
யின்று காறு மிவன்பிழை நோக்கலை
வென்றி யாள விடுத்திடு வாயென
நன்று கூறிக் கயிலையை நண்ணினார்.

(இ - ள்.) என்று இப்படி இயமனுக்குச்சொல்லி, மகாகாளரை அன்பு பொருந்தப்பார்த்து, இவன் இன்று வரையிற் செய்த பிழைகளைப்பாராட்ட வேண்டாம். வெற்றியுடையோய்! விட்டு விடுவாயாகவென்று இதவார்த்தை களாகவுரைத்துக் கைலாயகிரியையடைந்தனன், எ - று. (௫௯)

வாள ரப்பணி யானைவ ணங்கினார்
நீள றத்த நெறிப்பட நின்றவெங்
கோள ரத்தரு மற்குறித் தாரரோ
காள ரற்ற கருணைவ ழங்கினார்.

(இ - ள்.) பிரம விஷ்ணுக்கள், ஒளி பொருந்திய சர்ப்பாபரணமணிந்த சிவபெருமானை வணங்கினார்கள். நெடிய தரும வழியில் நின்ற சிறந்த கொள் கையையுடைய மகா காளர் அவ்வியமனை நோக்கி, தமதுநீங்கிய கருணையை மீண்டும் அளித்தார்கள். [விடுத்தார்கள்.]* எ - று. (௬௦)

தென்பு லத்திய மன்புகச் சென்றன
னன்பு லப்புறு காளா னன்றனை
வன்பு றுத்திய வாறுவ குத்தன
முன்பு ணர்த்து வழிமொழி வாமரோ.

(இ - ள்.) இயமன், தென்றிசையிலுள்ள தன் நகரடையச்சென்றான். பேரன்பு நீங்காத மகாகாளர் அவ்வியமனைத்தண்டித்த வகையை இதுகாறுஞ் சொன்னோம். இனி, முற்கூறி வந்த சரிதத்தின் றொடர்பினைச் சொல்லுவோ மென்று (சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச்சொல்லத்) தொடங்கினார்.

ஐய னந்தி யருளிய வாறுமின்
செய்ய தாமரைச் சிறடி போற்றினேன்
வெய்ய காலனை விட்டிடெ னுமனை
மைய றுங்குணக் காளரை வாழ்த்தினன்.

(இ - ள்.) தலைவராகிய திருநந்தி தேவர் உரைத்தருளிய வண்ணம் தேவரீருடைய தாமரை மலர்போலுஞ் சிறிய பாதங்களைத் துதிசெய்தேன். கொடுமை புரிந்த காலனை விட்டு விடவேண்டுமென்று, குற்றமற்ற சற்குணமுடைய மகாகாளரைப்பலவாறு துதிசெய்தான். எ - று. (௬௨)

நந்தி சொற்றன நாமறுப் பேமலேஞ்
சிந்தை கூர்ந்தன மென்றுதி ருந்தியே
மூந்து பூதரு டன்மொழிந் தானவ
ருந்து காவலைக் காவலொ ழிக்கவே.

(இ - ள்.) நந்திதேவர் கூறிய சொற்களை நாம் தவறமாட்டோம். இரக்கமெய்தினோமென்று மனந்திருந்தி, தமக்கெதிரே நின்றதமது பூதகணங்களோடு, அவர்களாற் சிறையிற் சேர்க்கப்பட்ட காலனை, அக்காவலினின்றகற்றக்கட்டளை யிட்டனர். எ - று. (௬௩)

பூத ரோடிப் புகுந்தனர் சற்றெனு
மூது காலியங் காதவு மைழமுழைச்
சாதன் மேவிய காலனைத் தள்ளியே
தீதில் காளர் திருமுன் விடுத்தனர்.

(இ - ள்:) அப்படிக்கட்டளையிட்ட வுடனே, நுட்பமாக வீசுங் காற்றும் நுழையாத இடத்திலுள்ள குகையில் மிக வேகமாகச்சென்று சேர்ந்து; மரணவாதனையுறுங் காலனை வெளியே தள்ளி, குற்றமில்லாத மகாகாளர் திருமுன் கொணர்ந்து நிறுத்தினார்கள். எ - று. (௬௪)

கொண்டு போவெனக் காளருங் கூறினர்
பண்டு போலிரு பாதம் வணங்கினன்
மண்டு காலனொ டும்வழிச் சேறலும்
விண்ட நெஞ்சொடு காலன் விளம்புவான்.

(இ - ள்.) இயமனை நோக்கிக் கொண்டுபோகவென மகாகாளர் உத்தரவளித்தனர். முன் போலவே அவருடைய இருபாதங்களையும் பணிந்து, பயமிகுந்த காலனோடு வழிச்செல்லவும், காலன் உடைந்த மனதுடன் இப்படிச்சொல்கின்றான். எ - று. (௬௫)

போதும் போதுமெ னக்கிது புன்றொழில்
யாதுஞ் செய்தில னித்துய ரெய்தினேன்
மீதுண் டோடுங் குருதியின் விம்மினு
னேதுந் தன்மைத் தருமனு ணர்த்துவான்.

(இ - ள்.) எனக்கு இவ்வற்பத்தொழில் இது வரையிற்போதும் போதும். யாது தீமையுஞ் செய்திலேன். இவ்வகைய துன்பமடைந்தேன் என்று, வெளிப்பட்டு உடல் முழுவதையும் நனைத்துப்பெருகும் உதிரத்தால் வருந்தியவன் சொல்லியதற்காக நமன் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௬௬)

தொட்ட நாளிற் றொழிலிற் புகுந்தியான்
பட்ட பாடு பகர்வது கேளொரு
வட்ட வாரி வளைந்த வரம்புடைத்
திட்ட கந்துக மென்றொரு நாடுள.

(இ - ள்.) இத்தொழிலிற் புகுந்து தொடங்கிய நாள் முதலாக, யான் பட்ட பாடுகளைச்சொல்வதைக்கேட்பாயாக வென்று, வட்ட வடிவான சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட எல்லையையுடைய கந்துகமென்னும் ஒரு நாடு உள்ளது.

அந்த நாட்டி னருங்கத லிப்பதி
நந்த கப்பெயர் வெண்குடை நாயகன்
புந்தி கூரப் பொதுக்கடிந் தோர்தனி
முந்தை வைய முறையிற் புரக்குநாள்.

(இ-ள்.) அந்தக்கந்துக நாட்டிலே அரிய கதலிநகரத்தில், நந்தகனென்னும் பெயரமைந்த வெண்கொற்றக்குடையையுடைய அரசன், அறிவு மிகுதியால் பொதுத்தன்மை நீக்கி, பழமையாகிய உலகத்தைத்தானே மநு முறைப்படி அரசு செய்கையில். எ - று. (௬௮)

அன்ன வன்றனக் காருயிர்த் தேவியோர்
கன்னி யன்னவள் காமதை யென்றுளாள்
பொன்னி னின்னுரு வேண்டும் பொலிவினள்
பன்னி கற்பை யிகந்து பரந்துளாள்.

(இ - ள்.) அவனுக்கு உயிர்போலும் மனைவியாகிய ஒரு பெண்ணிருந்தாள். அவள் பெயர் காமதையென்று சொல்லப்படும். இலக்குமியும் அவளழகை விரும்பத்தக்க அழகு வாய்ந்தவள். அவன் மனைவி தன் கற்பையழித்தவளாய்ப் பூமி யெங்கணுந் திரிந்திருந்தாள். எ - று. (௬௯)

கட்பு லத்தி னினியரைக் கண்ணுறீஇ
யுட்பு லத்தி னுடன்கொடு போயவர்
நட்ப ளாவிய காமந லத்தினால்
வெட்க மின்றியு மேல்விழுப புல்லுவாள்.

(இ - ள்.) தன் கண்களால் அழகுடையோரைக்கண்டு, உள்ளிடத்திற்குத் தன்னோடழைத்துச்சென்று, அவர்களுடைய நேசத்தைப்பற்றிய காம சுகத்தினால், நாணமில்லாமலும் அவளே வலிய மேல் விழுந்து அணைவாள் எ - று.

பொங்கு பேரழி லானதுர் புத்தியென்
றங்கொ ருத்த னவனைய ணைந்தனள்
வெங்க னற்கடுங் காமவெ துப்பினாற்
றங்கு வேகந் தலைப்படு மாசையாள்.

(இ - ள்.) வெவ்விய அக்கினிக்கு ஒப்பாகிய கடிய காம வெப்பத்தினாற் பொருந்திய வேகத்தின் மேம்பட்ட ஆசையுடையவள். அவ்வூரிலுள்ள மிக்க அழகு பொருந்திய துர்புத்தியென்பானொருவனைச்சேர்ந்தாள். எ - று. (௭௧)

இனைய காத லிவனொடும் வைகுறு
மனைய தன்மை யரசனு மோர்ந்தனன்

புனைசெய் கொங்கை புறம்படப் போவென
மனனி கழ்ந்தது றந்தனன் மன்னர்கோன்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாசையுற்று, அத்துர்புத்தியோடு கூடியிருக்கும் அச்செய்தியை மன்னவனறிந்தான். அம்மன்னவன் உடனே, அலங்கரிக்கின்ற கொங்கையையுடையாளே! இப்பொழுதே நீ அரண்மனையை விட்டு வெளியே செல்கவென்று மனவெறுப்புற்றுத்துரத்தினன். எ - று. (எ௨)

போன மங்கைதுர் புத்தியொ டுங்களித்
தான காமம னுபவித் தாளறக்
கான வோதிக ருப்பமுண் டாயினு
ளேனை யன்னவன் றன்னைவிட் டேகினுள்.

(இ - ள்.) அப்படியே புறஞ்சென்ற அம்மங்கையாகிய காமதை, துர்புத்தியோடு சந்தோஷித்தது, காமவின்ப மநுபவித்து, கருமணற் படிவுபோன்ற கூந்தலையுடைய அவள் கருப்பமெய்தினுள். உடனே சோர புருடனுகிய அவனை விட்டுப்போயினுள். எ - று. (எ௩)

வடித்த வேத வசுமதி மின்னெனத்
துடித்த முப்புரி தோன்றிய மார்பினு
னடித்தொ டர்ந்தனள் சென்றன ளன்னவற்
பிடித் திருந்துதன் காமம்பி தற்றினுள்.

(இ - ள்.) துர்புத்தியை விலகிப்போனவள், வேத முழுதுணர்ந்தவனும், மின்னல்போலப் புறளும் உபவீதமணிந்தமார்புடையவனும்,வசுமதியென்னும் பெயர் பெற்றவன் ஒரு வேதியனைப் பின்றொடர்ந்துபோய், அவனைப்பிடித்திருந்து தன் காம விச்சையைச்சொன்னுள். எ - று. (எ௪)

வேத வேதியன் விட்டில னன்னவட்
பூத ரம்பொரு கொங்கைபு ணர்ந்தனன்
மாத ராளு மகப்பயந் தாளரோ
காத லந்தணன் காலங்க ழிந்தனன்.

(இ - ள்.) காமதையின் சொல்லைக்கேட்ட வேதமறிந்த அவ்வந்தணன்; அவளை விடாதவனுய், மலைபோலப்பூரித்த அவளது தனங்களைத்தழுவினுன். அம்மங்கையும் பிள்ளையைப்பெற்றனள். அவள் பால் ஆசை வைத்திருந்த வசுமதியென்பானும் உயிர் நீங்கினுன். எ - று. (எ௫)

பிறந்த காதற் பெறலரும் பிள்ளையை
மறந்தும் வேண்டல ளாய்மறு கிட்டனை
டுறந்த சூத்திரன் றுர்புத்தி தன்னொடுஞ்
சிறந்தி ருந்தனள் கற்பிற் றிறம்பினுள்.

(இ - ள்.) கற்புதவறிய காமதை, தனக்குப்பிறந்த ஆசை தரத்தக்க பெறுதற்கரிய பிள்ளையை மறந்தும் ஆசைவையாதவளாய்த்தெருவிலிட்டனள். தான் முன்னே விட்டுப்பிரிந்த சூத்திரனுகிய துர்புத்தியோடு சேர்ந்து சந்தோஷித்திருந்தாள். எ - று. (எ௬)

அவனொ டன்பி னருங்கல சோதியே
யுவகி புக்தன வோரட்டுறு நாளையிற்

கவன வெங்கடுங் காலெறிந் தெற்றலி
னிவர்க லன்கவிழ்ந் திட்டிறந் தாரரோ.

(இ - ள்.) அத்துர்புத்தியோடு, அரிய கப்பலிலேறிக்கடலிற் புகுந்தான். இக்கப்பலையோட்டுங் காலத்தில், வேகமாய்ச்செல்லுங் கொடிய சூறைக்காற்று வீசித்தள்ளுதலால் இவர்களேறிய கப்பல் கவிழ்ந்து இறந்தார்கள். எ - று. ()

ஈறு கண்டன ரென்னுழைத் தூதர்கண்
மாறு கொண்டனர் வம்மினெ னச்சொலாச்
சீறு சீற்றத் தெதிர்ந்தவர் திண்புயங்
கூறு பட்டுறக் கட்டிக் கொணர்ந்தனர்.

(இ - ள்.) என் தூதர்கள் இவர்களுடைய முடிவைப்பார்த்து, தீயொழுக்க முடையோரே! வாருங்களென்று கூறிச் சீறுகின்ற கடுங்கோபத்தோடு அவர்களை நெருங்கி, அவ்விருவருடைய வலிய புயங்களைத்தனித்தனி கட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். எ - று. (௭௮)

ஈரு மீர்வடி வாளெடுத் தீர்ந்தனர்
சோரு மாவியர் துண்ணெனு நெஞ்சினர்
யார்கொல் காப்பவ ரென்றென் றரற்றினர்
வீர பத்திரன் றூதர் வெகுண்டனர்.

(இ - ள்) அறியத்தக்க கூரிய அரிவாளைக்கொண்டரிந்தார்கள். அப்போது தவிக்கின்ற பிராணனுடையவர்களாயும், நடுக்கமெய்திய மனமுடையவர்களாயும், நம்மை இச்சமயத்தில் எவர் காப்போரென்று சொல்லியழுதார்கள். உடனே வீரபத்திரக்கடவுளது தூதுவர்கள் கோபங்கொண்டார்கள். எ - று. ()

சூலம் வாண்மழுத் தண்டசு ரிகைவெங்
கால நேமி முதற்படை கைக்கொளா
வால காலமெ னப்பரந் தண்மினார்
மூல முற்றவெஞ் சேனைமு டித்தனர்.

(இ - ள்.) சூலாயுதம் வாளாயுதம் மழுவாயுதம் தண்டாயுதம் அரிவாள் வெவ்விய கால சக்கிரம் முதலாகிய ஆயுதங்களைக் கையிலேற்றுக்கொண்டு ஆலாலவிடம்போலெங்கும் பரவி நெருங்கி, முதலிலிருந்த எனது சேனைகளை யழித்தார்கள். எ - று. (௮௦)

இழைத்த பாவிக ளாமற் றிருவரைத்
தழைத்த பேரொளி மானந் தனிவர
வழைத்தி ருத்தின ரேகலு மண்மினீர்
பிழைப்ப தெவ்வுழை யென்றுபின் சென்றனன்.

(இ - ள்.) தீமைகள்செய்த பாவிகளான அவ்விருவரையும், மிகப்பிரகாசம் வீசும் ஒப்பற்ற விமானத்தை வரவழைத்து, அதில் இருத்திக்கொண்டு செல்லவும், அதனைப்பார்த்த யான் விமானத்தை நெருங்கி, நீங்கள் எங்கே பிழைப்பீரென்னப்பின்றொடர்ந்து போயினேன். எ - று. (௮௧)

என்னைப் பற்றியென் பாசத்தி றுக்கினார்
தின்னுஞ் சீற்றமொ டுந்திகி ரிக்கிரி

துன்னக் கொண்டோர் முழைமயிட் டுறுத்தினார்
மன்னு பூதரைக் காக்கவும் வைத்தனர்.

(இ - ள்.) என்னைப்பிடித்து என் பாசத்தினாலேயேயிறுக்கி, என்னைத் தின்று விடத்தக்க கோபத்தோடு, சக்கரவாளகிரிக்கருகே கொண்டுபோய் ஒரு குகையில் அடைத்தார்கள். நிலைபெற்ற பூதகணங்களைக்காவல் புரியவும் வைத்தார்கள். எ - று. (௮௨)

மற்றொர் பூதத்தை வாவெனக் கூவிநா
னற்ற தென்றிசை யாங்கதுக் கீந்தனர்
குற்ற பாவ ரிருவரைக் கொண்டுபோய்
நெற்றி நேத்திரன் முன்னர்நி றுத்தினார்.

(இ - ள்.) மற்றொரு பூதத்தை வருகவென விளித்து, நான் பிரிந்த இயமபுரத்தை யரசு செய்யும் அதிகாரத்தை அப்பூதத்திற்கு அளித்தார்கள்: கொடுமை புரிந்த அப்பாவிகளிருவரையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்று, நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபெருமான் திருமுன்னே நிறுத்தினார்கள். எ - று. (௮௩)

இத்தி றத்தி னிகழ்ந்த வினையெலாஞ்
சித்த மோர்ந்தறி சித்திர குத்தனும்
பைத்த பாம்பணைப் பாற்கடற் றுஞ்சிய
வத்த னைத்தொழு தாங்கறி வித்தனன்.

(இ - ள்.) இவ்வாறாக நடந்த இவற்றையெல்லாம், தன் மனதில் ஆலோசித்தறிந்த சித்திர குத்தனும், படத்தோடு கூடிய சேஷ சயனத்திலே திருப்பாற் கடலில் யோக நித்திரை செய்யும் விஷ்ணுமூர்த்தியை வணங்கி அவ்விடத்தில் இச்செய்தியைத்தெரிவித்தான். எ - று. (௮௪)

பைந்து ழாய்நறு மாலைப் படலையோ
னுந்தி பூத்தெழு நான்முகத் தோனொடும்
வந்து வெள்ளிப் பருப்பத மன்னினன்
றந்தி மாமுகப் பிள்ளையைச் சந்தியா.

(இ - ள்.) பசிய துளவின் மணங்கமழும் மாலையணிந்த திருமால் தனது நாபிக்கமலத்திலுதித்த நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரம தேவனோடும் புறப்பட்டு வந்து வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தை யடைந்தார். சிறந்த யானை முகமுடைய மூத்தபிள்ளையாரைச்சந்தித்து. எ - று (௮௫)

செய்ய வேண்டுவ யாவையுஞ் செய்தனர்
வெய்தி னென்னைப் பிடித்தது மேயவென்
பொய்யில் செயகையோர் பூதற்களித்ததுங்
கைகொண் மாமுகற் குற்றுக் கழறினார்.

(இ - ள்.) செய்யவேண்டுவனவாகிய வந்தனை வழிபாடுகளையெல்லாஞ் செய்தனர். விரைவாக என்னைப்பிடித்ததும், எனக்குப்பொருந்தியிருந்த உண்மையோடு கூடிய என்றொழிலை மற்றொரு பூதத்திற்குக்கொடுத்ததும், துதிக்கையுடைய அவ்யானை முகக்கடவுளுக்குக்கூறினார்கள். எ - று. (௮௬)

தும்பி மாமுகத் தோன்றனர் தூதரை
வெம்பி மேல்விழுந் தானறி யாதுநீ

நிம்ப ரெய்தினீ ரென்னலு மீர்ந்திரைப்
பம்பு பாற்கட லுதன் பகர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) சிறந்த யானை முகமுள்ள விநாயகக்கடவுள், அந்த யமன் நமது தூதர்களாகிய சிவகணங்களின்மீது கோபித்து விழுந்தான். இதனை நீங்களுணராமல் இங்கே வந்தீர்கள் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும், குளிர்ந்த அலைகளொலிக்கும் திருப்பாற்கடலுக்கிறைவராகிய திருமால் இப்படிச்சொன்னார்.

என்னை வேண்டுதி னிப்பிழை தீர்கெனப்
பின்ன ருஞ்சில சொற்றனன் பேதையோன்
முன்ன திநதிலன் செய்யு முயற்சியி
னின்னு மொன்றறி யான்புதி தென்றலும்.

(இ - ள்.) தேவரீர் அடியேனை விரும்பினால், இக்குற்றத்தைப்பொறுத்தருளவேண்டுமென்று, பின்னுஞ் சில வார்த்தைகள் சொல்லினர். மேலும் இவ்வியமன் மதியில்லாதவன். பண்டைய வழக்கம் உணர்ந்திலன். தன்றொழிலுக்குச்செய்யவேண்டிய முயற்சிகளில் ஒன்றனையும் இதுகாறும் தெரிந்திலன். புதியவனென்று சொல்லவும். எ - று. (௮௮)

ஐந்து செங்கைய வானைக் குழவியுங்
குந்து தாளச லாக்கனைக் கூவியே
வெந்தொ ழிற்கண வீரரி யமனைச
சிந்து சூழ்திகி ரிக்கிரி யிட்டனர்.

(இ - ள்.) செம்மையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய யானைக்கன்றாகிய விநாயகப்பெருமானும், குந்து காலையுடைய அசலாக்கனெனும் பூதகண வீரனை விளித்து கொடுந்தொழிலுடைய பூதகண வீரர்கள் இயமனைக்கொண்டுபோய்க் கடல் சூழ்ந்த சக்கரவாளகிரியிலடைத்தார்கள். எ - று. (௮௯)

சென்று நீயவன் சேமந் திறந்தனை
யின்று கொண்டு டனெய் துதி யென்றலு
மன்றெ னைக்கொண் டளித்தன னென்வினை
பொன்ற யானை முகவனைப் போற்றினேன்.

(இ - ள்.) நீ போய் அவன் சிறையைத்திறந்து, இப்போதே யழைத்துக்கொண்டு வருகவெனக்கட்டளையிடவும், அக்காலத்திலே என்னை யடிமைகொண்டு என்வினை யொழிய ஆட்கொண்டனர். யான் உடனே அக்கஜமுக கணேசனைத்துதி செய்தேன். எ - று. (௯௦)

என்னை நோக்கி நகைவிளைத் தீங்கிவ
டன்னை யின்னவன் றன்னைத் தளைப்படுத்
தின்னல் செய்தனை யீங்கிதர்க் கெய்திய
மன்னு நல்வினை யொன்றும னக்கொளாய்.

(இ - ள்.) அப்போது கணபதி என்னைப்பார்த்து நகைபுரிந்து, இங்குள்ள இவளையும் இவனையும் கட்டிவைத்துத்துன்பு செய்தனை. இவ்விருவர்க்கு முண்டான நிலைபெறுன புண்ணியமொன்றுள்ளது. அதனை யுன்மனதில் நினைந்திலை, எ - று. (௯௧)

இவளொ ருத்தி யரசநில் லெய்தினு
ளவனொ ருத்த னவள்வயி னாயினன்

றவறி ழைத்தவர் தம்மிற் கலந்தனர்
கவரு ளத்திக ருப்பமுண் டாயினாள்.

(இ - ள்.) இவளொருத்தி மன்னர் வீட்டிலுதித்தாள். அவளொருத்தன் அவளிடத்திற் சேர்ந்தான், இவ்விருவரும் குற்றஞ்செய்தவர்களாய்த்தம்மிற் கலந்தார்கள். பலரையுங் கவரத்தக்க மனங்கொண்டவளாகிய இவள் கருப்ப மெய்தினள். எ - று. (௧௨)

மால்வி ளைத்தது ர்புத்தியை மாற்றிமென்
மேல்வி ளைத்தெழு காமவி ருப்பினாற்
சீல வேத வசுமதி செவ்வெழிற்
கோலம் வவ்வி யவனுடன் கூடினாள்.

(இ - ள்.) காமத்தை யுண்டுசெய்த துர்புத்தியென்பவனைப்பிரிந்து, மேன்மேலும் ஓங்கி யெழுந்த காம விருப்பால், புனிதமான வேதமுணர்ந்த வசுமதி யென்னும் வேதியனுடைய செப்பமாகிய அழகின் அலங்காரத்தை இச்சித்துக்கொண்டு அவனுடனே சேர்ந்தாள். எ - று. (௧௩)

அந்த ணாள னகத்திருந் தோர்தனி
மைந்த னீன்றனண் மாமறை யோனுயிர்
நந்தி னானிவண் மைந்தனை நாடுறாள்
புந்தி யோடுதுர் புத்தியை மேவினாள்.

(இ - ள்.) அவ்வந்தணன் மனையிற் சில நாளிருந்து ஒப்பற்ற ஒரு புதல்வனைப்பெற்றாள். சிறந்த அவ்வந்தணன் உயிரொழிந்தான். அப்போது இவள் தன் மகன் மேல் நாட்டமில்லாதவளாகி, சித்தத்துடன் மீண்டும் துர்புத்தியை யடைந்தாள். எ - று. (௧௪)

பங்க யக்கை வசுமதி பத்தினி
மங்கை காமதை மைந்தனை யேற்றனள்
சங்க ரன்னெனத் தந்தன ளப்பெய
ரிங்கி வர்க்குப் பெருங்கதி யீந்ததால்.

(இ - ள்.) வசுமதியின் பத்தினியாகிய தாமரை மலர்போலுங்கைகளையுடைய மங்கைப்பருவம் வாய்ந்த காமதை யென்பாள், அப்புத்திரனை யெடுத்துக் கொண்டனள். அதற்குப்பெயர் சங்கரனென்றிட்டனள். அப்பெயரே இப்போது இவர்களுக்குப் பெரும்பதவியைத்தந்தது. எ - று. (௧௫)

யாவ ரேனு மிழிகுலப் பஞ்சமர்
பாவ காரிய ரேனுமெம் பண்ணவன்
மேவ ருந்திரு நாமமி லைந்துளோர்
தேவ ரேயவர் தேவரிற் சீரியோர்.

(இ - ள்.) யாவரானாலும், இழிகுலத்துதித்த பஞ்சமராய்ப்பாவத்தொழில் செய்பவரானாலும், எம்மிறைவராகிய சிவபெருமானது அடைதற்கரிய திருநாமத்தை வகித்தவர்களே தேவர்கள். அவர்களே தேவர்களிற் சிறந்தவர்கள்.

பிள்ளை யானை முகப்பெரு மானெனக்
குள்ள வாறிது ணர்த்தலு முள்ளுறத்

தள்ளு மாவிந டுங்குறத் தாழ்ந்தனன்
வள்ளன் மாய னயனொடும் வாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) மூத்த பிள்ளையாகிய யானைமுக விநாயகப்பெருமான் இதனை எனக்கு உள்ளபடியே உபதேசிக்கவும், என்னுடலிலே யுலாவும் பிராணன் நடுக்கும்படி வணங்கினேன். வள்ளலாகிய திருமாலும் பிரமதேவரோடு துதிசெய்தனர். எ - று. (௯௭)

என்னை மாற்றி யிருத்திய வெங்கணந்
தன்னை மாற்றித் தனக்களித் தன்புடன்
மின்னெ யிற்றயி லந்தக மேவுநின்
பொன்ன கர்க்கினிப் போதியென் றனரோ.

(இ - ள்.) என்னை மாற்றிப்பதிலாக அமர்த்திய கொடிய பூதத்தை மாற்றி, பழயபடியே எனக்கென்றொழிலைக்கொடுத்து, அன்புடன் பார்த்து, மின்னலை வீசும் வேலைப்போன்ற பற்களையுடைய இயமனே! நீ வாழும் உன்னழகிய நகரத்திற்கு இனிப்போகுக வென்றனர். (௯௮)

சாந்து றுங்கை தலைதட வித்தனிப்
போந்த னன்றிருப் பூங்கம லாசனி
காந்த னம்பொற் கருடனு கைத்தனன்
சேந்த பங்கயச் செல்வனும் போயினான்.

(இ - ள்.) சிறந்த தாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய திருமகளின் கொழுநனாகிய திருமால், சந்தனக்குழம்பு பொருந்திய தமது திருக்கரத்தால் என் சிரத்தைப்பிடித்து உச்சிமோந்து அழகிய பொன்னிறத்த கருடவாகனத்தைச்செலுத்திப்போயினர். செவந்த கமலாசனனாகிய பிரமதேவனும் போயினன். எ - று)

அல்லல் வெஞ்சின மாளறிந் தல்லது
செல்லு றாதெனச் செப்புவர் சீரியோர்
புல்லை யேறுயர் புங்கவன் றூதரை
யொல்லை கண்டு தொழாதுருத் தேகினீர்.

(இ - ள்.) துன்பகாரணமாகிய கடுங்கோபம் ஆளைக்கொன்றாலன்றி யழியாதென்று மேலோர் சொல்லுவர். வெண்மையோடு கூடிய செநிறந்தங்கிய இடபவாகனத்தைச்செலுத்தும் சிவபெருமான் தூதர்களை [கணங்களை]க்கண்டு உடனே வணங்காமல் கோபித்துச்சென்றீர்கள். எ - று. (௪௦௦)

பஞ்ச பாதக ராயினும் பாவமே
தஞ்ச மாகச் சரிப்பவ ராயினு
நஞ்ச யின்றவ னமழு ரைப்பரே
லஞ்சு மஞ்சுமென் னெஞ்சக மஞ்சுமால்.

(இ - ள்.) ஐம்பெரும் பாவங்களைச்செய்தவர்களானாலும், பாவங்களையே தமக்குச்சார்பாகக்கொண்டு திரிபவர்களானாலும், ஆலால விடத்தைப்புசித்தருளிய சிவபெருமானது திருநாமத்தைச்சொல்வார்களானால், என் மனம் பயப்படும்! பயப்படும்! பயப்படும்! எ - று. (௪௦௧)

எண்ணி யீதொன் றறிந்திலை யின்றள
வண்ண லஞ்சடை யாளடி யாரெனிற்

கண்ணிற் காணுமுன் கைதொழு திலையே
லண்ணு நம்மதி காரந மக்கலை.

(இ - ள்.) பெருமை தங்கிய அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு அடியார்களானால், அவர்களை உன் கண்களாற் காணு முன்னரே கைகூப்பி வணங்காவிட்டால் நம்முடைய அதிகாரம் நமக்குரித்தன்று. இவ்வொரே வுண்மையை யின்று வரை யறிந்தாயில்லை. எ - று. (௧0௨)

எனக்கு மற்றிங் கிருக்க விடையிலை
நனைத்து ழாய்முடி நாயக னோடும்போய்ப்
புனற்கொ டுஞ்சடைப் புங்கவன் வாயிலை
வினைத்தி றங்கொடு காக்குதல் வேண்டுவேன்.

(இ - ள்.) எனக்கு இங்கிருக்க உத்தரவில்லை. குளிர்ந்த துளவமாலை யணிந்த முடியையுடைய விண்டுவுடன் சென்று, கங்கையை யணிந்த வலிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோபுரவாயிலைத்தொழின் முயற்சியோடு காவல் புரிய வேண்டுவோன். எ - று. (௧0௩)

நீடு கோடி நிரயமு நின்னது
நாடு நின்னது நன்னகர் நின்னதென்
றூட லந்தகன் காலற் கருகுறப்
பாடி ருத்தி யிதுபகர்ந் தானரோ.

(இ - ள்.) கோடிக்கணக்காகிய மிக்க நரகங்களும் உன்னுடையதே. என் நாடு முழுவதும் உன்னுடையதே. என் நல்ல நகரமும் உன்னுடையதே யென்று வெற்றிதங்கிய இயமன், அருகாகச்சமீபத்திலிருக்கவைத்து, காலனுக்கு இப்படிச்சொன்னான். எ - று. (௧0௪)

உரைத்த வாய்மை யுணர்ந்தறி காலனு
மிரைத்த வச்ச மிவனுரை கீழ்ப்பட
நிரைத்து நிற்பன நெஞ்சக மஞ்சுவான்
வரைத்த டப்புயன் பின்சொல் வழங்குவான்.

(இ - ள்.) சொல்லிய இவ்வுண்மையைத்தெளிந்துணர்ந்த காலனும், அச்சத்தால் வார்த்தையாடிய இவ்வியமனது சொற்களுக்குக்கீழ்ப்பட்டிருக்கவும், தருந்த வார்த்தைகளை, மலைபோற் பரந்த புயத்தையுடைய இயமன் சொல்லி முடித்தபின், மனமஞ்சிச்சொல்வானாயினான். எ - று. (௧0௫)

சிவக ணத்துறை திண்டிறல் வீரரை
யவம தித்தில னாயினு மற்றையோர்
தவறி ழைத்தன னென்பரத் தன்மையா
லிவரு நெஞ்சொடு மஞ்சுவன் யானென்றான்.

(இ - ள்.) சிவகணத்துள்ள திண்ணிய வலிதங்கிய வீரர்களை அவமதித்தேனில்லையானாலும், ஏனையோர் இவன் குற்றஞ்செய்தானென்று சொல்வார்களென் றுண்டாகிய மனத்தினால் நான் அஞ்சுகின்றேனென்று கூறினான். எ - று.

என்ற காலற் கியம னியம்புவான்
குன்ற வில்லி குலக்கணத் தூதரை

பன்றி நீமற் றொருவற்கு மஞ்சலை
யொன்று கேட்டி யுரைத்துமென் றோதுவான்.

(இ - ள்.) எனக்கூறிய காலனுக்கு இயமன் கூறுகின்றான். மலை வில்லியாகிய சிவபெருமானது கணங்களாகிய தூதர்களையல்லாமல் நீ வேறொருவருக்கும் பயப்பட வேண்டாம். ஒரு சரித்திரங்கேட்பாயாக. சொல்கின்றேனெனச்சொல்கின்றான். எ - று. (௧௦௭)

வஞ்சிவிருத்தம்.

பார்மட மங்கை பணைத்தோண் - மார்பணி யென்ன வயங்கும்
வார்திரை வாளை புரட்டு - மார்கலி சூழு மவந்தி.

(இ - ள்.) மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய பூமி தேவியின் மார்பிலணிந்த ஆபரணமெனச்சொல்லும்படி பிரகாசிக்கும், நெடிய அலைகளால் வாளை மீன்கள் புரட்டப்படும் கடல் சூழ்ந்த அவந்தியென்னும் நகர மொன்றுண்டு, எ-று.

வாய்ந்தந கர்த்திரு மறையோன் . சாந்திக னன்புறு தநய
னேய்ந்தக லைக்கட லெல்லாந் - தோய்ந்த மறைக்குண சீலன்.

(இ - ள்.) சிறப்புப்பொருந்திய அவ்வவந்தி நகரத்திலுள்ள அழகிய வேதியனான சாந்திகனென்பவனுடைய அன்பு பொருந்திய புத்திரன், பொருந்திய நூற்கடல் முழுவதும் தேர்ந்த வைதிக வொழுக்குடைய புனிதன். எ - று.

அன்னவன் மேல்கட லருகோ - ருன்னுசி வாலய முளதாற்
பின்னிட மேவிய பெருநீர் - மன்னுத டங்கரை வரலும.

(இ - ள்.) மேற்கடலருகே ஒரு சிவாலயமுண்டு. அச்சிவாலயத்தின் பின் பக்கலிலுள்ள விசேட நீர் நிலைத்துள்ள அக்கடற்கரையில் அப்புத்திரன் வரவும்.

நீடிய மாலை நினைந்தா - டிடின னத்துறை யன்னான்
மாடு கிடந்தொரு வன்மீ - னோடியெ டுத்துயி ருண்ண.

(இ - ள்.) நெடிய திருமாலைத்தியானஞ்செய்து அக்கடற்றுறையில் நீராடினான். அங்கே பக்கலிலிருந்த ஒரு முதலை அதிவேகமாக வந்து அவனை விழுங்கி உயிர் நீக்க. எ - று. (௧௧௧)

மாதவ னுமம் வணங்கி - யெதமி லாவி யிழந்தான்
காதுக டுஞ்சின மோடென் - றூதர்தொ டர்ந்து கொணர்ந்தார்.

(இ - ள்.) திருமாலின் திருநாடங்களைக்கூறிப்பணிந்து குற்றமில்லாத உயிர் நீங்கியிருந்தான். கொல்லத்தக்க கொடிய கோபத்துடன், என் தூதர்கள் போய், அவனைக்கட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். எ - று. (௧௧௨)

சேயுயிர் சென்றது கேளாத் - தாயொடு தந்தை சலித்து
மேயுடன் மேவினர் தம்மோ - டேயுத சொல்லியி றந்தான்.

(இ - ள்.) அவனது தாயுந்தந்தையும், தம் புத்திரன் உயிர் நீங்கியதைக் கேள்வியுற்று மனம் வருந்தி, அவனோடு கூடியிருந்து வந்த நண்பர்களை, அவனிறக்கும்போது யாது சொல்லிக்கொண்டிறந்தான். எ - று. (௧௧௩)

என்றலு மன்னரி ரங்கி - மன்றன் மலர்த்துள வோனை
யொன்றுக ருத்தொ டுரைத்தான் - கொன்றதி டங்கர் கொதித்து.

(இ - ள்.) என்று கேட்கவும், அந்தணர்கள் வருத்தமெய்தி, மணங்கமழுந் துளவமாலையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தியை ஒருப்பட்ட மனதோடு துதிசெய்தான். உடனே முதலை கோபித்துக்கொன்றது. எ - று. (௧௧௪)

என்னனு மன்னவ னென்சேய் - தன்னையவன்றரு மென்று
வுன்னரு மம்ம ரொழிந்தான் - பன்னியு மன்ன பகர்ந்தாள்.

(இ - ள்.) என்று அந்தணர்கள் சொல்லவும், அச்சாந்திகன், என் புத்திரனை அத்திருமாலே வருவித்துக்கொடுப்பானென்று சொல்லி, எண்ணுதற்கரிய துக்க மொழிந்தனன். அவன் மனைவியும் அங்ஙனமே சொல்லினள்.

ஆவது போக வதன்பின் - மாவசு தேவர் வரத்தாற்
றேவகி சிற்றுத ரத்தி - ஞேவறு மாய னுதித்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிய விது இப்படியாக அதன் பின்னர், சிறப்பு தங்கிய வசுதேவன் வரத்தினால் தேவகிதேவியின் சிறிய வயிற்றில், கெடுதலற்ற மாயாசொரூபியாகிய கண்ணபிரான் அவதரித்தனர். எ - று. (௧௧௬)

கண்படு கட்செவி முன்னு - வெண்பல பத்திர னென்னு
வொண்டொடி பக்க லுதித்தான் - றிண்டிறல் வீரர் சிறந்தார்.

(இ - ள்.) திருமால் யோக நித்திரை புரியும் ஆதிசேடன், இக்கிருஷ்ணவதாரத்திற்கு முன்னரே, யாவரும் எண்ணத்தக்க பல பத்திரராமனாக, ஒள்ளிய வளையலணிந்த அத்தேவகியிடம் அவதரித்தான். திண்ணிய வலியமைந்த வீரரிருவருஞ் சிறப்புற்றார்கள். எ - று. (௧௧௭)

கற்படு நெஞ்சொரு கஞ்சன் - சொற்கொடு வந்து தொடர்ந்த
மறபொரு தாவி மடித்தா - ருற்பவ வையமுதைத்தார்.

(இ - ள்.) கல்போலுங் காடின்ய சித்தமுடைய ஒப்பற்ற கஞ்சனுடைய சொல்லை மேற்கொண்டு வந்து போர் தொடங்கிய அசுரர்களை யெதிர்த்து அவர்களுயிரைக்கொன்று திரும்ப வருவார்களோவென்னுஞ் சந்தேக மொழிந்தார்கள். எ - று. (௧௧௮)

பூதன்மு தற்பெயர் புக்கோ - ரேதமி சாசர ரெல்லா
மீதுறு விண்ணில் விடுத்தார் - தீதுறு தும்பி செகுத்தார்.

(இ - ள்) பூதன் முதலாகிய போருக்கு வந்த குற்றமுள்ள அசுரர்களெல்லாரையும் மேலேயுள்ள விண்ணுலகத்திற்குச் செல்லவிடுத்தார்கள் [கொன்றார்கள்.] கொல்ல விடுத்த குவலயாபீட மென்னும் யானையைக்கொன்றார்கள்.

காமரு சிந்தைக னன்றார் - மாமனை யொடிம டித்தார்
தாமரு தந்தையர் தாய - ரேமுற வல்லியி றுத்தார்.

(இ - று.) அழகிய மனத்திற் கோப மூண்டார்கள். தங்கள் மாமனாகிய கஞ்சனை வேகமாய்ப்போய்க்கொன்றார்கள். தாங்கள் மருவிய பிதா மாதாக்கள், இறுமாக்கும்படி, கஞ்சன் அவர்கட்குப்பூட்டியிருந்த விலங்கை முரித்தார்கள்,

போயவ னுவிபு ரட்டித் - தீயவ னுடுசி றந்தா
ராய்புரி தானும மைத்தார் - சேயபெ ருங்கலை தேர்வார்.

(இ - ள்.) போய்க்கஞ்சனுயிரை யொழித்து, அக்கொடியோனூட்டிற் குடி புகுந்தார்கள். பூணூலணியும் உபநயனக்கிரியையையும் பொருந்தினார்கள். விரிவாகிய பிரபலமான நூல்களை யாராய்ந்தார்கள். எ - று. (௧௨௧)

சாந்திக னுற்றுழிச் சார்ந்தார் - நீந்துக லைக்கட னேடி
யேய்ந்தன மென்னவி ரப்பப் - போந்தவ னன்புபு ரிந்தான்.

(இ - று.) மேற்கூறிய சாந்திகனென்னும் அந்தணனிடஞ்சார்ந்தார்கள். சாஸ்திரக்கடலை நீந்தத்தேடி வந்தோமென்று பிரார்த்திக்க, சாந்திகனும் அன்புற்று அதற்கிணங்கினான். எ - று. (௧௨௨)

ஆறு நாலறு பத்து - நாலுமு டித்துந வின்றார்
சீறு தெக்கணை கேளா - நூறு மார்பனு வன்றான்.

(இ - ள்.) ஒன்று சேர்ந்துள்ள அறுபத்துநான்கு கலை ஞானங்களையுங் கற்று முடித்து, விடை கேட்டார்கள். புனிதமாகிய தக்ஷிணை கேளாத உபவீதந் தங்கிய மார்பினையுடைய சாந்திகன் கண்ணனை நோக்கிக்கூறுகின்றான். எ - று.

என்னுயி ரேயதொர் மைந்தன் - முன்னர்நின் னாமமொ ழிந்தா
னன்னெடுங் கடலாட - வின்னுயி ருண்டதி டங்கர்.

(இ - ள்.) என் உயிர்போன்ற புத்திரனொருவனிருந்தான். சில காலத்திற்கு முன்னர், உன் திருநாமத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டே, அப்பெருங்கடலில் நீராடுகையில் முதலை அவனுயிரைப்பருகியது. (௧௨௪)

அக்குமரற்றரி லாமென் - றுக்கம னத்தினு ரைத்தான்
மிக்கதொர் தேரின்வி ரைந்தார் - மைகடலையகன் வந்தான்.

(இ - ள்.) அக்குமாரனை வருவித்தளித்தால் தக்ஷிணையாகுமென்று க்ஷீணமனதோடு சொல்லினன். அவ்விருவரும் மேன்மை வாய்ந்த ஒருதேரில் உடனே யேறினார்கள். கரிய கடற்கிறைவனாகிய வருணன் வந்தான். எ - று. (௧௨௫)

பிள்ளைத ரற்கெதிர் பேச - வுள்ளந டுங்கியு ரைப்பான்
வள்ளுகிர் வன்றலை வன்மீ - னள்ளல்பு தைத்தத ருந்தி.

(இ - ள்.) அப்புத்திரனைத்தரும்படி வருணனை நேரே கேட்க, வருணன் மனநடுக்கெய்திச்சொல்லுவான். கூரிய நகங்களையும் கடினமான தலையையுமுடைய முதலை அக்குமாரனைக்கொன்று [illegible] எ - று. (௧௨௬)

என்னவ மூற்கணி றைப்ப - வ[illegible]னப்பிள வாக்கித்
தென்னிலை யென்னெதிர் சேர்ந்தா - ரின்னய மாகவி சைத்தார்.

(இ - ள்.) எனக்கூற, அவ்விருவரும் விழிகளில் நெருப்புப்பொறி பறக்க, அம்முதலையை இருகூறாகப் பிளந்து, தென்றிசையிலுள்ள என்முன்னேவந்து இனிமையாகவும் நயமாகவும் புதல்வனைத் தரச்சொன்னார்கள். எ - று. (௧௨௭)

யானனி னெஞ்சமி ரங்கிப் - போனவு யிர்ப்பொறை யோடு
மூனமி லாமறை யோனை - மானவர் தம்முனம் வைத்தேன்.

(இ - ள்.) நான் அவர்கள் வேண்டுகோளில் மனமிரங்கி, இழந்தவுயிரோடு அழிவில்லாத அவ்வந்தணச்சிறுவனை அவ்விருவர்க்கு முன்னர் வருவித்து விடுத்தேன். எ - று. (௧௨௮)

தேரின் மைத்தனர் சென்று - ரோர்குரு வுக்குமு னுய்த்தார்
வார்கட லாடை வனைக்கும் - பாரர செய்தினர் பன்னாள்.

(இ - ள்.) அப்புதல்வனைத் தாமேறிவந்த தேரிலேற்றிக்கொண்டு சென்று ஒப்பற்ற தமது குருவின்முன் காணிக்கையாக விடுத்தார்கள். அவர்பால் விடைகொண்டு சென்று நெடிய கடலாடைபோர்த்த பூவுலகத்தைப் பலகாலம் அரசு செலுத்தினார்கள். எ - று. (௧௨௯)

மாயவ னென்னைவ ழுத்திப் - போயவு யிர்ப்பொறை பெற்று
னீயெனை யென்னைநி னைநதா - யேயது கேட்டரு ளென்றான்.

(இ - ள்.) கண்ணன் அப்போது என்னைத் துதிசெய்து, அவ்வந்தணச் சிறுவனது இறந்தவுயிரை மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டனன். நீ விரும்பியதனைக் கேட்டாளவாயாக வென்றனன். எ - று. (௧௩௦)

காமனை யன்றுக னன்றோ - ஞமந வின்றவர்க் கல்லால்
யாமொரு வற்கெளி யேமோ - நீமன வஞ்சனி னைத்து.

(இ - ள்) அக்காலத்தில், காமனை யெரித்தருளிய சிவபெருமானது திருநாமத்தை ஓதுபவர்களுக்கன்றி, நாம் வேறொருவர்க்கும் எளியவர்களோ ? ஆதலால், நீ இதைக்கருதி மனதில் அஞ்சவேண்டாம். எ - று. (௧௩௧)

என்றிய மன்சில சொல்லக் - கன்றுக ருத்துறு காலன்
சென்றுறு சிநதைதெ ளிந்தா - னன்றெறு முண்மை நயந்தான்.

(இ - ள்.) என்று சிலவார்த்தைகளை இயமன் சொல்ல, வருத்தமுற்ற மனமுடைய காலனானவன், கலக்கமெய்திய தன் மனந்தெளிந்தவனாய், மேற்சொல்லியவற்றின் நன்மையையும் சத்தியத்தையும் அறிந்து சந்தோஷித்தான்.

சீலனெ னுஞ்சிறு செல்வன் - மாலைவ ணங்கன் மறந்து
பாலவி லோசனர் பாதங் - காலமு ணர்ந்து களித்தான்.

(இ - ள்.) சீலனென்று சொல்லப்படும் அவ்வேதியச் சிறுவன், அது முதல் விஷ்ணுவின் வழிபாடுபுரிதலை மறந்து, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை (காலை உச்சிமாலையென்னும்) திரிகாலங்களிலும் தரிசித்து மகிழ்வெய்தினன். எ - று. (௧௩௩)

மைக்கடன் மாநில மன்னித் - தொக்க சிறப்பொடு துய்த்தா
னைக்கலெ னுங்கிளை யோடு - மக்கயி லாயம டைந்தான்.

(இ - ள்.) கரியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் நிலைத்திருந்து, தொகுதியாகிய சிறப்புடன் போகங்களை யநுபவித்தவனாய், உறவினரெனும் கூட்டத்தோடும் அந்தக்கைலாயபதவியை யடைந்தான். எ - று. (௧௩௪)

கலிநிலைத்துறை.

மற்று மோர்கதை நிகழ்ந்தன வரன்முறை கேட்டி
தெற்று வெண்டிரைச் சரையுவென் றொருநதி சிறக்கு
மெற்று வார்திரை யுலகுள வினையொழித் திடுவா
னுற்ற தன்கரை நந்தியங் கிராமமொன் றுளதால்.

(இ - ள்.) நடந்ததாகிய பிறிதொரு சரித்திரமுள்ளது. சாங்கோபாங்கமாகக் கேட்பாயாக. மோதுகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய சரையுவென்னும், சிறப்புத்தங்கிய ஓராறுள்ளது. எதிர்த்தேறுங் கொடிய அலைகள் தங்கிய அந்நதிக்கரையில், உலகின்ரது தீவினைகளை யகற்றும்படி நந்திக்கிராமமென்னும் ஓரழகிய நகரமுள்ளது. எ - று. (கருரு)

அக்கி ராமத்தி னருமறை தந்தகோத் திரத்துட்
புக்க வேதிய ரிருவர்புட் கரனெனும் பெயரோன்
மிக்க மாநிலப் பாதக மவையெலாம் விரவி
யொக்க மேவிய வாக்கைய னிருவரி லொருவன்.

(இ - ள். அந்தக்கிராமத்திலே, அரியவேதியர் குலத்திலே பிறந்த வேதியர் இருவரிருந்தனர். அவரில், ஒருவன் புட்கரனென்னும் பெயர்வகித்தவன். அவன்பெரிய நிலவுலகிற் செய்யப்படும் பெரும் பாதகங்களெல்லாம் கூடியோருருவாய்ப் பொருந்திய தேகமுடையவன். எ - று. (கருசா)

ஒருவ னாயிரம் பெயருடை யமலனை யொருங்கே
கருதி யன்பொடு மென்புநெக் குருகுறுங் கருத்தான்
மருவ ருந்துழாய் மாலிகை மார்பினன் மனத்தாற்
பொருவ ருநதிரு வெட்டெழுந் தல்லது புகலான்.

(இ - ள்.) மற்றொருவன், ஆயிரந்திருநாமங்களையுடைய மலரகிதராகிய சிவபெருமானை ஏகமனதோடு தியானித்து அன்புடன் எலும்பும் நெக்குவிட்டுருகத்தக்க மனமுடையவனாகிய, மணங்கமழுந் துளவ மாலைதரித்த மார்பையுடைய திருமாலின் ஒப்பற்றுச் சிறந்த அஷ்டாக்ஷரத்தையன்றிப் பிறிதொன்றனைத் தியானிக்கான். எ - று. (கருஎ)

படமொ ராயிரம் பரப்பிய பாப்பணை யவற்கு
மடல விழ்த்திடு நறுமல ரருச்சனை வழங்கிக்
கடவுண் மற்றிலை யென்றுளக் கருத்தொடுங் கனிவா
னுடனி கழ்ந்திவற் பூசனை புரிந்தினி துவப்பான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் படங்களைப்பரப்பிய ஆதிசேடனாகிய சயனத்தையுடைய திருமாலுக்கு, இதழ்கள் விகசித்த மணந்தங்கிய மலர்களானருச்சனைபுரிந்து, வேறுகடவுளில்லை யென்னும் மனதோடுருகுவான். அதனோடு ஏனைத்தேவரையும் இகழ்ச்சிகூறி இத்திருமாலையே பூசைசெய்து இனிதாகக் களிப்படைவான். எ - று. (கருஅ)

அனைய காலையி லத்திரு மாநக ரதன்பாற்
புனைய நல்லறந் துறநதவப் புட்கரன் றன்னை
யினையு மிக்கணங் கொணர்கென நானிகழ்த் திடலும்
வினைசெய் தூதர்போய் மயக்கினு லவன்றனை விடுத்து.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், அந்தச்சிறந்த பெரியநகரத்தில், அலங்கரிக்கின்ற நல்ல தருமநெறியை யொழித்த அப்புட்கரனென்பவனை, எண்ணுகின்ற இக்கணத்திலேயே கொண்டுவருகவென்று நான் சொல்லியவுடனே, எனது ஏவல்புரியுந் தூதுவர்கள்போய் மயக்கத்தினாலே அப்புட்கரனை விட்டுவிட்டு,

புள்ளு யர்த்தவன் திருவடித் தாமரை போற்றி
யுள்ளி நெக்குரு வேதியற் கொணர்ந்தன ருணர்ந்து
வெள்ள வெம்படைத் தூதரை வெகுண்டன னொருநீ
ரெள்ளின் மாதவத் திவனையென் கொணர்ந்தனி ரென்று.

(இ - ள்.) கருடனைக் கொடியாக வுயர்த்திய திருமாலின் திருவடித்தாமரைகளைத் துதிசெய்து தியானஞ்செய்து நெக்குருகும் மற்றோரந்தணனைக் கொண்டுவந்தார்கள். அதனையறிந்து கணக்கில்லாத கொடிய ஆயுதங்களேந்திய என்றூதுவரைநோக்கி, நீங்கள் இகழ்வற்ற பெருந்தவமுடைய இவரையேன் கொண்டுவந்தீர்களென்று கோபமுற்றேன். எ - று. (௧௪௦)

எடுத்த பாதக னவனைவிட் டிவற்கொணர்ந் திடலாற்
கடுத்த சிந்தைவிட் டிவற்கொரு நன்னெறி காட்டி
விடுத்து விட்டன னுங்கவன் றன்னகர் மேவிப்
படுத்த பாம்பணைப் பள்ளியோற் பழித்திது பகர்வான்.

(இ - ள்.) மிக்கபாதகமுடையவனாகிய அப்புட்கரனை விடுத்து இவனை யழைத்துவந்தபடியால், இவன்மேற் கோபிக்கும் எண்ணத்தைவிட்டு இவனுக் கொரு நல்வழியைக்காட்டி விட்டுவிட்டேன். அவன் உடனே தன்நகரமடைந்து சேஷசயனத்தில் அறிதுயில்புரியும் திருமாலை நிந்தித்து இப்படிச் சொல்லுன்றான். எ - று. (௧௪௧)

இறந்து ழித்தன திணையடித் தாமரை யெனக்குச்
சிறந்து நல்குமென் றின்றள வருச்சனை செய்தேன்
மறந்த ருந்திகி ரிப்படை நாயகன் மறந்தான்
றுறந்து ழிச்சிவ மன்றிமற் றில்லையோர் துணையே.

(இ - ள்.) இறந்தகாலத்தில், தமது உபயபாதங்களாகிய சிறந்ததாமரை மலர்களை எனக்குச் சிறப்போடு கொடுப்பாரென்று கருதி, இன்றுவரையில் அருச்சனைசெய்தேன், கொடுந்தொழிலைப்புரியும் சக்கரப்படைதாங்கிய திருமால் என்னைமறந்தனர். ஆதலால், உடல்விடுகையில், ஆன்மாக்களுக்குச் சிவமன்றித்துணையாயுள்ளது வேறில்லை. எ - று. (௧௪௨)

எனநி னைந்தணி நீற்றொடு மிலங்குற நின்றான்
புனைச டைப்பிராற் கினியன பூசனை புரிந்தான்
பனக மாநிலச் சிறப்பொடு மிருந்தனன் பன்னா
ளனகன் வைகுறுங் கயிலைபோய்க் கடைமுறை யடைந்தான்.

(இ - ள்.) என்று கருதி, அழகிய திருநீற்றோடு பிரகாசிக்க நடப்பவனாய், அலங்கரிக்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு இனியனவாகிய சிவபூசையைச்செய்தான். ஆதிசேடனாற் சுமக்கப்பட்ட பெரிய பூமியிற் பலகாலம் சிறப்புடன் வாழ்ந்திருந்தான். இறுதியாக, சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்குங் கைலாயகிரியிற்போய்ச்சேர்ந்தான். எ - று. (௧௪௩)

ஆத லானுமற் றரிமுதற் றேவர்க்கு மஞ்சேன்
மாது பாகனை வழுத்துநர் மழுப்படை யவனைத்
தீதி னெனுநொடு நினைப்பவ ரவன்றிரு நாம
மீது கொண்டவ ரெதிர்ந்துறிற் பணிந்தடி வீழ்தி

(இ - ள்.) ஆனபடியாலும், திருமால் முதலிய மற்றத்தேவர்களுக்கும் அஞ்சவேண்டாம். உமாசமேதராகிய சிவபெருமானைத் துதி செய்பவர்களும், மழுவாயுதந்தாங்கிய அவ்விறைவனைக்குற்றமில்லாத மனதோடு தியானஞ் செய்பவர்களும், அச்சிவபெருமான் திருநாமத்தைத்தமது பெயராகக்கொண்டவர்களும் எதிர் வருவார்களாயின், அவர்கள் பாதங்களிற் பணிவாயாக. எ - று.

இன்னு மோர்மறை யுனக்குள தியம்புவன் கேட்டி
கன்னி யம்பிகை யாங்கவள் கருணைவான் புதல்வர்
மின்னு சூற்படை நந்திவெள் விடைச்சிவ னடியார்
மன்னு காளர்மா சாத்தர்நம் வயிரவக் கடவுள்.

(இ - ள்.) வேறேரிரகசியமுள்ளது. அதனையும் உனக்குச் சொல்லுவேன். கேட்பாயாக, அழியாமையுடைய உமாபிராட்டியும், அப்பிராட்டியின் திருவருள் மிகுந்த புதல்வர்களும், மின்னலைவீசுஞ் சூலாயுதமேந்திய நந்திதேவரும், வெள்ளிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானுக் கடியவர்களும், நிலைபெற்ற மகாகாளரும், சிறந்த ஐயனாரும், நமது வைரவக் கடவுளும். எ - று.

நங்கி வர்க்குள பெயரெவ ருரைக்கினு மிவரைப்
பூங்க ழற்றொழு தங்கிலை நெடுந்தொலை போதி
யாங்க வர்க்குள பெயரெவர் பொறுக்கினு மவருக்
கோங்கி ருங்கதி யுளதுமற் றங்கிலை யுரைக்கேன்.

(இ - ள்.) ஆகிய இவர்களுக்குள்ள திருநாமங்களை யாவர் சொன்னாலும், இப்படிப்பட்டவர்களை அழகிய பாதங்களிற் பணிந்துகொண்டு அப்போதே அங்கிருந்து நெடுந்தூரத்தே போய்விடக்கடவாய். அப்படிப்பட்ட அவர்களுக்குள்ள பெயர்களை யாவர் தரித்திருந்தாலும் அத்தகையினருக்கு உயர்வாகிய பெரிய முத்தியுண்டு. அத்தன்மையையுஞ் சொல்லுகின்றேன். எ - று. (கசசு)

மல்ல லம்பழ னத்தொடுஞ் சிறந்ததோர் மகத
வெல்லை நாட்டகத் தருமறைக் குலத்துவந் துதித்தான்
பல்பெ ரும்பவக் கிளையெலாம் விளைக்குமோர் பதகன்
றொல்லை வல்லிருட் கங்குலிற் பிறர்மனை துழாவும்.

(இ - ள்.) அழகிய வளந்தங்கிய வயல்களோடு மேம்பட்ட மகதநாட்டின் ஓர் எல்லையில், அருமையாகிய வேதியர்குலத்தில் வந்து பிறந்தவன். பலவகைப்பட்ட பெரிய பாவத்தொகுதிகளெல்லாவற்றையும் விளைவித்த பெரும் பாதகன். பழமையாகிய வலிய இருள்நிறைந்த இரவில் பிறர் மனைவியைத் தழுவுவான். எ - று. (கசஎ)

கொலைக்க டுந்தொழிற் கஞ்சலன் மதுக்குடித் துழலு
மலைக்கு மாக்களை யாறலைத் தரும்பொருள் கவரும்
புலைக்கு லத்தரிற் புலவுணுங் கண்மயம் பொருந்தா
னுலைத்த முற்கணு னொளிபடக் கானகத் துறையும்.

(இ - ள்.) கொலையாகிய கொடுஞ்செயலுக்குப் பயப்படாதவனுய்க் கட்குடித்து உழல்வான். மிருகங்களைக் கொல்லுவான். பிரயாணஞ் செய்வோரைத் தடுத்து அவர்களது அரும்பொருள்களை யபகரிப்பான். நீசகுலத்திற் பிறந்தவர்களைப்போல மாமிசமுண்ணுவான். கொல்லனுலைக்களம்போலத் தீப்பொறி சிந்தும் விழியையுடையவனுய்த் தாட்சணியமில்லாதவன். காடுகளில் மறைந்து வசிப்பான். எ - று, (கசஅ)

அத்த னிக்கொலைப் பாதக னுங்கவ னொருநாண்
மைத்த காரிருட் கனைபெயன் மழைநடு நாளிற்
கைத்த சிநதையக் கள்வனோர் கடிநகர் புகுந்து
மெயத்த னிப்பொருள் கவர்தலுங் காவலர் வெகுண்டார்.

(இ - ள்.) அந்த ஒப்பற்ற கொலைப்பாதகனும், வெறுக்கத்தக்க மன முடையவனுமாகிய அத்திருடன், அங்கே யொருநாள் மைபோலும் இருள் நிற முடையதாய்க்கர்ச்சனையோடு கூடிய மேகம் மழைசொரியும் நடுராத்திரியில், ஓர் காவல்பூண்ட நகரத்தையடைந்து, உண்மையான ஒப்பற்ற பொருளைத் திருடவும், அங்கிருந்த காவலாட்கள் கோபமுற்றார்கள் எ - று. (௬௪)

வெருவி யோடினன் காவலர் தொடர்ந்தனர் வெகுண்டு
தூருவு கள்வனைக் காண்கிலர் சுவட்டடி தொடர்ந்தார்
கருவி யேந்திய கையினர் பிற்படக் கலைத்தா
ரொருவ னுங்கவன் றன்னோடு முடன்கலந் துற்றான்.

(இ - ள்.) அஞ்சியோடினான். காவலாளிகள் கோபித்துத் தொடர்ந்தார் கள் .ஓடிய திருடனைக் காணாதவர்களாய்க் காற்சுவட்டடிபற்றித் தொடர்ந்தார் கள். ஆயுதந்தாங்கிய கையையுடையவர்களாய்ப் பின்தொடர்ந்தோடிச் சேர்ந் தார்கள். ஒருவன்மட்டும் அவனோடே தொடர்ந்தோடிச் சென்றான். எ - று.

உற்ற காட்டிடைப் பிடிபிடி யெனத்தொடர்ந் துற்றான்
மற்றி வன்குரல் கேட்புழி யொருவரி வேங்கை
முற்ற கன்புழை முழையகன் றிவனெதிர் முழங்கி
யொற்றை வான்பதத் தடித்தலுங் காவல னுலந்தான்.

(இ - ள்.) அவனை நெருங்கிய அக்காட்டிலே பிடிபிடியென்று சொல்லிக் கொண்டே தொடர்ந்துபோனான். அக்காவலாளனது ஓசையைக் கேட்கை யில் வரிகளையுடைய ஒரு புலி பிக்ககன்ற துவாரத்தோடுகூடிய குகையினின்று இக்காவலாளியெதிரே உறுமி, பெரிய தனது ஒற்றைக்காலால் அடிக்கவும் அக்காவலன் மடிந்தான். எ - று. (௬௫)

துரந்த காவல னிறத்தலு மிவன்றுயர் துறந்தான்
பரந்த கானிலோர் படபடையைபுக் கொதுங்கினன் பதுங்கிக்
கரந்து றபபுகு நெறியெலாங் காவலொற் றுணர்ந்தா
னரந்தை வெம்பசி யுடற்றலி னவணிகந் தகன்றான்.

(இ - ள்.) தன்னைத் துரத்திவந்த காவற்காரன் இறந்தவுடன், இத்திரு டன் துயரமொழிந்தான். பரவிய அக்காட்டில் ஒரு கொல்லையிற் பிரவேசித்து ஒதுங்கி மறைநதிருநது, தான் மறைவாகப் போகும் வழிகளிலெல்லாம் காவ லாட்களுண்டோவென்று ஒற்றலாலறிநதுகொண்டான். துயரஞ்செய்யுங் கடும் பசி வருத்துவதால் அங்கிருந்து பிரிந்து புறப்பட்டான். எ - று. (௬௬)

வல்லி யந்தொரு மருவரை முடுக்கரின் வழிபோய்க்
கல்லி ருஞ்சுர நெடுநெறி யொருதனிக் கடநதா
னொல்லை சென்றனன் கேரள நாட்டக முற்றான்
றொல்லை நல்லறம் புரியுமந் நாட்டகந் தொக்கான்.

(இ - ள்.) புலிகள் கூடிய அரிய மலைகளிலுள்ள குகைகளின் வழியேபோய், கற்கள் நிறைந்த பெரிய பாலைவனமாகிய மிக நீண்டவழியைத் தனியே ஒருவனுகக்கடந்து மிகவிரைவாயோடிக் கோணநாட்டிற் சேர்ந்தான். பழமையாகிய நல்ல தருமங்களைச் செய்யும் அக்கோணநாட்டையுற்ற அக்கள்வன். எ-று

புலிதொ டர்ந்தவற் பதங்கொடு கோறலும் பொய்ம்மை
நலிவி யாக்கிர பாதனென் றொருதனி நாம
மலித ரச்சில நாள்கழித் தொழிந்தனன் மாண்டா
னெலிது ரந்தெழு பூசைபோ லெமர்பிடித் திழுத்தார்.

(இ - ள்.) புலி தொடர்ந்ததென்னும் அப்பதத்தை முதலாக அமைத்துக் கொண்டு கொலைசெய்தலையும் பொய் பேசுதலையும் நீங்கிய வியாக்கிரபாதனென்னும் ஒரு ஒப்பற்ற திருநாமம் தனக்குவழங்கும்படி சிலதினங்கள்சென்று தன் ஆயுள்நீங்கி யிறந்தான். எலியைத் துரத்திக்கொண்டு செல்லும் பூனையைப்போல் எமதுதூதர்கள் அவனைப் பிடித்திழுத்தார்கள். எ - று. (௧௫௪)

பிடித்தி ருந்திறற் புயவரை யிறுகுறப் பிணித்தா
ரடித்து ரப்பினர் புரநதொறுங் குருதிகொட் டலைப்பான்
கொடிக்க யிற்றொடுங் கொணர்ந்தனர் சிவகணக் குலத்தோர்
துடித்து யர்ந்தனர் முன்மறித் தாரமர் தொடுத்தார்.

(இ - ள்.) பிடித்துப்பெரிய வலிதங்கிய தோள்களாகிய மலைகளை இறுகும்படி கட்டி அடித்துக் கர்ச்சித்தார்கள் உடல்முழுதும் உதிரம் பெருக்கெடுக்கும்படி கட்டிய பாசத்துடன் கொண்டுவந்தார்கள். உடனே சிவகணங்களாகிய கூட்டத்தினர் கோபாவேசமுற்றவர்களாகி ஆகாயவழியாய் முன்னேநின்று தடுத்து யுத்தஞ்செய்யத் தொடங்கினார்கள். எ - று. (௧௫௫)

கரலொ டிந்தனர் கண்மணி தகர்ந்தனர் கைபோய்
மேலெ ழுந்துகள் குருதியின் றலைப்புற வெருவிச்
சூல வெம்படை யிழந்தனர் நம்முடைத் தூதர்
பாலெ னத்தெளி கண்ணின ரெம்முழைப் படர்ந்தார்.

(இ - ள்.) நமது தூதர்கள் காலொடிந்தார்கள். கண்மணிகள் பெயர்க்கப்பட்டார்கள். கையறுபட்டு மேலெழுந்து பாயும் உதிரவெள்ளம் ஓயாதிழியப் பயந்து, பெரிய சூலாயுதத்தை யிழந்தார்கள். பால்போற்றெளிந்த விழிகளையுடைய சிவகணங்கள் எம்பாற் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௧௫௬)

இரக்க மின்றிய வியாக்கிர பாதனை யெடுத்துப்
புரக்கு நல்லொளி மானமீ தேற்றினர் போனார்
வரப்பெ ருந்திறச் சிவகுலக் கணத்தவர் வானத்
துரப்பு துந்துமி முழக்குறக் கயிலைகொண் டுய்த்தார்.

(இ - ள்.) இரக்கமற்ற வியாக்கிரபாதனைத் தூக்கி, யாவரையுங் காக்கும் நல்ல காந்தியுடைய விமானத்தின்மீதேற்றிச் சென்றார்கள். விரும்பினோர்க்கு வரங்களையுதவும் வல்லபமுடைய சிவகணத்தோர்கள், ஆகாயத்தில் தொனிக்கும் துந்துமியொலிக்கும்படி திருக்கைலாயத்திற்குக் கொண்டுபோய்ச் செலுத்தினார்கள் எ - று. (௧௫௭)

வெள்ளி யங்கிரிப் பரஞ்சுடர் வியாக்கிர பாத
னுள்ளு றத்தரு கெனப்புகுந் தரனரு ளுவந்தான்

றெள்ளு கங்கைசூ டெம்பிரான் சிதம்பரத் தவையு
ளெள்ளி லெம்மடி யான்பெயர் பெறுந்தனை யென்று.

(இ - ள்.) வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தில் வீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமான், வியாக்கிரபாதனை உள்ளழைத்துவருக எனக்கட்டளையிட, அவனுட் புகுந்து சிவபெருமான்றிருவருளுக்கு மகிழ்வுற்றான். தெளிவாகிய கங்காநதியை யணிந்த சிவபெருமான் சிதம்பரத்திலுள்ள சிற்சபையிலே நமது நடனத்தைச் சதாதரிசிக்கும் இகழ்வில்லாத நம்மடியவனது நாமத்தைப்பெற்றாயென்று.

அவனை யாரருள் புரிந்தளித் தாங்கவ ணிருத்திச்
சிவனி ருங்கதி தருதுமென் றருளுறச் சிறந்தா
னிவர்த ரும்பெருங் குருதிநின் றலைத்துற வெம்மோர்
தவறி யோடினர் சிலர்சில ரெம்முழைச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) அவ்வியாக்கிரபாதனை மிக்க கிருபையிருந்து அங்கிருக்கச்செய்து, பெரும்பதவி தருவோமென்று சிவபெருமான் அநுக்கிரகிக்கச் சிறப்பெய்தினன். எனது தூதர்கள் ஓடுகின்ற வுதிரவெள்ளஞ் சிந்திக்கொண்டிருக்கச் சிலர் தப்பித்துக்கொண்டு ஓடினார்கள். சிலர் எம்பால்வந்து சேர்ந்தார்கள்.

தாங்க ளாயிடை யுற்றன யாவையுஞ் சாற்றி
யேங்கி நின்றன ரந்நிலை யெழுந்தனன் சென்றே
யோங்கி மீசசெலுங் கொடுமுடிக் கயிலைசென் றுற்றேன்
றேங்கு கங்கைசூ டெம்பிரான் றிருவடி தெரிந்தேன்.

(இ - ள்.) தாங்கள் அங்குற்ற எல்லாத் துன்பங்களையுங்கூறி யேக்கமெய்தினவர்களாய் நின்றார்கள். நான் அப்பொழுதே புறப்பட்டுப்போய் உயர்ந்து மேலோங்கியெழுந்த கொடுமுடிகளையுடைய திருக்கைலாயகிரியை யடைந்தேன். நிறைந்த கங்கையணிந்த எமது சிவபெருமானது பாதங்களைத் தரிசித்தேன். எ - று. (௧௧௦)

தெரிந்து நூபுரச் சேவடி சிந்தையுட் சிறப்பப்
பரிந்து போற்றிநின் றேத்தலு மெம்மையாள் பரமன்
புரிந்த துன்பொடும் போந்தனை யாதெனப் போற்றி
விரிந்த மாநிலத் தவன்புரி பவமெலாம் விரித்தேன்.

(இ - ள்.) தெரிசித்துச் சிலம்பணிந்த சிவந்த பாதங்களை மனதிற்பதிய அன்போடு பணிந்து சந்நிதியினின்று தோத்திரஞ்செய்யவும், எம்மை ஆட்கொண்ட, சிவபெருமான் உண்டாகிய துயரத்தோடு வந்தாய் ! அஃதியாது ? என வினவ, உடனே துதித்து, பரந்த பெரிய பூமியில் அவ்வியாக்கிரபாதன் செய்த பாவங்களையெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்தேன் எ - று. (௧௧௧)

திருச்செ விப்புறத் தேற்புழி யெம்பிரான் சிரித்தெம்
மருட்பெ றுந்துறு மடியவர் நாமமற் றெம்பாற்
கருத்து வந்திடு நாமமோ துற்றவர் கருத்தி
லுருத்த பாதகங் கனற்படு பஞ்சில்வெந் தொழியும்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான் திருச்செவியில் ஏற்றுக்கொண்டபோது, நகைத்தருளி, எமது திருவருளைப்பெற்ற அடியார் திருநாமங்களையும் எமக்கு விருப்பாயுள்ள திருநாமங்களையும் ஓதுகின்றவர்கள் மனமறிந்துசெய்த பாதகங்கள் தீயிற்பட்ட பஞ்சுபோல வெந்து நீங்கும் எ - று. (௧௧௨)

தேவ ருந்தொழுஞ் சின்மய சிதம்பரத் தவையுண்
மேவ ருந்தவ வியாக்கிர பாதனோர் பெயரை
யோவ றச்சுமந் திறந்தன னிவனைநீ யுறுத்தாய்
பாவி யாயினும் பயந்திலே யப்பெயர் பாராய்.

தேவர்களும் வணங்குகின்ற சிதம்பரத்திலுள்ள ஞானமயமாகிய சிற்சபையிலே வசித்துத் தெரிசிக்கின்ற அருந்தவமுடைய வியாக்கிரபாதனது ஒப்பற்றபெயரை நீங்காமற் றரித்திருந்திறந்தான். நீ யிவனைத் தண்டித்தாய். இவன் பாவியானாலும் இவனுக்குரிய அப்பெயரைப் பாராமல் பயப்படாயில்லை. எ - று. (௧௯௩)

ஆயி னின்னுழை யறப்பழு துளதென வருளும்
பாய்வி டைத்தனிப் பரமனைப் பின்னரும் பணிந்தே
னேய வென்பிழை பொறுத்தியென் றிவற்கரு கிருந்த
தூய வேற்படைச் சேவலங் கொடியினன் சொல்லும்.

(இ - ள்.) ஆனால் உன்னிடத்தில் நீதிவிரோதம் உண்டென்று அருள் புரிந்து, பாய்ந்து செல்லுமிடபத்தையுடைய வொப்பற்ற சிவபெருமானை, என்பாற் பொருந்திய தவறுபாட்டை க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று மறுபடியும் பணிந்தேன். அப்போது சிவபெருமானுக் கருகிலெழுந்தருளியிருந்த புனிதமாகிய வேலாயுதத்தையு மழகிய சேவற்கொடியையுமுடைய முருகக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். எ - று. (௧௯௪)

மறந்தொ ழிந்தனை முன்னொரு காலத்து மறைநூற்
றிறந்தெ ரிந்தருள் சதானந்த னெனுந்தவத் திறலோன்
கறங்கு வார்திரை யுலகெலாந் திரிதருங் காலை
யறன்கொள் சிந்தைய னின்னுடைத் தென்புல மடைந்தான்.

(இ - ள்.) நீ மறந்துவிட்டாய். முன்னொருகாலத்தில், வேதசாஸ்திரத்தினை யுணர்ந்த சதானந்தனென்னுந் தவவலியுடையவன், ஒலிக்கின்ற நெடிய கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதுந் திரிந்துகொண்டிருக்கையில், தருமங் குடிகொண்ட மனமுடைய உனது இயமபுரத்திற்கு வந்தான் எ - று. (௧௯௫)

மண்டு மாநிர யத்திடைக் கிடப்பவர் மறுக்கங்
கண்டு கண்புதைத் திரங்கின னவரைமெய்க் கதியிற்
கொண்டு போவனென் றுளத்தொடுங் குறித்தனன் கூவித்
தொண்டை விம்மநின் றரகர கரவெனச் சொன்னான்.

(இ - ள்.) நெருங்கிய பெரு நரகங்களில் வீழ்ந்துள்ளவர்களது துன்பங்களைப்பார்த்து, கண்களை மூடிக்கொண்டு வருந்தினவனாய், இப்பாவிகளை உண்மையாகிய நற்கதியில் விடுவேனென்று தன் திருவுளத்திற் குறிக்கொண்டு, கழுத்து வீங்கும்படி அங்கே நின்று ஹரஹரஹரவென்று சொன்னான். எ - று. (௧௯௬)

அன்ன காலையி னிரயநீத் தெழுந்தன ரவர்க்குப்
பொன்னின் மானம்வெவ் வேறெனப் புகுந்துள பொருந்தி
யென்னை யாளுடை யெம்பிரான் கயிலைவந் திறுத்தார்
கன்ன லொன்றிலாண் டெய்தினை நீயுமிக் கயிலை.

(இ - ள்.) அப்பாவிகள் அப்போது நரகத்தைவிட்டுப் புறப்பட்டார்கள். பொன்மயமான விமானங்கள் தனித்தனி வந்திருந்தன. அவைகளிலேறி

என்னை ஆளாகவுடைய எமது சிவபெருமானது கைலாயத்திற்குவந்து சேர்ந்தார்கள். ஒரு நாழிகைக்குள்ளாக நீயும் அங்கிருந்து, இக்கைலாயகிரியையடைந்தனை. எ - று. (௧௬௭)

நிரய முற்றுற வறிதுபட் டனவென நிகழ்த்தி
யிரைபு னற்சடை யெம்பிராற் றொழுதுநின் றிசைத்தா
யரனு ரைத்தன வன்றுகொண் டயர்த்தனை கொல்லோ
நரக மில்லையென் னுமமோர்ந் தறிந்தவர்க் கென்னு.

(இ - ள்.) நரகங்களெல்லாம் வெறுமையாயுள்ளன வென்றுரைத்து, ஒலிக்கின்ற கங்காநதியையணிந்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமானை வணங்கித் திருமுன்னே நின்று விண்ணப்பஞ்செய்தாய். அதற்குச் சிவபெருமான், என் திருநாமங்களை யறிந்து தியானஞ் செய்வோர்க்கு நரகமில்லையென்று அப்போது திருவாய்மலர்ந்தருளியதை மனங்கொண்டும் மறந்துவிட்டனையோ? எ - று. (௧௬௮)

எந்தை யெம்பிரான் றிருவரு ளுமமொன் றெடுத்துத்
தந்த நாவின ரெம்மினித் தலைமையிற் சிறப்பா
ரந்த நாமமற் றிருசெவி குளிர்ப்புற வறிந்தார்
பைந்து ணர்ச்செழுங் கொன்றையான் றிருவடிப் பதிவார்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருவருள்பொருந்திய திருநாமங்களுளொன்றனை யெடுத்துரைக்கும் நாவுடையவர்கள், எம்மைப்போல இவ்வகைய முதன்மையான சிறப்பெய்துவார்கள். அவ்வகைத் திருநாமங்களைத் தங்கள் இருசெவிகளும் குளிரும்படி கேட்டறிந்தவர்கள், பசிய பூங்கொத்தாகவுள்ளசெழிய கொன்றைமாலையுடைய சிவபெருமான் திருவடியிற்சேர்வார்கள்.

ஈத றிந்துமற் றறிகில ராமென விழைத்தாய்
தீது செய்தனை செயத்தகு மென்பன செய்யா
யாத லாலெதிர் நிற்கலை போதியென் றருள
மீது ளந்தனில் வெருவரத் தொழுதனன் மீண்டேன்.

(இ - ள்.) இதனை யறிந்திருந்தும் அறியாதவர்களைப்போல இவ்வகைக் காரியஞ்செய்தாய். செய்யத்தக்க காரியத்தைச் செய்தாயில்லை ஆதலால், நீ முன்னே நில்லற்க. செல்க எனத் திருவாய்மலர்ந்தருளியவுடனே, என் மனதில் பயம் உண்டாதலிற் பணிந்து அங்கிருந்து திரும்பினேன் எ - று.

இவையெ லாமுனக் கெடுத்தெடுத் திசைத்தன னினிநீ
யவையெ லாமளந் தறிந்துமுதன் றிசைபுரந் தளிப்பாய்
நவையெ லாம்பொறுக் கினுமரன் றன்னுடை நாமந்
த்வறி னப்பிழை பொறுக்கலன் முனிவுதீந் தருளும்.

(இ - ள்.) இவையெல்லாவற்றையும் உனக்கு எடுத்தெடுத்துச் சொன்னேன். இனி நீ அவையெல்லாவற்றையும் மனத்திலுணர்ந்து இயமபுரத்தைக் காக்கக்கடவாய், சிவபெருமான் நாம் செய்யுங் குற்றங்களையெல்லாம் மனம் பொறுத்திருந்தாராயினும், தமது திருநாமத்திற்குத் தவறு செய்வார்களாயின் அக்குற்றத்தைப் பொறாதவராய்க் கோபஞ்செய்தருளுவர். எ - று. (௧௭௦)

என்று காலனுக் கியமனோர்ந் துணர்த்தினு னிதன்மேற்
சென்ற சிந்தையன் காலனு மவ்வழிச் சிறந்தா

னன்று கொண்டவர் சிவன்றிரு நாமத்தை நவின்று
ரன்றி யார்பொறுத் துளரவர் பெருமையா ரளப்பார்.

(இ - ள்.) என்று, இவ்விதமாகக் காலனுக்கு இயமன் அறிந்து தெரிவித்தான். இதன்பிறகு, தெளிந்த மனமுடைய காலனும் அப்படியே நடந்து இறப்பெய்தினன். நன்னெறியைக் கைக்கொண்டு சிவபெருமான் றிருநாமத்தை எவர்கள் ஓதுகின்றார்களோ அல்லது அத்திருநாமத்தைத்தமது நாமமாகத்தரிக்கப்பட் டுள்ளார்களோ அவர்கள் பெருமையை அளவுபடுத்த வல்லோர் யார்? (ஒருவருமிலர்.) எ - று. (௧௭௨)

பூதி பூசினு முருத்திர மாமணிப் புனையன்
மீது கொண்டவர் மிலேயினு மஞ்செழுத் துண்மை
யோதி யோரினு மரன்றிரு நாமமோர்ந் தறினுந்
தீது தீர்த்தவர் முழுமுதற் றலைவரிற் சிறப்பார்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறணிந்தாலும், சிறந்த உருத்திராக்கமணி வடத்தை யுடலிற் பூண்டாலும், பஞ்சாக்கரத்தை உண்மையன்போடு ஜபித்துத் தெளிந்தாலும், சிவநாமங்களை ஆராய்ந்தறிந்தாலும், அவர்கள் தங்குற்றங்களகன்று முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானைப்போலச் சிறப்பெய்துவார்கள்.

எனவெ டுத்தெடுத் திருப்புகட் கியம்பினன் சூதன்
மனனு வந்தவர் வரன்முறை கேட்டுள மகிழ்ந்தார்
புனனெ டுஞ்சடைப் புங்கவற் கினிதுறு விரத
மினியு ரைக்குதுங் கேட்டிரென் றிருந்தவ னிசைப்பான்.

(இ - ள்.) என்றிப்படி, சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்கு எடுத்தெடுத்துக் கூறியருளினர். அவர்கள் மனமகிழ்ந்து முறைப்படிகேட்டுச் சித்தமுவந்தார்கள். கங்கையாறு தங்கிய நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு இனிமைசெய்யும் விரதங்களை இனிச்சொல்லுவோம் கேட்பீர்களாக வென்று பெருந்தவமுடைய சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர் எ - று. (௧௭௪)

சிவநாமமான்மியச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம். ௪0௬௯.

ஒன்பதாவது

சிவவிரதமான்மியச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

தொல்லையவல் வினைகழித்துத் தருஞ்சோம வாரமா திரைநோன்பன்றிப், புல்லியவு மாமகேச் சுரஞ்சிவராத் திரிமுறையிற் பொருந்த நோற்கப், பல்வினையுந் தொலைத்திடுகே தாரமண விரதமிவை பரமனோன்பு, கொல்லுறாசூற் பசுவிரத மெனுமெட்டுஞ் சிவவிரதங் குணிக்குங் காலே.

(இ - ள்.) சிவவிரதங்களைச் சொல்லுமிடத்தில், பழைமையாகிய தீவினைகளை நீக்கி, நன்மையைத்தரும் சோமவார விரதம் திருவாதிரை விரதம், இதுவேயல்லாமல் இதனோடு சேர்ந்த உமாமகேசுவர விரதம், சிவராத்திரி விரதம், சிவாகம முறைக்குப்பொருந்த அநுஷ்டித்தால் பல பாவங்களையும் போக்கிக் காக்கின்ற கேதாரநாதர் விரதம், திருமண விரதம் ஆகிய இவற்றுடனே, சிவபெருமானுக்குரிய விரதமாகிய பகைவரை யழிக்கத்தக்க பாசுபத விரதம், அஷ்டமி விரதத்துடன் எட்டுமாம். எ - று. (௪)

சித்திரைபூ ரணைப்பக்கஞ் சுக்கிரவா ரம்பயில்வார் தீமை தீர்த்து
முத்திதரு மைப்பசியுத் திரத்தொடுமா நவமியிவை மூன்றும் பசசைத்
தத்தைமொழி யுமைவிரதந் தந்திமுகன் விரதம்வெள்ளி சதுர்த்தி யன்றி
யொத்துறுமார் கழிசட்டி யிவைமூன்று மாங்கவனுக் குரியநோன்பே.

(இ - ள்.) சித்திரைமாச பூர்வபக்ஷ சுக்கிரவாரமும், அநுஷ்டிப்போருடைய பாவங்களை விலக்கி மோட்சத்தைத் தரும் ஐப்பசிமாச உத்திர நக்ஷத்திரமும், மகா நவமியுமாகிய இம்மூன்றும் பச்சைக்கிளிபோலும் மொழியையுடைய உமாதேவி விரதங்களாம். யானைமுகமுடைய விநாயகக்கடவுளுக்குரிய விரதங்கள் சுக்கிரவாரமும் சதுர்த்தி திதியும் இவையன்றி மார்கழிமாசத்தில்வரும்சஷ்டி திதியும் ஆகிய இம்மூன்றும் அவருக்குரிய நோன்புகளாம். எ - று. (௫)

ஐப்பசிவெள் ளிக்கிழமை கார்த்திகைகார்த் திகைச்சட்டி யனைய
மூன்றுங், கொற்படுவேற் றனிக்குமர முருகவேள் விரதம்வெய்யோன்
குலவு தையிற், சொற்படுநா யிறுசித்தி ரைபரணி யைப்பசியிற்
றுருத்த வந்நா, ளுறபவிக்கு மிவைமூன்று மவைரவற்குற் றிடுவிரத
முறைகளின் மன்றே.

(இ - ள்.) ஐப்பசிமாச சுக்கிரவாரமும், மாசந்தோறும் வரும் கார்த்திகை நக்ஷத்திரமும், கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய சஷ்டிதிதியும் ஆகிய விம்மூன்றும், வெற்றிதங்கிய வேற்படை தாங்கிய முருகக்கடவுளின் விரதங்களாம். சூரியன் மகரராசியில் பிரவேசிக்கும் தைமாதத்தில் சொல்லப்படும் ஆதிவாரமும், சித்திரைமாச பரணி நக்ஷத்திரமும், ஐப்பசிமாச பரணி நக்ஷத்திரமும் என்றுண்டாய இம்மூன்றும் சொல்லுமிடத்தில் வைரவக்கடவுளுக்குப் பொருந்திய விரதங்களாம். எ - று. (௬)

பரித்திடுசெவ் வாய்விரதந் திறல்வீர பத்திரற்குப் பகுத்தநோன்பு.
தெரித்தவரன் முறைநோற்று ரிருநிலத்துப் பெருநிதியச செல்வ ராகி,
விரித்தபெருங் கிளைகளொடு மக்களொடு நலநுகர்ந்து மிகுநாள் வை
கிப், புரித்தபெருஞ் சடைபபெருமான் றிருக்கைலை புகுநதுகதி யுகுது
வாரால்.

(இ - ள்.) காக்கத்தக்க மங்களவார விரதம், வலிமைதங்கிய வீரபத்திரக் கடவுளுக்கு நியமித்த விரதமாகும். மேற்சொல்லிய முறைப்படி அநுஷ்டித்தவர்கள் பெரிய உலகத்திலே மிக்க ஐசுவரியந்தங்கிய செல்வர்களாகி, பரந்த பெரிய உறவினருடன் பிள்ளைகளோடும் இம்மைச் சுகங்களை யநுபவித்துப் பன்னெடுநாள் வாழ்ந்து, புரிந்துள்ள நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருக்கைலாயகிரியிற் சேர்ந்து முத்தியை யடைவார்கள். எ - று. (௭)

சங்கிவைநோற் றிடுமுறைமை யின்னபரி செனவிசைத்து மினிது
கேண்மி, ஞெங்கியசந் திரவாரங் கார்த்திகைத்திங் களிற் றொடங்க

வுதய காலம், வீங்குபுனற் குடைந்துமுன்னர்க் குறைமுடித்தச் சிவ
பூசை விருப்பிற் செய்து, பாங்கொர்மறை யவனையன்னான் பன்னியையு
முடனழைத்துப் பரிந்து போற்றி.

(இ - ள்.) இங்கு இவ்விரதங்களை ஆசரிக்கும் ஒழுங்கு இவ்வகைத்தென்று சொல்லுகின்றோம். இனிமையோடு கேட்பீர்களாக, பெருமை மிக்க சோமவார விரதம் கார்த்திகை மாசத்தில் தொடங்கவேண்டும். அன்று உதயகாலத்தில் மிகுந்த ஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, முதலில் நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு, சிவபூசையை விருப்புடனே நிறைவேற்றி, நற்குணமமைந்த ஒரு வேதியனையும் அவன் மனைவியையும் ஒன்றாக வருவித்து அன்போடு துதிசெய்து. எ - று. (௫)

அன்னவனைச் சிவனுகப் பாவித்தாங் கவளையுமை யாகப் பாவித்
துன்னருந்தண் டுலமுதல கொடுத்துத்தா னொருபோது நுகர வேண்டு
மன்னுகதிர் மறைந்தருந்தின் மிகநன்று சிவபூசை வாய்ப்பிலாதார்
முன்னுரைத்த வழிமுயன்று சிவபரனை லயம்புகுந்து முன்னின் றேத்தி.

(இ - ள்.) அவ்வேதியனைச் சிவபெருமானுகப் பாவனைசெய்தும், அவன் மனைவியை உமாதேவியாகப் பாவனைசெய்தும், நினைதற்கரிய அரிசி முதலிய பொருள்களைத் தானமாகக்கொடுத்து, தான் ஒருவேளையுணவே கொள்ளவேண்டும். கிரணபெற்ற சூரியன் அஸ்தமித்த பிறகு (அவ்வொருவேளையை) புசித்தால் மிக விசேடம். சிவபூசை செய்யாதவர்கள் முற்கூறிய முறையே முடித்து, சிவபெருமானுடைய திருவாலயத்தையடைந்து சந்நிதியின் முன்னின்று துதிசெய்து. எ - று. (௬)

அரனுக்குப் பஞ்சவமிர் தத்தினபிடேகஞ் செய்வித் தந்த
வரனுக்குப் பன்மலரால் வழிபட்டு மறையவர்போ சனமு நல்கிப்
பரனைச்சே வித்தொருபோ துண்கினுமா முபவாசம் பயின்று மற்றை
யிரவிற்கண் டுயிலினுமா மிப்படிநோற் பவர்கயிலை யெய்து வாரே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்குப் பஞ்சாமிர்தத்தினால் அபிஷேகஞ் செய்வித்து, அவ்விறைவனுக்குப் பல புஷ்பங்களால் அருச்சனை நடத்தி, பிராமண போசனமும் நடத்துவித்துச் சிவபெருமானைச் சேவைசெய்து ஒருவேளையே யுணவுகொண்டாலும் உத்தமமாம். அன்று முழுவதும் உபவாசம் [பட்டினி] இருந்து அன்றிரவில் நித்திரை செய்தாலும் உத்தமமே. இவ்வாறாக அநுஷ்டிப்பவர்கள் திருக்கைலாய பதவியை யடைவார்கள். எ - று. (௭)

இதினிகழ்ந்த தொருகதைகீ மந்தினியென் றரசர்குலத் தெய்தி
னின்றாண், முதனிகழ்த்து வரன்முறையாற் சோமவிர தந்தவறா முய
ன்று நோற்கும், புதுமறையோர் தனையுமவர் பன்னியையு மரனுமை
யிற் புகழ்ந்து போற்றிப், பதிவிரத முறைதிறம்பா ளிவ்வண்ண நல்லொ
ழுக்கிற் படரு நாளில்.

(இ - ள்.) இச்சோமவார விரத சம்பந்தமாக நடந்த ஒரு சரிதமுளது சீமந்தனியெனும் ஒருத்தி அரசர் குலத்தில் அவதரித்திருந்தாள். முற்சொல்லிய முறைமைப்படி சோமவார விரதாநுஷ்டானத்தைத் தவறாது நடத்திவந்தாள். புதுமை மிக்க அந்தணர்களையும் அவர் மனைவிமாரையும் சிவபெருமா

னாகவும் உமாபிராட்டியாராகவும் புகழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்து, பதிவிரதா தர்மத்தில் முறை தவறாதபடி, இப்படி நல்லொழுக்கத்தில் நடக்குங்காலத்தில்.

பாரரச னொருவனிவ ளுளத்தியற்கை யளந்தறிவான் பரிவிற்றோர் வா, ரோரிருவ ரெனும்பிரம சாரிகளி லொருவனைப்பெண் ணுருவ மாக்கித், தாரிவருங் குழலிவள்பாற் றிங்களினன் றேவினனத் தகைய னோர்ந்து, சீர்கெழுபெண் ணுமையென்னத் தியானிப்பப் பெண்குறி யிற் சிறந்தா னன்றே.

(இ - ள்.) உலகினையாளும் ஒரு மன்னவன் இச்சீமந்தனியின் மனவுறுதியை அளவிட்டறியவேண்டி அன்போடு தெரிந்துவர, இரண்டு பிரமசாரிகளில் ஒருவனைப் பெண் வடிவுடையவனாக அலங்கரித்து மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய இச்சீமந்தனிபால் அனுப்பினான். சீமந்தனி அப்பிரமசாரியைக்கண்டு, சிறப்பு மிகுந்தபெண் வடிவினை உமாபிராட்டியாகப் பாவனை செய்ததால் அவன் பெண்குறியுற்றவனாய்ச் சிறந்தான். எ - று. (கூ)

வினையறநோற் றவவசிட்டன் சோமசன்மன் றன்மவீ ரியனோர்க ற்க, னினையவிர தந்நோற் றருந்ததியை யரும்பொருளைக் கதியை யீன்ற, தநயரைப்பெற் றினிதுவந்தா ரின்னுமொரு கதைநிகழ்ந்த தன்மை சொல்வே, னினமறைச்சாந் தியசந்தற் கொருமைந்தன் விராட னென்போ னெறியை நீத்தோன்.

(இ - ள்.) தீவினைநீங்கத் தவஞ்செய்த வசிஷ்டரும் சோமசன்மரும் தன்ம வீரியரும் கற்கரும் இந்தச் சோமவார விரதத்தை அநுஷ்டித்து முறையே அருந்ததியையும் பெருஞ்செல்வத்தையும் நற்கதியையும் புதல்வர்களையும் பெற்று இனிதாக வாழ்ந்தார்கள். இன்னுமொரு சரிதம் முன்பு நடந்துள்ளது. சொல்லுகின்றேன். தொகுதியாகிய வேதங்களுணர்ந்த சத்தியசந்தனென்பவனுக்கு விராடனெனும் பெயருடைய ஒரு குமாரனிருந்தான். அவன் சன்மார்க்கந் தவறினவன். எ - று. (க0)

கள்ளுண்பான் புலவுதின்பான் காரிருளிற் பிறர்மனைபோய்க் கலவு மோர்நாட், புள்ளுண்பூந் தொடைக்குழலார்க் கெடுத்தபொருள் கொடுத்தணைவான் புகுத லோடும், வள்ளுண்கோற் சிலைவயவர் காவலர் கண் டிடைதொடர மழையி னோடி, முள்ளுண்கா னகம்புகுந்தா னரும்பசியா லுதரவங்கி மூள நின்றான்.

(இ - ள்.) அவன் கட்குடிப்பான், புலால்புசிப்பான், கரிய இருட்காலத்திற்போய் அன்னிய மாதரைக் களவிற் புணர்வான். ஒருநாளில் வண்டுகள் தேனுண்ணும் மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய சோரமங்கையருக்குத் தான் திருடிய பொருளைக்கொடுத்துக் கலக்கும்படி களவுசெய்யச் சென்ற போது, கூரிய அம்புபூட்டி வில்லைத்தாங்கிய வீரர்களான காவலர்கள் இவனைப் பின்றொடர, மழையில் நனைந்தோடிச்சென்று முட்கள் நிறைந்த காட்டிற் சேர்ந்தான். பெரும்பசியால் உதராக்கினி மிக்கெரிய நின்றான். எ - று. (கக)

அன்றுகதி தருஞ்சோம வாரமத னுண்மையிவ னறியா னந்நாட், கன்றுசினப் படவரவம் பற்புதையக் கடித்துவிடங் காலப்பட்டா, னென் றுணர்ந்த கடுமறலி விடுதூதர் பாசமெடுத் தெறிந்து வீசிக், குன்றனைய புஜத்தடந்தோள பிணித்திழுக்கி நெடுநிரயங் கொடுசெல் காலை.

(இ - ள்.) இது நடந்த அந்நாள் கதியளிக்கத்தக்க சோமவாரமாம். அவ் வாரவிசேடத்தை யிவனறியான். அந்நாளிலே அக்காட்டில் கோபம்பொருந் திய படத்தோடுகூடிய பாம்பு தன் பல்லூன்றக் கடித்து விடங்கக்க இறந்தான். இதனையறிந்த கொடிய நமனால் விடப்பட்ட தூதர்கள் பாசத்தை வீசியெறிந்து, மலைபோன்ற பூரித்த தோள்களைச் சேர்த்துக்கட்டிப் பெரிய நரகங்களில் அழைத்துக்கொண்டு போகுங்காலத்தில். எ - று. (கஉ)

அறிந்தசிவ கணத்தலைவ ரெதிர்புகுந்தா றலைத்தவரை யடர்த்துச் செம்பொற், செறிந்தமணி மானத்து விராடனையேற் றினார்கயிலை செல் லுங் காலை, மறிந்தியம தூதரவற் கவையுரைப்பத் தென்றிசையோ னவர்பின் வந்தா, னெறிந்துயிர்கொன் றிடுபாவிக் கிதுசெய்வ தியல்பல வென் றிசைத்துப் பின்னும்.

(இ - ள்.) இவற்றையறிந்த சிவகணத்தலைவர்கள் எதிர்சென்று வழி மறித்து அவர்களைக்கொன்று, செம்பொன்னிற்பதித்த இரத்தினங்களாலான விமானத்தில், விராடனை யேற்றிக்கொண்டு திருக்கைலைக்குச் செல்லுங் காலத் தில், அத்தூதுவர்கள் திரும்பிச்சென்று இதனை இயமனுக்குச் சொல்லவும், இயமன் அத்தூதுவர் பின்னே தொடர்ந்துவந்து, ஆயுதங்களை யெறிந்து உயிர்க்கொலைசெய்யும் பாவிக்கு இப்படிச்செய்வது தகுதியன்றென்றுசொல்லி, பின்னும். எ - று. (கங)

பாதகமென் றுள்ளவைமற் றெவற்றினுக்கு மிவனொருவன் பற்றா நின்றான், மீதகுபுன் றசையனைத்தும் பிறவுயிர்கொன் றெடுத்துமிசை வீக்க மிந்தத், தீதகத்தோன் றெய்வவிமா னந்தொடுதற் கியலானென் செய்தீ ருள்ளப், பேதகத்தி னிதுபுரிந்தீ ரிவனுழைப்புண் ணியமுள வேற் பேசு கென்றான்.

(இ - ள்.) பாதகங்களென்று சொல்லப்பட்டவை எல்லாவற்றிற்கும் இவனே ஒருபற்றுக்கோடா யிருந்தான், மிகுந்த இழிவாகிய மாமிசங்களை யெல்லாம் பிறவுயிர்களைக் கொன்று தின்னும் விருப்பமுடைய இந்தக் கடின சித்தமுடையவன், தெய்வீகம்வாய்ந்த விமானத்தைத் தொடுதற்கும் பாத்திர னாகான். யாது செய்தீர்கள்? மனவிகற்பத்தினாலேயே இப்படிச் செயதீர் கள். இவனிடத்திற் புண்ணியகருமங்கள் இருக்குமாயின் சொல்வீர்களாக வென்றான். எ - று. (கச)

மேற்படி வேறு.

சோம வாரநா ளிருளிடைக் களைபெய றேய்ந்தனன் கடுங்கானிற்
காம் ரொண்கனி கிழங்கிவை யருந்தின னுண்பன காணாதால்
வேம லங்கெரி விழிசொரி படவராக் கடித்துற வீந்தாற்றான்
போம ரும்பிறப் பருந்தவ மிருந்தவா கயிலையிற் புகுகின்றான்.

(இ - ள்.) சோமவாரத்தில் நடுராத்திரியில், கர்ச்சனையோடு கூடிய மழை யிலே மூழ்கினான். கொடிய காட்டிலே உணவுப்பொருள்கள் கிடைக்காமல் அழகிய பிரகாசமிக்க கனிகள் கிழங்குகள் முதலிய இவற்றைப் புசித்திருந் தான். உட்டினமிக்கு அசைகின்ற தீப்பொறிகள் கண்களிற் சிந்தும்படி படத் தையுடைய பாம்பு கடித்தலால் இறந்தான். அப்படியிறந்த அரிய அப்பிறவி யில் மேம்பட்ட தவப்பயன் அவனுக்கு உண்டாயிருந்தபடியால், அவன் திருக் கைலைக்குப் போகின்றான். எ - று. (கரு)

ஏழை பங்கினன் றிருவருள் பெற்றனன் கயிலையி னினிதூழி
வாழி வாழ்ந்துறுங் கடைமுறை யெம்பிரான் றிருவடி மலர்சேரும்
பாழி வெம்பகட் டந்தக வென்கொலெம் பிறகுறப் படருற்று
யாழி நிற்குதி யல்லையேற் பிழைவரு மென்றிசைத் தவர்போனார்.

(இ - ள்.) உமாசமேதராகிய சிவபெருமானது திருவருளைப் பெற்றான். கைலாயத்தில் கற்பகாலம்வரையில் இனிமையாக வாழ்ந்திருப்பான். இறுதியில் எமது சிவபெருமானது திருவடித் தாமரையைப் பொருந்துவான். வலிதங்கிய கொடிய எருமைக்கடாவை வாகனமாகவுடைய இயமனே! நீயேன் எங்கள்பின்னே தொடர்ந்து வருகின்றாய்? கட்டளைபோல நிற்பாயாக. அல்லாவிடிற் குற்றமுண்டாகுமென்று சிவகணங்கள் சொல்லிச் சென்றார்கள். எ - று.

செய்ய கோன்முறைத் தென்றிசைக் கிழவனுந் தன்றிசை செலலுற்றான்
றெய்வ மானமும் விராடனு மெம்பிரான் கயிலையிற் செலப்பெற்றான்
பைய ராவணி யான்றிரு வருளினா லூழிகள் பலபோக்கிப்
பொய்யில் வான்கதி புகுந்தன னதனிலை யாவரே புகல்கிற்பார்.

(இ - ள்.) நீதியோடுகூடிய செங்கோலையுடைய இயமனும் தனது தென்றிசைநோக்கிச் சென்றான். தெய்வ விமானத்துடன் விராடனும் எமது சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கைலையிற் போகப்பெற்றான். படத்தையுடைய சர்ப்பாபரணராகிய சிவபெருமான் திருவருளினாற் பல்லூழி காலங்கழித்து உண்மையாகிய சிவகதியடைந்தான். அச்சோமவார விரதத்தின் தன்மையை எவர்தாம் சொல்லவல்லவர்? எ - று. (௧௭)

சந்தி ரத்தனிப் பெயரினான் மற்றிது நோற்றலுந் தனிநாதன்
வந்தி ரக்கமுற் றுன்றிறத் தருகினம் வேண்டுதி வரமென்னா
விந்தி ரப்பெரும் பதவியோ வன்றிமற் றெமமடி யவர்பேறோ
சுந்த ரத்திரு நாயகன் முதலியோர் முதன்மையோ சொல்கென்றான்.

(இ - ள்.) சந்திரனென்னும் ஒப்பற்ற பெயரையுடையவன், இச்சோமவார விரதத்தை ஆசிரயிக்கவும் ஒப்பற்ற சிவபெருமான் திருவருள்சுரந்து பிரசன்னராய் உன்பாலிரக்கமுற்றோம். வேண்டிய வரங்களைக் கேள் என்றும், இந்திரனது பெரிய பதவியோ அல்லது எமது அடியவர்கள் பதவியோ அழகுள்ள திருமகள் கொழுனனான திருமால் முதலினோரது தலைமைத் தன்மையோ? அதனையுடனே சொல்லக்கடவாயென்றனர்: எ - று. (௧௮)

என்ன தாகிய பெயருடைக் கிழமையி னியலுநின் றிருநோன்பு
நின்ன தாகிய வருளினென் பெயரொடும் வழங்குவா னினைகின்றே
னன்ன வாறளித் தருளெனக் கேட்டலு மருள்புரிந் தருளிப் போய்ப்
பொன்ன லர்ந்தெழு கொன்றையஞ் சடையினான் கயிலையங் கிரிபுக்கான்

(இ - ள்.) அடியேன் பெயருற்ற வாரத்தில், பொருந்திய தேவரீரது சிறந்த விரதத்தைத் தேவரீர் திருவருளால் அடியேன் பெயரோடும் வழங்கிவரும்படி யெண்ணுகின்றேன். அவ்வாறே யநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பிக்கவும், திருவருள்செய்து பொன்போல் மலர்ந்து ஓங்கிய அழகிய கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கைலாயமலையையடைந்தனர். எ - று. (௧௯)

பட்ட ராகனென் றொருதிரு மறையவன் வறுமையிற் புரிவுற்றான் [ற்
றொட்ட கார்த்திகைத் திங்கண்முற் றிங்களிற் றொடுத்தியன் முறையன்றோ

றிட்டி ரும்பொரு ளெய்தினன் பன்மகப் பெற்றன னிதழிப்பூ
மட்ட லர்ந்தெழு வேணியான் கயிலைபோல் மன்னிவான் கதிபெற்ருன்.

(இ - ள்.) பட்டராகனென்னும் பெயர்வாய்ந்த ஒரு சிறந்த அந்தணன் தரித்திரத்தால் வருந்தினவனுகித் தொடர்ந்துவரும் கார்த்திகைமாதம் முதற் சோமவாரத்தில் ஆரம்பித்து விதிமுறைப்படி இவ்விரதாநுஷ்டானஞ்செய்து பெருந்திரவியமடைந்து, பல புதல்வரைப்பெற்று, கொன்றைமலரின் மணமானது மிகுந்து விளங்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானது திருக்கைலைக்குப் போய் நிலைத்துப்பெரிய முத்தியெய்தினுன். எ - று. (உ0)

ஆத லாலியற் சோமவா ரத்தினை நோற்பவ ரகன்ஞாலத்
தீது தீர்த்தனர் பல்வள நுகர்ந்தனர் சேவுடைப் பெருமானுக்
கோது மீதுபோ லுவந்ததொன் றில்லையா லுவகையிற் றலைநின்று
னீது நோற்பவ ரிக்கதை கேட்பவர் கயிலைவீற் றிருப்பாரே.

(இ - ள்.) ஆதலால், பொருந்திய சோமவார விரதத்தை யநுஷ்டிப்போர் இடமகன்ற பூமியில் துன்பம் நீங்கினவர்களாய்ப் பல போகங்களையு மநுபவித்தவர்களாவார்கள். இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானுக்கு இப்போது சொல்லிய இச்சோமவார விரதத்தைப்போல் விருப்பமுள்ள விரதம் வேறொன்றுமில்லை. அவ்விறைவர் இவ்விரதத்தில் மிக்க விருப்பம் வைத்திருக்கின்றனர். இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்பவர்களும் இச்சரிதத்தைக்கேட்பவர்களுந் திருக்கைலாயகிரியில் வீற்றிருப்பார்கள் எ - று. (உ௯)

கலிவிருத்தம்.

ஆதிரை நோன்புள தென்ற றைந்தனந்
தீதற நோற்றிடு முறைமை செப்புகே
மேதகு மார்கழித் திங்கண் மேவரு
கோதறு மாதிரை குறுகும் வைகலின்.

(இ - ள்.) திருவாதிரை விரதமொன்றுளதென்று சொன்னோம். அவ்விரதத்தைக்குற்றமற நோற்கும் வகையைச்சொல்கின்றோம். மேன்மை தங்கிய மார்கழி மாசத்தில் வரும் குற்றமற்ற திருவாதிரை நக்ஷத்திரங் கலக்குந்தினத்தில். எ - று. (உஉ)

காலையி லீசனைக் கருத்து ளோர்ந்துநற்
கோலநீ ராடிய பின்னர்க் கோதறு
வாலநீ றணிந்துசெய் மரபு நேர்ந்துசென்
றாலய மடைந்துசூழ்ந் தரனைப் போற்றியே.

(இ - ள்.) பிராதக்காலத்தில், சிவபெருமானை மனதில் தியானஞ்செய்து, நல்ல அழகிய சீலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்த பிறகு, குற்றமற்ற தாவள்யமான திருநீறு அணிந்து செய்யவேண்டிய நித்திய கர்மங்களை முடித்துக்கொண்டு போய், சிவாலயத்தை யடைந்து பிரதக்கணஞ்செய்து சிவபெருமானைத் துதி செய்து. எ - று. (உ௩)

ஈசனுக் கருளபி டேக மேற்றுவித்
தாசினெய் வேத்தியக் காவ தீந்தவற்

கேசறு நெய்விளக் கேற்றி யீசனைப்
பூசனை யாற்றுவித் தகத்துப் போற்றியே.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்கு அபிடேகம் நடப்பித்து, குற்றமற்ற நிவேதனத்திற்கு வேண்டியவற்றைத் தந்து அப்பெருமானுக்கு ஏசுதலற்ற, திருநெய் விளக்கேற்றி வைத்து அப்பெருமான் பூசையை முடிப்பித்து மனதினுந் தியானஞ் செய்து. எ - று. (உஎ)

இம்முறை தாண்டவேச சுரற்கு மேய்ந்தபின்
செம்மையி னவனடி சிந்தை செய்துபோய்த்
தம்மனை புகுந்துணா றவிர்ந்து வைகியே
வெம்மைவெங் கதிரெழும் விடியல் வைகலின்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடராசப்பெருமானுக்குஞ் செய்வித்த பின்னர், செவ்விய அப்பெருமான் பாதங்களைச் சிந்தனைசெய்து போய், தமது இருக்கையை யடைந்து உணவாதிகளை நீங்கியிருந்து, வெப்பமிகுந்த சூரியோதயமாகும் விடியற்காலத்தில. எ - று. (உகூ)

தெண்புனல் குடைந்துநீ றணிந்து செந்தழற
கண்படு நுதலவற் பணிந்து கைதொழு
தெண்படு மறையவர்க் கடிசி லீந்துபி
னுண்பன பாரண முவர்து கொள்வரே.

(இ - ள்.) தெளிந்த நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, திருவெண்ணீறணிந்து அக்கினிக்கண்ணையுடைய நெற்றிவாய்ந்த சிவபெருமானைப்பணிந்து, மதிக்கத்தக்க அந்தணருக்குக்கைகுவித்து வணங்கி அன்னமளித்து,அதன் பின்னர்ப் பாரணஞ் செய்தற்கு (உண்டற்கு) யோக்கியமானவற்றைச் சந்தோஷித்துண்பார்கள்.

செவ்வழிச சின்மய சிதம்ப ரத்தலத்
திவ்வழி யிந்தநோன் பியற்று வாரவர்
வெவ்வழித் தன்மைய வினையி னீங்கிமற்
றுய்வழி யருங்கதி யொடுங்கு வார்களே.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய வழியைக்காட்டும் ஞானமயமாகிய சிதம்பர க்ஷேத்திரத்திலே, இவ்வகையாக இந்த விரதத்தை ஆசரிப்பவர்கள், கொடுந் தன்மை யனவாகிய தீவினைகளினின்றும் நீங்கி, கடைத்தேறும் வழியாகிய அரிய முத்தியில் ஐக்கியமாவார்கள். எ - று. (உஎ)

அந்தமின் மார்கழித் திங்க ளாதிரை
வந்தநாட் சிதம்பரத் தலத்து மன்னுவா
ரிந்திரன் முதலிய தேவர் யாரினு
முந்துறு நாரதன் முதல மாதவர்.

(இ - ள்.) அழிவில்லாத மார்கழி மாசத்தில் திருவாதிரை நட்சத்திரங் கலந்த தினத்தில், சிதம்பர ஸ்தலத்திலே இந்திராதி தேவர்களும் தவசிகளிலெல்லாம் முற்பட்ட நாரதாதி மாதவர்களும் நிலைத்து வசிப்பார்கள். எ - று.

இருடிக ளாயிர நாற்பத் தெண்மரு
மருடிக ழத்தலத் தன்பி னெய்துவார்

மருடி ரீ மேருவே முதல மால்வரை
யுருடிரைக் கங்கையே முதல வொண்புனல்.

(இ - ள்) நாற்பத்தெண்ணாயிரம் இருடிகளும், திருவருள் விளங்கும் சிதம்பர ஸ்தலத்தில் அன்போடு சேர்வார்கள். மயக்கமொழித்த மகமேரு முதலிய மகாபர்வதங்களும், புரள்கின்ற அலைகளையுடைய கங்கை முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறந்த தீர்த்தங்களும். எ - று. (௨௯)

வழ்திரைப் பரவையு முருவ மெய்தின
சூழ்தரு மத்தலந் தொழுது சூழ்வ
கேழ்கிளர் தும்புரு கருடர் கின்னரர்
வாழிய பன்னகர் மறைந்து வைகுவார்.

(இ - ள்.) அலைகள் பொருந்திய சப்த சமுத்திரங்களும் வெவ்வேறு வடிவ மெடுத்தனவாய்ப் பிரதக்கணஞ்செய்யத்தக்க தகுதிவாய்ந்த அத்தலத்தை வணங்கிப்பிரதக்கணஞ் செய்வன. வல்லமிகுந்த தும்புருவர் கருடர் கின்னரர் நாகர்கள் ஆகிய இவர்களும் மறைந்து வசிப்பார்கள். எ - று. (௩௦)

முற்படக் கழிந்ததோர் மூன்று கத்தினுஞ்
சொற்பெயர் வெளிப்படத் தொழுது தோன்றுவார்
பிற்படு கலிவெளிப் படாது போற்றுவார்
சிற்பர ஞானமச சிதமப ரததலம்.

(இ - ள்.) மேற்கூறியவர்கள் யாவரும், முற்பட்டுச்சென்றதாகிய ஒப்பற்ற (கிரேதாயுகம் திரேதாயுகம் துவாபரயுகமென்னும்) மூன்று யுகங்களிலும், யாவருக்குந்தோன்றும்படி, சிறந்த பரஞானத்தைத்தரும் அச்சிதம்பர ஸ்தலத்திலே வணங்கியிருப்பார்கள். இழிவாகிய கலியுகத்திலே ஒருவருக்குந்தோன்றாதபடி துதி செய்வார்கள். எ - று. (௩௧)

கங்கைசூழ் காசியி னிறக்க முத்தியிப்
பொங்குமா நகர்தொழ முத்தி பூங்கலைத்
திங்களூர் சடையினோன் றிருந டநதரத்
தங்குமிந நகர்சசிறப் பியாவர் சாற்றுவார்.

(இ - ள்.) கங்காநதியானது சூழ்ந்துள்ள காசிப்பதியிலே இறத்தலாலே முத்தியுண்டு. மிகச்சிறந்த இநதச்சிதம்பர ஸ்தலத்தைத்தொழுதலால் முத்தியுண்டு. ஆதலால் அழகிய பிறைச்சநதிரன் தவழுஞ் சடையையுடைய நடராசப்பெருமான் திருநடனதரிசனந தநதருளும்படி அழியாத இந்தச்சிதம்பர ஸ்தலத்தின் சிறப்பை எவர் சொல்லவல்லவர்? எ - று. (௩௨)

முன்னைநா ளையின்முரு கேச னெம்பிரா
னந்நக ரிந்தநோன் பாற்றி யேததியப்
பொன்னொளி மானமீப் பொலிந்து போய்மதி
நன்னுத லிடத்தனைக் கயிலை நண்ணினான்.

(இ - ள்.) முன்னோர் காலத்தில், முருகப்பெருமான், எமது சிவபெருமானுடைய சிதம்பர ஸ்தலத்தில் இந்தத்திருவாதிரை விரதத்தைச்செய்து துதித்து, சிறந்த பொன்மயமான விமானத்தின் மேலாரோகணித்துச்சென்று. திருக்கைலையில் வீற்றிருக்கும் மூன்றாம் பிறையைப்போலும் நல்ல நெற்றியையுடைய உமாதேவியைப்பாகமாகவுடைய சிவபெருமானைக்கலந்தருளினார்.

மேற்படி வேறு.

வெள்ளை வாளுகிர் வியாக்கிர பாதனு
முள்ள மோர்ந்தித நோற்றுப மன்னியப்
பிள்ளை யாமெனப் பெற்றுமத் தொன்னக
ருள்ள ருங்கதி பெற்றுறைந் தானரோ.

(இ - ள்.) வெள்ளிய கூர்மையான நகங்களையுடைய வியாக்கிரபாத முனிவரும் இவ்விரதமேன்மையை மனதிற் றெளிந்து அநுஷ்டித்து, உபமந்யு முனிவரைப் புத்திரராகப் பெற்றும், பழமையான அச்சிதம்பர ஸ்தலத்திற்றானே யினைத்தற்கரிய முத்தியடைந்து வாழ்ந்தனர். எ - று. (௬௪)

வேத ரூப விபுலனென் பாரொரு
போத னந்நகர் நோற்றுப் பொருந்தினு
னாதி நாத னிமாசலை யாரெழின்
மாது பாக னுபய மலர்ப்பதம்.

(இ - ள்.) வேத சொரூபமாயுள்ள விபுலனென்னும் ஒரு ஞானி, அச்சிதம்பரத்திலே இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து; முதற்கடவுளாகியும், இமயாசல புத்திரியாராகிய அழகிய உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்துடையவராகியும் விளங்குஞ் சிவபெருமானது தாமரை மலர்போலும் உபய பாதங்களை யெய்தினன்.

இன்னு மெத்தனை பேரித் திருநகர்
மன்னி முன்னர் வான்முறை நோற்றவ
ரன்னர் பெற்ற வருங்கதி முற்றுறப
பன்ன சேச்னு கூறப் படுவதோ.

(இ - ள்.) இன்னம் இந்தச்சிதம்பர ஸ்தலத்தில் வதிந்து முற்காலத்தில் இத்திருவாதிரை விரதத்தை யநுஷ்டித்துப் பேறுற்றவர்கள் எத்தனை பேருளார். அவர்களெய்திய அருமையாகிய முத்திப்பேறுகளை நாகராசனுகிய ஆதிசேடனும் முடிவு படுத்திச்சொல்லத்தக்கதோ? எ - று. (௬௫)

மார்க ழித்திரு வாதிரை மஞ்சனத்
தாரு யிர்க்கெலா மன்பி னடம்புரிந்
தோர்வ ருங்கதி நல்கி யுமையிடக்
கார்மி டற்றன் கருணை வழங்குமால்.

(இ - ள்.) மார்கழிமாச திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திற் செய்கின்ற திருமஞ்சனத்திறைல் உலகத்தில் நிறைந்த ஆன்மாக்களுக்கெல்லாம் அன்போடு புஞ்சகிருத்திய திருநடனஞ்செய்தருளி, அறிதற்கரிதாகிய முத்தியைக்கொடுத்து, உமாதேவியாரை வாமபாகத்திலுடைய நீலகண்டராகிய சிவபெருமான் திருவருள் பாலிப்பார். எ - று. (௬௭

நீற்று மேனி நிமலன் றிருநடம்
போற்றி யன்பு புரிந்துரு காநின்றார்
மாற்ற ருங்கதி வைகுவ துண்மையாற்
சாற்றி னேமிது சத்தியஞ் சத்தியம்.

(இ - ள்.) திருவெண்ணீறணிந்த திருமேனியையுடைய நிமலராகிய நடராசப்பெருமானது திருநடனத்தைத் துதிசெய்து உண்மையன்பு மிகுந்து

மனமுருகுகின்றவர்கள், வேறுபடுத்தற்கரிதாகிய முத்தியின்பமெய் திவ்வாழ்வது உண்மையாகும். இதனைச்சொன்னோம். இது சத்தியம் சத்தியம். எ-று. (கூகூ)

திரளி ருஞ்சடை யான்றிரு வாதிரை
விரத நோன்மை விளம்பினம் வெள்விடை
வரத னோன்புமா மேச்சுர மாமுறை
சரத மின்ன பரிசென சாற்றுவாம்.

(இ-ள்.) திரண்டிருக்கின்ற பெரிய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவாதிரை விரதத்தின் சிறப்பை இதுகாறுஞ் சொன்னோம். வெள்ளிய இடப வாகனத்தையுடைய சிவபெருமானது விரதமாகிய உமா மகேச்சுர விரதத்தின் முறையையும் அதன் உண்மையையும் இத்தன்மையதென இனிச் சொல்லுவோம். எ-று. (௬௯)

மேற்படி வேறு.

கார்த்திகைப் பூரணை யன்று காலையிற்
சேத்துராந் திடுமயற் சிந்தை செய்துமின்
பூத்துறு நறும்புனற் பொய்கை மூழ்கிநின்
றேதுறு கடன்முறை யாவுஞ் செய்தபின்.

(இ-ள்.) கார்த்திகைமாச பௌர்ணமிதின உதயத்தில், இடபத்தை வாகனமாகச்செலுத்தும் சிவபிரானைத்தியானஞ்செய்து, ஒளியிருந்து விளங்கும் நல்ல நீர் நிரம்பிய தடாகத்தில் மூழ்கி, அதன் கரையிலிருந்து நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை யெல்லாம் முறைப்படிசெய்து முடித்து. எ-று. (௭௦)

பொன்னினால் வெள்ளியா லிமயப் பூவையை
யன்னவட் பாகம்வைத் தமைத்த வீசனை
யின்னுரு வமைத்தொரு தலத்தை யீர்ப்புனன்
மன்னுகோ மயத்தினுன் மெழுக்கு பாற்றியே.

(இ-ள்.) பொன்னாலேனும் வெள்ளியாலேனும், இமாசல புத்திரியாராகிய உமா பிராட்டியாரையும், அப்பிராட்டியாரை வாம பாகத்தில் வைத்துப் பொருந்திய சிவபெருமானையும் இனிய திருவமாகச்செய்து, ஓரிடத்தைக்குளிர்ந்த சலத்தாற் பசுவின் சாணங்கலந்து திருமெழுக்கிட்டு (சுத்திசெய்து) எ-று.

ஆங்கவ ணையிரு நாழி நெற்குவித்
தோங்கிய கும்பமீ திருத்தி யுள்ளுறப்
பூங்கமழ் நறும்புனல் பொழிந்து பூஞ்சினை
மாங்கமழ் நறுந்தழை வாய்ப்பெய் திட்டபின்.

(இ-ள்.) அவ்விடத்தில் பத்துநாழி நெல்லைக்கொட்டி, சிறந்த தொரு கும்பத்தை அந்த நெல்லின்மேல் வைத்து, அக்கும்பத்தினுள்ளே மலர் மணங்கமழும் சுத்த ஜலத்தைவிட்டு, அழகிய கிளைகளையுடைய மாமரத்தின் மணங்கமழும் நல்ல இலைகளை அக்கும்பத்தின் வாயில் வைத்த பின்னர். எ-று.

புதுக்கலை நான்மடிப் பாக்கிப் பூந்தழை
யதுக்குறக் கும்பமீ தமைத்து முன்புற
வொதுக்கிய விம்பமோ ரிரண்டை யொன்றெனப்
பொதுப்படு கெவியமோ ரைந்திற் போற்றியே.

(இ - ள்.) புதிய வஸ்திரத்தை நான்கு மடிப்பாக மடித்து அழகிய மாந் தழைகள் அழுந்தும்படி அக்கும்பத்தின்மீது வைத்து, முன்னமைத்து வைத்துள்ள உமாமகேசுவர மூர்த்தபிம்பங்கள் இரண்டனையும், ஒன்றாகக்கூட்டி வைத்துள்ள (பால். தயிர். நெய். கோமயம்=சாணம். கோசலம் ஆகிய) பஞ்சகவ்வியத்தினால் அபிடேகஞ்செய்து, எ - று. (௪௩)

வகுத்தவோ ரிரண்டையு மடித்து வான்கலை
தொகுத்துவைத் தினியதோர் தூபங் காட்டிமென்
முகிழத்தபூச் சந்தன முடியிற் சூட்டிநெஞ்
சகத்துற வுருகியா ரமுது நீட்டியே.

(இ - ள்.) மேற்கூறிய வஸ்திர மடிப்புகளில் இரண்டினை உமாமகேசுவர மூர்த்திகள் இரண்டிற்கும் மேம்பட்ட வஸ்திரங்களாகத்தரித்து அலங்கரித்து வைத்து, இனிதாய்ச்சிறந்த தூபங்காட்டி, மலர்ந்த மெல்லிய மலர்களையும் சந்தனத்தையுஞ் சிரசிலணிந்துபொருந்தும்படி மனமுருகி நிறைந்த திருவமுது நிவேதனஞ்செய்து. எ - று. (௪௪)

மாயினான் மும்முறை வலன்றி ரிந்தருட்
பரமனை யுமையொடும் பணிந்து தம்முளம்
விரவிய வொருபொருள் விரும்பி வேண்டிப்போ
யரனுடை யாலய மணைந்து போற்றுவார்.

(இ - ள்.) முறைப்படி மும்முறை பிரதக்ஷிணஞ்செய்து, கிருபாமூர்த்தியாகிய சிவபெருமானை உமாதேவியோடு நமஸ்கரித்து, தம்மனதிற்கருதிய ஒரு பொருளை விரும்பி யாசித்து, சிவாலயத்தையடைந்து சென்று தோத்திரஞ் செய்வார்கள். எ - று. (௪௫)

ஆலயத் தீசற்கு மந்த வாறிழைத்
தோலைவார் குழையொடு மானை யுண்ணினைந்
தேலவே தம்மனை யெய்தி யற்றையோர்
காலமுண் டப்பகல் கழித்த பின்னரின்.

(இ - ள்.) ஆலயத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கும் அப்படியே பூசை நடத்தி, பொன்னோலை யணிந்த நீண்ட செவிகளையுடைய உமாபிராட்டியாரோடு சிவபெருமானையும் மனதில் தியானஞ்செய்து, பொருந்தும்படி தமது இருக்கையையடைந்து, அன்று ஒருகாலமே புசித்து, அன்றைய பகற்பொழுது நீங்கிய பிறகு. எ - று. (௪௬)

இனியதோர் பண்டமுண் டிரவு போககயே
நனிகதிர்ப் பகலெழும் பிற்றை நாளிடைப்
புனிதநீ ராடித்தன் னியதி போக்கியப்
பனிவரும் குழலிவைப் பரனைப் போற்றியே.

(இ - ள்.) இனிதாகிய ஒரு பண்டத்தைப்புசித்து இரவைக்கழித்து, மிக்க கிரணங்களையுடைய சூரியன் உதிக்கும் அடுத்த தினத்தில், சுத்தமான நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து, தனது நித்தியமாகிய சந்தியை முடித்து, முன்கும்பத்தி லெழுந்தருளச்செய்துள்ள இமாசல புத்திரியாகிய உமாபிராட்டியையும் சிவ பெருமானையும் பூசித்து. எ - று, (௪௭)

மீண்டருச் சனைபுரி கும்ப மேவிய
மாண்டரு பொன்னுரு விரண்டு மாமறை
யாண்டருள் வேதியர்க் கவற்றொ டந்தபிற்
கூண்டவே டத்தரோ டமுது கொள்வரால்.

(இ - ள்.) திரும்பவும் பூசித்த அக்கும்பத்தில் எழுந்தருளச்செய்திருந்த மாட்சிமை தங்கிய பொன்னாலான அம்மூர்த்தங்களிரண்டினையும், அவ்விடத்திற் சிறந்த வேத கோஷஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் அந்தணருக்கு அக்கும்பம் வஸ்திர முதலியவற்றுடன் தானமாகக்கொடுத்த பிறகு, தொகுதியாகிய சிவனடியவர்களோடுந் திருவமுது செய்வார்கள். எ - று. (௪௮)

இத்திறந் திறம்புறு தியல்பி னோற்றவர்
புத்திர ரொடும்வளம் பொருந்தி வாழ்ந்துபி
னத்தகை யவரொடு மமர ரேத்தப்போய்
முத்திசென் றடைந்தனர் முதல்வ ராகுவார்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக முறைவழாமல் விதிப்படி அநுஷ்டித்தவர்கள், புத்திர பாக்கியத்துடனே ஐசுவரிய மெய்திவாழ்ந்து, பிறகு புத்திர பௌத்திர களத்திரங்களுடன் தேவர்கள் துதிசெய்யச்சென்று முத்தியடையப்பெற்றவர்களாய்ச்சிவபெருமானுடைய சாரூபமடைவார்கள். எ - று. (௪௯)

கலிநிலைத்துறை.

சீர்த்த மாதவத் திரணவிந் தென்றொரு செல்வன்
பார்த்த கட்புலங் குழிபட வருந்தினன் பன்னா
ளோற்ற றிந்தித நோற்றன னோற்றலு நிவப்புற்
றார்த்த கட்புலம் பெற்றனன் கயிலைசென் றடைந்தான்.

(இ . ள்.) சிறந்த பெருந்தவமுடைய திரணவிந்து எனும் பெயருடைய ஒரு முனிவன் பார்த்தற்குரிய நேத்திரேந்திரியம் குறைவுற்றமையால் பல காலம் வருந்தியிருந்தான். இவ்விரத மகிமையைத்தெரிந்து இதனை யநுஷ்டித்தவுடனே, அம்மேன்மையுற்று நிறைந்த பார்வையைப்பெற்றவனாய் இறுதியில் திருக்கைலாயபதவி யெய்தினான். எ - று. (௫௦)

பாக்கி யம்புரி தேவகி பயந்தகோ பால
னாக்க மாதரெண் ணாயிர விரட்டிபெற் றணைந்தான்
கோக்கு மாரர்க ளொன்பது கோடிபெற் றுயர்ந்து
தேக்கு வார்கட லுலகெலாம் புரந்தனன் சிறந்தான்.

(இ . ள்.) புண்ணியங்களைச்செய்த தேவகி தேவி பெற்ற கிருஷ்ண மூர்த்தி இவ்விரதாநுஷ்டானத்தால் செல்வம் பொருந்திய பதினாறாயிரம் மாதர்களைத் தேவிமாராகப்பெற்றுக்கூடி, யதுகுலமைந்தர்கள் ஒன்பது கோடி பேரைப்பெற்று மேம்பட்டு, தேக்கெடுக்கும் நீரையுடைய நெடிய கடல்சூழ்ந்த உலக முழுவதையும் அரசு செய்து சிறப்பெய்தினர். எ - று. (௫௧)

மழலை வார்குழைக் கரும்புகா யத்திரி வாணி
யொழுகு வார்சிலை நுதலிசா வித்திரி யொளிகா
லிழைபொ ருந்தன மூவரு மனையெனச் சிறந்தான்
செழும லர்த்தவி சினிதுறை நான்முகச் செல்வன்.

(இ - ள்.) செழுமை தங்கிய தாமரை மலர்த்தவிசில் இனிதாக வாழும் நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன், மழலைச்சொல்லையும் நெடிய காதையுமுடைய செங்கரும்பு போன்ற காயத்திரி, சரசுவதி, நீண்டு வளைந்த வில் போலும் நெற்றியையுடைய சாவித்திரியாகிய ஒளி வீசும் ஆபரணமணிந்த மூவரையும் தனக்கு மனைவிமாராகப்பெற்றுச் சிறப்பெய்தினன். எ - று. (௯௨)

ஈர நாண்மல ரிழிதர விருஞ்சினை விடுக்குந்
தாரு விந்திரன் சயந்தனைப் பயந்தனன் றவத்து
மேரு வன்னவோர் வசிட்டமா முனிவரன் விரும்பி
யோர்வ ருந்தனித் தெய்வமாச் சுரபிபெற் றுயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய கிளைகள் குளிர்ச்சி யெய்திப் புதிய பூக்களைக்கீழே விழச் சிந்துகின்ற கற்பக விருட்சத்தையுடைய இந்திரன் இவ்விரதானுஷ்டானத்தால் சயந்தனை மகனைப்பெற்றான். தவத்தால் மேருவை யொத்த வசிஷ்ட மகா முனிவர் விருப்போடுசெய்து சொல்லுதற்கரிய ஒப்பற்ற தெய்வீகமுற்றுச் சிறந்த காமதேனுவைப்பெற்று உயர் வெய்தினர். எ - று. (௯௩)

கனக மாமதி லுடுத்தகல் கடிநகர் மிதிலைச்
சனக னருயிர்த் தநயர்க ளின்மையிற் றளர்ந்து
வனச மேரருக மடநதையை மகளெனப் பயந்தா
னினைய ரின்னணம் வரன்முறை விரதமீ திழைத்து.

(இ - ள்.) பொன் மயமான பெரிய மதில்களாற் சூழப்பட்ட விசாலமான காவலோடு கூடிய மிதிலையை யாண்ட சனகராசன், தன் அரிய உயிர்போன்ற புத்திரர்களில்லாமையால் மனம் வருந்தி அழகிய செந்தாமரை மலர் மங்கை யெனப்படும் சீதாதேவியைத் தன் புத்திரியாகப்பெற்றான். இவர்கள் யாவரும் இவ்வகையாக இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தார்கள். எ - று. (௯௪)

சிலைத்த ழும்புடைத் திண்புயச் சித்திர தேய
னிலைத்த நன்னெறி விரதமீ திழைத்தன னோராக்
கொலைத்த வாணெடுங் கட்கடை யுருப்பசி குலத்தோண்
மலைத்த டந்தன மணந்தவண் மனையெனச் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) வில்லேந்திய வடுவையுடைய சித்திர தேயனென்னும் வலி தங்கிய தோளையுடையவன், நிலைபெற்ற ஆக மோக்தமாக இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து ஒருவருக்குங் கிடைக்காத கொலைத்தன்மை வாய்ந்த வாள்போன்ற நெடிய கடைக்கண்களையுடைய ஊர்வசியின் இரு தோள்களையும் மலைபோலப் பரந்த முலைகளையுந்தழுவி அவளையே மனைவியாகக்கொண்டு சிறப்பெய்தினான்.

பூத லத்திவ னிவளொடு மணந்துறை பொழுதிற்
றூத விழ்த்தலர் கற்பக மிவனுழைச் சார்ந்து
மேத கப்பல வேண்டுவ வேண்டுவ புரியத்
தீத வித்தரு மைந்தரைப் பயந்தறஞ் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) பூலோகத்திலே இச்சித்திரசேனன் இவ்வூர்வசியோடு கூடி வாழ்ந்த காலத்திலே, மகரந்தப்பொடிகளைச்சிந்தி மலருங் கற்பக விருட்சம் இவனிடத்தே வந்து மேன்மை தங்கிய பற்பல செய்கைகளையும் அவன் விரும்

பிய வண்ணமே மியற்ற, தீமையை யகற்றிப் பல அரிய புதலவரைபயபந்து இல்லற வொழுக்கத்தில் சிறந்திருந்தான். எ - று. (௧௬)

கால நீடுறு பற்பகல் கழிதரக் கழித்து
ஞால மன்னுயிர் தன்னுயி ராமென நடாத்திக்
கோல வெண்குடை நிழற்றினன் பின்னர்வெண் குழவி
வால சந்திர மௌலிதன் கயிலைபோய் வதிந்தான்.

(இ - ள்.) காலம் நீடித்து அநேக காலங்கள் கழியும்படி கழித்து, உலகி லுள்ள மன்னுயிர்களையெல்லாந் தன்னுயிர் போல நடத்தி, அழகிய வெண் கொற்றக்குடை நீழலில் அரசு செய்தான். அதன் பின்னர், வெள்ளிய இளமை தங்கிய பிறைச்சந்திரனையணிந்த முடியையுடைய சிவபெருமானது திருக்கைலை யிற் சென்று வாழ்ந்திருந்தான். எ - று. (௧௭)

வயங்கு மூப்புரி நூற்சுதன் மாவெனு மறையோன்
றயங்கு விஞ்சையிற் றகவுறுக ருத்திலனாகி
மயங்கி நாள்பல கழித்தனன் வையக மிகழ
முயங்கு விஞ்சைகேட் டிங்கிது நோற்றனன் முறையின்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பூணூலணிந்த சுதன்மாவென்னும் வேதியன், தான் கற்றறிய வேண்டிய வேத பாராயணத்தில் தகுதியாகிய மனமில்லாத வனாகி, உலகினர் பழிக்கும்படி மயக்கமெய்தி நெடுநாள் கழித்தனன். இவ்விர தத்தை அநுஷ்டிக்கும் வித்தையைக் கேள்வியுற்று இதனை முறைப்படி அநுஷ் டித்தான். எ - று. (௧௮)

விரத மீங்கிது நோற்றலும் வெள்ளைவெண் கமலை
வரம கிழ்ந்தெதிர் தோன்றினா ளுதவிய வரத்தாற்
பரவு நான்மறை முதலிய கலையெலாம் பயின்று
சுரரு வப்புற வயற்குமோர் மறைக்குரை சொல்லும்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிக்கவும், வெண்ணிறந்தங்கிய கலைமகள் வீற்றிருத்தற்குத் திருவுளங்கொண்டு பிரசன்னமாய் அநுக்கிரகித்த வரத்தினால் துதிக்கத்தக்க நான்கு வேதங்கள் முதலாகிய எல்லா நூல்களையும் பழகி, தேவர் கள் மகிழும்படி, பிரமதேவனுக்கும் ஒப்பற்ற வேதத்திற்கும் பொருள் சொல்ல வல்லவனானான். எ - று. (௧௯)

ஓத வேட்டவர்க் கோதுவித் தொருபொருள் விரும்பான்
மூது ணர்ந்தவர் யாவர்க்கு மூதுணர்த லுறுமா
லீது ணர்ந்தக னெடுநிலம புரந்தரு ளிறைவர்
தீது தீர்த்திரு நிதிதரப் பெற்றனன் செல்வன்.

(இ - ள்.) நூல்களைக்கற்க விரும்பினோருக்குக் கற்பித்து, ஒரு பொருளை யும் விரும்பாதவனாய், நன்றாய் ஓதித்தேர்ந்தவர்கள் எல்லாருக்கும் அதிகமாகத் தெரிவிப்பான். இந்நிலையை யறிந்து உலகத்தை யாளும் அரசன், இவனது தரித்திரத்தையொழித்துப் பெரும்பொருள் பரிசு கொடுக்கப்பெற்றான் அக் கல்விச்செல்வமுடைய சுதன்மன். எ - று. (௨௦)

இகழ ருங்கலைக் கடலென மைந்தரீன் றெடுத்தா
னகழி மாநிலத் தளவறு வளநுகர்ந் தருளு

மகிழ்சி றந்தனன் கடைமுறை கயிலைவாண் கணத்தோர்
புகழ வன்னவர் தலைவர்க்குந் தலைவனிற் பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) இகழ்தலற்ற கல்விக்கடலென்று சொல்லும்படி புதல்வர்களைப்பெற்றான். கடல் சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் எண்ணில்லாத போகங்களை யநுபவித்து, நீங்காத களிப்பின் மேம்பட்டவனாய், இறுதியில் திருக்கைலாயத்திலுள்ள சிறந்த சிவகணத்தவர்கள் புகழும்படி, அக்கணங்களுக்குத் தலைவர்களுக்கெல்லாந் தலைவனாக விளங்கினான். எ - று. (௧௧)

உந்து வெண்டிரைப் புணரியின் றுவட்டெழு முவரி
தந்த மாநிலப் பரப்பெலா நிழற்றிய தகைசா
லிந்து வெண்குடைத் தனிச்சுட ராழியோ னெறிவே
லிந்து சேனனென் றுளனிகன் மன்னவர் திலகன்.

(இ - ள்.) பாய்கின்ற வெள்ளிய அலைகள் அலைந்து பொங்கியெழுங் கடலாற் சூழப்பட்ட உலக முழுமையும் நிழல் பரப்பிய பெருமை தங்கிய வெண்ணிறமுற்ற வெண்கொற்றக்குடையையும் ஒப்பற்ற ஆக்கின சக்கரத்தையும் உடையவனாய், எறிகின்ற வேலேந்திய இந்து சேனனென்னும் வலிதங்கிய மன்னவர் திலகனொருவனிருந்தான். எ - று. (௧௨)

அனைய னிந்நிலத் தாருயிர் புரக்குநா ளவன்பால்
வினைசெய் திண்பரி வேற்படை மன்னவர் வெகுண்டு
முனைசெய் காலையி னவர்க்குடைந் தோடினன் முந்நீர்க்
கனைக ருங்கட லுலகுபோயக் கானக மடைந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்விந்து சேனன் இவ்வுலகில் நிறைந்த உயிர்களையாளுங் காலத்தில், அவனோடு போர்த்தொழில் செய்யும் வலி தங்கிய குதிரைகளையும் வேல் தாங்கிய சேனைகளையுமுடைய மறு மன்னர் பகைத்துப்போர்செய்த போது, அப்பகைஞர்க்குத்தோற்றுப் புறமுதுகு காட்டிச்சென்று, (ஆற்று நீர் வேற்று நீர் ஊற்று நீராகிய) மூன்று நீர்கள் நிறைந்து ஒலிக்குங் கரிய கடல் சூழ்ந்த அந்நகரைவிட்டுக் காட்டை யடைந்தான், எ - று. (௧௩)

அரிதி யற்றிய வறுசுவை யுண்டியி னமைத்த
கருனை வெண்சுதை யுணவொடு மயின்றவன் கனலா
யுருகு வெம்பசி யுடற்றுற வொள்ளுகிர்க் கரங்கள்
குருதி போர்த்தெழ முண்டகக் கனிகரங் கொள்வான்.

(இ - ள்.) அரிதாகச்சமைத்த அறுசுவையுடைய உணவாகிய பாகப்படுத்தியபொறிக்கறியும் வெண்ணிறந்தங்கிய அமுதம் போன்றசாதத்தோடு புசித்துவந்த அம்மன்னவன், தீயமாயுருகுகின்ற கொடிய பசிநோய் வருத்த, அழகிய நகங்களமைந்த விரல்களில் உதிரம் பெருக்கெடுக்கும்படி, தாழைக்கனிகளைக் கையாலெடுப்பான். எ - று. (௧௪)

அடக வித்தன வுப்பிலி யருந்தியு மகிழ்ந்து
புடவி கீண்டமென் கிழங்குமென் றும்பசி போக்கான்
படர்கொ ழுந்தொடிட் பலகனி புசித்தனன் படர்ந்த
விடவெ றும்பிகொடி தவழ்ந்தகொள் கொம்பெல லானான்.

(இ - ள்.) வதங்கிய இலைக்கறிகளை உப்பில்லாது புசித்தும், பூமியைப் பிளந்து தோண்டி யெடுத்த மெல்லிய கிழங்குகளைத்தின்றும், பசி தணியாத

வனாய், மேலே படர்ந்த பலகொழுந்துகளையும் கீழே விழுந்த பல பழங்களையும் புசித்துக்கொண்டிருந்தான். ஆதலால், துன்பமென்னுங் கொடியானது சுற்றப் பெற்ற கொழுகொம்பென்று சொல்லற்கிடனானான். எ - று. (௬௫)

அரக்கர் வெங்கழு தயிலெயிற் றரவுதேண் மதமா
முருக்கு வெஞ்சின வாளரி முதற்பல விலங்கிற்
கருக்கி யாருயிர் பொறுக்கினன் றிரிந்தன னங்நாட்
செருக்கின் மாதவக் குறுமுனி யவ்வனஞ் சென்றான்.

(இ - ள்.) அசுரர்கள்-கொடிய பேய்கள்-கூரிய பற்களையுடைய பாம்புகள்-தேள்கள்-மத யானைகள்-கொல்லுகின்ற கடுங்கோபமுள்ள சிங்கங்கள் முதலிய மிருகங்களுக்குப்பயந்து தன்னுயிரைத்தாங்கிச்சஞ்சரித்திருந்தான். அப்பொழுது பெருந்தவத்தினால் செருக்கற்ற அகத்திய முனிவர் அவ்வரண்யத்தை யடைந்தனர். எ - று. (௬௬)

சென்ற மாதவத் தலைவனை யெய்தினன் சிறந்த
மன்றன் மாமலர்த் தாளிணை வீழ்ந்தனன் வணங்கி
நின்று தன்னுடைக் குறையெலா நிகழ்த்தினன் மலயக்
குன்றி ருந்திடு முதுதமிழ்க் குறுமுனி கூறும்.

(இ - ள்.) அங்கெழுந்தருளிய பெருந்தவ சிரேஷ்டராகிய அகஸ்திய முனிவரை யடைந்து மணங்கமழுஞ்சிறந்த தாமரை மலர்போலுந் திருவடிகளிற் பணிந்து கும்பிட்டு நேர் நின்று தன் குறைகளை யெல்லாம் விண்ணப்பஞ்செய்தான். பொதிய மலையில் எழுந்தருளி யிருக்கும் முதிர்ந்த தமிழ் முனிவராகிய அகஸ்திய முனிவர் கூறுகின்றார். எ - று. (௬௭)

மதித்த நல்குமா மாமகேச் சுரமெனும் விரதம்
விதித்த வாறுநோற் றனையெனில் வினையற விளங்கி
யுதித்த வெண்மதிக் குடைநிழ லரசுபெற் றுவப்பாய்
கதிக்கு நாயக னாகுவை கடைமுறை கயிலை.

(இ - ள்.) எண்ணிய வரங்களைக்கொடுக்கும் உமா மகேசுவரமென்னும் விரதத்தை விதிப்படி யநுஷ்டிப்பாயாகில் உன் பாவங்களெல்லாம் நீங்கி யோங்கி உதிக்கின்ற வெள்ளிய சந்திரன் போன்ற வெண்கொற்றக்குடையின் நீழலில் அரசாட்சியை யெய்திச் சந்தோஷிப்பாய், தேகாந்தத்தில் கைலாய பதவிக்குந் தலைவனாக ஆகுவை. எ - று. (௬௮)

என்று ரைத்தசொற் செவிமடுத் தேத்தின னிறைவ
னன்று தொட்டுநல் விரதமீ தாற்றினன் முறையாற்
சென்று நாள்பல கழிந்தன சேவுயர்த் தியமான்
கன்று மைக்கையான் றிருவுள நெகிழ்ந்தது கருணை.

(இ - ள்.) என்று கூறியருளிய சொற்களை மன்னவன் கேட்டு, அகத்திய முனிவரைத் துதிசெய்து, அது முதல் சிறப்புற்ற இவ்வுமா மகேசுவர விரதத்தை முறைப்படி யநுஷ்டித்தான். இப்படிப்பல காலங்கள் சென்றன, இடபக் கொடியை யுயர்த்தியவரும் மான்கன்றையேந்திய திருக்கரத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமான் திருவுள்ளத்திற் கருணை மிகுந்து. எ - று, (௬௯)

ஓரிடப்புறத் தம்பிகை யுணர்ந்தன ளொருங்கே
யாரருட்கட லுவட்டெழ விருவரு மருளிற்
கூரிலைப்படைக் குபேரனை யழைத்துநீ குரைநீர்ப்
பாரிடத்திந்து சேனனுக் குதவெனப் பணித்தார்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற வாமபாகத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் உமாதேவியாரும் இதனை யுணர்ந்தனர். சிவபெருமானும் உமாதேவியாரும் ஒன்றாய் நிறைந்த திருவருட்கடல் பெருகும்படி, கிருபையோடு கூர்மைதங்கிய சூலாயுதமேந்திய குபேரனை வருவித்து ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட பூலோகத்தில் இந்து சேனனென்னும் மன்னவனுக்கு வேண்டிய பொருளைத்தருவாயாகவெனக் கட்டளையிட்டருளினார். எ - று. (௭௰)

அளகை மாநக ரிறைவனு மக்கணத் தடைந்து
முளைவ னத்திந்து சேனனை யெதிர்ந்தனன் முழங்குந்
தொளைநெடுங்கைமால் யானைமீப் பொலிதரத் துவன்றி
வளைத டங்கடற் சேனைகொண் டவனொடும் வந்தான்.

(இ - ள்.) சிறந்த அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனும் அந்தக்ஷணத்திலேயே சென்று வனத்திலே தவஞ்செய்யும் இந்து சேனனை யெதிர்கொண்டு, கர்ச்சிக்கின்ற நெடியதுதிக்கையையுடைய பெரியயானையின் மேல் வணங்கும்படி, வளைந்த விசாலமான கடல்போலும் பெரிய சேனையை யுடன்கொண்டு அவ்விந்துசேனனோடும் வந்தான். எ - று. (௭௧)

செருத்தலைப்புறத் தரசெலா மருவரை சேர்ந்தா
ரொருத்தன் மும்மதத் தோடைநீ டொருகரப் பொருப்பி
னெருத்த மீப்பொலி யிந்துசே னற்கர சீந்தான்
றிருத்து மாமுடி புனைந்தன னளகையஞ் செல்வன்.

(இ - ள்.) யுத்தத்தில் முன்னேபுறங் கொண்ட மன்னர்கள் யாவரும் அரிய மலைகளையடைந்தார்கள், யானையாகிய மும்மதத்தையும் முகபடாத்தையும் துதிக்கையாகிய நெடிய ஒரு கரத்தையுமுடைய மலையின்பிடரிமேல் விளங்கிய இந்து சேனனுக்கு அரசளித்து, திருத்தமாகிய கிரீடந்தரித்து அரசுரிமையளித்தனன் அளகாபுரித்தலைவனாகிய குபேரன். எ - று. (௭௨)

மதிமு டிச்சடை யெம்பிரா னருளிய வரத்தா
லிதுவி யற்றின னீங்குனக் கென்றெடுத் தியம்பிப்
பொதிநி திக்குவை யளகைவேந் தளித்தனன் போனா
னதிரு மார்கலி நிலமிவ னெடிதுநா ளளித்தான்.

(இ - ள்.) சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய எமது சிவபெருமான் அநுக்கிரகித்தவரத்தினால், இப்போது இதனை உனக்கு யான் செய்தேன் என்று சொல்லி, பொருந்திய நிதிக்குவைகளை அவனுக்குக்கொடுத்து, குபேரன் தன் அளகாபுரிக்குப் போயினன். ஒலிக்கின்ற கடல் சூழ்ந்த உலகத்தை இவ்விந்து சேனன் நெடுங்காலம் அரசாண்டான். எ - று. (௭௩)

கடுத்த மன்னவ ரிருநிலங் கனவரைப் புயத்தா
லெடுத்த னன்பொதுக் கடிந்தன னுயிர்புரந் திருந்தா
னடுத்த காலம்வந் தெதிர்ந்துழிக் கயிலைவா ழமலன்
விடுத்த மானமீச் சிறந்தனன் வெள்ளிவெற் படைந்தான்.

(இ - ள்.) பகைத்த அரசர்களுடைய பெரிய நகரங்களைத் தனது பெரிய மலைபோலுந் தோள்களிலே தாங்கிப் பொதுத்தன்மை நீக்கி உயிர்களைப் பாது காத்துக்கொண்டிருந்தான். முடிவுகாலஞ் சம்பவித்தபோது, திருக்கைலையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான் அனுப்பிய விமானத்திலேறிவந்து வெள்ளி மலையாகிய கைலாயத்தை யடைந்தான். எ - று. (௭௪)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

எக்கு ணத்தினு மருந்தவ மல்லதொன் றில்லென வெடுத்தோதி
யக்கு ணத்துட னொழுகிய முனிவரர்க் கருந்தவத் தலைநின்று
முக்கு ணங்கடிந் தியற்றிய சூதமா முனிவரன் முறைநோக்கி
மெய்க்கு ணத்தவத் தலைவிர்கா ளின்னுமோர் விரதமுண் டதுகேண்மின்

(இ - ள்.) முக்குணங்களைக் கடிந்து பெருந்தவஞ்செய்த சூத மகாமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களை முறையோடுபார்த்து, எவ்வகைய நூலினும் அருந்தவத்தைக் காட்டிலும் வேறொன்றில்லை யென விளக்கிக்கூறி, அத்தகைத் தவமார்க்கத்தோடு அநுஷ்டித்த முனிவர்களுக்குள் உண்மைக்குணமுள்ள தலைவர்களே! மற்றோர்விரதமுள்ளது கேட்பீர்களாக. எ - று. (௭௫)

என்று ரைத்தவர்க் கியம்புவான் மழவிடை யேறுகைத் திடுமெம்மான்
சென்ற சிந்தையிற் றிருவுள முவந்தது தேவரு முறைநோற்பார்
நன்றெ னுஞ்சிவ ராத்திரி யீங்கிது நோற்பவர் நறுங்கொன்றைப்
பொன்றி கழ்ந்திடு சடைமுடிக் கயிலையம் புனிதனிற் றொழநிற்பார்.

(இ - ள்.) என்றுரைத்து அம்முனிவர்களுக்குக் கூறுகின்றனர். இளமை தங்கிய இடபவாகனத்தி லாரோகணிக்கும் எமது சிவபெருமான் மேம்பட்ட எண்ணத்தோடு திருவுள்ளத்திற்களித்ததும், தேவர்களும் முறையோடு நோற்பாராய் நல்விரதமெனச் சொல்வதும் சிவராத்திரிவிரதமாம். இச்சிவராத்திரி விரதத்தை யநுஷ்டித்தவர்கள் நறுமணங்கமழுங் கொன்றைமலராகிய பொன் பிரகாசிக்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் போன்று பலரும் வணங்க வாழ்வார்கள். எ - று. (௭௬)

ஒற்றை யாழியங் கடவுளூர் வைகலி னுணவொழிந் துதயம்போய்
முற்று கங்குலின் யாமமோர் நான்கினு முறைமுறை துயில்போக்கிக்
கற்றை யஞ்சடைக் கடவுளை விதிமுறை யருச்சனைக் கடனாற்றிப்
பிற்றை வைகலிற் பாரணங் கூட்டுவார் பெறற்கருங் கதிசேர்வார்.

(இ - ள்.) ஒற்றைச்சக்கரமுடைய தேரைச் செலுத்துஞ்சூரியன் சஞ்சரிக்கும் பகற்பொழுதில் உணவைவிலக்கி, காலைமுதற் பகற்காலங் கழிந்தபிறகு, வருகின்ற இரவில் நாலுசாமங்களிலும் விதிமுறை நித்திரை நீங்கி, தொகுதியாகிய அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானை விதிப்படி பூசித்தலாகிய கிரியையை முடித்து, அடுத்ததினங்காலையிற் பாரணஞ் செய்பவர்கள் அடைதற்கரிய பதவியை யடைவார்கள். எ - று. (௭௭)

வருட மொன்றினூ டெட்டெனத் தொடர்ந்திடை வந்துறு பதினான்
கருதி யிப்படி வான்முறை நோற்பது கணக்கறு தவத்தீர்காள் [சிற்
பொருளி னித்திய சிவகதி யாகுவ பொங்கிருட் பதினான்கு
தருவ பன்னிரண் டெனுமிவை மதிச்சிவ ராத்திரி யெனத்தக்க.

(இ - ள்.) கணக்கிடப்படாத தவமுடையவர்களே! ஓராண்டில்இருபத்து நான்காகத் தொடர்ச்சியாய் வரத்தக்க பதினோன்காவது திதியாகிய சதுர்த்த சித்திதியில், ஞாபகத்தோடு இப்படி விதிமுறையால் அநுஷ்டிப்பது ஒப்பற்ற நித்திய சிவராத்திரியாகும். இவ்விருபத்து நான்கினில், அமரபட்ச சதுர்த்த சிகளெனச் சொல்லும் பன்னிரண்டும் மாசசிவராத்திரிகளெனச் சொல்லத் தக்கன. எ - று. (௭௮)

வருட மொன்றிடை வருதின மனைத்தினு மதிக்கிழ மையிற்றோன்றுங்
கருகு கங்குலு வாவரி லவ்விராக் கணனுத லிரவாகு
முருகு சிந்தைமீ ருரைத்திடி லாங்கது யோகராத் திரியாகும்
பொருவி லற்றைநா ளோற்றவர் பெற்றபே றெம்மனோர் புகல்வாரே.

(இ - ள்.) ஒருவருடத்தில் வரும் எல்லா நாட்களிலும் சோமவாரத்தின் இரவில் அமாவாசை வருமாயின் அவ்விரவும் சிவராத்திரியாகும். உருகுகின்ற மனமுள்ள முனிவர்களே! அவ்சிவராத்திரியைக் குறித்துச் சொல்லப்புகுந்தால் அது யோகசிவராத்திரியென்று சொல்லலாகும். ஒப்பற்ற அத்தினத்தில், சிவ ராத்திரிவிரதத்தை யநுஷ்டிப்பவர்கள் பெறும்பயனை என்னையொத்தவர்கள் சொல்லுவாரகளோ? எ - று. (௭௯)

மகர திங்களி னமரபக் கத்திடை வருபிர தமையெய்திப் [தாக்கிப்
புகலு மன்றுதொட் டெதிர்ந்தபன் மூன்றுநாட் புசிப்பதோர் பொழு
பகாத ரும்பதி னன்கிடை நோற்பது பக்கராத் திரியாகு
மிகப ரந்தரு மாகமா தத்திடை நோற்பது வியல்பாமே.

(இ - ள்.) தைமாதத்தில் அமரபக்ஷத்தில் வரும் பிரதமை திதிநேர்ந்த அன்றைநாள் தொடங்கி எதிர்ந்து வரும் பதின்மூன்று நாட்களும் ஒருவேளை யுணவுகொண்டு, யாவரும் புகழ்ந்து சொல்லும் சதுர்த்தசித்திதிவரையில் அநு ஷ்டிப்பது பக்ஷசிவராத்திரியாகும். இகத்திலும் பரத்திலும் பலன்களைத்தரும் மாசிமாதத்தில் அநுஷ்டிப்பது இயற்கையாகும். எ - று. (௮௰)

அருட ருஞ்சிவ ராத்திரி யிப்படி யைந்துபட் டதுவாகு
முருகு காதலி னிங்கிவை நோற்கயற் றொன்றெனுந் திறம்பாமல்
வருவி திப்படி யூண்டுயி லொழிந்திது வரன்முறை நோலாதார்
பெருகு மாதவம் புரிந்தவ ராயினும் பிழைத்தனர் பிழையாதார்.

(இ - ள்) திருவருள் பாலிக்குஞ் சிவராத்திரி விரதமானது இப்படி ஐந்து வகையினை யுடையதாம். மனமுருகிய அன்போடு ஒருவகையினுங் குறைவுநே ராமல் இவ்வைந்துவகையினையும் அநுஷ்டிக்கக் கடவீர்கள், சிவாகமங்களிற் சொல்லிய விதிப்படி ஆகார நித்திரைகளில்லாமல் இதனைத் தொடர்ச்சி யாக நோற்காதவர்கள் சிறந்தபெருந்தவங்களைச் செய்தவர்களாயினும் அவர் கள் உச்சீவித்தவர்களல்லர். எ - று. (௮௧)

இன்ன வாய்ங்கிழ்ந் தெய்திய வருட்சிவ ராத்திரி யெனுமந்நாண்
மன்னு காலையிற் புனல்குடைந் தவரவர் வான்முறை கடனாற்றி
மின்னி ருங்கொடி மேவனியெம் பிரானுறை கோயில்போய் வியந்தேத்தி
யன்ன வற்குநெய்த் தீபமே முதலிய வாற்றின் றடிபோற்றி.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடக்கவருகின்ற அருள்தரத்தக்க சிவராத்திரி யென்று சொல்லப்படும் அந்தத்தினத்திலே, நிலைபெற்ற விடியற்காலத்திலே

ஸ்நானஞ்செய்து தங்கடங்கள் வருணாசிரமங்கட்கியைய நித்திய கருமங்களைச் செய்து முடித்து, நெடிய மின்னற்கொடிபோலும் சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் ஆலயத்தையடைந்து சந்தோஷித்துத் துதி செய்து, அப்பெருமானுக்கு நெய்த்திருவிளக்கு முதலிய திருப்பணிகள் புரிந்து சந்நிதானத்தில் நின்று திருவடிகளை வணங்கி. எ - று. (௮௨)

உறக்க முண்பன வொழித்துமற் றெம்பிரான் றிருநடத் துபயத்தா
ணறைப்ப சுந்துண ரருச்சனை புரிந்திரு நாலியா மமும்போற்றி
பிறைக்கொ டுஞ்சடை யெம்பிரா னருச்சனை யில்லவர் பெருமானைத்
திறத்து ணர்ந்திடு முளத்தராய்க் கோயில்சென் றேத்துவர் சிவகங்குல்.

(இ - ள்.) நித்திரை ஆகாரமுதலியவற்றை நீக்கி, எமது சிவபெருமானது திருநடம் புரியும் உபயபாதங்களில், மணங்கமழும் பசிய மலர்க்கொத்துக்களால் அர்ச்சனைபுரிந்து (பகலிரவாகிய) எட்டு ஜாமங்களிலும் பூசிக்கக்கடவர். பிறைச்சந்திரனை யணிந்து வளைந்த ஜடையையுடைய எமது சிவபெருமான் பூஜை செய்யாதவர்கள் அப்பெருமானைத் தியான வல்லபத்தால் தரிசிக்கும் மனமுடையவர்களாய்த் திருக்கோயிலையெய்திச் சிவராத்திரிதினத்தில் தோத்திரஞ் செய்க. எ - று. (௮௩)

எடுத்து ரைத்தமற் றீங்கிவை யைந்தையு மிப்படி முறைநோற்கத்
தொடுத்தி லாரெனில் விரதமொன் றுயினு நோற்றுறி னவர்தூய்மை
யடுத்த நாவினுற் சொற்றுறிற் செழுங்கம லாலயத் தயனாலும்
விடுத்த கோடிகற் பத்தினு மமையுமோ யாரது விரிப்பாரே.

(இ - ள்.) இதுகாறும் எடுத்துக் கூறிய இச்சிவராத்திரி விரதங்களைந்தையும் இவ்வகையாகக்கிரமப்படி அநுஷ்டிக்கத் தொடங்காதவர்களானால், இவற்றில் ஓர்விரதத்தையேனும் அநுஷ்டிப்பாராயின், அவர்களது சிறப்பை நாவினாற் சொல்லுமிடத்தில், செழுமைதங்கிய தாமரைப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனாலும் கழிகின்ற கோடிகற்பங்களிலும் முடியுமோ? அதனை விரித்துச் சொல்லுவோரெவர்? எ - று. (௮௪)

ஆழி மாயவ னுயிர்புரங் களிப்பது மம்புயத் திருக்கோயிற்
பாழி யெண்புய னெடுநில மின்னுயிர் படைப்பதும் பசும்பொன்னு
டூழி யிந்திரன் புரப்பதூஉ மளகையா னொழிவறு வளனீண்டி
வாழி பெற்றதும் விரதமீ திழைத்தலா லென்பது மனக்கொள்வீர்.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில்புரியும் திருமால் உயிர்களைக்காத்திரட்சிப்பதும், அழகிய தாமரைமலரிருக்கையையுடைய வலிய எட்டுத்திருப்புயங்களையுடைய பிரமன், நெடிய உலகத்தையும் அதிலுள்ள இனிய வுயிர்களையுஞ் சிருட்டித்தலும் பசிய பொன்மயமான தேவலோகத்தைஇந்திரன் அரசுசெய்வதும், அளகேசனாகிய குபேரன் ஒழிவில்லாத வளங்கள் சேரப்பெற்று வாழ்வெய்தியதும், இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்ததாலே யென்று மனதிற் கொள்வீர்களாக. எ - று. (௮௫)

மதிக வித்தென வெண்குடை நிழற்றுகன் மாடபா தனைப்பற்றி
விதிவ ழித்தொடர் பிரமகத் தியைவிடுத் தொழிப்பது விரும்புற்று
முதிய மாதவக் கௌதமன் சொற்படி யீங்கிது முறைநோற்றுக்
திகத ருந்தனித் தலைவனுய்ப் பாதக மெவற்றையுங் கடந்துற்றுன்.

(இ - ள்.) சந்திரனைக் கவித்ததுபோலும் வெண்குடையால் நிழல் செய்கின்ற கன்மாடபாதனென்னும் அரசன் தன்னைப் பிடித்துக்கொண்டு விதிப்படி தொடர்ந்துவந்த பிரமகத்தியைப் போக்கவிரும்பி, சிறந்தபெருந்தவமுடைய கௌதம முனிவர் சொற்படி இவ்விரதத்தைக் கிரமப்படி செய்து, வேண்டிய வரத்தை யநுக்கிரகிக்கும் ஒப்பற்ற தலைவனைத் தன்பாவங்களை யெல்லாம் விலக்கிப் புனிதனாயினான். எ - று. (அசு)

குனித்த வார்சிலைக் கரத்தினன் சுருட்டரு குஞ்சியன் றிணிதோளான்
றுனித்த சிந்தையன் காரண மின்றியே சுடுசினக் கொலைவேடன்
பனித்த கங்குலி னடுகொலை வேட்டைமேற் படர்ந்தனன் படர்கானந்
தனித்து லாவினன் கிடைத்தில தொன்றையு மிருந்தனன் றனியோர்பால்

(இ - ள்.) வளைந்த நெடிய வில்லேந்திய கையை யுடையவனும் சுருண்ட தலைமயிரையுடையவனும் வலிய புயமுடையவனும் வருத்தும் மனமுடையவனும் காரணமின்றிக் கடுங்கோபத்தாற் கொல்பவனுமாகவுள்ள ஒருவேடன், பயத்தை விளைவிக்கும் ஓரிரவில், உயிர்போக்குங் கொலைத்தொழிலாகிய வேட்டைக்குச்சென்றான். பரவிய காட்டில் தனியே திரிந்தும் ஒன்றும் கிடையாதவனாய் ஓர்பக்கலில் தனிமையாயிருந்தான். எ - று. (அஎ)

அன்ற ரன்சிவ ராத்திரி யென்பது மறிந்தில னயனோக்கிக்
கன்று வெஞ்சின விலங்கினை வெருவியோர் வில்வமேற் கவையுற்று
நின்றி ருந்துயி லுறந்தில மாயின்வீழ்ந் திடுதுமென் றுளத்தெண்ணி
மன்ற லுறுபத் திரம்பறித் திட்டன னிரவிதேர் வருங்காறும்.

(இ - ள்.) அன்று சிவராத்திரியென்பதையும் உணராதவனாய்ப் பக்கத்திற் பார்த்து வருந்தத்தக்க கடுங்கோபமுடைய ஒரு மிருகத்திற்குப் பயந்து அதற்குத் தப்பும்படி அங்கிருந்த ஒரு வில்வமரத்தின் உயர் கிளையிலேறிக்கொண்டான். இன்றிரவு பெருநித்திரையை யொழித்திடாவிடின் தரைமேல் விழுந்துவிடுவோமென்று மனதிற்கருதி, சூரியன் றேர் உதயமாகுமெல்லையும் மணங்கமழும் வில்வ தளங்களைப் பறித்து எறிந்துகொண்டிருந்தான். எ - று. (அஅ)

பறித்த பத்திர மெம்பிரான் றிருமுடி வீழ்தலும் பனிக்கற்றை
வெறித்த வார்சடை யெமபிரான் றிருவருள் புரிந்தனன் விறல்வேடன்
செறித்த பாதகங் கனற்படு பஞ்சியிற் றீர்ந்தன மறையாவுங்
குறித்த நாயகன் சேவடி புகுந்தனன் விண்ணவர் குலம்போற்ற.

(இ - ள்.) பறித்தெறிந்து வந்த அவ்வில்வபத்திரங்கள் எமது சிவபெருமான் திருமுடிமீது சேர்ந்தவுடனே,* குளிர்ச்சியுற்றுக கூட்டமாய் மணந்தங்கி நீண்ட சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் அவனுக்குத் திருவருள் புரிந்தனர். வலிதங்கிய அவ்வேடனது நிறைந்த பாவங்களெல்லாம் தீப்பொறிப்பட்ட பஞ்சு மூட்டைபோ லழிந்தன, வேதங்களெல்லாம் நாடியிருக்கும் சிவபெருமான் *திருவடி நீழலில் தேவகணங்கள் துதிசெய்யுப்படி சேர்ந்தனன் ()

இழிதொ ழிற்குலப் புலையரிற் றோன்றின னொருத்திமற் றிரப்புற்றுள்
விழியி ழந்தனள் வறுமையிற் றேம்பினள் விரதமீ தறுமந்நாட்
கழிபெ ருங்கட லுலகுளோ ரெழுந்துகோ கன்னமெய் திடுங்காலை
வழியி ருந்தன ளிருகையேற் றிரந்தரும் பசியொடும் வருந்துற்றாள்.

(இ - ள்.) மேலும், இழிந்த அசேதனச் செயற்குரிய குலமாகிய புலைச் சாதியிற் பிறந்தாளொருத்தி, யாசிப்பவளும் கண்ணொளி யில்லாதவளும் வறுமையால் வருந்துபவளுமாகி இச்சிவராத்திரி வந்ததினத்திலே, மிகப்பெரிய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகினர் புறப்பட்டுக் கோகர்ண ஸ்தலத்திற்குப்போகுஞ் சமயத்தில் அவ்வழியிடை யிருந்துகொண்டு இருகைகளையும் பரப்பி யாசித்துக் கொடும்பசியோடு வருத்தமெய்தியிருந்தாள். எ-று. (௬0)

அங்கெ றித்தலை யருட்சிவ ராத்திரி நோற்கவென் றவணேகுஞ்
செங்கெ றித்தலை மாந்தரி லொருவனின் றவள்கரந் தீண்டாமற்
பன்னு பத்திர வில்வமிட் டேகின னங்கது பசிதீரத்
தின்னு தற்கியைந் தனவல வெனவெறிந் திட்டன டிசைநோக்காள்.

(இ - ள்.) அவ்வழியிலே சிவராத்திரி விரதத்தை அநுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று கோகர்ணத்திற்குச் செல்லும் நல்லவழியிலே சிறந்த மாநதர்களிலொருவன், அங்கே நின்று அவள் கையைத்தொடாமல் யாவரும் புகழும் வில்வதளத்தை அவள் கையிற் போட்டுப் போயினன். அது தன் பசியடங்கத் தின்னுதற்குப் பொருந்தியதல்லவென்று கருதி, திசையைப் பாராமல் எறிந்துவிட்டாள். எ-று. (௬௧)

அனைய காலையிற் சுழித்தெறி காலெழுந் தாங்கவ ளெறிவில்வம்
புனித மேனியோ ரிலிங்கமுற் றுளததன் றிருமுடி பொலிந்திட்ட
வினைய டுஞ்சிவ ராத்திரி யற்றைநா ளாதலின் விடையூர்ந்தோ
னினைவ ருந்திரு வுளமிரங் கினனவள் கயிலைநன் னெறிசென்றாள்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட சமயத்தில் சுழன்று வீசும் காற்றினால் அவள் வீசியெறிந்த வில்வ பத்திரமானது போய், அங்கே புனிதமான திருமேனியையுடைய ஒரு சிவலிங்கப்பெருமான் இருந்ததனால், அப்பெருமான் அழகிய திருமுடியிற் பொருந்தியது. அன்றையதினம் ஆன்மாக்களின் வினைகளை யொழிக்கும் சிவராத்திரி தினமாதலால், இடபவாகனத் தாரோகணித்த சிவபெருமான் திருவுள்ளமிரங்கினர். அப்புலைச்சி கைலாயமாகிய நல்ல பதவியைச் சென்றடைந்தாள். எ-று. (௬௨)

கலிநிலைத்துறை.

முடங்கு வெண்மதிக் கண்ணியன் முகிண்முலை யொருத்தி
யிடங்கொ ளெம்பிரா னிரவுநோற் றின்னருட் கடற்பா
லடங்கி னோர்கதை யின்னுமொன் றுளதுமக் கறைவாம்
படர்ந்த புன்சடை யந்தணீ ருணர்கெனப் பகர்வான்.

(இ - ள்.) வளைந்த சந்திரனை மாலையாக வுடையராய், அரும்புபோலுந் தனங்களையுடைய ஒப்பற்ற உமாபிராட்டியாரை வாமபாகத்திற் கொண்ட எமது சிவபெருமானுடைய சிவராத்திரி விரதத்தை யனுஷ்டித்து இனிய திருவருட் கடலில் மூழ்கினவரது சரித்திரம் வேறொன்றுளது. அதனை யுமக்குச் சொல்லுவோம். படர்ந்துள்ள சிறு சடையையுடைய நைமிசாரணிய முனிவர்களே! தெரிந்துகொள்ளுங்களெனச் சூதமுனிவர் சொல்லலாயினர், எ-று.

வரிமு கக்குல மெடுத்திரும் பவளவேர் துருவி
விரிதி ரைக்குலஞ் சுமந்துற வொழுகிமீ தூர்ந்து
வரிம டப்படங் குளிர்ப்புற நடப்பது வானோர்
தெரித ரும்புனற் சிந்துவென் றொருநதி யுளதால்.

(இ - ள்.) சங்குகளின்தொகுதியை மேலேதாங்கிக்கொண்டு, பெரிய பவளக்கொடிகளின் வேரைத்தேடிக்கொண்டு, பரவிய அலைத்தொகுதிகளையும் மேற்கொண்டு மேலேபொங்கி, வரிகளுற்று வளைந்திருக்கும் ஆதிசேடன் பணாமகுடங்கள் குளிர்ப்பெய்தும்படி பாயத்தக்க, தேவர்களும் தேடிக்கொண்டிருக்கும் நீர் நிரம்பிய சிந்து வென்றொரு நதியுண்டு. எ - று. (கச)

அன்ன மாநதிக் கரைமருங் கயல்வய லுடுத்த
பொன்னி னிஞ்சிசூழ் கிடந்தது தேவரும் புகழ்தற்
கின்ன லந்தரு குஞ்சரத் திருநக ரிதன்பால்
மின்னு வேற்படைக் குஞ்சக னௌனொரு வேந்தன்.

(இ - ள்.) அந்தச் சிறந்த நதிக்கரைக்கருகே அயலில் வயல்கள் சூழ்ந்த பொன்னாலாகிய மதில்கள் நாற்புறஞ் சூழ்ந்த நகரமானது தேவர்களுந் துதித்தற்குரிய இனிய இன்பத்தைத்தருங் குஞ்சரமென்னும் அழகிய நகரமாம். இந்நகரத்திலே பிரகாசிக்கின்ற வேற்படைதாங்கிய குஞ்சகனென்னும் மன்னவனொருவனிருந்தான். எ - று. (கரு)

அனைய வேந்தனுக் காசிசொற் றிடுமொரு மறையோன்
றனைய ரின்றியே யரும்பெருந் தவத்தொடுஞ் சரித்தான்
புனைநெடுஞ்சடை யெம்பிரான் றிருவருள் புரியா
வனைத ருஞ்சுகு மாரன்வந் துதித்தனன் வரத்தால்.

(இ - ள்.) அத்தகைய மன்னவனுக்கு ஆசி கூறும் ஒருவேதியன் புதல்வர்களில்லாமல் அரியபெருந்தவங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தான். அலங்கரிக்கின்ற நெடிய சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருள்புரிந்த வரத்தினால் அலங்கரிக்கத்தக்க சுகுமாரனென்னும் புத்திரன் தோன்றினன். எ-று.

வனப்பெ லாந்திரண் டொருவழிக் கொண்டென வளர்வா
னினக்கு நான்மறை முதலிய யாவையு மிசைத்தான்
சினக்கொ டுந்தொழில் வேனிலாற் குவமையிற சிறந்தான்
கனைக்க ருங்கட லுலகுளோர் காண்டொறுங் கவினும்.

(இ - ள்.) அழகுமுழுவதுஞ் சேர்ந்து ஓர் வடிவெடுத்தாற்போல வளர்ந்து வருகின்ற சுகுமாரன், இனமாயுள்ள நான்குவேதங்கள் முதலிய எல்லாவற்றையும் ஓதியறிந்தவனாய், கோபத்தோடு கூடிய கொடுந்தொழிலுடைய மன்மதனுக்குச் சரியானவனென்று ஒப்பிடப்படாமல் மேம்பட்டான். ஒலிக்கின்ற கருநிறங்கொண்ட கடல்சூழ்ந்த உலகினர் அவனைப்பார்க்குந்தோறும் அழகோடு விளங்குவான். எ - று. (கஎ)

தகர்ந்த வெண்மதி திருத்திய முறுவலன் குழாப்
பகர்ந்த மென்மொழி மயக்கினன் பணைத்தடம் புயத்தான்
சகந்தொ ழுதகுந தன்மையான் றண்சிறைச் சுரும்பர்
நுகர்ந்த தாரொடு மின்னென நுடங்குநூன் மார்பன்.

(இ - ள்.) பிளவுபட்ட வெள்ளிய சந்திரனை வரிசைப்படுத்தியதுபோன்ற பற்களையுடையவன், தாழ்ந்தவோசையோடு கூறும் மென்மொழிகளால் கேட்போர் யாவரையும் மயக்குகின்றவன், பருத்துப் பரந்த தோள்களையுடையவன், உலகினர் பணியத்தக்க ஒழுக்கமுடையவன். வண்டுகள் தேனுண்ணுந் தாமரைமலர்மாலையோடு மின்னல்போலசையும் உபவீதம் விளங்கும் மார்புடையவன்.

வருணை நான்குள மாந்தரு மயங்குறு வனப்பி
னுருவ மெய்திய வுறுப்பின னோடரித் தடங்கண்
மருவ ருங்குழன் மகளிர்கண் கவர்தரு வதனன்
செருகு மென்மலர்க் குடுமிய னாடவர் திலகன்.

(இ - ள்.) வருணங்கள் நான்கினுள்ளாரும் மயங்கத்தக்க அழகுபொருந்திய வடிவோடுகூடிய அவயவங்கள் வாய்ந்தவன். காதளவும் ஓடிய அரிபடர்ந்த பரந்தவிழிகளையும் மணங்கமழுங் கூந்தலையுமுடைய மங்கையரது விழிகளைக் கவரத்தக்க முகமுடையவன். மெல்லியமலர்சூடிய சிகையையுடையவன். ஆண்மக்கட்கொரு திலகம் போன்றவன். எ - று. (௯௯)

மார னூல்வழி வரன்முறை தெரிந்தது வகுத்த
சேர னீற்றல்கோ தன்மையீ றிவற்றிடைத தெரிந்த
வோர்வ ருங்கர ணங்களுற் பத்தினெட் டுருக்கி
யார்த ருஞ்சுவைப் பானமைந் தாறுமுற் றளந்தான்.

(இ - ள்.) காமாகமத்திற் சொல்லியுள்ள முறைமைகளெல்லாவற்றையும் தெரிந்து அதில் வகுக்கப்பட்டுள்ள சேர்தல்முகலாக உவகையிறுதியாகக் கூறப்படும் எட்டு அங்கிதங்களையும், இவற்றுள் வகுக்கப்பட்ட யாவரும் உணர்தற்கரிய கரணங்கள் நாற்பத்தெட்டினாலும் உருகச்செய்துண்ணும் நிறைந்திருக்கின்ற ஏகாதசமானங்கள் முழுவதுந் தேர்ந்தவன். எ - று. (௧௦௦)

"சேரலாதி காதன்மை" என்பதை—"புல்லுதல் சுவைத்திடல் புணர்நகக்குறி, பல்லுறல் மத்தனம் பயிலுந்தாடனம், ஒல்லொலிகரணமோடுவகையாதிய, எல்லையில் புணர்நிலைக் கியைந்த வென்பவே" என்பதனானுணர்க. இதன் விரிவு காமநூலுள்ளும் கந்தபுராணத்துள்ளுங்காண்க - விரிப்பிற்பெருகும்.

துஞ்சு கங்குலிற் பக்கமு மிருத்தையுந் தோய்ந்து
நஞ்ச மாரமு திடையிற நடப்பன நாடி
யஞ்சி னத்துகிர்க் குறியெயிற் றுறுகுறி யளந்து
பஞ்சின் மெல்லடி மகளிரைத் தன்வயப் படுத்தான்.

(இ - ள்.) சித்திரைபுரியும் இராக்காலத்தில் பட்சத்தையும் திதியையும் உணர்ந்து, விடமும் அமுதமும் இடையே நில்லாமல் நடக்குந்தன்மையறிந்து ஐந்துவிரல்களிலும் பொருந்திய நகக்குறியையும் பற்குறிகளையும் உணர்ந்து செம்பஞ்சுக்குழம் பூட்டிய மெல்லிய பாதங்களையுடைய மாதர்களைத் தன் வசஞ்செய்து கொண்டனன். எ - று. (௧௦௧)

கொழுந ரன்றியோர் கடவுளைத் தளிர்க்கரங் குவியா
வழுவில் கற்புடை மடந்தையர் மனங்கனிந் துருகி
யொழுக நின்றனன் பிறர்மனை யென்பதொன் றுணரா
னொழுவு கோக்குலத் தொருதனி யேறெனத் திரிவான்.

(இ - ள்.) வேதியர் குலத்திற்கு ஒப்பற்று மேம்பட்ட ஆண்சிங்கம்போற் சஞ்சரிப்பவனாகிய சுகுமாரன், தங்கள் கணவரையல்லது பிறிதொருதெய்வத்தை மாந்தளிர்போலுங் கைகளைக் கூப்பிப்பணியாத குற்றமற்ற கற்புவாய்ந்த தன்மனைவிமார் மனக்கனிவுற்றவர்களாய் உபசரிக்கவிருந்தான். பிறர் மனைவியச்சையோகமென்பது ஒருசிறிது முணரான். எ - று. (௧௦௨)

க்கன்னி மாடமுங் கடிமதிற் காவலுங் கழியத்
துன்னு மாமிருட் பிழம்பிடை யிவனடித் தொடர்வா
ரன்ன மன்னவர்க் கலக்குற விலக்கினு மமையா
ரின்ன தன்மையி னீங்கிவை நிகழ்ந்துறு மேல்வை.

(இ - ள்.) கன்னிமாடங்களுடன் காப்பமைந்த மதிற்காவலுடைய வற்றை யுங் கடந்து மிகவிசேடித்த நடுராத்திரி இருளிலே, இவனைத்தேடிவரும் அன்னம்போலும் நடையையுடைய மாதர்களை இவன் கூடுதற்குத் தடுத்தாலும் அவர்கள் சம்மதியார்கள். இவ்வகையாக இவ்விடத்தில் இவை நடந்தேறிவரு கின்றகாலத்தில், எ - று. (௧௦௩)

ஒளித்த காமமீக் கூர்சுகு மாரனென் றொருவன்
றெளித்த கற்புடை மகளிரை யழித்தபுன் செயலை
வெளிப்ப டுத்தின ராகிவந் திருநிலம் வியப்பா
லளித்த மன்னவற் கறைந்தனர் மானமீத் தயர்ந்தார்.

(இ - ள்.) சுகுமாரனென்னும் பெயரையுடைய அதிகமாகிய காமத்தை மறைத்து வைத்துள்ள வொருவன், தெளிந்த கற்புறுமாதரை அவர்கள் நிலைமைதவறும்படி அழித்ததுர்செயலை வெளியிடுவார்போலவந்து, இவனை விரும்பிப்பின்றொடர்ந்து தமது விருப்பங் கைகூடாதவர்களாய் மானம்விட்டு வெறுப்பெய்தியவர்கள், உலகினைக் காத்திருந்த அரசனுக்கு அபவாதமாகச் சொன்னார்கள். எ - று. (௧௦௪)

கேட்ட மன்னவன் செவித்தொளை சுறுக்கொளக் கிளரா
வீட்டு சீற்றமிக் கெழுந்தவற் கொணர்மினென் றிசைப்ப
வாட்ட டக்கையோர் சென்றனர் கொணர்தர வந்தான்
றீட்டு பேரெழி னோக்கினன் குளிர்ந்ததச் சீற்றம்.

(இ - ள்.) கேட்டறிந்தஅரசன் செவித்தொளையிற் சுறுக்கென்றதைக்கப் பொங்கியெழுந்த கோபமுண்டாகி; அவனைப்பிடித்துவருக வென்றாக்கியாபிக்க, வாளாயுதந்தாங்கிய விசாலமானகையையுடைய காவலாளர் உடனே போய்ப் பற்றிவர அவனும் வந்தனன், மன்னவன் அவனது அழகிய சித்திரம் போலும் வடிவைப்பார்த்தான். அதனால் அவனுக்குண்டான கோபந்தணிந்தது. எ-று.

கொல்ல லாமெனுந் தகையனன் றிவனெழில குறிப்பின்
றொல்லை நான்மறை யவருழைத் தோன்றியோ னிவனை
யொல்லை கொண்டனிர் போதிரெம் முயர்குடை நிழற்கீ
ழெல்லை மாநிலங் கடத்திநீர் விடுத்திரென் றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) இவனழகை யெண்ணிப்பார்த்தால், கொல்லலாமெனச் சொல்லத்தக்க தகுதிவாய்ந்தவனல்லன். பழமையாகிய நான்குவேதங்களையுணர்ந்த மறையவர் குலத்திற் சனித்தவன். இவனை, அதிவிரைவிற்கொண்டு சென்று நமது வெண்கொற்றக்குடைநிழலில் அரசாடத்தும் பூமியின் எல்லையைக் கடந்து விட்டுவிடுங்களென உத்தரவளித்தான். எ - று. (௧௦௫)

அனைய ரவ்வுரை கேட்டலும் பற்றின ரகன்றூர்
கனைபொ லன்கழன் மன்னர்கோ னகனிலங் கடத்தி

வினையு ளக்கிது விளைந்தவா றென்றனர் விடுத்தார்
சினைய கானகத் தருவரை நெடுநெறி சென்றான்.

(இ - ள்.) அத்தண்டலாளர் அக்கட்டளையைச் சேட்டமாத்திரமே, அவனைப்பற்றிச் சென்று ஒலிக்கின்ற பொன்னாலான வீரகண்டாமணிதரித்த இராசராசனுடைய பூமியின் எல்லையைக்கடந்து, இப்படி உனக்கு நேர்ந்தது உன் வினைப்பயனெனக் கூறிவிடுத்தார்கள். கிளைவழிகளையுடைய ஒரு காட்டிலிருக்கும் பெரியமலையின்மேல் வெகுதூரஞ்சென்றான். எ - று. (௧௦௭)

சென்ற கானகத் தடுபுலி கொய்யுளைச் சியங்
கன்று வெஞ்சின விடவரா வழிமதக் களிறு
துன்று மோர்நெறி முடுக்கரி னெடுவனஞ் சுழன்றான்
மன்ற லம்புனற் பொய்கையொன் றெதிர்ந்தனன் மறையோன்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற காட்டிலே கொல்லத்தக்க புலிகளும், கத்தரித்தது போன்ற பிடரிமயிரையுடைய சிங்கங்களும், கொடூரமான கோபமுடைய பாம்புகளும், மதஞ்சொரியும் யானைகளும் நெருங்கிய ஒருவழியின் முடுக்கில் அகப்பட்டு, பெரிய காடுமுழுவதும் திரிந்துகொண்டிருந்த சுசுபாரனென்னும் வேதியன் மணந்தங்கிய அழகிய நீர்நிரம்பிய தடாகமொன்றை எதிரே கண்டான். எ - று. (௧௦௮)

அன்ன நாண்மலர்ப் படுகரி னளவைபெற் றறியேந்
துன்னு பன்மலர் மிடைந்தன வுடைந்துதேன சொரியக்
கன்னி யன்னமே முதலிய தொகுதியிற் கலந்த
பன்னி றத்தெழு தியபடாம் படுத்தன கடுக்கும்.

(இ - ள்.) அத்தகைய புதியமலர்களையுடைய தடாகத்தின் அளவை நாம் சொல்ல அறியோம். அதில் நெருங்கிய பல்வகைப்பூக்களும் ஒன்றாகூடியன வாய் இதழ்கள் விரிந்து தேனைச்சொரிய, இளமை தங்கிய அன்னமுதலிய பறவைகள் கூட்டமாகக் கலந்திருக்கின்ற தோற்றமானது, பலவர்ணங்களோடமைத்த சித்திரவஸ்திரங்கள் விரித்திருப்பனவற்றைப்போன்றிருக்கும். எ - று.

சில்லு கிர்ச்சிறு தாட்படு புள்ளியஞ் சிறலை
யெல்லை வானெழூஉ திருங்கயல் கதுவவீழ்ந் திடலு
மொல்லை பாசடைக் கயலொளித் தொதுங்குற வோங்கி
மெல்லி ருஞ்சிறை விதிர்த்துவே றிருப்பது வெள்கி.

(இ - ள்.) சில நகங்களையுடைய சிறுகால்களையும் புள்ளிகள் தங்கிய சிறகுகளையுமுடைய அழகிய [சிச்சிலி] மீன்கொத்திக்குருவியை அத்தடாகத்திலுள்ள பெரிய கயல் மீன்கள் ஆகாயமளவும் எழும்பிப்பற்ற, அக்குருவி நிலமிசைவிழுந்தவுடனே, அக்கயல் மீன்கள் சீக்கிரத்தில் அத்தடாகத்திலுள்ள தாமரையின் பசிய இலைகளின் கீழேயொளித்துமறைய அக்குருவிமேலேபறந்து தன்மெல்லிய பெருஞ் சிறகுகளையடித்துக்கொண்டு வெட்கித்தனியிருக்கும்.

தாது நாண்மலர்க் குப்பையின் றுயிர்ப்புறத் தவழ்ந்து
போது காலொடு நறைகரந் தொதுங்குறப் புகுந்தோ
ரீது வாசமென் றறிவரி தாகிமற் றெல்லை
காத நாறின தடம்புடைக் கிடந்தவக் கானம்.

(இ - ள்.) அத்தடாகத்தைச் சூழ்ந்து வீசும்வாசனை, மகரந்தத்துடன்அன் றலர்ந்தமலர்களுவியலிற்படிந்து மெல்ல வீசுங்காற்றோடு சிறிதுமறைந்து ஒளித்துக்கொண்டமையால், அவ்விடத்திற்கு வந்துசேர்ந்தவர்கள், இஃதின்ன மலர் மணமென்று உணர்வதற் கருமையாகிக் காதலுற விஸ்திரணம் மணங் கமழ்ந்தன. எ - று. (ககக)

முளரித் தாதொடும் பொம்மென முழங்கிய சுரும்பர்
களரிப் பானலம் பெடையொடு மணந்துறக் கனலச
விளரிப் பாடல்வண் டுசின மிழற்றின விரிநீர்
தளரிக் கொம்பரின் வாரலி ரெனசசினை தாழ்ந்த.

(இ - ள்.) தாமரைமலரின் மகரந்தங்களில் பொம்மென்னும் ஒலியுடன் ரீங்காரஞ்செய்யும் [சுரும்பர்] ஆண்வண்டுகள், கருங்குவளைமலரிலிருந்த [தேன் என்னும்] பெண்வண்டுகளுடன் சேர்தலால், அத்தாமரைமலர்களிலிருந்த பெண் வண்டுகள் கோபமெய்தி விளரியென்னும் பண்ணைப்பாடின. மிக்க நீரிலேதளர்ந் திருக்கும் இக்கொம்பில் வராதீர்கள் என்று, கருங்குவளை யரும்புகள் கீழே நோக்கித் தொங்கின. எ - று. (ககஉ)

பாளை வாளெயிற றிடங்கர்வாய்த் தவறிய பகுவாய்
வாளை தாவுற வயவர்கை வாட்படை மருட்டுந்
தாள தாமரை முகம்படு சுரிமுகச சங்கங்
காள வேலவிழி மகளிர்கைக் கந்துகங் கடுக்கும்.

(இ - ள்.) தென்னம்பாளைபோலுங் கூர்மை தங்கிய பற்களையுடைய முதலைவாயினின்றுந் தப்பிய பிளவுபட்டவாயையுடைய வாளைமீன்கள் அத்தடாகத் திற்சஞ்சரிக்குந் தன்மையானது, போர்வீரர்கையிலேந்திய வாட்படையைமய க்காநிற்கும். தாளோடுகூடிய தாமரையினிடத்திலிருக்கும் சுரிமுகச்சங்கங்கள் நஞ்சூட்டியவேல்போலுங் கண்களுடைய மங்கையர்கரத்திற்றுங்கிவிளையாடும் பந்துகளையொத்திருந்தன. எ-று. (ககங)

மடனு டைந்தலர் தாமரை யுழக்கிமென் மதுவாய்க்
குடமு டைந்தல ராம்பலங் காடிடை குழப்பி
முடவு வெண்டிரை கிழித்ததுவாய்த் தவறிய முதுநீர்
நெடுவ ராலினைத் தொடர்ந்தெழு மடுசின நீர்நாய்.

(இ - ள்) இதழ்கள் விகசித்தலர்ந்த தாமரைமலர்களைக் கசக்கி, மெல்லிய தேன்நிறைந்த குடமானது உடைந்தாற்போல விகசிக்கும் ஆம்பற்பூக்களின்கூட் டத்திலே கலக்கி, வளைந்திருக்கும் * அலைகளைக்கிழித்து அவ்வலைகளைத்தப்பித் துகொண்டு, அத்தடாகத்தின் மிக்க நீரிற்சஞ்சரிக்கும் பெரியவரால்மீன்களைக் கடுங்கோபமுற்ற நீர் நாய்கள்பின் தொடர்ந்து செல்லாநிற்கும். எ-று. (ககச)

அனங்கொ டுஞ்சிறைப் புறவொடு புள்ளியஞ் சிரலை
யினந்த ருங்குரு கிடையிடை நடப்பன குரண்டம்
புனைந்த வன்னகம் புட்படு சக்கர வாக
நனைந்த மென்சிறை புலர்த்துவ புளினமே னடப்ப.

(இ - ள்.) அன்னப்புட்களும் விளைந்தசிறகினையுடைய புறாக்களும் புள்ளி கள்பொருந்திய [சிச்சிலி] ; மீன்கொத்திக்குருவிகளுமாகிய இவ்வகைக் கூட்

டங்களாகிய பட்சிகட்கிடையே கொக்குகள் உலாவித்திரியும். அலங்கரித்தாற் போன்ற வானம்பாடிக்குருவிகளும் அங்குள்ள சககரவாஹப்பட்சிகளும் ஈரமாயுள்ள தங்கள் மெல்லியசிறகுகளைப் புலர்த்துவதற்கு மணன்மேடைகளில் உலாவித்திரிவன. எ-று. (கக௬)

அன்ன தன்மைய வகன்புனற் படுகரின் பாங்க
ருன்ன ருங்கொலைப் புலைக்குலந் தோன்றிய வொருத்தி
மன்னு தன்மனை நீக்கமுற் றிருந்தனள் வந்தா
ளின்ன தன்மையென் றவள்வனப் பியம்புவ தியாரே.

(இ - ள்.) அத்தகைய பரவிய நீர்நிரம்பியதடாகத்தினருகே, எவராலும் எண்ணற்கரிய கொலைத்தன்மைவாய்ந்த புலையர்குலத்திற் பிறந்தவொருத்தி, தான்வாசஞ்செய்யும் தன்வீட்டிற் புறம்பாய் [பிரஷ்டையாய்] இருந்தவளாக வந்தனள். அவளுடைய அழகு இத்தகைத்தென்று எவர்தாங்கூறவல்லவர்?

அள்ளி வாரிமற் றொருகையிற் செருகிய வளகந்
தொள்ளி நானநெய் யிழுகிய கருமையின் றோற்றம்
வெள்ள வாரிமேற் படிந்தெழு கரும்புயல் விரவி
யொள்ளி ருட்பிழம் பஞ்சனந் தீற்றின வொக்கும்.

(இ - ள்.) ஒருகையாற் சேர்த்துப்பிடித்துச் செருகியகூந்தலிலே, கஸ்தூரித்தைலத்தினாற் குழைந்த சேறானது ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும் கருநிறத்தின் காட்சியானது, நீர்ப்பெருக்குடைய சமுத்திரத்தின்மீது மூழ்கியெழுந்த கார்மேகமானது மிகக்கருநிறந்தங்கிய இருட்பிழம்போடுகூட்டி அஞ்சனத்தைத் தடவிக்கொண்டதற்குச் சமானமாகும். எ-று. (ககஎ)

எங்கொ ளிப்பது மருங்கெனக் கணக்கறுத் திளகிப்
பொங்கு வெம்முலை மீப்படப் பொடித்தலர் திதலை
யங்க திர்ப்பக விளங்கொழுந் தளவிய பசும்பொற்
செங்கு ருந்தொளி யிடைபடச் செறித்தன சிவணும்.

(இ - ள்.) இடையானது எங்கேயொளித்துக்கொள்வதென்று, தங்கள் கண்கள் கருநிறமெய்தி, இளகுதலுற்றுப்பூரித்த பெரியமுலைகளின்மேல் பொடிப்பொடியாகவிளங்குந்தேமல்கள், அழகிய கிரணங்களையுடைய சூரியனது இளங்கொழுந்துகலந்த பசும்பொன்னிலே, இடையிடையே செவ்வயிரத்தின் காந்திநெருங்கியிருந்ததற்குச்சமானமாகும். எ-று. (ககஅ)

ஒழுங்கு வார்குழைத் திருத்திய பொற்சுரு ளோலை
யழுங்கு வார்கட லுலகெலா மடக்கிய மாரன்
கொழுங்கு யிறகுரற் குதலையாட் கெழுதினன் கொடுத்த
தொழுந்த கைத்தனிச் சாதனங் கடுப்பன சொல்லின்.

(இ - ள்.) ஒழுங்காயுள்ள நெடிய காதுகளில் திருத்தியுள்ள பொன்னாற் செய்த சுருளோலைகள், ஒப்புகூறுமிடத்தில்; ஆழமாகிய நெடுங்கடல் சூழ்ந்த உலகமுழுவதையும் தனக்கு ஐக்கியஞ் செய்துகொண்ட மன்மதன், கொழுவிய குயில்போயினுங் குரலமைந்த குதலைமொழியையுடைய அப்புலைச்சிக்குஎழுதிக் கொடுத்த ஒப்பற்ற வணக்கமுள்ள சாதனத்தைப்போன்றிருந்தன. எ-று. ()

ஈர வாரமு தொழுக்கிய முழுமதிக் கிடையே
காரி ருட்கொழுந் தெனவளர் கரும்புரு ரத்தி
னோர நஞ்சிரண் டெனவகுத் துறுத்திய கொலலோ
வாரி மாநில முடித்திடச் செருக்கிய வடிக்கண்.

(இ - ள்.) கடல் சூழ்ந்த உலகினை யழிக்கும்படி மதர்த்துள்ள நாவடுப் போன்ற அம்மங்கையின்கண்கள், குளிர்ச்சியுற்றுநிறைந்த அமுதத்தைத்துளிக்கும் பூரணசந்திரனுக்கிடையே, கருநிறந்தங்கிய இருட்பிழம்புபோல் வளர்ந்துள்ள கரிய புருவங்களின் ஓரத்தில், இரண்டு விஷங்களென்று சொல்லும்படி பிரித்துச் செலுத்தியனவோ? (அறிகலேன்) எ - று. (௧௨௦)

இனைய ளெய்துற நோக்கினன் வெய்துயிர்ப் பெறிந்தான்
புனைக ருங்குழ லிங்கிவள் யாரெனப் புலமபா
நினையு நெஞ்சொடு மணங்கென வயிர்த்தன னின்றான்
வனைசி லம்படி மண்ணுறத் தெளிந்தனன் மயக்கம்.

(இ - ள்.) இத்தகையளான புலைச்சி ஆங்கடைய, சுகுமாரனென்னும அந்தணன் கண்டு பெருமூச்சு விட்டவனாய், அலங்கரிக்கின்ற கரிய கூந்தலையுடைய இவள் யாவளென வருந்திக்கருதும் மனதோடு [அணங்கு] தெய்வப் பெண்ணெனச் சந்தேகித்து நின்றான். ஆனால், சிலம்பணிந்த அவளுடைய பாதங்கள் நிலமிசைப்படிதலால் (மானுடப்பெண்ணேயென்று) தன் மயக்கம் தெளிந்தனன். எ - று. (௧௨௧)

தாம ரைப்பொகுட் டாசன மிகந்தொரு தனியே
காமர் பூமக ணின்றன ளாமெனக் கவலா
வேம ருந்துயர் நெஞ்சினன் வெதுப்புறு விரகின்
வாம மேகலைக் கருகுறப் பைப்பைய வந்தான்.

(இ - ள்.) தாமரை மலர்ப்பொகுட்டாகிய பீடத்தைவிலகி அழகிய திருமகளே, ஒன்றியாகவந்து நின்றாளென விரும்பி, வருந்திநையுங் கொடுந்துயர் தங்கிய மனமுடைய அச்சுகுமாரன், தன்னைத் தகிக்கின்ற காமத்தினாலே அழகிய மேகலாபரணமணிந்த அப்புலைச்சியினருகே மெல்லமெல்லப் போயினன்.

வந்த பொற்கு மாரனைக் கண்டனள் வனம்போந்
திந்த நல்லுருக் காட்சிதந் தனனிவ னென்னா
வுந்து சிந்தையள் வெள்கினள் வல்லியொன் றொதுங்கித்
தந்த காமநோய் புலப்படா தொருதனி தளர்வாள்.

(இ - ள்.) அப்படித் தன்னருகே யடைந்த அழகிய சுகுமாரனைப் புலைச்சியானவள் கண்டு, இவன் இந்தக்காட்டிலெய்தி, இத்தகைய அழகிய வடிவினைக் காண்பித்தானென்று, அவன் பாற்சென்ற மனமுடையவளாய் வெட்கமுற்று, ஓர் பூங்கொடிபோலத் துவண்டு, அவனளித்த காமநோய் ஒருவருக்குந் தெரியாதவகையாகத் தனியேயிருநது வருந்துவாள். எ - று. (௧௨௩)

முந்தை யூழ்வினை முறைத்தொடர் பிருந்தவா முதியோன்
றந்த நான்மறைக் குலத்துளோன் புலைக்குலஞ் சார்ந்த
கந்த வார்குழற் குருகிய கருத்தின னானா
னந்த நான்முகன் விதிப்படி தவிர்ப்பவர் யாரே.

(இ - ள்.) முற்பிறப்பிற்செய்த தீவினை வழியின் தொடக்கிருந்தமையால், அறிவின் மேம்பட்டவனும் நான்கு வேதங்கட்குரிய வேதியர்குலத்திற் சனித்தவனுமாகிய சுகுமாரன், புலையர் குலத்துப்பிறந்த மணமிகுந்த நெடிய கூந்தலையுடைய அப்புலைச்சியின் கலவிக்கும் மனமுருகத்தக்க கருத்துடையவனானான். சிறப்புற்ற அந்த நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் விதித்த முறைமையை நீக்க வல்லவர் யாவர்? (ஒருவருமிலர்). எ - று. (கஉச)

நிலவு வாணகைக் குடைந்ததென் னெஞ்சக நெடுங்காற்
கலவ மாமயிற் சாயலிற் களித்தவென் கண்க
டிலக வாணுத லின்னுயிர் செகுத்தது செழுந்தே
னிலவ மென்னுழை யென்செயு மறிந்தில னின்னும்.

(இ - ள்.) சந்திரிகை வீசும் ஒளிதங்கிய உன் பற்கட்கு என் மனங்கரைந்தது. நீண்ட கால்களையுங் கலாபத்தையுமுடைய சிறந்த மயில்போன்ற உன் சாயலைக்கண்டு என்விழிகள் மகிழ்ந்தன. திலகமணிந்த ஒளிபொருந்திய உனது நெற்றியானது என் அரியவுயிரை யழித்தது. செழிய தேன் நிறைந்த இலவமலர்போன்ற உன் இதழ்கள் என்பால் யாது செய்யுமோ? அதனை இன்னும் அறிகிலேன் எ - று. (கஉரு)

புரங்க டைத்தவ னெற்றியங் கழலிடைப் பொடிந்தோன்
சரங்க டைபன வெம்முயிர்ப் பொறையெலாந் தமியேற்
கிரங்கு நாளுள தென்றுமற் றறிகிலே னெரிவா
யரங்க டைந்தவேற் கட்கடை சிறிதளித் தருளீர்.

(இ - ள்.) முப்புரங்களைப் பொடிபடுத்திய சிவபெருமானது அழகிய நெற்றியின் கண்ணுள்ள தீக்கண்ணினாற் சாம்பராய்விட்ட மன்மதனது பாணங்கள் என் உயிர்ச்சுமையைத் தகிக்கின்றன. அடியேனுக்கு மனமிரங்கு நாள் என்றோ அறியேன். தீயிற்காய்ப்பிட்டெடுத்த அரங்களையுந் தகிக்கத்தக்க வேற்படைபோன்ற உன் கடைக்கண் பார்வையைச் சிறிது கொடுத்தருளவேண்டும். எ-று.

குதலை கேட்புறி னுயிர்தளிர்த் துடற்பொறை குளிர்க்குந்
திதலை வெம்முலை முகத்தொடு சிறியவென் றிணைத்தோண்
மதலை மோந்துறின் வார்சிலை குனித்தவேள் வரைப்பான்
முதலை யன்றியெம் முன்னர்நின் றிகலுமோ மொழியின்.

(இ. ள்.) சொல்லுமிடத்தில், உன் மழலைச்சொற்களைக் கேட்கப் பெற்றால் என்னுயிர் மகிழ்ச்சியுற்று உடற்சுமை குளிர்ச்சியெய்தும், தேமல்படர்ந்த விருப்பந்தரும் உன் குசங்களோடு என்னிருதோள்களாகிய தூண்கள் முகக்குமாயின், நெடிய தன் கருப்பு வில்லைவளைத்த மன்மதன், மலைமீதுள்ள முதலையாகுவனன்றி எமக்கு முன்னே நின்று பகைத்திறங் காட்டுவானோ? எ - று.

என்று பெய்பரற் பரிபுரப் பங்கய மிறைஞ்சிச
சென்று வீழ்ந்தன னெக்கினன் முறுவலிற் சிறந்தாள்
குன்றெ டுத்தபூங் கொம்பரி னெதிர்ந்தனள் குறுகித்
தன்ற னிர்க்கைகோத் தெடுத்தன ளிறுகுறத் தழுவி.

(இ - ள்.) என்றுகூறி, அருகேசென்று, பருக்கைக் கற்கள் பெய்துள்ள சாற்சிலம்பணிந்த தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.

அப்புலைச்சியானவள் கண்டு, புன்னகை மிக்கவளாய் இருமலைகளைச் சுமந்த மலர்க்கொம்புபோன்று நோந்து நெருங்கி, தனது மாந்தளிர்போலுங் கைகளாற் கோத்துத் தூக்கியெடுத்துத் தனங்கள் இறுகும்படி தழுவிக்கொண்டு.

பூத்த மாதவிப் பொதும்பரி னகன்றனை ரிருந்தார்
நாத்த ழும்புறப பயின்றன மதன்கலை நவிற்றுங்
கோத்தி ரந்தெரிந் தியைவன யாவையுங் குணித்து
மாத்தி ரைக்கர ணாந்தெரிந் தம்முறை மணந்தான்.

(இ - ள்.) புட்பித்துள்ள குருக்கத்தி மரச்சோலையிற்போய் வசித்து, நாவானது தழும்புறும்படி படித்துள்ள மதனாகமத்திற் சொல்லப்படும் சாதியிலக்கண முதலியன வறிந்து; பொருந்திய இலக்கணங்கள் யாவையும் நன்குணர்ந்து, காலநுட்பங்களையும் கலவிகளையும் ஆராய்ந்து அவற்றிற்கியையப் புணர்ந்தான்,

பதுமினி முதலிய நால்வகைச் சாதியும், வாலை தருணை முதலிய நால்வகைப் பருவமும், அப்பர்வத்திற்குரிய காலபேதமும், அவற்றிற்குரிய கரணமும் இவைபோல்வன பிறவுங் காமநூலுட் கண்டுகொள்க.

மழலை வாய்மொழி மயங்குற வொளரித் தடங்கண்
குழையு லாவிநின றலம்வரக் கருங்கொடி குனிபப
விழைத னக்குவ டெடுத்திடை நுடங்குற விருதாட்
டழைசி லம்பொலி கல்லெனத் தழீஇன டணவாள்.

(இ - ள்.) வாயினின்றுவரும் மழலைச்சொற்கள் குழறவும், வாள்போலும் அரிபரந்த பரவிய கண்கள் காதளவும் ஓடியுலாவிச் சுழலவும், கரிய கொடிபோலும் புருவங்கள் வளையவும், ஆபரணமணிந்த குசங்களின் பாரத்தைத் தாங்கி இடையானது துவளவும், இருபாதங்களிலும் தரித்த சிலம்புகளின் ஒலி கல்லென்று பேசவும் சிறிதும் பிரியாது தழுவினான். எ - று. (௯௦)

இருவ ரீங்கிவ ருடலிரண் டோருயி ரென்னப்
பெரிய வார்தடங் கண்ணிணை யிமையெனப பிரியா
ரொருவி நாள்பல கழித்தபின் னீங்கிவர்க் குரிமை
மருவு மைந்தர்க ளைவரைப பயந்தனர் வளாவார்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தே, இவர்களிருவருக்கும் உடலிரண்டு உயிரொன்று எனக் கண்டோர் கூறும்படி, பெரிதாக நீண்டு விசாலித்த இருவிழிகளும் அவற்றின் இமையும்போலப் பிரியாதவர்களாய், பலநாட்கள் கழித்து நீக்கியபிறகு, இவ்விருவருக்கும் உரியவர்களாகிக் கலந்த ஐந்து புத்திரரை யீன்றனர். அவர்கள் வளர்வாரானார்கள். எ - று. (௯௧)

பயந்த மைந்தரப் பாதக மைந்தெனப் படுவா
ரியங்கு நாள்பல கழிந்தன பின்னுமீங் கிவர்க்கு
வயங்கு தாய்பெறு வனபபொடு மகளிரோ ரிருவ
ருயங்கி மாரனு மயங்கிடப் பிறந்தன ருவர்கள்.

(இ - ள்.) இவ்வுலகத்தில் அவர்கள்பெற்ற புத்திரர்களைவரும் பஞ்சமா பாதகங்களென்று சொல்லத் தக்கவர்களாய் இவ்வாறு வாழுங்காலம் பல சென்றன. மேலும் இவர்கட்குப் புத்திரிகளிருவர் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் தகைவள்

தாயினுடைய அழகுடன் மன்மதனும் மனவருத்தமெய்தி மயக்குறும்படி பிறந்தார்கள். எ - று. (௧௧உ)

மைந்த ரைவருங் கூற்றமோ ரைந்தென வளர்வா
ரந்த மைந்தரோ டருநெறி யாறலைத் தொழுகிச்
சிந்தி மன்பதை பொருள்கவர்ந் துயிருகச் செருத்து
வெந்தழறசுழல் விழிகடும் புலியென வெகுளவான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரரைவரும் ஐந்தியமன்களைப்போன்று வளர்ந்து வருகின்றார்கள். அப்புத்திரர்களோடும் சுகுமாரன் நெருக்கமாகிய வழிகளிலே வழி பறித்துத் திரிந்து, வழிச்செல்வோர் பொருள்களை யழித்துச் சூறையிட்டு அவர்களை உயிரொழியக்கொன்று, வடவாக்கினிபோன்ற நிறமுள்ளதாய்ச் சுழல்கின்ற விழிகள்படைத்த கொடும்புலிபோலக் கோபிப்பான். எ - று. (௧௧௩)

ஆவெ ராயிர மாயிர மருமறைத் துறவோர்
சேவு மோர்பதி னாயிரஞ் செகுத்தனன் றீயோன்
பாவ காரிய மெவையுள வவையெலாம் பயின்றான்
வாவு தென்றிசை நிரயமொன் றுளதென மதியான்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் பசுக்களையும், அரிய வேதமறிந்த ஆயிரந்துறவிகளையும், பதினாயிரம் எருதுகளையும் அச்சுகுமாரனெனுங் கொடியோன் கொன்றனன். தாவிச்செல்லுந் தென்றிசையிலுள்ள இயமபுரத்தில் நரகமென்றொன்றுண்டென்னும் சிந்தனையே யில்லாதவனாய், பாவச்செயல்களாயுள்ளனவெவைவோ அவற்றியெல்லாம் பழகிவந்தான். எ - று. (௧௧௪)

மதுநு கர்ந்தனன் பிறர்பொருள் கவர்ந்தனன் மருளாக்
கதுமெ னப்புரி பவத்தொகை யாவரே கணிப்பார்
புதிய பாதக மிழைப்பதற் கேதுவாம் புலைச்சி
யிதுபு ரிந்தவ னியங்குநா ளாருயி ரிறந்தாள்.

(இ - ள்.) மதுபானஞ் செய்தான். பிறர் திரவியத்தை யபகரித்தான். மயங்கி விரைவாக அவன் செய்த பாவத்தொகையை யாவர்தான் கணக்கிடுவார்கள். இவ்வகைய பாவங்களைச் செய்துகொண்டு அவன் திரிகையில், அவன் புதிதாக இப்பாதகங்களைச் செய்தற்கு ஏதுவாயிருந்த அப்புலைச்சிதன் அரிய உயிர்நீங்கி யிறந்தாள். எ - று. (௧௧௫)

குழலை யாழினைப் பழித்தசொற் குதலையா ளிறப்ப
வுழலை வேடைவெங் காமவெந் நோய்தெற வுடைந்தான்
சுழலி ருஞ்சிறைத் தும்பியஞ் சுருளிரு ளோதி
மழலை மககளை யிருவரை மனையென வரைந்தான்.

(இ - ள்.) ஊதுகுழலொலியையும் வீணையொலியையும் பழிக்கத்தக்க மழலைச் சொல்லையுடைய அப்புலைச்சி யிறக்கவும், தாகத்தையும் வெப்பத்தையும் உண்டுசெய்யுங் கொடிய காமநோய் வருத்தவருந்தினவனாய்; சுழன்றுகொண்டிருக்கும் அரிய சிறகுகளையுடைய வண்டுகள்பொருந்திய அழகுடைத்தாய்ச் சுருண்டிருண்ட கூந்தலையுடைய மழலைச்சொற்கள் கூறுந் தன் புதல்வியரிருவரையும் தன் மனைவியராக்கிக்கொண்டான். எ - று. (௧௧௬)

ஈன்ற பேதைய ரிருவர்த மின்னலை துகர்ந்து
கான்ற காமமீக் கூர்தர நாள்பல கழித்தா
னன்ற பாதக மனைத்துமோ ருருவெனு மனையா
மன்று சூழ்வரைக் கானகத் தியங்குறு மெல்லை.

(இ - ள்.) தான்பெற்ற புதல்வியரிருவர் பால் இனிய காமவின்ப மனுப வித்து, (மேலோர்) வெறுத்த காமவிருப்ப மதிகரிக்கப் பல தினங்கள் கழித் தான். மிக்க பாதகங்களெல்லாம் சேர்ந்த ஓர் வடிவுபோன்றவனென்று சொல லத்தகும் சுகுமாரன், மலைசூழ்ந்த காட்டில் புறப்பட்டுத் திரிந்துகொண்டிருக் குங் காலத்தில். எ - று. (கஎ)

வேலை மாநிலம் புரந்தரு ளோர்தனி வேந்த
னோல வாளராப் பரிதியுண் டுமிழ்தரு மந்நா
ணூலி னான்மறை வேதியர்க் கிடுபொரு ணுக்கிப்
பாலை வெஞ்சுரத் தாங்கவ ரெதிருறப் பறித்தான்.

(இ - ள்.) பெரிய கடல்சூழ்ந்த பூமியை யரசாளும் ஒப்பற்ற ஓரரசன், விடந்தங்கிய ஒளியுள்ள கேதுவென்னும் பாம்பு சூரியனை விழுங்கிக் கக்கும் கிர கண தினத்தில், பூணூலணிந்தவராய் நால் வேதங்களுணர்ந்த வேதியருக்குத் தானங்கொடுக்குந் திரவியத்தைக் கண்டு, பாலை நிலமாகிய காட்டுவெளியிலே அவ் வேதியர்களுக்கெதிரே போய்க் கொள்ளையடித்தான். எ - று. (கஅ)

நெற்றி கீண்டெழு குருதியர் வெருவரு நெஞ்சர்
பற்று றந்திடு வாயினர் பதறிய பதைப்பர்
தெற்று காலின ரோடினர் மீண்டனர் சென்றூர்
கொற்ற வேந்தனுக் கிவனிலை யுணர்த்தினர் குழறி.

(இ - ள்.) அப்படிப் பறிகொடுத்தவர்கள், நெற்றியானது பிளவுற்றெழு கும் உதிரமுடையவர்களும், பயந்து நடுங்கும் மனமுடையவர்களும், பற்கள் கழன்ற வாயையுடையவர்களும் பதைத்துத் துடிப்பவர்களும், பின்னிய கால் களையுடையவர்களுமாகி, அங்கிருந்து திரும்பிச்சென்று, வெற்றிதங்கிய மன் னவனுக்கு இச்சுகுமாரன் செயலைக் குழறிய வார்த்தைகளாற் கூறி வெளியிட் டார்கள். எ - று. (கஅ)

அதனைய கேட்புழி வடவைபொத் தடுசினங் கதுவிக்
கனைக ருங்கழல் வெண்குடைக் கடுந்திறல் வேந்த
னினைய செய்தவற் கொணர்கென விசைத்தன னனிக
முனைவ ரோடின ரொருவருக் கொருவர்போய் முந்தி.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்கையில், வடவாக்கினிபோலச் சின முற்று, ஒலிக்கின்ற வலிய வீரக்கழலையும் மிகுவல்லபத்தையுமுடைய அம்மன் னவன், இத்தீங்கிழைத்தவனைக் கொண்டுவருகவெனக் கட்டளையிட்டான், சேனை வீரர்கள் விரைந்தவர்களாய் ஒருவரையொருவர் முற்பட்டுப்போய், எ - று.

தொடர்ந்த பல்வரை முடுக்கரு மருநெறித் தொடர்பும்
படர்ந்து பற்றின ரடவியும் படப்பையும் படர்ந்தா
ரடர்ந்த சேனைகண் டழிந்தனன் வெருவின னகன்றான்
நடந்தை மாறொடு மகாறொடு மவ்வன மறைந்தான்.

(இ - ள்.) தொடர்ச்சியாயுள்ள பல மலைக்குகைகளிலும், நெருங்கிய பாறைகளின் சந்துகளிலும் தேடிச்சென்று காட்டையடைந்து நாடுகளிலுஞ் சேர்ந்தார்கள். அப்படியடைந்த நெருங்கிய சேனையைப்பார்த்துத் தன்னைத் தேடுவதறிந்து பயந்து அங்கிருந்து நீங்கி, தன் புதல்வியரோடும் புதல்வரோடும் அவ்வனத்தில் மறைந்துகொண்டான். எ - று. (௧௪௧)

ஒழுகு மாரிருட் கங்குலி னிவ்வன மொருவி
யெழுவு காவதம் பற்பல கழிந்தலை னேகிப்
பொழுதி யங்குற வூணதே யப்புடைப் பொருப்பின்
றழுவு சாரலி னடவிபுக் கொளித்தவண் சரித்தான்.

(இ - ள்.) நிறைந்த இருண்மிகுந்த இராத்திரியில் இக்காட்டை நீங்கித் தோன்றுகின்ற அநேக காதவழிகளைக் கடந்து சென்று, பொழுதுபுலரும் காலைப்பொழுதில், ஊணதேயத்தின் அருகிலுள்ள மலையின் சாரலையடைந்து அங்கோரிடத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு வசித்திருந்தான். எ - று, (௧௪௨)

ஆய கானகத் தகவையுட் சரித்துறு மந்நாட்
பாய வேனெடுங் கண்ணிய ரிருமகப் பயந்தார்
தீய தீயன வீன்றெனப் பிறந்துறுஞ் செல்வர்
மாய மென்சிறு குதலைகேட் டுவந்தனன் மகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காட்டின் உட்பாகத்தில் வசித்திருக்கும் அக்காலத்தில் பாய்கின்ற வேற்படைபோலும் நீண்ட கண்களையுடைய இருபெண்களும் இரண்டு புதல்வரைப் பெற்றார்கள். தீவினைகள் தீவினைகளைப் பெற்றன வென்று சொல்லும்படி பிறந்த அப்பிள்ளைகள் பேசுகின்ற மாயம்தங்கிய மெல்லிய சிறுகுதலைச் சொற்களைக்கேட்டுப் பெருமகிழ்வுற்றான். எ - று. (௧௪௩)

அன்ன கானகத் தயல்விளிம் புடுத்தநாட் டருப்பு
மின்னி ளம்பிறை முடித்தநா கேச்சுர ரிருக்கை
பின்னி டப்படு காவதம் பாதியிற் பெருநீர்
மன்னு நல்வளஞ் சுரந்தெழு நாகமா நகரம்.

(இ - ள்.) அத்தன்மையான காட்டினையடுத்த அருகேயுள்ள மதில்புடை சூழ்ந்த காட்டிலே, பிரகாசிக்கின்ற பிறைச் சந்திரனைச் சிரசிலணிந்த நாகேச்சுரர் திருவாலயமானது அமைந்து, பிற்பட்டுள்ள அரைக்காத வழிவரையி லும், நிலையாயுள்ள நல்ல நீர்வளமானது மிக்குள்ள நாகையென்னும் நகரமொன்றுள்ளது. எ - று.

உரைத்த மாநகர் மாதரு மைந்தரு மொருங்கே
யிரைத்தெ ழுந்துநா கேசசுர மெய்தின ரிழைத்தார்
வரைத்து ரைமுழு மறைமொழி வரன்முறை மரபான்
விரைத்த செஞ்சடை யவன்சிவ ராத்திரி விரதம்.

(இ - ள்.) சொல்லிய சிறந்த அந்நாகை நகரத்திலுள்ள மாதர்களும் புருடர்களும் ஒன்றாய்க்கலந்து கோஷித்துப் புறப்பட்டு நாகேச்சுவராலயத்தை யடைந்து அளவிடற்கியலாத வேதமுழுவதுமுரைத்த வரிசைக்கிரமத்தின் முறைப்படி மணங்கமழுஞ் செவ்விய சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானுக் குரித்தாகிய சிவராத்திரி விரதத்தை யநுஷ்டித்தார்கள். எ - று.

ஈது ணர்ந்தில னெம்பிரான் றிருமணி முன்றிற்
றூத விழ்ந்தலர் நந்தன வனமலர் தடவிப்
போத லுஞ்சுகு மாரன்மற் றடுகொலைப் புலையன்
காதன் மிக்குநின் றவர்தொழு துரைப்பன கண்டான்.

(இ - ள்.) சுகுமாரனென்றுங் கொலைத்தொழிலையுடைய புலையனானவன், இச்சிவராத்திரியின் விரத மகிமை தெரியாதவனாய்; எமது நாகேசுவரருடைய திருக்கோயிலின் அழகிய முற்றத்திலுள்ள மகரந்தத்தைச்சிந்திப் பூக்கள் அலர்ந்துள்ள நந்தன வனத்திலுள்ள பூக்களைத்திருடிக்கொண்டு புறம்போகையில், உள்ளன்பு மிகுந்த பக்தர்கள் பரமேசுவரனைப்பணிந்து பிரார்த்தனை செய்பவற்றைப்பார்த்தான். ஏ - து. (கசசு)

ஆய கங்குலிற் கடிகைமூ வைந்துசென் றகலப்
பாய வெள்விடை யெம்பிரா னிலிங்கமுற் பவித்துத்
தூய வெண்பிறை யிதழிமான் மழுப்படை துவன்றச்
சாயை காட்டலு நோக்கினன் றொழுதனன் றணந்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அன்றிராத்திரியில், பதினைந்து நாழிகை கழிந்துபோக, பாய்ந்து செல்லும் வெள்ளிய இடபவாகனமுடைய எமது நாகேசுவரப் பெருமான் சிவலிங்கத்தினிடந்தோன்றி, புனிதமாகிய வெள்ளியபிறைச்சந்திரனும் கொன்றைமாலையும் மானும் மழுவாயுதமும் விளங்கும்படி தமது சொரூபத்தைத் தரிசனந்தந்தருளவும், தரிசித்துப்பணிந்து போயினான். எ - று. ()

கள்ளுண் வாழ்க்கைய னெறுழ்வலி யாக்கையன் கடுவான்
புள்ளு நோக்குறின் வெருவரும் பாவிதென் புலத்தோ
னுள்ளு நாளெலா முறக்குறு மியற்கைய னொருநா
ளொள்ளு பாதக மிறநதெனத் தன்னுயி ரிறந்தான்.

(இ - ள்.) கட்குடிக்கும் வாழ்க்கையுடையவனும், மிக்க வலியமைந்த தேகமுடையவனும், வேகமாய்ப்பறக்கும் ஆகாயப்பறவைகளும் பார்த்தமாத்திரமே பயப்படத்தக்க பாவியும், தென்றிசைத்தலைவனாகிய காலனும் நினைக்கும் நாள்களெல்லாம் நரகத்தில் வருத்தத்தக்க தன்மையனுமாகிய சுகுமாரன் ஒரு தினத்தில் இழித்துக்கூறத்தக்க பாவமென்பதே உயிர் தொலைந்தாற்போலத் தன்னுயிரைத்துறந்தான். எ - று. (கசஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

வெஞ்சினத் தெறுழ்வலித் தென்புலத் தவரெலாம் வெகுளி மிக்கா
ரஞ்சுறத் தழல்விழித தொழுகுமுத் தலையிற் படையெடுத்தார்
செஞ்சிலைப் படைகதைப படைவலித தொடர்விடுந் திகிரி கொண்டார்
நஞ்சுருத் தெனவுருத் தனர்தெழித் தனர்பொரு நகைவிளைத்தார்.

(இ - ள்.) கடுஞ்சினத்துடன் பெரும் பலமுள்ள இயமபுரக்கிங்கரர்கள் யாவரும் கோபமிக்கவராய், கண்டோர் அஞ்சும்படி தீப்பொறி சிந்தப்பார்த்து, முத்தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டார்கள். செவ்விய மலைபோலப்பூரித்த விற்களையும் கதாயுதங்களையும் பாசக்கயிறுகளையும் செலுத்தத்தக்க சக்கராயுதங்களையும் தாங்கியவர்களாய், ஆலகாலம் கோபித்தெழுந்தாற்போலக் கோபங்கொண்டு கர்ச்சனை செய்து கோபச்சிரிப்புச்சிரித்தார்கள்.

சென்றறப் பின்ர்வளைத் தனர்பிடித் தனர்முடைச் சிகர வன்றோள்
குன்றினைத் தெனவிணைத் தனர்கைதப் படையில்வெங் கொடியுறு டைத்
தின்றடித் தனரிடித் தனர்களுத் திடைநெடும் பாசமிட்டுப் [தார்
புன்றலைத் தண்பிதுக் குறவிடித் தனருடன் கொண்டு போவார்.

(இ - ள்.) அதட்டினவர்களாய்ச்சென்று சூழ்ந்துகொண்டார்கள். புலான் மணங்கமழும் புலைச்சியின் சோர புருடனுன சுகுமாரனுடைய தோள்களை, மலைகளைச்சேர்த்ததுபோலச் சேர்த்துப்பிணித்தார்கள். அவன் பெரிய கன்னத் தைக்கதையினுற் பிளந்தார்கள், நேர் நின்று அடித்தார்கள் குத்தினார்கள். அவன் கழுத்தில் நெடிய பாசக்கயிற்றினை வீசிச்சுருக்கிட்டு அற்பத்தன்மை யுடைய அவன் கண்கள் பிதுங்கும்படி செய்து ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு தங்களோடு இழுத்துப்போவார்கள். எ - று. (௧௩௦)

ஆயகா லத்துமுப் புரநகைத் தெரிகொளுத் தாதி நாதன்
றாயபொற் றிருவுளத் திவையுணர்ந் தருடனுந் தொல்லை மேனாட்
பாயநங் கங்குலிற் கடிகையீ ரெட்டினெம் பதமு ணர்ந்தான்
போயவற் கொணர்கெனக் கணமுதற் றலைவர்தென் புலம டைந்தார்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காலத்தில், புன்னகைசெய்து புரங்கள் மூன்றையும் எரித்தருளிய முதற் கடவுளாகிய சிவபெருமான், தமது புனிதமாகிய திருவுள்ளத்திலே, இப்படிச் சுகுமாரன் அநுபவிக்கும் இயமவேதனையைக் கருதிய வுடனே, பழமையாகிய முற்காலத்தில் புகழ் பரவிய நமது இரவாகிய சிவராத்திரி தினத்தில் பதினாறு நாழிகையில், நமது திருவடிகளைத் தரிசித்தவனாகிய அச்சுகுமாரனை நீங்கள் போய் அழைத்து வாருங்களெனக்கட்டளை செய்யவும், முதன்மையாகிய சிவகணத்தர்கள் இயமபுரஞ் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௧௩௧)

தண்டுசக் கரமழுப் படைத்ரிசூ லங்கொடுஞ் சாப நேமி, பிண்டிபாலங்கதிர்க் கட்கமற் றுளவெலாம் பெரிது கொண்டார், திண்டிறற் செருமுகச் சண்டவெம் படையொடுஞ் சென்றி றுத்தார், கொண்டெதிர்த் தனர்வளைத் தனர்விளைத் தவர்கொலைக் கொடிய வெம்போர்.

(இ - ள்.) தண்டாயுதம் சக்கராயுதம் மழுவாயுதம் முத்தலைச்சூலாயதம் வளைவாகியவில் அழகுபொருந்திய எறியாயுதம் ஒளிதங்கிய வாளாயுதம் மற்று முள்ளனவாகிய ஆயுதங்களெல்லாவற்றையும் மிகுதியாகத்தாங்கினவர்களாய் அதிகரித்த வல்லமைதங்கிய போர்க்களத்திற் பிரயோகிக்கும் பெரிய பாசுபதாஸ்திரத்தோடுஞ் சென்றெதிர்த்தார்கள். இயமகிங்கரர்களும் எதிர் வந்தெதிர்த்தவர்களாய்ச் சூழ்ந்துகொண்டுகொலைத்தன்மையுடைய மிக்க கொடூரமாகிய யுத்தத்தைச் சிவகணங்களோடு செய்தார்கள். எ - று. (௧௩௨)

அக்கணத் தக்கணத் தலைவர்சென் றழல்விழித் தடல்வ யப்போர்
தெக்கணத் தவரொடும் புக்கிழைத் தடுசினந் திருகி நின்றார்
தொக்கவெம் படைபடத் தலைதெறித் தனவிழித் தொகைதெ றிப்பச்
செக்கர்தென் புலம்விழுந் தனவெனக் குருதிசெஞ் சேறு பட்ட.

(இ - ள்.) அந்த க்ஷணத்திலேயே சிவகண நாதர்கள் எதிர்த்துச்சென்று, கண்களில் தீப்பொறி சிந்தப்பார்த்து, வலிதங்கிய வெற்றியுள்ள யுத்தத்தை இயமகிங்கரர்களோடு கிட்டிச்சென்று, கொல்லத்தக்க கோபமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். அக்கணத்தவர்களால் விடப்பட்ட கட்டமாகிய பெரிய ஆயுதம்

ன் மேற்றுதலினுலே இயமகிங்கரர்களுடைய கூட்டமாகிய விழிகள் தெறித்து விழ அவர்கள் சிரங்கள் தெறித்தன. செவ்வானங்கள் இயமபுரத்தே வீழ்ந்தன வென்று கண்டோர் சொல்ல, செவந்த உதிரக்குழம்பு தேங்கின. எ - று.

பல்லிழந் தனர்கரப் படையிழந் தனர்துணைப் பணைநெ டுந்தோட்
கல்லிழந் தனர்தடக் கரமிழந் தனர்சரங் கால்ப ரப்பா
வில்லிழந் தனர்புலால் வேலிழந் தனர்விடா மிடலி ழந்தார்
சொல்லிழந் தனருயிர்த் தொகையிழந் தனர்பொரு மறலி தூதர்.

(இ - ள்.) சத்துருக்களாகிய இயமகிங்கரர்களிற் சிற்சிலர் பல்லிழந்தார்கள், சிற்சிலர் கையிற்றாங்கிய ஆயுதங்களை யிழந்தார்கள். பூரித்து நீண்ட இரு புயங்களென்னும் மலைகளை யிழந்தார்கள். விசாலமான கைகளை யிழந்தார்கள். வாயு வேகம்போற் பரவும் அம்புகள் பூட்டிய வில்லை யிழந்தார்கள். புலால் மணங்கமழும் வேலை யிழந்தார்கள். அறிவுபடாத வல்லபமிழந்தார்கள். வீரச் சொற்களை யிழந்தார்கள். சிற்சிலர் தங்கள் உயிர்த்தொகைகளை யிழந்தார்கள்.

தாளிழந் தனர்முடித் தலையிழந் தனர்துணைச் சயில மேருத்
தோளிழந் தனர்கரத் துணையிழந் தனர்விழித் தொகையி ழந்தார்
கோளிழந் தெழுமதிக் கடவுளொத் தடுதிறற் குரவை கொண்டார்
வேளிழந் திடவிழித் தழலுமிழ்ந் தவனடித் துணைய வீரர்.

(இ - ள்.) சிற்சிலர் காலிழந்தார்கள்; கிரீடமணிந்த தலையிழந்தார்கள். இரண்டு மேருமலைகளையொத்த தோள்களை யிழந்தார்கள். இரு கைகளை யிழந்தார்கள். கண்களை யிழந்தார்கள். மன்மதன் உயிரிழக்கும்படி நெற்றி விழியிற் றீப்பொறி சிந்திய சிவபெருமானது திருவடியையே துணையாகக்கொண்ட சிவகண நாதர்கள், இராகுவென்னும் கோளினுல் விழுங்கிவிடப்பட்டு உதித்த பூரண சந்திரன்போலப் பெருவல்லபத்தினுற் குரவைக்கூத்தாடினுர்கள். எ-று.

முறுகுவெள் ளெயிறடித் தலைதெரித் தோடிவிண் முகடு முட்டிக்
குறுகவிண் ணுயிரம் பிறைபொடிப் பனகிகர்ப் பனகு றிப்பி
னறுதலைக் குறையிரத் தங்குதித் தெழுவவே யணவு வெந்தீத்
தெறுதழற் கானகத் தலவைவே வனவெனச் சிவனு மன்றே.

(இ - ள்.) அசகிங்கரர்களின் முறுகிய வெண்ணிறந்தங்கிய பற்கள் உதிர வெள்ளத்தின் அலைகளிலடிக்கப்பட்டுத்தெறித்துச்சென்று ஆகாயமுகட்டிற் றாக்கிக் கீழே விழவும், அதனை யோசிக்குமிடத்தில், ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனை ஆயிரம் பிளவுகளாக்கிப்பொடித்ததை யொத்திருந்தன. உடல் அறுபட்ட தலைக் குறைகள் உதிர வெள்ளத்திலே முழ்கி யெழுந்தோற்றமானது மூங்கில் மரங்கள் மாய்தலினுல் தோன்றிய கொடிய தீப்பற்றிய காட்டிலுள்ள ஏனைய மரங்களும் வேகின்றனவெனச் சொல்வதை யொத்திருக்கும், எ - று.　　([illegible])

வெள்ளவெங் குருதியெங் கணுமெழுத் தோடிவெவ் வேறுபேதத்
தள்ளரல்வா னிரயமெங் கணுநிரப் பிணபிணத் தொகையி னம்மா
கொள்ளைபோ யினநெடுந் தென்றிசைக் கிழவனுர் கொடிதி மைக்கா
ரென்னரும் போரிழந் திரியலா வியமனு டிரியல் போன.

(இ . ள்.) கொடிய உதிரவெள்ளம் எல்லா விடங்களிலும் பிரவகித்துப் பெருகி; வெவ்வேறு வகையாயுள்ள சிறந்த அள்ளல் (இரௌரவம், கும்பிபாகம்

கூடசாலம் செந்துத்தானம் அழற்பிரபை தூமப்பிரமை இரத்தப்பிரபை) முதலிய நரகங்களெல்லாவற்றிலும் பிணக்குவியலே நிரப்பிவிட்டன. தென் றிசைக்கிறைவனாகிய இயமனது நகரமானது கொள்ளைபோயது. கொடுமை செய்த கிங்கரர்கள் இகழ்ச்சி கூறுதற்கரிய யுத்தத்தில் தோல்வியுற்றவர்களாய்ப் புறமுதுகு காட்டி ஓடுவதால் இயமபுரம் அழிந்து விட்டது. எ - று. (கருஎ)

அங்கிலத் தஞ்சுறுஞ் சுகுமார னைப்புரந் தஞ்ச லென்றுப்
பொன்னுடைத் தெய்வமா னத்தினுய்த் தவனொடும் போக லுற்றார்
கொன்னுனைச் சூலவெங் கணமுதற் றலைவர்தோள் கொட்டி யார்த்தா
ரின்னிளம் பிறைமுடிச் சடையவன் கைலைசென் றெய்தி னுரால்.

(இ - ள்.) அவ்விடத்தில் பயங்கொண்டிருக்கும் சுகுமாரனைக்காத்துப் பயபடாதேயெனக்கூறி, பொன்னாலாகிய தெய்வீகந்தங்கிய விமானத்திலேற்றி, அவனுடன் செல்லத்தொடங்கிய வெற்றி தங்கிய கூரிய சூலாயுதமுடைய கொடிய சிவகணத்தலைவர்கள், தோள் தட்டி ஆர்ப்பரித்தவர்களாய், இனிமையும் இளமையும் பொருந்திய மூன்றாம் பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் திருக்கைலாயகிரியிற்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்- எ - று. (கருஅ)

கண்டமுக் கண்ணினு னுண்மகிழ்ந் திடையறாக் கருணை செய்தா
னண்டர்நா யகனுருப் பெற்றுநெஞ் சுருகியோ ரருகு நின்றான்
றொண்டர்பெற் றிடுபயன் பெறவளித் தனனவன் றொல்லை வானோர்
துண்டவெண் பிறையினா னிலையுணர்ந் திருகரந் தொழுது நின்றார்.

(இ - ள்.) அவர்களைச்சுகுமாரனோடு வரக்கண்ட திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் மனமகிழ்ந்து நீங்காத திருவருள் சுரந்தனர். அச்சுகுமாரன் மகாதேவராகிய சிவபெருமான் சாரூபமெய்தி மனங்கனிந்துள்ளவர்கட் கருகிலிருந்தான், சிவபெருமான் அவனுக்கு உண்மையடியார்க்குரிய பேற்றைத்தந்தருளினர். பழமையாயுள்ள தேவர்கள் தாவள்யமான இளம்பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சிவபெருமான் திருவருணிலைமையையறிந்து இருகரங்களையும் சிரமிசைக் கூப்பிவணங்கி நின்றார்கள். எ - று. (கருகூ)

வெருவருந் தகையனா கியநமன் சித்திரகுத் தனைவி ளித்தான்
கருதரும் பாதகன் சிவகணத் தவரொடுங் கைலை சென்றான்
செருமுகத் திவரிழைத் தனவுமப் பாதகன் செயலு முக்க
ணொருவனைத் தொழுதுரைத் திடுதுமென் றொளிமணிக் கைலையுற்றான்.

(இ - ள்.) அச்சங்கொண்ட தன்மையுடையவனாகிய இயமன் சித்திரகுத்தனை யழைத்து உடன்கொண்டு, எண்ணுதற்கும் அரிய பாதகனாகிய சுகுமாரன் சிவகணத்தாருடன் திருக்கைலையையடைந்தான். இச்சிவகணர் யுத்தத்திற் செய்த செயல்களையும் அப்பாவியின் செயல்களையும் திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானை வணங்கிச்சொல்லுவோமென்று ஒளிமிகுந்த ரத்தின கசிதமாயிருக்கும் திருக்கைலாயகிரியை யடைந்தான். எ - று (கசுo)

பெற்றமே றியதனிப் புனிதனைப் பாவியெம் பெரும சென்றே
பற்றிவந் தனர்புலைச் சுகுமா ரனென்னுமிப் பாவி தன்னை
யுற்றகா லத்தருட் சிவகணத் தவர்மறித் திடனு ருத்துக்
கற்றடந் தோளினெம் படைசெகுத் திவனொடுங் கைலை வந்தார்.

(இ - ள்.) இடபவாகன மூர்த்தருளும் ஒப்பற்ற சிவபெருமானைப்பணிந்து எம்பெருமானே! அடியேன் தூதர்கள் சென்று புலைக்குலத்தடைந்த சுகுமாரனென்னும் இப்பாவியையடைந்த காலத்தில், கிருபையுடைய சிவகணநாதர்கள் தடுத்துக்கோபித்து மலைபோல வலிதாய்ப்பருத்த தோள்களினாலே அடியேன் சேனையைக்கொன்று இச்சுகுமாரனோடு திருக்கைலைக்கு வந்தார்கள். எ - று. ( )

கோறலஞ் சலன்மதுக் கொள்வதஞ் சலனடுங் கொடுமை செய்யச்
சேறலஞ் சலன்மறைத் தெய்வமா மரபினிற் சென்று தித்து
மாறரும் புலைமகட் புணருமங் கவள்வயின் வந்து தித்தார்
நாறிருங் கோதையோ ரிருவரைத் தழுவியின் னலநுகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொலை செய்யப்பயப்படாதவனும், மதுபானஞ்செய்யப் பயப்படாதவனும், கொலைத்தொழில் செய்யுங்கொடுமை செய்யப் பயமற்றவனும், வேதமார்க்கந்தழுவிய தெய்வீகம் பொருந்திய சிறந்த மரபில் வந்து பிறந்து, மாறுபடுதற்கரிய புலைப்பெண்ணைக்கூடி அவள்பாற் பிறந்தவர்களாகிய மணமிக்க நெடிய கூந்தலையுடைய புதல்விய ரிருவரையுங்கூடி அவர்கள் பால் இனிய சிற்றின்பத்தை அநுபவித்தான். எ - று. (௧௯௨)

இவனிழைத் திடுபவத் தெல்லைகண் டிலமெடுத் தோதி னெந்தாய்
தவமுயற் சியர்பெறு வீடளித் தனையிதோ தரும மென்னக்
கவர்தலைச் சூலிமென் னகைவிளைத் திவருழைக் கண்ண டத்தாச்
சிவதினக் கங்குல்பெற் றற்றைநா ளெம்மடிச சிந்தை செய்தான்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! எடுத்துச்சொன்னால், இவன் செய்த பாவத்தின் அளவு காண்கிலேம். தவமுயற்சியுடையார்களும் அடைதற்கியலாத முத்தியின்பத்தை அநுக்கிரகித்தீர். இது தர்மந்தானோவெனக்கேட்க, கிளைத்த முத்தலைச்சூலந்தாங்கிய சிவபெருமான் புன்னகையரும்பி, இவன்பால் ஒரு காலத்திலும் பார்த்திராத சிவராத்திரி விரதத்தைக்காணப்பெற்று அத்தினத்திலே எமது திருவடியைத் தியானஞ்செய்தான். எ - று. (௧௯௩)

ஆதலா லிவனுழைக் கொடியபா தகமெலா மறைது மற்றைத்
தீதுறும் பஞ்சியிற் சென்றுறும் பரிதிமுற் றிமிர மொத்தவ்
வாதவன் கதிரொளிப் பனிநிகர்த் தலவிதற் கைய மில்லை
நீதடுத் திடுவதற் கெளியனன் றென்றனன் னிலவ ணிந்தோன்.

(இ - ள்.) ஆகையால், இவன்பாலிருந்த கொடிய பாதகங்களெல்லாம், தீயானது தகிக்கக்கேடுற்ற பஞ்சுப்பொதி போலவும், உதித்துப்பிரகாசிக்குஞ் சூரியன் முன் இருள்போலவும், அச்சூரிய கிரணங்களின் முன் பனி போலவும் ஆயின. இதற்குச்சந்தேகமில்லை. இவன் முத்தியடைதலினின்றும் நீதடுத்தற்கு எளியவனல்லனென்று சந்திர சேகரனாகிய சிவபெருமான் இயமனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். எ - று. (௧௯௪)

எம்பிரா னிவையுரைத் தருளவொன் றுரைசெயா னியம னெந்தாய்
நம்பநா யகதிரிசூ லப்படைத் தேவபுன் னகைநி லாவான்
வெம்புமுப் புரமெரித் தருள்பரம் பரதராய் விடையெ னப்போ
யிம்பரா னவரெலா நகைதரத் தென்றிசைக் கெய்தி னான்

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமான் இப்படித் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், அதனைக்கேட்ட இயமன் ஒன்றுஞ் சொலலாதவனாய் எமது தந்தையே! நம்பா! நாயகா! மூத்தலைச்சூலமேந்திய தேவனே! புன்சிரிப்பின் சந்திரிகையால் கொடிய முப்புரங்களை யெரித்தருளிய மேலான பரம்பரனே! அடியேனுக்கு விடையருளவேண்டுமென்று சென்று, இங்குள்ளார் யாவரும் நகைக்கும்படி தன் தென்றிசையடைந்தான். எ - று. (கரு)

ஈதுநஞ் சிவனருட் கங்குலின் பெருமைமற் றிதனை யுள்ளக்
காதலிற் பெரிதிழைப் பவர்பெறும் பதவியார் கழறு கிற்பா
ராதியிற் சிவநிசிக் குற்பவம் புகலமற் றறிதி ரென்னச்
சூதமெய்த் தவன்மொழிந் திடமுனித் தலைவர்கை தொழுது நின்றார்.

(இ - ள்.) இதுவே நமது சிவபெருமானுடைய திருவருள் பெருகுஞ் சிவராத்திரி. மகிமை. இதனை மனவிருப்போடு மிகுதியாக அநுஷ்டிப்பவர்கள் அடையும் பதவியை யாவர் சொல்லுவர்? ஆதிகாலத்தில், சிவராத்திரியுண்டாகிய காரணத்தைச்சொல்ல, அறிந்து கொள்ளுங்களென்று, உண்மைத்தவத்தையுடைய சூதமுனிவர் சொல்ல, முனிசிரேஷ்டர்கள் கைகளைக்கூப்பி வணங்கி நின்றார்கள். எ - று. (கசு)

கலிவிருத்தம்.

கற்ப மீறுபட் டுந்திக் கமலவீட்
டிற்பு ரந்துல கின்றவ னிற்றுறப்
பெற்றெ ழுந்த பிரளயத் தாருயிர்
முற்று முற்ற முடிந்தெழு கங்குலின்.

(இ - ள்.) ஒரு கற்பமழிந்து, திருமாலின் உந்தியிலுதித்து, தாமரை மலரிருக்கையிலிருந்து உலகினைப் படைத்த பிரமதேவன் இறக்க, அப்பொழுதுண்டாகிய பிரளய வெள்ளத்திலே அரிய உயிர் வகைகள் யாவும் அழிவடைய உண்டாகிய இரவில். எ - று. (கஎ)

யாம நாலு மிருந்துமை யாளிளங்
காமர் வெண்பிறைக் கண்ணியற் பூசியாச்
சேம வல்லிருட் சென்றக டைத்தலைத்
தோமில் வையந் தொடங்குறுந் தொல்லைநாள்.

(இ - ள்.) அந்த இரவின் நான்கு சாமங்களிலும், உமாதேவியார் இளமைதங்கிய அழகிய வெண்மையாகிய பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து கொடிய இருளின் புதையலாகிய அவ்விரவு நீங்கிய கடைசியில், முன்போலக் குற்றமில்லாத உலகினைப் படைகக்த் தொடங்கிய காலத்தில். ()

எந்தை நாலுமீண் டேத்திய கங்குலைச்
சிந்தை கூர்சிவ ராத்திரி யென்றுபேர்
தந்து நோற்றவர் சாயுச்சியம்பெறப்
புந்தி கூர்ந்தரு ளென்றடி போற்றினாள்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! அடியேன் தேவரீரைப் பூசைபுரிந்த இவ்விரவிற்கு எல்லோருஞ் சிந்திக்கத்தக்க சிவராத்திரியெனும் பெயர்தந்து, இவ்விரதத்தை நோற்றவர்கள் சாயுச்சியபதவி யெய்தும்படி திருவுளங்கொண்டருளவேண்டுமென்று திருவடிகளைப் பணிந்தனர். எ - று. (ககூ)

ஆக லிற்சிவ ராத்திரி யாகிய
தீதி லாமையு மின்னுமோர் காரண
மோது றுஞ்சிவ ராத்திரி யுற்பவந்
தீதின் மாதவர் கேட்கெனச் செப்புவான்.

(இ - ள்) ஆனபடியால், அது சிவராத்திரி தினமாயிற்று. இதுவேயல்லாமலும் சிவராத்திரியின் உற்பத்திக்கு வேறோர் காரணமும் நூல்கள் சொல்லும். குற்றமற்ற பெருந்தவமுடைய நைமிசாரணிய முனிவர்களே! அதனையுங் கேட்பீர்களாகவெனச் சூதமுனிவர் சொல்லுகின்றனர். எ - று. (கஎ0),

ஆதி நாரண னம்புயத் தந்தணன்
காது வெஞ்சமர் தம்மிற் கனன்றனர்
தீதி லைபுக்குஞ் சினந்திரு கிச்செருப்
போது நூறு வருடம் புரிந்தனர்.

(இ - ள்.) பூர்வத்திலே, திருமாலும் தாமரை மலரிலுள்ள பிரமனும் மிகக் கொடிய விரோதத்தினாலே தங்களுக்குள் கோபங்கொண்டவர்களாய், தீமையையுண்டு செய்யத்தக்க கோபமதிகரித்து, நூறுவருஷ காலம்வரையில் பெரும் போர்புரிந்து நின்றார்கள். எ - று. (கஎக)

நான்மு கன்பிர மாத்திர நாரணன்
மேன்மு கநதெழ வேண்டி விடுத்தன
னான்மு கன்பட நாரண வத்திர
மேன்மு குந்தன் வெகுளியி னேயினன்.

(இ - ள்.) சதுர்முகப் பிரமன், விஷ்ணுமூர்த்தியின் மேற்போய்ப் பாயும்படி பிரமாஸ்திரத்தைப் பிரயோகஞ்செய்தான். அதனைக்கண்ட முகுந்தனாகிய விஷ்ணுமூர்த்தி கோபத்தோடு அந்தப்பிரமன் மேற்போய்ப்படும்படி நாராயணாஸ்திரத்தை அதன் பின்னர்ப் பிரயோகஞ்செய்தார். எ - று. (கஎஉ)

ஈண்டி றந்து படுவ ரிவரெனத்
தூண்டு மத்திர முன்னரிற் றோன்றியே
நீண்ட சோதி நிலவணி சென்னியான்
காண்ட குஞ்செங் கனற்பிழம் பாயினன்.

(இ - ள்.) இங்கே இவர்களிருவரும் இறப்பார்களென்று, மிக்க சோதிமயமான இளம்பிறை தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் அவர்கள் அஸ்திரங்கட்கு முற்பட வெழுந்தருளி, யாவருங் காணுதற்குரிய செவந்த அக்கினிப் பிழம்பாயினர். எ - று. (கஎங).

அன்ன காலையி லாங்கவ ரத்திர
மென்னை யாளுடை யானெதி ரேற்றிடச
சன்ன மாகிவெண் சாம்பரி னாயது
மின்னோர் பாகனை யார்வியந் தேத்துறார்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், அவர்கள்விடுத்த அஸ்திரங்களிரண்டும், என்னை அடிமையாகவுடைய சிவபெருமானை யெதிர்க்கவும், அற்பத்தன்மையுடையதாய் வெள்ளிய சாம்பராய்ப் பொடிபட்டன. ஆதலால் உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானை எவர்தாம் வியந்து துதிசெய்யாதவர்கள்? எ - று. (கஎச)

மாக திங்கள் வரும்பதி னான்கினன்
ஞக நீடிரு ளத்தம கன்றபின்
னேக நாத னிலிங்கமுற் றெய்தினன்
வேக நீத்தவர் வந்தடி வீழ்ந்தனர்.

(இ - ள்.) மாசி மாதத்தில்வரும் பதினான்காந் திதியாகிய சதுர்த்தசித் தினத்தில், செம்மையாக மிக்க இருளையுடைய நடுராத்திரி நீங்கிய பிறகு, ஒப் பற்ற தலைவராகிய சிவபெருமான் (சோதிப்பிழம்பின் வடிவைக் கரந்து) சிவ லிங்கத்திற் கலந்தருளினர். கோபாவேசமொழிந்த பிரமவிஷ்ணுக்கள்வந்து அப்பெருமான் திருவடிகளை வணங்கினார்கள். எ - று. (௧௭௭)

ஐய நின்னை யளவறுப் பாரெவர்
வெய்ய பன்றியு மன்னமு மேயயாஞ்
செய்ய வூழி திரிந்துநிற் கண்டிலேம்
பொய்யி லன்பின ருள்ளம் புகுந்தனை.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீரை யளவிட்டுணர வல்லவர் யாவர்? கொடிய பன்றியாகவும் அன்னமாகவும் வடிவெடுத்துத் தேடிய நாங்கள் இருவரும் எண் ணிறந்த ஊழிகாலங்களாகத் திரிந்தும் தேவரீரைக் கண்டோமில்லை. பொய்மை யில்லாத உண்மையடியவர்கள் உள்ளமே யிடமாகப் புகுந்திருந்தனை யாதலால்.

என்ன மாதவஞ் செய்தனம் யாங்கண்மற்
றுன்ன தின்னுருக் கட்புலத் துற்றனம்
பன்ன கப்பணி யாயினிப் பங்கயப்
பொன்ன டித்துணை போற்றப் புரிதியால்.

(இ - ள்.) அடியேங்கள் எவ்வகைப் பெருந்தவஞ் செய்தோம். தேவரீ ருடைய இனிய திருவுருவத்தைக் கண்களாற் றரிசிக்கப்பெற்றோம். அரவ பூஷணராகிய இறைவரே! இனியேனும், தேவரீருடைய தாமரை மலர்போ லும் அழகிய உபயபாதங்களை யர்ச்சிக்கத் திருவருள்புரிதல் வேண்டும்.

இற்றை வைக லிருட்படு கங்குலைப்
பெற்ற மேறும் பிரானிர வென்றுயிர்
முற்று மோதவு நோற்பவர் முத்திபெற்
றுற்ற பாவ மொழியவும் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) இன்று தினத்தில், இருள்மிகுந்த இவ்விரவை இடபவாகன ராகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிவராத்திரியென்று ஆன்மாக்களெல்லாம் சொல் லவும், இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்போர் முத்தியெய்தி, அதுகாறும் அவர்க ளியற்றிய பாவங்களை விலகவும் அநுக்கிரகிக்கவேண்டும். எ - று. (கஎஅ)

என்று வேண்டி யிரந்தன ரெம்பிரா
னன்ற வர்க்கவ் வரமளித் தானரோ
டன்ற லந்துள வோன்மல ரோனொடும்
புன்றொ ழிற்சம ரற்றுடன் போயினன்.

(இ - ள்.) என்று பிரார்த்தித்துப் பலவாறு யாசித்தார்கள். எமது சிவ பெருமான் அவ்வாறு வேண்டிய அப்பிரம விஷ்ணுக்களுக்கு அப்படியே வரந் தந்தருளினர். மணங்கமழுந் துளவமாலையணிந்த திருமால் தாமரை மலரி

னுள்ள பிரமதேவனும் இழிதொழிலாகிய போர்செய்தலையொழிந்து உடனே தம்மிடஞ் சேர்ந்தனன். எ - று. (௧௭௯)

செங்க ணேறுடை யான்சி வராத்திரி
யங்க ணுற்ற தறிந்த திசைத்தனம்
பொங்கு கங்குற் புனிதமற் றெம்மனோர்
தங்க ளாலு முரைக்கத் தகுவதோ.

(இ-ள்.) சிவந்த கோபக்கண்ணையுடைய இடபத்தைவாகனமாகக்கொண்ட சிவபெருமானுக்குரிய சிவராத்திரியானது, இவ்வுலகத்தில் உற்பவித்த சரித்தையைத் தெரிந்தமட்டிற் சொன்னோம். விசேடித்த அச்சிவராத்திரியின் மேம்பாடுகள் எம்மைப்போன்ற பிறராலும் சொல்லத்தகுவனவோ? எ - று. (௧௮௦)

ஆதி நாளி னரும்பிய நோன்பினை
யோதி னுண்மை யறிந்தெவ ரோதுவார்
ஈது நோற்பவர் தங்களை யெம்மனோர்
மாதொர் பாக னெனத்தொழு வாரரோ.

(இ - ள் பூர்வகாலத்திலுண்டாகிய இச்சிவராத்திரி விரதத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினால், அதன் உண்மையை நன்குணர்ந்துரைப்போர் யாவர்? இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்பவர்களை, என்னையொத்தவர்கள் உமாதேவியை ஒப்பற்ற வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானேயென்று பணிவார்கள். எ - று. (௧௮௧)

இந்த மாவிர தத்தினை யெம்பிரா
னந்தி பாலெடுத் தோதவந் நாண்முதற்
கந்த வேளயன் காளர் கடவுளர்
விந்தை கேள்வ னிழைத்தனர் மெய்ம்மையால்.

(இ - ள்.) இந்த மேலான விரதத்தை, முற்காலத்தில் எமது சிவபெருமான் திருநந்திதேவருக்கு எடுத்துபதேசிக்க, அந்தக் காலமுதலாகக் குமாரசுவாமி பிரமதேவன் மகாகாளர் பிறதேவர்கள் திருமகள் கொழுநனாகிய திருமால் ஆகிய இவர்கள் யாவரும் உண்மைப் பக்தியோடு அநுஷ்டித்தார்கள். எ . று.

கலிநிலைத்துறை.

உரைத்த னஞ்சிவ ராத்திரி விரதமுற் றுமக்கு
விரைத்த வார்சடை யவனுடை விரதமொன் றுளது
கரைத்த சிந்தையிற் கேட்குதி ரென்றனன் கருணை
யிரைத்த சிந்தையன் சூதன்மற் றுங்கவர்க் கியம்பும்

(இ . ள்.) கிருபை மிகுந்த மனதையுடைய சூதமுனிவர், சிவராத்திரி விரதப் பிரபாவ முழுவதையும் உங்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னோம். மணம்பொருந்திய நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய விரதம் மற்றொன்றுள்ளது. அதனை மனவுருக்கத்துடன் கேட்பீர்களாகவென்று, அந்த நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சொல்வாராயினர். எ - று. (௧௮௩)

விரித்த செஞ்சடை யெந்தைகே தாரமா விரதந்
தெரித்த னார்த்துறி னெம்முறை யடங்குமோ சிறியேந்
தரித்த வாறுமக் குணர்த்துது மென்றனன் தாழாப்
புரித்த புன்சடை மாதவர் கேட்பது புரிந்தார்.

(இ - ள்.) விரித்துள்ள செவந்த சடையையுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுக்குரிய சிறப்புற்ற கேதார விரதத்தைத் தெளிந்து அறிவிக்கத் தொடங்கினால், எம்மளவில் அடங்குமோ? அடங்காது. அடியேன் மனதிற் றெளிந்தபடி உங்கட்கு உணர்த்துகின்றேன் என்று திருவாய்மலர்ந்தருளவும், முறுக்கிய சிறு சடைகளையுடைய பெருந்தவத்தினரான முனிவர்கள் வணங்கிக் கேட்கத் தொடங்கினார்கள். எ - று. (௧௮௪)

பனிப்ப டாம்பொதி யிமவரைக் கொடுமுடி பலவுட்
டனித்த தோர்முடி கைலைபோன் றுளததன் றன்மை
தொனித்து ணர்த்துமின் வெள்ளியொத் தவிரொளி துளங்குங்
கனித்த வன்பொடு முறைவது பிறைமுடிக் கடவுள்.

(இ - ள்.) பனியாகிய [படாம்] போர்வை பொதிந்துள்ள இமாசலத்தின் கொடுமுடிகள் எண்ணிறந்தவற்றுள்ளே, தனியாயுள்ள ஒரு கொடுமுடி திருக்கைலையைப் போன்றிருக்கின்றது. அக்கொடுமுடியின் றன்மையைச் சொல்லி யுணர்த்தத் தொடங்கினால் வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கும் ஒளி விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் அக்கொடுமுடியில், இளம்பிறைச் சந்திரனைச்சூடிய திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் மிகுந்த ஆசையோடு எழுந்தருளியிருப்பது. எ - று.

திசையெ லாம்பட வெள்ளொளி விரிப்பது சிமையத்
தசைவி லாமுழு மதியநின் றவிர்வதொத் திலங்கும்
விசைய மாதவ ருளத்தொடும் பொதிவது விண்ணோர்
வசையி லாரண னன்முகன் றொழத்தகும் வணங்கி,

(இ - ள்.) அக்கொடுமுடி திசைகளிளெல்லாம் பரவும்படி வெள்ளிய காந்தியைப் பரப்புவது. அதனுச்சியில் சலனமில்லாத பூரண சந்திரனிருந்து ஒளி செய்வதுபோல விளங்கும். வெற்றிபொருந்திய பெருந்தவசிகள் இதயத்தையும்போன்றது. தேவர்களும் பழியற்றவர்களாகிய விஷ்ணு பிரமன் முதலானோரும் கைகூப்பி வணங்கத்தக்கது. எ - று. (௧௮௫)

அருவி நாலிரு புறத்தினு மிடையறு தலைக்கு
மருவ ருஞ்சினைக் கற்பகம் பூழின்மந் தாரங்
குரூந றுந்துணர்க் குங்குமஞ் சண்பகங் குருந்தம்
விரிக ருஞ்சினை நரநதைதே மாவன வெள்ளில்.

(இ - ள்.) அருவியாறுகள் அஷ்ட திக்குகளிலும் ஓயாமல் இழிந்துகொண்டிருக்கும் மணம்பொருந்திய அரும்புகளையுடைய கற்பக விருட்சமும அலைல் விருட்சமும் மந்தாரமரமும் செந்நிறந்தங்கிப் பரிமளிக்கும் மலர்க்கொத்துகளையுடைய குங்குமமரமும் சண்பகமரமும குருநதமரமும், மிக்க கருநிறந்தங்கிய கிளைகளையுடைய நாரத்தை மரமும் தேமாமரமும் காட்டு விளாமரமும். எ று.

இவையெ லாம்பொதிந் திருட்படாம் போர்ப்பதவ் விருளை
நவம ணிக்குலை துவன்றிநின் றறுப்பன நளிநீர்க்
கவர்நெடுஞ்சடை யெம்பிரான் றிருநடங் காண்பான்
றவறின் மாதவ ரிமுதற் றேவர்சஞ் சரிப்பார்,

(இ - ள்.) இவையாவும் நெருங்கி இருட்படலை போர்த்துக்கொண்டுள்ளது அவ்விருட்படலையை அக்கொடி முடியிலுள்ள நவரத்தினக் குவியல்கள் நெருங்கியிருந்து விலக்குவன. குளிர்ச்சி தங்கிய கங்காஜலத்தைக் கவர்ந்திருக்கும்

நீண்டசடைமுடியையுடைய எமதுசிவபெருமானது திருநடனத்தைத்தரிசிக்க, தவறுதலில்லாத பெருந்தவசிகள் திருமால் முதலிய தேவர்கள் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். எ - று. (௧௮௮)

தெய்வ யோகிகள் கின்னர ரியக்கர்கந் திருவர்
மெய்கொ டெய்வமால் வரையினைச் சூழ்நதனர் விரும்பி
மைகொள் கண்டனை வணங்கினர் மாதவம் பயில்வார்
பொய்யி னுன்மறை யுச்சிவீற றிருபபதப் பொருப்பு.

(இ - ள்.) தெய்வீகந் தங்கிய யோகிகளும் கின்னரர்களும் இயக்கர்களும் கந்தர்வர்களும் உண்மை தங்கிய தெய்வீகம்பொருந்திய இப்பெரிய மலையை விருப்போடு பிரதக்கணஞ்செய்து, கருநிறந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவ பெருமானை வணங்கியவர்களாய் மேம்பட்ட தவத்தைச் செய்வார்கள். ஆத லால் அக்கொடு முடியானது உண்மையாகிய நான்குவேதங்களின் உச்சிபோல வீற்றிருப்பது. எ - று. (௧௮௯)

இனைய மால்வரை யுச்சிவா ளரிசுமந் தெடுத்த
புனைம ணித்தவி சும்பரி னுமையொடும் பொருந்திக்
கனைபொ லன்கழ லிநதிரன் கணத்தொடு மிறைஞச
வினைய மாநிலத துயிர்க்களித் திருநதனன் விமலன்.

(இ - ள்.) இத்தகைய பெரிய மலையினுச்சியில், ஒளிதங்கிய சிங்கங்களாற் சுமநதுகொண்டிருக்கும் அலங்கரிககத்தக்க இரத்தினமயமாய் விளங்கிய ஆச னத்தின்பேரில், உமாபிராட்டியாரோடும் பொருநதி, ஒலிக்கின்ற பொன்னுலா கிய வீரகண்டாமணி தரித்த தேவேநதிரன் தன் பரிவார தேவர்களுடன் வணங்க, இநத நெடிய நிலவுலகத்திலுள்ள ஆன்மாக்களுக்குத் திருவருள் புரிந்துகொண்டு மலரகிதராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்றனர். எ - று.

பரிதி வானவன் பனிமதிக் கடவுண்மா தவத்தோர்
குருதி யாழிவெம் படையின னுன்முகக் குரிசி
லிருடி நாரதன் முதலினோ தும்புரு வியக்கர்
கருணை கூர்சன காதியர் யோகிகள் கணத்தோர்.

(இ - ள்.) சூரியபகவானும், குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரதேவனும், பெருந்தவ சிகளும், உதிரம்படிந்த கொடிய சக்கராயுதந்தாங்கிய விஷ்ணுமூர்த்தியும், நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவனும், நாரதமுனிவர் முதலானவர்களும், தும்புருவரும் இயக்கரும், கிருபை மிகுந்த சனகனுதிய நால்வரும் யோகிகளும் சிவகணங்களும். எ - று. (௧௯௦)

வலலைவ கேள்வனு மரகதப் பலகையொத் தகனுங்
கலவ மாமயிற் பாகனு நந்தியுங் கடல்சூழ்
நிலநெ டுந்திசைப் பாலரும் வசிட்டனு நிரைத்தார்
மலர யன்றனித் தலைதுமித் தோனவை மருங்கின்.

(இ - ள்.) வல்லபை கணவராகிய விநாயகப்பெருமானும், மரகதத்தாலா கிய பலகையைப்போல விரித்தாடுகின்ற கலாபத்தையுடைய சிறந்த மயில்வாக னத்தையுடைய குமாரக் கடவுளும், திருநந்திதேவரும், கடல்சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகத்தின் அஷ்டதிக்குப் பாலர்களும், வசிஷ்டமுனிவரும், தாமரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுடைய ஒப்பற்ற சிரசைக்கொய்தருளிய சிவபெரு மான் திருச்சபைக்கருகே வரிசையாயிருந்தார்கள். எ - று. (௧௯௧)

மருங்கு றேவுற மைபடு வாளரித் தடங்க
ணரம்பை மேனகை யுருபபசி திலோத்தமை யருநாற்
றிருந்து பாடலிற் பலவியச் சதிமுறை திறம்பா
திரங்கு சில்லொலிச் சீறடி நூபுர மிரங்க.

(இ - ள்.) மைதீட்டிய வாட்படைபோன்று செவ்வரிபடர்ந்து பரந்தவிழி களையுடைய அரம்பை மேநகை ஊர்வசி திலோத்தமையாகிய இவர்கள் தங்கள் இடைவருந்தும்படி, அரிய பரத சாஸ்திரத்தின்படி திருத்தமாகிய பாடல் களினாலே, பலவாத்தியங்களின் சதிமுறைதவறாது, ஒலிக்கின்ற சிற்றோசை யுடையதாய்ச் சிறியபாதங்களி லணிந்துள்ள [நூபுரம்] கிண்கிணி யொலிக்க.

சுருதி யாழிசை தும்புரு நாரத ரிசைப்பக்
கருவி மத்தள மென்மெல விசைப்பன காணா
வுருகு பாடலி னரம்பையர் நடந்தர வொருபாற்
செருகு வெண்பிறைக் கண்ணியன் றிருவருள் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) சுருதிகூட்டிய யாழினிசையைத் தும்புருவும் நாரதரும் வாசிக்க, வாத்தியக்கருவிகளும் மத்தளமும் மிகமெதுவாக ஒலிப்பதைக் கண்டு, மனவுருக் கந்தரும் பாடலைப்பாடிக்கொண்டு தேவமாதர்கள் ஒருபுறத்தே நடனஞ்செய்து கொண்டிருக்க, சடையினிடத்தே செருகியுள்ள வெண்ணிறந் தங்கிய பிறைச் சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமான் திருவருள் பாலித்தனர்.

இன்ன லந்தரு மரம்பையர் நடித்தவீற் றிறுதிப்
பின்ன லஞ்சடைப் பிங்கிரு டிப்பெரும் பெயரோ
னன்ன வர்க்கெலா நகைவர முடநட மயர்நதான்
மன்னு மாசவை நகைத்தது மாதிர மதிர.

(இ - ள்.) இனிய இன்பத்தை விளைவிக்கும் தேவமாதர்கள் நிர்த்தனஞ் செய்து முடிவுபெறும் கடைசியில், அழகிய பின்னற்சடையையுடைய பிருங்கி யென்னுஞ் சிறந்த முனிவர், அவர்கட்கெல்லாம் நகைப்புண்டாம்படி. [முடக்] கோலைக் கூத்தாடினர். கூடியிருந்த பெருஞ்சபை முழுவதும் திசைகள் அதி ரும்படி நகைத்தது. எ - று. (ககூ)

நன்று நன்றெனத் தனிவிழி நெற்றியோ னவிலப்
பின்ற வழ்ந்தபுன் புரிசடை நடித்தபிங் கிருடி
மன்ற லோதியை யொழித்திள மதிலைாப் புனைந்த
குன்ற வில்லியை நடத்தொடுந் தனிவலங் கொண்டான்.

(இ - ன்.) நன்றாயுள்ளது நன்றாயுள்ளதென்று, ஒப்பற்ற நெற்றிக்கண்ணை யுடைய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், முதுகின்மேல் முறுக்கிய சிறு சடைதவழ நடித்தவரான பிருங்கிமுனிவர், மணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய உமாபிராட்டியை நீக்கி, இளம்பிறைச் சந்திரனையணிந்த மலைவில்லையுடைய சிவபெருமானைமட்டுமே நடித்துக்கொண்டு பிரதக்ஷிணஞ் செய்தனர். எ - று.

கொண்டு போற்றினன் வரன்முறை வணங்கினன் குழைந்தா
னண்டர் நாயக னிதருள் பெறப்பெற்ற வாற்றாற்
பண்டை நான்முத விழைத்தமா தவப்பய னடைந்தேன்
றொண்ட னேனென நடித்துநின் றடிக்கடி தொழுதான்.

(இ - ள்.) வலங்கொண்டு துதிசெய்து மனமிளகி, தேவர்தலைவரே! தேவரீருடைய திருவருளை யடையப்பெற்ற வகையால், ஆதிகாலந் தொடங்கி அடியேன் புரிந்த பெருந்தவத்தின் பிரயோசனத்தை யடைந்தவனாயினேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடி சந்நிதியில் நின்று பலமுறை பணிந்தார். எ - று. (ககூஎ)

ஈது நோக்கின டிருவுளங் கறுத்தன ளிறைவி
யாதி வன்செய லென்னைநீத் தவமதித் திகழ்ந்து
போதி ளம்பிறைக் கண்ணியோய் நினைவலம் புரிந்த
தோத வேண்டின னென்றனள் சிற்றமிக் குமையாள்.

(இ - ள்) இதனை உமாதேவியார் கண்டு திருவுளஞ் சிறந்து, மலர்போன்ற இளம் பிறைச்சந்திரனையணிந்த தலைவரே! என்னை மதிப்பின்றி இகழ்ச்சியோடு தள்ளித் தேவரீரை மாத்திரம் பிரதக்ஷிணம் புரிந்ததாகிய இம்முனிவன் செயலுக்கு நிமித்தம் யாது? அதனைத் தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள வேண்டுமென்று கோபமிகுந்து உமாதேவியார் வினவினார். எ - று. (ககூஅ)

பான லங்கருங் கண்ணிமற் றுங்கது பகர
வானி ளம்பிறைக் கண்ணியோ னவட்கெதிர் வழங்கு
மோன மாதவர் மூலமொன் றேயென முன்னி
நீனெ டுங்குழன் மறறுமொன் றுளதென நினையார்.

(இ - ள்.) நீலோற்பல மலர்போலும் அழகிய கரிய விழிகளையுடைய உமாபிராட்டியார் அப்படி வினவவும், உயர்ந்த இளம்பிறையை முடித்த சிவபெருமான் பிராட்டியாருக்கு விரைவாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார். கறுத்த நெடிய கூந்தலையுடையாளே! மௌன நிலைவகித்த பெருந்தவமுடையோர் காரணப்பொருள் ஒன்றேயெனக்கருதி, மற்றொன்றிருப்பதாகக் கருதார்.

தேங்கு கங்கையஞ் சடையின னிங்கது செப்ப
வீங்கு சிற்றமிக் கெழுந்தன ளுணமீக் கிளரப்
பாங்கு நின்றபிங் கிருடியை நோக்கின ளவன்பா
லோங்கு சத்திநீத் தொழிதர வாங்கின ளுமையாள்.

(இ - ள்.) பெருகுகின்ற கங்காநதியைத் தரித்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமான் இங்ஙனந் திருவாய்மலர்ந்தருள, உமாதேவியார் கடுங்கோபமதிகரித்தவராய் நாணும் மிகமேலே யதிகரிக்க, அருகே நின்றுகொண்டிருந்த பிருங்கி முனிவரைப்பார்த்து, அவரிடத்துள்ள உடல்வலிமை நீங்கிப்போம்படி வாங்கிவிட்டனர். எ - று. (உ00)

ஒழிந்த சத்திய னுலரிய வாக்கைய னுணங்கிக்
கழிந்த வென்பினன் றோலொடு நரம்பல காணன்
குழிந்த கண்ணின னொடுங்கிய கொடிற்றினன் குருதி
பிழிந்த மெய்யினன் சுரம்படு முலவையிற் பெயர்வான்.

(இ - ள்.) சத்தி நீங்கியவனாய்ச் சுஷ்கித்த தேகமுடையவராய் வாட்டமெய்தி, தசைகழிந்த வெற்றெலும்புடையவராய்த் தோலும் நரம்புமன்றிப் பிறிதொன்றுங் காணாது உள்ளே குழிந்த விழியுடையராய் வற்றிய கொடிறுடையவராய் உதிரத்தைப் பிழிந்துவிட்ட சக்கைபோன்ற உடலுடையராய், பாலை நிலத்திலகப்பட்ட தழைபோன்றவராய்ச் சென்றனர். எ - று. (உ0க)

ஈச னித்தனை கண்டன னெனமனத் திருத்தி
மூசு வெஞ்சினத் தகன்றன ளருந்தவ முயல்வான்
பாசி ழைப்பரும் பணைமுலை யுளத்தினைப் பழங்க
ளூச லாட்டுறக் கவுதம னுறையுள்சென் றுறைந்தாள்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் இவ்வளவு அவமதிப்பையும் பாராதிருந்தனரே யென்று தமது திருவுள்ளத்திற் கொண்டு பசிய பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையும் மிகப் பூரித்த குசங்களையுமுடைய உமாதேவியார், அதிகரித்த கடுங்கோபத்தினால் அருந்தவஞ்செய்யக்கருதி நீங்கினர். அப்போது தேவியாரது திருவுள்ளத்தைத் துயரமானது ஊசலாட்டிக்கொண்டிருக்க, கௌதமமுனிவருடைய ஆச்சிரமத்திற்குச்சென்று அங்கே வீற்றிருந்தனர். எ - று. (௨௦௨)

உலகம் யாவையு முறுபொரு ளனைத்தையு முலவா
வலகி லண்டமுஞ் சராசர மனைத்தையு மளித்தாள்
செலவு மன்னவள் சீறடி தீண்டவுஞ் சிறப்புற்
றிலகு மவ்வன மரிதுறப் புரிந்ததெத் தவமே.

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றையும், அவற்றிலுள்ள வஸ்துக்களெல்லாவற்றையும், அழியாதகணக்கில்லாத அண்டங்களையும், சராசரப்பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பெற்றருளியதாயாகிய உமாபிராட்டியார் அவ்வாச்சிரமத்திற் கெழுந்தருளவும், அப்பிராட்டியாரது சிறிய திருவடிகளைப் பரிசிக்கவும், சிறப்புற்று விளங்கும் அவ்வனமானது புரிந்தது யாதுதவமோ? எ - று. ()

குருதி வாளெயிற் றடுபுலிக் கொள்ளையும் வெருண்டு
திருகு வெஞ்சினக் கவிழ்தலை யுளியமுந் திணிதோட்
டொருகை வாரண மத்தமீர்ந் தூற்றெழுங் குருதி
பருகு வாளரி மடங்கலுங் கலந்துடன் படர்வ.

(இ - ள்.) உதிரம் படிந்தவாட்படைபோலும் கூர்மைவாய்ந்த பற்களையுடைய கொல்லத்தக்க புலிக்கூட்டமும், மாறுபட்ட கொடுங்கோபமுடைய கீழ்நோக்கிய தலையையுடைய கரடிகளும், வலிபொருந்திய தந்தங்களையும் ஒப்பற்றதுதிக்கையையுமுடைய யானைக்கூட்டங்களும், அவ்யானைகளின் துதிக்கையைப்பற்றியீர்த்து அதிற் சுரந்தொழுகும் உதிரத்தைப்பானஞ்செய்யும் ஒளிமிக்க ஆண்சிங்கங்களின் தொகுதியும் ஒருசேரக்கூடிச் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருப்பன. எ - று. (௨௦௪)

திரிம ருப்பெழு மிரலையுஞ் சிறுபொறிப் புள்ளிக்
கரிய கட்பெடை மானொடுந் திரிவன கடுக்கான்
றெரிசி னத்துவா ளரவின மொழுக்கியூர்ந் தியங்கும்
வரிநெ டுஞ்சிறைப் புட்குலந் தவன்றுமவ் வனமே.

(இ - ள்.) முறுக்கியகொம்புகள் உயர்ந்திருக்குங் கலைமான்கள் சிறுபொறிகளையொத்த புள்ளிகள்பொருந்திய கரியகண்ணமைந்த பெண்மான்களோடு உலாவிக்கொண்டிருப்பன. தீப்போலவிடத்தைச்சிந்திக் கடுங்கோபத்தையுடையனவாகிய ஒளிதங்கிய சர்ப்பக்கூட்டங்கள் வரிசையாக நகர்ந்துகொண்டிருக்கும். வரிகளோடுகூடிய நெடிய சிறகுகளைப்படைத்த பறவைக்கூட்டங்களும் நெருங்கியிருக்கும். எ-று. (௨௦௫)

இழைத்த மாதவத் தலைவர்சூழ்ந் திருப்பன விமவான்
கழைப்ப சுங்கிரிப் புடைபடு மவ்வனங் கடுப்பத்
தழைத்த பூந்துணர் சினையொடுந் தழைப்பன சாந்தங்
குழைத்த கொம்பொடு பொதுளிய சிலிர்த்தன குருந்தம்.

(இ - ள்.) பெருந்தவத்தைச் செய்த தலைவர்களெல்லாரும் சூழ்ந்திருப்பார்கள். அந்த இமயமலையரயனது குளிர்ந்த மலைப்புறத்துள்ள கருப்பஞ்சோலை சூழ்ந்த ஆச்சிரமத்தைப்போல, விரிந்த மலர்க் கொத்துகளையுடைய கிளைகளுடன் சந்தன மரங்கள் தழைத்திருக்கின்றன. குருந்த மரங்கள் குழைவுற்ற கிளைகளோடு தேனைத் துளித்துக்கொண்டு குளிர்ச்சியுற்றிருந்தன, எ - று. ().

இருந்த மாதவக் கவுதம னவணகன் றேகி
யருந்து கின்றன சமிதையுந் தருப்பையு மாய்ந்து
பொருந்து மேல்லைவயிற் றன்னுழை யவ்வனம் புகுதத்
திருந்து மவ்வனம் புதுவளஞ் சிறந்தன தெரிந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வாச்சிரமத்தில் வீற்றிருந்த பெருந்தவமுடைய கௌதம முனிவர் அங்கிருந்து நீங்கிப்போய், தமக்குணவாயுள்ள (காய்கனிகிழங்குமுதலிய) வற்றையும், ஓமத்திற்குரிய சமிதையையுந் தருப்பையையுந்தேடி யெடுத்துக்கொண்டு திரும்புஞ்சமயத்தில், தம்முடைய ஆச்சிரமத்திற்குச் சேர்தலுந் திருத்தமாகிய அவ்வனம் புதியவளப்பத்தில் மேம்பாடுற்றிருத்தலை யறிந்தனர்.

பொழிந்த மும்மதக் களுழியம் பொருப்பொரு பூட்கை
கிழிந்த வாய்ப்பொரு கோளரி வெரிநுறக் கிடப்ப
கொழிந்த வெம்புலிப் போத்தொடு மொருதனி மடமா
னிழைந்து நின்றுட ேேனாடுவ மாரொழிந் திரங்கி.

(இ - ள்.) மும்மதங்களைப் பெருக்கெடுக்கப்பொழிந்த தொளையோடுகூடிய துதிக்கையையுடைய மலைபோலும் அழகியயானையானது, திறந்தவாயையுடையகோபம் பொருந்திய சிங்கத்தின் முதுகின்மேலேறிக்கொண்டிருக்கின்றது. பெட்டையைநீக்கிய கொடிய ஆண்புலியோடு, பகையின்றி அன்புகூர்ந்து தனியேயுள்ள ஒப்பற்ற இளமான்கள் கூடியிருந்து அதனோடோடும். எ - று.

திறல்கொள் வெஞ்சினக் கலுழனோ டரவினந் திளையா
வுறைகொள் வாளெயிற் றிடையறு தாரமு துகுப்பப்
பொறைய ரிப்புறத் தொதுங்கிய மடற்செவிப் புனமேய்
சிறுமு யற்குழாத் துடனுறைந் தாடுவ செந்நாய்.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய கடுங்கோபமுடைய கருடனோடு சர்ப்பகூட்டங்கள் கலந்து உறைபூட்டிய வாள்போலுங் கூர்மையான தமகள் பற்களிலிருந்து ஓயாது சிறந்த அமுதத்தைத் துளித்துக்கொண்டிருக்க, மலைகளிலும் சோலைப் புறங்களிலும் காடுகளிலும் ஒதுங்கிமேயும் மடலிபோன்ற செவிகளையுடைய சிறுமுயற்கூட்டத்துடன் செந்நாய்கள் சேர்ந்து விளையாடுவன. எ - று.

ஒருத.னிப்பெருந திகிரிதே ருருட்டிய வுதயோ
னுருகு வெங்கதிர் படப்பட வுணங்கிய வுலவை
மருவ ருந்துண ரீன்றன பூந்துணர் மலர்நத
பொருவி ருஞ்சினைக் கற்பக வனமெனப் பொதுளி.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஒற்றைச்சக்கரமமைந்த பெரிய தேரைச்செலுத்திய சூரியனது வெப்பத்தைத்தருங் கொடிய கிரணங்கள் படுந்தோறும் உலர்ந்திரு

ந்த [உலவை] இறுஇலுப்பைக் கொடிகள், நிகரின்றி விளங்கும் இலைகளோடு கூடிய கற்பகவனத்தை யொழித்துச்சென்று, மணங்கமழும் மலர்க்கொத்துக் களை வாய்ந்தன. பூங்கொத்துகளெல்லாம் மலர்ந்தன. எ - று. (௨௧௦)

பருவ நோக்கில பணைமரம் பழக்குலை யீன்ற
மருவு றுமலர் மருப்பட மலர்ந்தன மலர்வாய்ப்
பெருகு தேத்துளி யிடையிடை தெறிப்பன பெரியோன்
கருதி யெட்டியு முண்பன பழுப்பன கண்டான்.

(இ - ள்.) பருத்த் பழந்தருமரங்கள்யாவும், காலம்பாராமல் பழக்குலை பொருந்தின. மணமற்ற மலர்கள்யாவும் மணமுடையவாய்மலர்ந்தன. அம் மலர்களாற் பெருக்கெடுத்த தேன்றுளிகள் இடையிடையே துளித்துக்கொண் டிருந்தன. எட்டிப்பழங்களும் விரும்பி உண்ணத்தக்க இனிமையோடு பழுத் திருப்பதைக் கௌதமமுனிவர்கண்டு சிந்தித்து. எ - று. (௨௧௧)

என்னை யிவ்வன மிருஞ்சிறப் பினையுடைத் தாகி
முன்னை யிற்சிறப் புடையதாய்ப் பெருவள முயன்ற
வென்னை யாளுடை நாயகி யினிதெழுந் தருளிப்
பொன்ன டித்துணை சாத்திய துணர்ந்திலன் புனிதன்.

(இ - ள்.) இவ்வாச்சிரமம் மிகு சிறப்புடையதாய் முன்னுளினும் மேன் மைதங்கியதாய்ப் பெருவளங்க ளெய்தியதன் காரணம்யாது? எனக் கௌதம முனிவர், என்னை யடிமையாகவுடைய உமாபிராட்டியார் இனிமையாக விங் கெழுந்தருளி, பொன்னையொத்த தமதுபயபாதங்களையும் பரிசிக்கச்செய்தரு ளியதைத் தெரிந்துகொள்ளாதவராய். எ - று, (௨௧௨)

குடையன் குண்டிகை தூக்கிய கரத்தினன் குனித்த
நடைய னஞ்செழுத் தோதிய நாவினன் கலைத்தோ
லுடையன் செம்பொனு மோடுமொத் துளமென வுணர்வா
னடைத ருப்பையே முதலிய வொருங்குகொண் டடைந்தான்.

(இ-ள்.) குடையையுடையவரும், கமண்டலந்தொங்கவிட்டகையையுடை யவரும், தளர்நடையுடையவரும், பஞ்சாக்கரத்தைச் சபிக்கும் நாவினையுடைய வரும், மான்தோலாகிய உடையையுடையவரும்,செம்மையாகிய பொன்னையும் ஓட்டையும் சமானமாயுள்ளன வெனக்கருதியவருமாகிய கௌதமமுனிவர், கிடைத்த தருப்பைமுதலியவற்றை ஒன்றாக வெடுத்து வந்தனர். எ - று. ()

வெயிற்கொ ழுங்கதிர் பரம்பிய வேலைமா நிலத்தி
லுயிர்க்கு மாருயிர்ப் பொறைகட்கு முணர்வுதந் துதவிப்
பயிற்சி தொன்றுதொட் டறப்பயிர் வளர்க்குறும் பணைத்தோட்
குயிற்கொ ழுஞ்சிறு குதலைவீற் றிருப்பது கண்டான்.

(இ - ள்.) சூரியன் தனது வெயிலாகிய கிரணங்களைப் பரப்பும் கடல் சூழ்ந்த பெரியபூமியில், உயிர்கொண்டுள்ள ஆன்மவர்க்கங்களுக்கு அறிவைக் கொடுத்தனுக்கிரகித்து, அநாதியாகப்பழகிவரும் உயிர்களாகிய பயிரை வளர்க் கும் மூங்கிலையொத்த தோள்களையும் குயிலின் இனிய குரல்போன்ற மழலைச் சொல்லையுமுடைய உமாபிராட்டியார் எழுந்தருளியிருப்பதைக்கண்டார் எ-று.

யாமி ழைத்தமா தவங்கொலோ வெம்முனோர் முன்பு
தாமி ழைத்தமா தவங்கொலோ வளம்புரி தவமோ

வேம வெற்புறை யெம்பெரு மாட்டியைக் கொணர்ந்து
காமர் நல்வினை யளித்ததென் றென்புறக் கனிந்தான்.

(இ - ள்.) நாம் பூர்வத்திற்செய்த பெருந்தவமோ? எமது முதியோர் முய றிசெய்து தாமே செய்த பெருந்தவமோ? அன்றி இவ்வாசிரமந்தான் செய்த தவமோ? பொன்மலை [ஆகியமேருமலை] யில் எழுந்தருளிய எமது உமாபிராட்டியாரை ஈங்கழைத்துவந்து அழகிய புண்ணியம்போலத் தந்ததே யென்று தமது என்புகள் நெக்குவிடும்படி மனமுருகினர். எ - று. (உகசு)

கனித்த சிந்தையி னருக்கிய முதலிய கடன்க
டனித்து மாதவ னுமையவட் கருண்முறை தந்தான்
பணித்த மெய்யின னடிக்கடி நிலனுறப் பணிந்தா
ளினைத்தெ ழுந்தரு ளியகருத் தென்னென நிகழ்த்தும்.

(இ - ள்.) உருகிய மனதோடு அர்க்கியமுதலிய (ஷோடஸ)உபசாரங்களைக் கௌதமமுனிவர் தாம் தனியாகவே உமாபிராட்டியாருக்கு விதிவழிசெய்தவராய், நடுங்கியதேகமுடையராய், பலமுறை நிலந்தோயச் சாஷ்டாங்கமாக வணங்கினவராய், அடியேனையும் பொருளாக்கருதி யெழுந்தருளிய காரணம் யாது? எனவினவும், தேவியார் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றனர். எ - று. ()

மறுவ றும்பிறைக் கண்ணியோற் கொருபுற மருவிப்
பெறுவ தாற்றுதற் கியைந்தன னங்கது பெறுவா
னுறுபெ ருநதவ விரதமொன் றுரைகுதி யுரைத்தா
லிறுவ தின்றிவ ணிருந்தினி தியற்றுவ னென்றாள்.

(இ - ள்.) களங்கமற்ற பிறைச்சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவபெருமானுக்கு வாமபாகத்திற் கலக்கப்பெறுதற்காக ஒருவிரத மநுட்டிக்கச் சம்மதித்தேன். அதனையானடைய, பெருமைமிக்க சிறந்தவிரத மொன்றனைச் சொல்வீராக. அப்படி நீர் சொன்னால் தவறுதலின்றி அவ்விரதத்தை இவ்வாச்சிரமத்திலிருந்தே இனிதாக அநுஷ்டிப்பேனெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினர்.

ஏழை யின்னண முரைத்தலு மிருந்தவத் தலைவன்
வாழி நான்மறை யுயிர்த்தநாள் வழங்கிய வழக்கத்
தாழி யாகயப் பெருங்கடற் றுறைகுடைந் தளந்தோ
னூழி யான்றனி விரதமொன் றுளதென வுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பிராட்டியார் இங்ஙனந் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், பெருந்தவமுடையவரும், நான்கு வேதங்களுதித்த காலமுதலாக வழங்கிய வழக்கத்துடன் ஆழ்பொருளுள்ள ஆகமமாகிய பெருங்கடற்றுறைகளில் மூழ்கியளந்தவருமாகிய கௌதமமுனிவர், ஊழிகாலத்தும் விளங்குபவராகிய சிவபெருமானுக்குரிய விரதமொன்றுளதெனத் தெளிந்தார். எ - று. (உகஅ)

குளித்த சிந்தையா னிமயவெற் பீன்றபெண் கொடியை
யணித்து நின்றுல கீன்றளித் தருளிய வணங்கே
பணிக்கொ டுஞ்சடைப் பரமனுக் குவந்ததோர் விரதங்
கணித்த தொன்றுள தென்றனன் மும்மலங் கடிந்தோன்.

(இ-ள்.) ஆலோசித்துத் தெளிந்தவரும் மும்மலத்தொடக் கற்றவருமாகிய கௌதமமுனிவர், இமாசலமன்னன் ஈன்றெடுத்த மெல்லிய பூங்கொம்புபோன்ற உமாபிராட்டியாரை நெருங்கித் திருமுன்னின்று, உலகங்களையெல்லாம் [illegible]

னுள்ள ஆண்மலர்க்கங்களோடு பெற்றருளிக்காத்தருளும் ஜகன்மாதாவே! சர்ப்ப மணிந்த வளைந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குச் சந்தோஷகரமாகிய ஒப்பற்ற விரதமாகச் சிவாகமங்களிற் கூறப்பட்ட விரதமொன்றுள்ளது என்றனர். எ - று. (௨௧௯)

அனைய கேட்டலு மகநெகிழ்ந் தருத்திய ளாகி
வினைய றத்தனி நோற்றருள் விரதமெய்த் தலைவா
நினைத ருந்தனி விரதமு நோற்றிடு நெறியும்
வனையு மாகம வரன்முறை வழங்கென வகுப்பான்.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, உமாபிராட்டியார் மனமுருகி ஆசையுடையவராய், தீவினையகல ஒப்பற்ற விரதாநுஷ்டானஞ்செய்த உண்மை முனிவரே! நீவிர் நினைத்த ஒப்பற்ற விரதத்தையும் அதை யநுஷ்டிக்கும் வழியையும் வரிசைப்பட்ட சிவாகம விதிப்படி சொல்லுவீராகவெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளவும், கௌதமமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (௨௨௦)

உலகெ டுத்தகே தாரமா மதன்பெய ருலகம்
பலதொ ழும்புரட் டாதியிற் பூருவ பக்கத்
தலகி லட்டமி முதற்றொடுத் தருங்கலை கழியு
நிலவு வாவரு மளவையு நோற்பது நெறியே.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதும் புகழுற்ற கேதாரவிரதமென்பது அதன் பெயராகும். உலகங்களெல்லாம் வணங்கத்தக்க புரட்டாசிமாத பூர்வபக்ஷத்தில் வரும் அஷ்டமிதிதி முதலாகத் தொடங்கி, அரிய சந்திரன் கலைகள் குறைந்து போகும் நிலைபெறுன அமாவாசை வருமெல்லையும் அநுஷ்டிப்பது அதன் கிரமமாம். எ - று. (௨௨௧)

குழைத்த வெண்டிரைப் புனல்படிந் தரனடி குறுகா
விழைத்த தந்துவி னேழுமூன் றிடக்கரந் தரித்துக்
குழைத்த வெங்கதிர்ப் பரிதிபோய்க் குரைகடற் குளிப்ப
விழைத்த சிந்தையி னோர்பொழு தயின்றுற வேண்டும்.

(இ - ள்.) நெகிழ்ச்சியுடைய வெண்மையாகிய அலைகளையுடைய நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து சிவாலயமடைந்து அவர் பாதங்களை வணங்கி, இழைத்தெடுத்த இருபத்தோரிழையுள்ள நூலை இடதுகையிலணிந்து, எல்லாவற்றினையும் வாடச் செய்யும் வெப்பந்தங்கிய கிரணங்களையுடைய சூரியன்போய்ச் சப்திக்கின்ற மேற்கடலில் மூழ்கிய பின்பு, விருப்பமிக்க மனத்தோடு ஒருவேளை புசித்திருக்க வேண்டும். எ - று. (௨௨௨)

பரந்த கங்குலிற் பரப்பிய தருப்பையிற் படியா
விரங்கு மன்பொடு சிந்தனை யரனடி யிருத்திப்
புரந்த வப்பதி னுன்கிடைப் புனைமணி நிவந்தஞ்
சுரந்த தேத்துளி நறுமலர்த் தொடலைக டூக்கி.

(இ - ள்.) இராப்போது முழுவதும், பரப்பிய தருப்பையின்மேலே சயனித்திருந்து, உருகிய அன்போடு மனதைச் சிவபெருமான் திருவடிகளிற் பதித்து, இப்படி விரதங்காத்து அந்த அமரபக்ஷ சதுர்த்தசியில் இரத்தினங்களால் [illegible]ங்கரித்துள்ள [நிவந்தம்] ஆலயத்திலே தேன்றுளிகள் துளித்துக்கொண்டிருக்கும் மணந்தங்கிய மலர்மாலைகளைத் தொங்கவிட்டு. எ - று. (௨௨௩)

சிவந்த மூடுபுக் ககவைவெண் ணெற்படத் திருத்தி
யுவந்த மந்திரத் தெழுதிய பிரணவத் துள்ளா
யவந்தொ லைத்திடும் பூரண மணிக்குட மமைத்துப்
பவந்தொ லைத்துறப் பவித்திரத் தருப்பையாற் பரப்பி.

(இ - ள்.) ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்து ஒரு மரக்கால் செநெல்லைப் பரப்பித் திருத்தஞ்செய்து, சநதோஷத்தோடு மந்திர பூர்வமாக எழுதிய பிரணவத்தினுள்ளே, பாவங்களை யொழிக்கும் இரத்தினமயமான பூரணகும்பத்தை ஸ்தாபித்து, வினைகளை நீக்கிப் பிறவியை யகற்றப் புனிதமாகிய தருப்பையைப் பரப்பிவைத்து. எ - று. (௨௨௪)

ஏறு யர்த்திடு மெந்தையை யிரும்புனற் குடத்து
வேறி ருத்திய பாவக மன்பொடும் விளைதது
நாறு நாண்மல ரருச்சனை வரன்முறை நடத்தி
யூறு தீபமற் றுளவெலா முறைமுறை யுவந்து.

(இ - ள்.) இடபத்தைக் கொடியாயுயர்த்திய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானை, பெரிய அப்பூரண கும்பத்திலே வேறே யாவாகித்தலாகிய பாவனையை அன்போடு செய்து, மணங்கமழும் புதிய மலர்களால் கிரமப்படி அருச்சனைசெய்து, நெய்யூறிய திருவிளக்கு தூபமுதலியவற்றை வரன்முறையாகச் செய்து. எ - று. (௨௨௫)

சிரித்து முப்புரந் துகளெழத் தீயெழச் சீறி
யெரித்த நாதகே தாரவென் றடிக்கடி யேத்திப்
புரித்த மென்குழ லற்றைநா ளேற்றது போக்கித்
தரித்த பிற்றைநாட் காபமொழித் தரனடி தாழ்வாய்.

(இ - ள்.) பின்னிய மிருதுவான கூந்தலையுடைய தாயே! புன்னகைசெய்து முப்புரங்களும் பொடிபடுவண்ணம் தீயெழக் கோபித்தெரித்தருளிய கேதாரப் பெருமானே! என்று பலமுறை துதிசெய்து, அன்று நோற்றவைகளைக் கழித்து, மறுநாளில் முன்னுளணிந்திருந்த நாலினையகற்றிச் சிவபெருமான் திருவடிகளை வணங்குவாயாக. எ - று. (௨௨௬)

ஈது நோற்பவர் மாந்தரே லேழுமூன் றிழையுந்
தீது தீர்த்திட வலநதரித் திவவணஞ் சிறபபார்
தாது சேர்குழ லேற்குதி யென்றனன் றவப்பே
ரோது கோதமன் கேடடுளத் தமைத்தன ளுமையாள்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிப்போர் ஆண்மக்களாயின் இருபத்தோரிழையையும் தீமையகலும்படி வலதுகையிலணிந்து இவ்வாறு அநுஷ்டிக்கக்கடவர். மகரந்தத்தையுடைய கூந்தலையுடைய தாயே! இதனை யநுஷ்டித்தருள்வீராகவெனத் தவப்பலனை யுரைக்கத்தக்க கௌதமமுனிவர் விண்ணப்பித்தனர். இவற்றையெல்லாம் உமாதேவியார் கேட்டுத் திருவுளத்திலமைத்தனர். எ - று. (௨௨௭)

உரைத்த நான்முறை நோற்பன வுயர்ந்தவர்க் குரித்தால்
வரைத்த மாநில மன்பதைக் குரியன பதினொன்
கிரைத்த நீர்குடைந் திறைபடு ஆப்பணிந் திறைபாற்
கரைத்த வன்பொடு முணவொழிந் தியற்றுதல் கடனே.

(இ - ள்.) நாம் கூறிய நான்முறையே அநுஷ்டிப்பது உயர்ந்தோர்க்குரிய தாம். அளவிடப்பட்ட பெரிய பூமியிலுள்ள மனிதர்கட் குரியன, சதுர்த்தசியில் ஒலிக்கின்ற நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து இருபத்தோரிழையாலான நூலையணிந்துகொண்டு சிவபெருமானிடத்தில் மனங்கரைந்த உண்மையன்போடு உபவாசமிருந்து அநுஷ்டிப்பது முறையாகும். எ - று. (௨௨அ)

பிற்றை நாளமா வாசையிற் பிரமகோத் திரத்தோர்க்
குற்ற போசன மினிதுவந் தவரயின் றெழிந்தாற்
பெற்ற பாரணங் கூட்டுவ ரீங்கிது பிழையார்
முற்று நோற்பவர் பெறுபயன் யாவரே மொழிவார்.

(இ - ள்.) மறுநாளாகிய அமாவாசையில், பிரமகோத்திரமுடைய வேதியருக்குத் தகுதியாகிய உணவை இனிமையாகவளித்து அவர்கள் புசித்தபின்னர், தாங்கள் கிடைக்கப்பெற்ற பாரணத்தைச் செய்வார்கள். இவ்விரதத்தைத் தவறாதவர்களாய் ஆயுண் முடிவு வரையில் அநுஷ்டிப்போர் அடையும் பலனை எவர்தாம் எடுத்துக் கூறுவர். எ - று. (௨௨௯)

என்று கோதம னுரைத்தநோன் புமையவ ளியற்றி
நின்று ணர்ந்துணர்ந் திரங்கின ளிலவணி சடையோன்
மன்ற லோதிபாற் கணத்தொடு மருகுற வந்தான்
குன்று யிர்த்தபூங் கொம்பனு டொழுதுளங் குழைந்தாள்.

(இ - ள்.) என்று கௌதமமுனிவர் உரைத்த கேதாரவிரதத்தை உமாதேவியார் அநுஷ்டித்துச் சிவபெருமானை மிகவுஞ் சிந்தித்து வருந்தினர். சந்திரசேகரனாகிய சிவபெருமான் மணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய உமாபிராட்டியாரிடத்தில் சிவகணங்களோடு அருகே யெழுந்தருளினர். இமாசலமன்னன் பெற்ற பூங்கொம்புபோலும் உமாதேவியார் உடனேவணங்கி மனங்கரைந்தனர்.

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

மூலமாய் மும்முதலாய் முன்பின் னெனமொழியுங்
காலமாய் நீராய்க் கனலாய் வளிவெளியாய்த்
தாலமா யெப்பொருளுந் தந்தாய் தணிவின்ற
கோலமார் காண்பா ரொழியாக் கொழுஞ்சுடரே.

(இ - ள்.) எவற்றிற்கும் மூலகாரணராய், முத்தொழிலுக்கும் முதல்வராய், முன்னென்றும் பின்னென்றும் சொல்லத்தக்க காலமாய், [தாலம்] பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமாய் எல்லாப்பொருள்களையும் தந்தவரே! நீங்காத கொழுந்தையுடைய சோதிச்சுடரே! தேவரீரது ஒப்பற்ற வடிவத்தை எவர்தாம் காணவல்லவர்? எ - று. (௨௩௧)

எந்தா யெவர்க்கும் புலப்படா யெவ்வுயிருந்
தந்தாய் தருமுயிர்க்குத் தாயா யுணவுதர
வந்தாய் சமயநூ லாறாய் வழங்குற்றாய்
செந்தாழ்ச டைப்பரதி லாவணிந்த சென்னியாய்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! எவர்க்குங் காணப்படாதவரே! எல்லா ஆன்மாக்களையும் படைத்தவரே! ஈன்ற ஆன்மாக்களுக்குத் தாயாகி, உணவாதிகளையளித்தற்கு எழுந்தருளியவரே! சட்சமயங்குரிய ஆறு நூல்களாய் விளங்குபவரே! [illegible] தொங்குகின்ற சடையையுடைய மேலானவரே! சந்திரசேகரரே! எ - று. (௨௩௨)

அண்டம் பலவாய்ப் புவனங்க ளாயவற்று
ளுண்டனவா யுண்பா னொருவனா யுண்பனவாய்க்
கொண்ட விருப்பா விருப்பாறுங் கொள்கையாய்ப்
பண்டை யுயிர்க்களித்து நின்றாய் பரம்பரனே.

(இ - ள்.) பல அண்டங்களாய், அவற்றிலுள்ள புவனங்களாய், அவற்றில் உண்டவையாய், உண்டவனாய், உண்பவையாய், மனம் விரும்பிய விருப்பமாய், விருப்பம் பொருந்திய எண்ணமாய், அநாதியாயுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு (வேண்டுவனவற்றை) அநுக்கிரகித்து விளங்கும் பரத்திற்கும் பரமாயுள்ளவரே! எ - று.

ஈர்க்குந் திரைப்பாற் கடற்றுயிலு மீர்ந்துழாய்த்
தார்க்குன் றொருநாபி தந்த தனிக்கமல
மார்க்கு முலகுயிரோ டீன்றளித்த தாராய்ந்து
பார்க்கி னினதருண்மற் றன்றிப் பலியாதால்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சியாகிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில் புரியும் குளிர்ச்சிவாய்ந்த துளசிமாலையணிந்த மலையையொத்த திருமால் தமது ஒப்பற்ற நாபியினின்றும் பெற்றருளிய ஒப்பற்ற தாமரை மலரிலுள்ள பிரமன், ஒலிக்கின்ற உலகங்களையும் ஆன்மாக்களோடு படைத்ததை ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்தில், தேவரீர் திருவருளையன்றிச் சித்திக்கமாட்டாது. எ - று. ()

தோற்றமா யீறு யளவைசொலத் தோன்றாது
போற்று மறைநுனுக்கம் போலவாய் புலப்படா
யாற்று மருநோன்பி னெம்பிரா னவ்வுருவே
மேற்றனவென் கண்க ளிழைத்ததவ மெத்தவமே.

(இ - ள்.) ஆதியாயும் அந்தமாயும் அளவு சொல்லற் கெட்டாததாயும் துதிக்கின்ற வேதமுடிவைப்போல வாயாற் கூறற் கமையாதவரே! அடியான் புரிந்த அரிய விரதத்தினுல் எனது விழிகள் அத்தகைய உருவைத் தரிசித்தன. எமது பெருமானே! இங்ஙனம் தரிசனை செய்தற்கு அவை யாது தவம் புரிந்தனவோ? எ - று. (௨௬௫)

ஆனந்த வாரி யரிநெடுங்க ணூறலைப்ப
வூனந்த மெல்லா முருக வுளநெகப்போய்
வானந் தருநிலவச் சென்னியான் வார்கழற்கே
கானந் தருமலரிட் டேத்திக் கனிந்தனளால்.

(இ - ள்.) இன்பப் பெருக்கானது செவ்வரிபடர்ந்த நெடிய விழிகளில் ஆறுபோல வொழுகவும், உடல் முழுவது முருகவும், மனம் நெக்குவிடவுஞ் சென்று, வெண்ணிறங் குறைவுபடாத பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானது நெடிய திருவடிகளுக்கு, மணந்தங்கிய மலர்களா லர்ச்சித்துத் துதிசெய்து அன்பு செய்தனர். எ - று. (௨௬௬)

மானேந்து செங்கை மழுவாட் படையுடையான்
றானேந்து பாகந் தரப்பெற்று டண்ணிலாக
கூனேந்து வார்சடைமேற் கொன்றை கொழித்துயிர்க்குந்
தேனேந்து சென்னியோற் போற்றியிவை செப்புவாள்.

(இ - ள்.) மானையும்* ஒளிதங்கிய மழுவாயுதத்தையும் தாங்கிய *சிவந்த திருக்கரங்களையுடைய சிவபெருமான் தமது திருமேனியின் வாமபாகத்தைத்

தரப்பெற்றனர், குளிர்ச்சிதங்கிய விளைந்த பிறைச் சந்திரனையணிந்த நெடிய சடையின்மேலே, கொன்றைமலர்கள் மலர்ந்து துளிக்கும் தேனைத்தாங்கிய திருமுடியையுடைய சிவபெருமானைத் துதித்து இவற்றைத் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றனர். எ - று. (௨௩௭)

தேவ நினைநோக்கி நோற்ற திருநோன்பை
யாவ ரிழைத்தா ரெனினு மவர்க்கீறு
சேவடிப்போ தீந்து திருமகப்பெற் றுள்ளளவு
மேவு நலனளிக்க வேண்டுமென வேண்டினாள்.

(இ - ள்.) தேவனே! தேவரீரை நோக்கி அடியாள் அநுஷ்டித்த சிறந்த கேதாரவிரதத்தை, எவர்கள் அநுஷ்டித்தார்களாயினும் அவர்கட்கெல்லாம் இவ்வுலகிலுள்ள ஆயுள்வரையில் சிறந்த புத்திரப்பேற்றைக் கொடுத்து, பூலோகத்திலுள்ள பல நன்மைகளைக் கொடுத்து, இறுதியில் தேவரீர் திருவடித் தாமரைகளையும் அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். எ - று. ()

அவ்வா றருளி யருந்தவத்தோர்க் காருளிற்
செவ்வே திருநோக்கஞ் சென்றான் றிரைபுரட்டு
மவ்வேலை நஞ்சணிந்த கண்ட னவளோடும்
வெவ்வே றுகைத்தொரு தன் வெள்ளிப் பொருப்படைந்தான்.

(இ - ள்.) அலைகள் புரளும் அத்திருப்பாற்கடலிலுதித்த ஆலாலவிடத்தையணிந்த ஸ்ரீ கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் பிராட்டியார் பிரார்த்தித்த வகையே யநுக்கிரகஞ்செய்து, அருந்தவமியற்றிய கௌதம முனிவருக்கும் செவ்வையாகத் திருக்கண்ணோக்கம் பாலித்து, அவ்வுமாபிராட்டியாரோடும் கோபந்தங்கிய இடபவாகனமூர்ந்து ஒப்பற்ற தமது வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலையை யடைந்தருளினர். எ - று. (௨௩௯)

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆதி நாயகன் கைலையிற் சித்திர வங்கத னாயகந் தருவன்
போதன் மேயினு னந்திபா லடைந்தன னவனிரு பூங்கழ லிறைஞ்சி
மாத வன்புகல் விரதமீ துணர்த்துற வுணர்ந்தனன் வளைகட லுடுத்த
பூத லம்புகுந் தாங்கணுச் சென்னிகேட் டறிந்தன னாநகர் புகுந்தான்.

(இ - ள்.)(உமாபிராட்டியார் இவ்விரதாநுஷ்டானஞ் செய்தனரென்பதை) ஆதிதேவனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய திருக்கைலாயகிரியிலுள்ள சித்திராங்கதனென்னுங் கந்தர்வனுணர்ந்து புறப்பட்டு, திருநந்தி தேவரிடஞ்சென்று, அப்பெருமானது அழகிய உபயபாதங்களை வணங்கி, பெருந்தவமுடைய கௌதமமுனிவர் உமாபிராட்டியாருக்குக் கூறிய இவ்விரதத்தினை அவருபதேசிக்கத் தெளிந்து, வளைவாகிய கடலாற் சூழப்பெற்ற பூலோகத்தையடைந்து, அவ்விடத்தில் உச்சினியென்னு நகரம் சிறந்ததென்று கேட்டறிந்து அந்நகரத்தி லடைந்தான். எ - று. (௨௪௦)

ஒருத னிப்பெருங் கவிகையான் வச்சிர தேயனென் றுளனொரு வேந்தன், மருவ ருந்தொடை யாங்கவற் குணர்த்தினன் கோதமன் வகுத்தநோன் பிதனை, யுருகு காதலி னன்னக ராங்கவ னேற்றனன் பெருஞ்சிறப் போர்ந்தான், கருணை மைந்தரிற் பொலிந்தனன் றன்னுடைத் திகிரியா னிலம்பொதுக் கடிந்தான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற பெரிய ஏக சக்கிராதிபதியாகிய வச்சிரதேயனென்று ஓர் அரசனிருந்தான். கௌதமமுனிவர் உமாபிராட்டியாருக்குக் கூறிய இவ் விரதத்தைச் சித்திராங்கதனெனுங் கந்தர்வன், மணங்கமழும் மலர்மாலை தாங்கிய அவ்வச்சிரதேய மன்னனுக்குப் போதித்தான். அந்நகரத்தில் அம்மன்னவன் மனமுருகிய பேரன்போடு அநுஷ்டித்தான்; அதனாற் புகழ் பரவியவனாய், கருணையுள்ள புதல்வரால் விளக்கமெய்தி, தன்னுடைய ஆக்கினாசக்கரத்தால் உலகமுழுவதையும் பொதுத்தன்மை நீக்கித் தானே அரசுசெய்தான். எ - று.

அனைய மாநகர் வணிகரிற் பிறந்தன ரரிமதர் நெடுங்கணு மிழையார்,
மனையின் மாட்சியார் பாக்கிய வதியெனும புண்ணிய வதியெனும் பெ
யரா, ரினைய நோன்பினை யிருவரு நோற்பதற் கிசைந்தன ரிரங்கிய
வுளத்தா, நினையு நெஞ்சினர் தாதைபாற் கேட்டன ரீங்கிது நின்று
நோற் றுறுவான்.

(இ - ள்.) அந்தச் சிறப்புள்ள உச்சினி நகரத்திலே வணிகர்குலத்திலுதித் தவராய் இல்லறத்திற்குரிய மேம்பாடுடையவர்களாய், பாக்கியவதியென்றும் புண்ணியவதியென்றும் பெயர் பெற்றவர்கள், செவ்வரி படர்ந்து மதர்த்துள்ள நெடிய விழிகளையுடைய பெண்களிருவரும், இக்கேதார கௌரி விரதத்தை அநுஷ்டிக்கக்கருதிய மனமுடையவர்களாய், இதனை ஓரிடத்திலிருந்து அநுஷ் டிக்கும்படி தமது தந்தையின்பால் அநுமதி கேட்டார்கள். எ - று. (உசஉ)

மரபின் மாட்சிய ரிங்ஙன முரைத்தசொற் கேட்டலும் வணிகர்தம்
பெருமா, னுரவுநீணிதி யிழந்தனன் வறிஞரி னேங்கின னுமக்கென நோ
க்கித், தரவ ருமபொரு ளில்லென வுரைத்தலு மாங்கவர் தரிக்கிலர் தா
ழாப், பரவி நீயிதற் கிசைந்திலை யென்னினு நோற்குதும் பணித்தியென்
றிரந்தார்.

(இ - ள்.) மரபின் மேம்பாடுடைய புத்திரிகள் இப்படிச்சொல்லிய வார்த் தையைக் கேட்டவுடனே, வணிகர் தலைவரான அவர்கள் பிதா, நான் இப்போது பெருந்திரவியமிழந்தவனாய், தரித்திரரில் தலைவனாயிருக்கிறேன். அவ்விரதத்தை நீங்கள் அநுஷ்டிக்க உங்களுக்கு அரும்பொருள் கொடுத்தற்கு இல்லையேயென்று சொல்லவும், அப்பெண்களிருவரும் மனந்தாளாதவர்களாய் வணங்கித்துதித்து, நீர் எங்களுக்குப் பொருள்தர இயலாதவராயிருப்பினும் நாங்கள் விரதத்தை யநுஷ்டிக்கிறோம். விடைதரவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார்கள். எ - று.

வணிக னொத்துறக் கன்னிய ரிருவரு மாநதிப் பெருந்துறை மூழ்
கிப், பணிமு டிச்சடைப் பரமனுக் காட்படு பாவகந் தமமுளத் திருத்
தித், திணித டஞ்சினை யாலிழ லிருந்திவர் நோற்றலுஞ் செழுந்தனிச்
சோதி, மணிமி டற்றினன் றிருவுளத் தடைந்தனன் மகிழ்ந்தன னொரு
தனி வந்தான்.

(இ - ள்.) தந்தையாகிய வணிகன் அதற்குடன்படவும், கன்னியர்களிருவரும் சிறந்த நதியின் பெரிய துறையிலே மூழ்கி, சர்ப்பமணிந்த சடை முடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு அடிமைப்படுஞ் சிந்தனையைத் தம்மனதிற்கொண்டு, வலிதாய்விசாலித்த கிளைகளையுடைய ஆலமரத்தடியிலிருந்து இப்பெண் கள் அநுஷ்டிக்கவும், செழிய வொப்பற்ற சோதிசொரூபராகிய நீலகண்டத் தையுடைய சிவபெருமான் திருவுளத்தடைத்தவராய்ச் சந்தோஷித்துத் தாம் தனியே எழுந்தருளிக் காட்சிதந்தனர். எ - று. (உசங)

இணைய வேழையர்க் கிருநிதி யீட்டமு மேடவிழ்ந் தலர்ந்தபூ முளரி
மனைவி நல்லெழி லொப்பன வுருவமுந் தொலைவற வதுக்கிவா ணாளும்
புனைவ னம்பல யாவையும் வேண்டுவ புரிந்தனன் புனைமலர்க் கோதை
நனைக ழுங்குழற் கன்னிய ரிருவரும் வாழ்ந்தனர் நயப்புறு நாளின்.

(இ - ள். இப்பெண்க ளிருவருக்கும் பெருஞ்செல்வக் குவியலையும், இதழ்கள் விரிந்து மலர்ந்த தாமரையலரை யிடமாகக்கொண்ட திருமகளின் சிறந்த அழகை யொத்த ரூபத்தையும் நீங்காதிருக்கும்படி யநுக்கிரகித்து, ஆயுளும் அலங்கரிக்கின்ற எல்லாவளங்களும் அவர்கள் இஷ்டப்படி யெய்தக்கொடுத் தருளினர். அணிந்த மலர்மாலையானது குளிர்ந்து மணம் வீசுங்கூந்தலையுடைய கன்னியர்கள் இருவரும் இப்படிக்களித்து வாழுங்காலத்தில். எ - று. (௨௪௫)

வள்ளை வார்குழை யிருவரிற் புண்ணிய வதியெனு மழலைமென் குதலை
வெள்ளை வெண்குடை வச்சிர தந்தனால் வேட்டுறப் பெருநலம் விழைந்
தெள்ள ரும்புகழ்க் காஞ்சி மாநக ரெரிமுகச சுடரிலை வேலோன் [தா
கள்ளி ருங்குழற் பாக்கிய வதிதனை மணந்துறக் களித்துளம் வியந்தாள்.

(இ - ள்.) வள்ளைபோலும் நெடிய செவிகளையுடைய அவ்விருகன்னியர்களில் புண்ணியவதியென்னும் நிரம்பாத மெல்லியகுதலைச்சொல்லையுடைய பெண், வெள்ளியசந்திரவட்டக்குடையையுடைய வச்சிரதந்தனெனும் மன்னனால் மணமுடிக்கப்பெற்றுப்பெருஞ் செல்வமெய்தினள். இகழ்தற்கரிய கீர்த்தியை யுடைய காஞ்சிமாநகரத்தை யாண்டிருந்த தீயின் காந்தியை வீசும் அச்சவடிவாகிய வேலேந்திய அரசன், தேன்சிந்தும் மலர்சூடிய நீண்டகூந்தலையுடைய பாக்கியவதியை மணஞ்செய்ய மனக்களிப்பெய்தி இன்புற்றான். எ - று,

இருவ ரின்னண மரசரிற் புகுந்துமற் றிலறப் பகுதியிற் சிறந்தா
ருருகு காதலின் மைந்தரு மகளிரு முயிர்த்தன ரொருவருக் கொருவர்
பெருந லத்தினும் வளத்தினு மிழிந்திலா ரறமுருப் பெற்றதே யனையார்
பொருவ ருந்தவ விரதநீத் தொழிந்திலர் நோற்றன ரறமலாற் புரியார்.

(இ - ள்.) இவ்விருமங்கையரும் இப்படி மன்னர் வீடுகளில் மருகியராய்ப் புகுந்து இல்லறச்செயலிற் சிறந்தார்கள். மனமுருகத்தக்க ஆசையுடனே பிள்ளைகளையும் பெண்களையும் பெற்றார்களாய் இன்பத்திலும் பாக்கியத்திலும் ஒருவர்க்கொருவர் குறையாதிருந்தார்கள். தருமம் வடிவெடுத்தாற்போன்ற அப்பெண்கள் தருமமன்றி மற்றொன்றுஞ் செய்யாதவர்களாய், ஒப்பற்ற தாந்தொடங்கிய தவவிரதத்தை நீக்காமல் அநுஷ்டித்துவந்தார்கள். எ - று. (௨௪௭)

இரங்கி மன்பதை கைதொழுதேத்துற நாள்பல கழித்தன ரிதுநாட்
சுரந்த மாநிதிச் செருக்கொடும் பாக்கிய வதிதனி துறந்தனள் விரதம்
புரங்க டிந்தவ ரடித்துணை யிகந்தன ளாங்கது புரவல னுணர்ந்தான்
கரந்து மீப்படு வெகுளியான் றுறந்தன னவளிள முலைமுகக் கலவி.

(இ - ள்.) மனவுருக்கத்துடன் பிரசைகள் யாவரும் கரங்களைச்சிரமிசைக்குவித்துத்துதிக்கும்படி அநேககாலம் வாழ்ந்தார்கள். இந்நாளில் தமக்குப்பெருகிய செல்வச்செருக்கினால், பாக்கியவதியானவள் மேற்கொண்ட விரதத்தைக் கைவிட்டு முப்புரங்களை யெரித்தசிவபெருமானது பாதங்களைமறந்தாள். அதனை அவன் கணவனுணர்ந்து தன்மனத்தே யொளித்து மிகுந்த கோபமுற்றவனாய் அப்பாக்கியவதியின் இளைமைதங்கிய தனங்களில் தழுவும் கலவிச்சுகத்தை விடுத்தான். எ - று, (௨௪௮)

மிடைவனம்புக மகனொடும் போக்கினன் புகுந்தனள் வெள்ளிடை
யறியா, ளடவி புக்குநின் றழுதன ளிரங்கின ளலமரு மனத்தினளாகிப்,
படர்வனந்தரு முப்பிலிப் புற்கையாற் பற்பகல் கழித்தனள் பசியா,
லுடலுணங்கிமற் றென்பொடுங் கழிதரு மகன்முக நோக்கிநின்
றுயிர்ப்பாள்.

(இ - ள்.) மரங்கள் நெருங்கிய காட்டிற்குப்போம்படி அவளை அவன் மகனோடு துரத்திவிட்டான். வெளியிடமறியாதவளாகிய பாக்கியவதி காட்டிற்சென்று நின்றுகொண்டு வருந்தியழுது அலையும் மனமுடையவளாய், பரந்த அக்காட்டில் வசிப்போர் கொடுக்கும் உப்பில்லாக்கூழினாற் பலதினங்கழித்தனள். பசிப்பிணியால் உடலிளைத்துத்தசையற்று எலும்புடன் உருகியிருக்கும் தன் மகன் முகப்பார்த்து நின்றுபெருமூச்செறிவாள். எ - று. (௨௪௯)

தன்னை நோக்கிய மைந்தனின் றெதிரழத் தழலெழு முயிர்ப்பினை
டரியாள், பின்னையாங்கவன் றன்முக நோக்கியப் பெய்வளை யழுதழு
திரங்கு, மென்னை யீங்கிவர் படப்படா வருத்தமொன் றில்லென வெரி
வனஞ் சுழன்று, றன்னை மைந்தனை யருகழைத் திருந்துய ராற்றினளின்
னண மறைவாள்.

(இ - ள்.) தன்னைநோக்கிநேரேநின்று புத்திரனழவும், தீப்பொறிபறக்கும் பெருமூச்செறிந்து தரியாதவளாய், அதன்மேல் அவளும் அம்மகன்முகத்தைப் பார்த்து மிகவும் அழுது வருந்துவாள். இவர்களாற்பயப்படாத துன்பம் யாதிருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லை யென்றுசொல்லும்படி தீப்போலும் வெப்பமுடைய காட்டில் அலைந்தார்கள். பாக்கியவதி தன்புத்திரனை யருகேயழைத்து அவனுடைய துக்கத்தைத்தணித்து இப்படிச் சொல்லுகின்றாள். எ - று. (௨௫௦)

மைந்த னேமக னேநெடு மாநிலங் காப்புறு மன்னரிற் புகுந்தேன் [வேர்
முந்தை யூழ்வினை நெடுவனம் புகுத்திய தின்னுயிர் முடிப்பதென் றுணை
ணிந்த நல்குர வுடற்றுற மெலிந்தன னீயினி யெனக்குமுன் பிறந்த
சந்த வார்குழற் புண்ணிய வதியெனு மன்னைபாற் சார்குதி யென்றாள்.

(இ - ள்.) மகனே! மகனே! நெடிய பெரிய பூமியைக்காவல்பூண்ட மன்னவன் வீட்டில் வாழ்க்கைப்பட்டேன். சன்மாந்தரவினையானது பெரியவனத்தில் என்னைச்சேர்த்தது. என் இனிய உயிரைப்போக்க ஒருபாயமுணரேன், இந்தத் தரித்திரமானது வருத்துதலால் வருந்தினேன். நீ இனி, எனக்கு முன்னே பிறந்த மணம்வீசும் நெடிய கூந்தலையுடைய புண்ணியவதியென்னும் பெரிய தாயின்பாற் சேருக வென்றாள். எ - று. (௨௫௧)

என்றுரைத்தசொற் செவிபுகக் கேட்டலு மீன்றவ டனைவிடுத் தேகிச்
சென்று மீள்வதி னிறப்பதே நலனெனத் தீப்படு மெழுகெனக் குழைந்தா
னென்று நீயினி வருந்தலை மைந்தவென் றுரைத்தன ளவ்வுரை யொழியா
கன்று நீங்கிய கறவையிற் கரைந்தன ளன்னவ னவ்வனங் கடந்தான்.

(இ - ள்.) எனச்சொல்லிய சொற்கள் காதிற்படக்கேட்டவுடனே, பெற்ற தாயைக்காட்டில் தனியே விடுத்துச்சென்று, ஆங்கெய்தி, மீளவுந்திரும்பி வருவதைக்காட்டிலும் இறப்பதே நலமென்று தீயிற்பட்டமெழுகுபோல மனமுருகினான். இனி நீ யெனக்காகச் சிறிதும் வருந்தவேண்டாம் மகனே! என்ற அந்தச்சொல்லைத் தடுக்க மாட்டாதவனாய் அக்காட்டை நீங்கிச்சென்றான். பாக்கியவதி கன்றைப்பிரிந்ததாய்ப்பசுப்போல மனமுருகினாள். எ - று. (௨௫௨)

எரித ருங்கதிர்ப் பரிதியோ னெடுவரை வெதும்புறு மிருஞ்சுரத் தேகிப்
பொரி பரற்பட வுள்ளடி பதைப்புறத் தாயரிற் போக்குசிந் தையனாய்க்
கரிக டுஞ்சுர மொருநெறி கடந்தனன் கடிமதிற் கொடிநகர் கண்டான்
புரிந றுங்குழற் புண்ணிய வதிதன திருக்கையி னொருதனி புகுந்தான்.

(இ - ள்.) சூரியன் வெப்பத்தை விளைக்குங்கிரணங்களைப்பரப்பும் பாலைவனத்தில் நெடுந்தூரஞ்சென்று, நெருப்புப் பொறிகள் போன்றபருக்கைக்கற்கள் தாக்குவதால் உள்ளங்கால் பதைக்கும்படி, தன் பெரியதாயின் வீட்டிற்குச்செலுத்தியமனமுடையவனாய், கரிந்துபோயிருக்குங்கொடிய பெரியபாலைவனத்தை ஒருவகையாய்த் தாண்டினவனாய், காவலையுடைய மதிலிற்கொடிகள் கட்டிய அந்நகரைக்கண்டான். பின்னிய மணமுள்ள கூந்தலையுடைய புண்ணியவதியிருக்கும் அரண்மனைக்குள் ஒன்றியாய்ப் புகுந்தான். எ - று. (௨௫௩)

கண்டெ ழுந்தெதி ரோடின ளகவுறத் தழுவினள் கயனெடுந் தடங்கண்,
கொண்ட லைத்தெழு குமிழிநீ ருவட்டெழ வுச்சிமோந் துயிரொடுங் குழைந்தாள்,
புண்டி றந்தெரி கொளுத்திய நெஞ்சின ளாமெனப் பொருமினள் கனிவாய்,
விண்ட ரற்றின ளன்னையாங் கென்றன ளவற்குள பரிசெலாம் விரித்தான்.

(இ - ள்.) புண்ணியவதி பார்த்து எழுந்து எதிர்கொண்டோடி மார்புறத்தழுவிக்கொண்டு, சேற்கெண்டைபோலும் நீண்டபெரியவிழிகளில் நிறைந்து பெருகும் குமிழியோடு கூடிய துக்க நீர் வெள்ளமாயோட உச்சிமோந்து உள்ளமுமுயிரும் உருகினாள். புண்ணைக்கீறித் தீக்கொளுத்தியதுபோன்ற மனத்தினளென்று சொல்லும்படி துக்கித்தாள். கொவ்வைக்கனிபோல வாய்திறந்தழுதாள். உன் தாயெங்கே யெனக்கேட்டாள். அவளுக்குற்ற துக்கங்களை யெல்லாம் விரித்துச்சொன்னான். எ - று. (௨௫௪)

வணிக ரிற்பிறந் தரசரிற் புகுந்தனை வாநதிச் சடைமுடிப் பெருமான்,
பணியி னின்றனை யறத்தொடும் பழகினை பாக்கிய வதியெனும் பெயரா,
யணியு மைந்தரு நிதியொடும் பெற்றினி துவந்தனை யருங்கடை முறைபோய்த்,
திணிவ னம்புகுந் தடகருந் தினையைய னெழுதிய தெவர் கொலோ சிதைப்பார்.

(இ - ள்.) வணிககுலத்திற்பிறந்து அரசருக்குவாழ்க்கைப்பட்டனை. கங்கையையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருத்தொண்டிற்பொழுது போக்கினை. தருமநெறியில் முயன்றனை. பாக்கியவதியெனும் பெயருடையாளே! அலங்கரிக்கத்தக்க பஞ்சதருக்களையும் (சங்கநிதி பதுமநிதியென்னும்) இருநிதிகளையும் பெற்று இனிதாகக்களித்தனை. கடைசியாகச்சென்று கொடிகளடர்ந்த காட்டிற்சேர்ந்து இலைகளைப் புசித்தனை. பிரமன் எழுதிய எழுத்தை யார்தான் கெடுக்கவல்லவர்? எ - று. (௨௫௫)

விடுத்தொ ழிந்தனை தனித்துறந் தீன்றதாய் வெய்துற வெய்துற மகனே
கெடுத்தொ ழிந்தனை விலங்கொடும் வேடராற் கெடுதிவந் துறுவன காணா
யடுத்த வாறினி யாருணர்ந் துரைப்பவ ரென்றழு தலமர லேக்கி[வன்.
யெடுத்தவெந்துயர்க் கெல்லைகண் டிலனெனவிருந்தனனருந்துயர்ச்சிறு

(இ - ள்.) மகனே! உன்னையீன்றதாயாகிய என் தங்கை துன்பெய்தும்படிதனியேவிடுத்துவந்தாய். அக்காட்டிலுள்ள மிருகங்களாலும் வேடர்களாலும்

வரத்தக்கதுன்பங்கள் நேர்வனவற்றைக்கடந்துவந்தாய். நீ சண்டுவந்தசெய்தியைத்தெரிந்து யார் உன் தாய்க்குக் கூறுவர்? எனப்புலம்பி மனச்சுழற்சியடைவது கண்டு, பெருந்துக்கமெய்திய புத்திரன், தன், பெரிய தாயாரைக்கண்டபோது உண்டான துயரத்திற்கு எல்லைகாணுதவனுனென்று சொல்லும்படி வருந்தினன். எ - று. (௨௯௬)

மீண்டு மைந்தனைத் தழுவினள் பெருநிதி வேட்டன வேட்டன புரிந்தாள், பூண்ட வன்பொடு மழுதழி கண்ணினள் புகைந்தெழு நெஞ்சொடும் புழுங்கி, மாண்டி றந்தன ளாமெனு மாந்தையண் மைந்தனிற பயநதன ளுறைகா, னுண்டு போகுதி யென விடுத் தகற்றினண் மைந்தனு மந்நக ரகன்ருன்.

(இ - ள்.) திரும்பவும் மகனைததழுவிக்கொண்டு மிக்கதிரவியங்களையும் அவன் விரும்பிய விரும்பியபலவற்றையுங்கொடுத்து, மனத்திலுண்டான உள்ளன்போடும் அழுது நீர்சொரியும் விழியுடையவளாய், வெதும்பப்பதைக்கின்ற மனதோடு துக்கப்பட்டு உயிர் நீங்கிளுளென்று சொல்லத்தக்கதுயரெய்திய அப்புண்ணியவதி, மகனே! உன்னைப்பெற்றதாயாகிய என்தங்கைவாழ்ந்திருக்குங்காடாகிய அவ்விடஞ் சேர்கவென்று விடைதநதனுப்பினுள். அப்புதல்வனும் அந்நகர்விட்டுப் போயினுன். எ - று. (௨௯௭)

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

ஆனுப் பெருநிதியங் கைக்கொண் டவணகன்று
போனு னடுவடவை பொங்கு நெடுஞ்சுரவாய்
வானுர் கணத்தோர் வழிமறுத்து வவ்வினராற்
றேனு ரலங்கற் சிறுவன் றிகைத்தழுதான்.

(இ - ள்.) அளவுபடாத பெருந்திரவியங்களைக் கைக்கொண்டவனுய் அந்நகரைநீங்கி, கொல்லத்தகக வடவாக்கினிஜொலிக்கின்ற பெருங்காட்டிற்சென்ருன். பெருங்கூட்டத்தார்கள் வழியில் தடுத்து அவன்கைப்பொருளைக்கவர்நது கொண்டார்கள். தேன்பொதுளியமலர்மாலை யணிநத அச்சிறுவன் ஏங்கியழுதான். எ - று. (௨௯௮)

ஏங்கி யழுதரற்றி விம்மி யெதிர்திரும்பிப்
பூங்குழ லோதிப் பெருந்தா யுழைப்புகுந்தா
ேனுங்குசுரத் தென்னைப் பறித்தா ரெனவுரைத்தான்
ருங்கு பெருநிதியம் பின்னுந் தரப்போனுன்.

(இ - ள்.) ஏக்கங்கொண்டு அலறியழுது உடனே தான்வந்தவழியேதிரும்பி அழகிய கூந்தலையுடைய பெரியதாயின்பாற்சென்று, பெரிய காட்டுவழியில் என்னை வழிமறித்துப்பறித்துக்கொண்டார்களென்று சொன்னுன். அவள் ஆதரிக்கத்தக்க பெருஞ்செல்வத்தை மீண்டுங் கொடுக்கப் பெற்றுகொண்டு போனுன். எ - று. (௨௯௯)

சேனுர் நெடுநெறியிற் சென்ருன் முனம்பறித்தார்
காணு வழியொன்று சென்ருன் கடும்பாவம்
பூணு விருந்தவர் முன்பறித்துப் போயினர்
வானுட் கிடரிழையார் பின்னுநிதி வவ்வினரால்.

(இ - ள்.) அதிதூரமாகிய பெரியகாட்டிற்குச்சென்ற அப்புத்திரன் முன்னேவழிபறித்தவாகள் காணுதமற்ருேர் வழியாகச்சென்ருன், கொடியபாவத்தை

யே யாபரணமாகப்பூண்ட முன்னே வைர்ந்து சென்ற திருடர்கள், அவ்வழியிலு ம்பார்த்து அவனுயிர்க்கூறு செய்யாமல் மீண்டும் அப்பொருள்களைக்கவர்ந் தார்கள். எ - று. (௨௬௦)

நின்று னழுதான் றிகைத்தா னெடிதுயிர்த்தான்
பொன்றாத வண்ணந் துயர்க்கடலுட் புக்கிழிந்தா
னொன்று மாகா வெனமறுத்து மொண்டொடியாற்
சென்று லினித்தருமோ வென்னுத் தெருமந்தான்.

(இ - ள்) அவன் காட்டிலேயே யிருந்து கொண்டழுது ஏங்கிப்பெருமூச்சு விட்டு, இறவாதவகையால் துக்கசாகரத்திலமுழ்கி, ஒன்றாலும் நமதெண்ணங் கைகூடாதென்று தீர்மானஞ்செய்து, மறுபடியும் தன்பெரிய தாயார்பாற் சென்றால் இன்னுங்கொடுப்பாளோ வென்று மயங்கினான். எ - று. (௨௬௧)

கேதார நாதன் றிருவடியின் கீழிறைக்கும்
போதா னடைந்த பெரும்பொருளும் புண்ணியமும்
பாதாள வெங்கமரி னிட்டீர் பழிபெற்றீ
ரீதா லிதுவிளைந்த தெனவொருசொல் லேற்றனனால்.

(இ - ள்.) கேதாரேசருடைய பாதங்களின் கீழே அர்ச்சிக்கின்ற மலர்க ளாற் பெற்றிருந்த பெரும்பொருளையும் புண்ணியங்களையும் பாதளமட்டும்வெ டித்திருக்கும் கொடியவெடிப்பிலே எறிந்து விட்டீர்கள். பழிச்சொல்லையும் பெற்றீர்கள். இக்குற்றத்தினால் இத்தீமை நேர்ந்ததென்று ஓர் அசரீரிவாக்கினை க்கேட்டான். எ - று. (௨௬௨)

பால னழுது திரும்பிப் பதிபுகுந்தச்
சேலனைய கண்ணாட் கதுபுகலத் தேமொழியு
நீல மணிமிடற்றா னென்பதனை நீயிருந்து
நூலுரைத்துக் காட்டு வரன்முறையே நோவென்றாள்.

(இ - ள்.) அச்சிறுவன் திரும்பவும் தான் வந்தவழியே திரும்பித்தன் பெரி யதாயின் நகரமடைந்து, சேற்கெண்டைபோலும் விழிகளையுடைய அப்புண்ணி யவதிக்குத்தான்கேட்ட அசரீரிவாக்கை வெளியிடவும், இனியசொல்லையுடைய அவளும் அழகிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய அக்கேதாரவிர தத்தை, நீயட்டும் இங்கிருந்து முறையோடு அநுஷ்டிப்பாயென்றாள். எ - று.

அன்னை யுரைத்தமொழி மாறா தவணிருந்து
முன்னை விதிப்படியே நோற்றான் முதுவனத்துத்
தன்னை யொழியத் தனிவிடுத்துப் போமகனை
யென்னை வரக்காணே னென்றென் றழுதழைப்பாள்.

(இ - ள்.) பெரியதாயார் சொல்லிய சொல்லைமறக்காமல் அங்கேயே யிரு ந்து பண்டைய சிவாகமவிதிப்படி அவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தான். பெரியகாட் டிலே தன்னை விட்டுத்தனியே பிரிந்து சென்ற மகனை இதுவரையில் வரக்காண னேமே, என்று பலமுறை கூறிப்புலம்பிக்கூவுகின்றான். எ - று.

தாளார விந்தச் சதுமுகத்தோ னன்றிழைத்த
கோளா னகரிழந்து கானங் குடிபுகுந்தேம்
வாளா விடுத்தேன் மகனை வரக்காணேன்
கேளாய் தனியின் றழுதரற்றக் கேளாயோ.

(இ - ள்.) தாளையுடைய தாமரைமலரைப்பீடமாகக்கொண்டபிரமன் அக்காலத்தில் விதித்த விதியினாலே என் நகரினைநீங்கிக் காட்டிற்குடியேறினோம். என் புதல்வனையும் வீணேபிரித்தனுப்பினேன். இதுகாறும் அவன் திரும்பிவரக் காணேன். நான் இக்காட்டில் தனியாயிருந்து அழுது புலம்பவும் எனக்கு உறவாய் உடனிருந்து ஏனென்றுகேட்கமாட்டாயோ? எ - று. (௨௬௫)

உந்தை யெனைநீத் தொழிய வுனைநோக்கி
மைந்த வுடற்பொறைகொண் டாற்றி வனம்புகுந்தேன்
சிந்தை தரியே னுனையிழந்துந் தீபபாவி
நிந்தை சுமந்து வயிறோம்பி நின்றேனால்.

(இ- ள்.) உன் தந்தை என்னை இக்காட்டிற்குத் துரத்தியும், புத்திரனே உன் முகத்தைப்பார்த்துக்கொண்டே இவ்வுடலைச்சுமந்து இக்காட்டிலடைந்தேன். உன்னையும்பிரித்துமனஞ்சகியேன். கொடும்பாவியாகையினால் பழிபூண்டுகொண்டும் வயிறுவளர்த்துந்திரிந்துகொண் டிருக்கிறேன். எ - று. (௨௬௬)

என்று வழுதரற்றி யேங்கி யெரியின் மெழு
கன்று ளவலங்கூ யலமந் தலறினளா
லின்று வுழந்து விரத மினிதிழைத்துப்
பொன்னூர் பொதியேந்திச செல்வ னெறிபுக்கான்.

(இ-ள்.) என்றுகூறிக்கொண்டே புலம்பியேக்கமெய்தி, அழலிடைப்பட்ட மெழுகு போன்றுருகிப்பிரலாபித்து மயங்கியழுதாள். பலவகைத்துயரத்திற்காளாகி, கேதாரேசருடைய விரதத்தை நன்மையோடு அநுஷ்டித்து, பொன்னாகிய பெருங்குவைகளை யெடுத்துக்கொண்டு அப்புதல்வன் வழியே வருகின்றான். எ - று. (௨௬௭)

முன்போ யருநெறியிற் றோற்ற முதலனைத்தும்
பின்போ நெறிக்கே பெறபெற்றான் கோமானு
மென்போ லுருகி யிதுவென்னை யென்றயிர்த்தா
னன்போடு கேதார நாத னருளுணர்ந்தான்.

(இ - ள்.) முன்போன காட்டுவழியிலே கள்ளருக்குள் பரிகொடுத்த பொருள்களையும் மீண்டும் தன் தாயினிடம் போகும்வழியிலே அடையப்பெற்றான். அதனைக்கண்ட இராஜகுமாரனும், எலும்பும் நெக்குவிட்டுருக மனமுருகி, இது யாது அதிசயமெனக் கிலேசித்து. உண்மை யன்புடையவனாய்க் கேதாரேசர் திருவருளாகுமென்று தெரிந்தான். எ - று. (௨௬௮)

கூடு நிதியனைத்துங் கொண்டு களங்குழைய
மாடு சுமந்துசுமந் தீன்றாள் வனமபுகுந்தா
னோடரிக்க ணல்லாளைக் காணு னுயிர்பெறிந்தான்
கோடியனெஞ் சத்தன்னு யென்றழுது கூவினான்.

(இ - ள்.) ஒன்று சேர்ந்த செல்வக்குவைக ளெல்லாவற்றையும் சுமந்துகொண்டு கழுத்தொடியத் தோள்கள் மாற்றித்தாங்கித் தன் தாயிருந்த காட்டினையடைந்தான். அக்காட்டில் செவ்வரிபடர்ந்த விழிகளையுடைய தன்தாயைக் காணப் பெறுதலனாய்ப் பெருமூச்சுவிட்டு, வருந்திய மனத்தனாய் அம்மா அம்மா என்றழுது கூவினான். எ - று. (௨௬௯)

கேட்டா ளயர்ந்து கிடந்தோர முழைபுக்காண்
மாட்டா ளுயிர்தழைக்க வல்லாண் மகன்குரலென்
றோட்டா லெதிர்ந்தா ளுடன்கண்டா ளோர்மகனைத்
தாட்டா மரைக்கரத்தால் வாரித் தழீஇக்கொண்டாள்.

(இ - ள்.) ஒருமலைக்குகையிற் புகுந்து சோர்ந்து படுத்திருந்த அவன் தாய் கேட்டு, இது தன் மகன் குரலென்றுணர்ந்து, உரத்துக்கூவி யழைக்கச் சக்தி யற்றவளாய், ஓட்டமாயெதிரோடிவந்து தன் ஒப்பற்றமகனைக் கண்டாள். உடனே காலத்தோடுகூடிய தாமரைமலர் போன்ற தன்னிரு கரங்களாலும் தழுவி யணைத்துக் கொண்டாள். எ - று. (௨௭௦)

மைந்த னிழைத்த வரத்தா லெதிர்ந்தபொரு
டந்து விரதத் தலைநின்று ளாங்கவளும்
பைந்தொடியை நீத்த தனிச்செங்கோற் பார்த்திவனுஞ்
சிந்தை யிரங்கி நெகிழ்ந்துருகிச் சிந்தித்தான்.

(இ - ள்.) அப்புத்திரன், தான்புரிந்த விரதத்தினாற் கிடைத்த பொருளைத் தாய்கையிற்கொடுத்தான். அவளும் அவ்விரதத்தைச்சிறந்து நோற்கத் தொடங்கினாள். பசியவளையலையணிந்து அந்தப்பாக்கியவதி யென்பாளைவிலக்கிய ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய அரசனும் மனமிரங்கி நெக்குவிட்டுருகிக்கருதினான்.

பண்ணுறுங் கடகரியும் பாய்மாவு மாநிலத்தி
னெண்ணுறுந் தனிவேந்தர் யாரு முடனீண்ட
விண்ணுறுந் தொடநிவந்த வெற்படவி புக்கனனாற்
பண்ணின்ற சொல்லாட் கொணர்ந்து பதிபுக்கான்.

(இ - ள்.) அலங்கரிக்கும் மதஜலஞ்சொரியும் பட்டத்தியானையும், தாவிச் செல்லுங் குதிரையும் உலகத்தில் மதிக்கத்தக்க மன்னர்கள் யாவரும் உடன் சேர்ந்து, நெருங்கிவர, ஆகாயத்தையுந்தொடும்படி யுயர்ந் தமலைகளுள்ளகாட்டிற் சேர்ந்து, பண்போலுஞ்சொல்லையுடைய தன்மனைவியை யழைத்துச்சென்று தன் பதியைச் சேர்ந்தான். எ - று. (௨௭௨)

கோமாடக் காஞ்சிக் கொடிநகரக் கோவேந்தன்
வாமா னனையவிழி மாதைப பிரியானாய்ப்
பூமா நிலத்து நெடுநாட் புரந்தளித்துத்
தேமாரி கொன்றைநிலாச சென்னிபதஞ் சேர்ந்தனனால்.

(இ - ள்.) சிறப்புத்தங்கிய மாளிகைகள் பொருந்திய காஞ்சியாகிய கொடிகள் நெருங்கிய நகரிற்கு மேன்மைதங்கிய அரசனாகிய அவன், தாவிச்செல்லும் மான்போலும் விழியையுடைய பாக்கியவதியைப் பிரியாதவனாகி, பெரிய பூலோகத்தில் வெகு காலம் அரசு செய்து, தேன்மாரி சொரியுங் கொன்றையையும் இளம்பிறையையுமணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமானுடைய திருவடி நீழலெய்தினான். எ - று. (௨௭௩)

வையம் புரந்தளிக்கும் வச்சிர தந்தனென்னும்
பொய்யில் புலமைப் புரவலனும் பூங்கமலத்
தையலனையா ளொடுநெடுநாட் டாரணியின்
மையில் வளம்புரந்து வடகயிலை மன்னினான்.

(இ - ள்.) உலகினைக்காத்து அரசு செய்யும் வச்சிரதந்தனென்னும் பெயரையுடைய மெய்யறிவுடைய மன்னனும், அழகிய செந்தாமரையில் வாழும் திருமகள் போலும் அழகு பொருந்திய தன் மனைவியோடு, பூமியில் குற்றமில்லாத வளங்களோடு நெடுங்காலம் அரசு செய்து வடதிசையிலுள்ள கைலாயகிரியில் நிலைபெற்று வாழ்ந்தான். எ - று. (௨௭௪)

பாய திரைப்பாற் கடற்பகுவாய்ப் பாம்பணையின்
மேய விழிதுயிற் றுமேலோ னிதுநோற்றுத்
தூயதனி வைகுண்டம் பெற்றான் றொழுமடியார்க்
கேய பெருப்பதவி யின்னும் புரிந்தமரால்.

(இ - ள்.) பரவிய அலைகளையுடைய பாற்கடலில் பிளந்த வாயோடு கூடிய சேஷசயனத்திற் பொருந்திய யோகநித்திரை செய்யும் மேலோனாகிய திருமால் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, புனிதமாகிய ஒப்பற்ற வைகுண்டமெய்தினவராய்த் தம்மை வணங்கும் அடியவர்களுக்குப்பொருந்திய பதவிகளையும் மற்றும் வேண்டுவனவற்றையும் கொடுத்தருளினர். எ - று. (௨௭௫)

உந்திக் கமலத் துறையுளோ னிவ்விரதஞ்
சிந்தித்து நோற்றிவ் வுலகளிக்குஞ் சீர்பெற்றா
னந்தப் பெரும்பே றதுவன்றி யாரளித்தார்
செந்துப் பொருக்கனைய புன்சடிலச் சென்னியீர்.

(இ - ள்.) விஷ்ணுமூர்த்தியின் உந்திகமலத்தை வசிக்குமிடமாக வந்த பிரமன் இவ்விரதத்தை விரும்பி யநுஷ்டித்து, இவ்வுலகினைப் படைக்குஞ் சிறப்பைப் பெற்றனன். சிவந்த பவள வரிசைபோலுஞ் சிறு சடைகளமைந்த முடிகளையுடைய முனிவர்களே! பிரமதேவனுக்கு அந்த உயர்பதவியை அவ்விரதமல்லாமல் யாவர் கொடுத்தனர். எ - று. (௨௭௬)

மண்ணுலக மெய்தி மகவா னிதுநோற்று
வண்ணான்மால் யானை யரச ரடிபோற்ற
வெண்ணரிய வின்ப மினிதுவந்து பின்னர்ப்போய்
விண்ணுலகாண் டின்றளவும் வெள்வா ரணமுகைப்பான்.

(இ - ள்.) பூலோகமடைந்து இந்திரனும் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தான், பெருமை தங்கிய பெரிய பட்டத்து யானையையுடைய நிலவுலக மன்னர்கள் தன் பாதங்களைப்பணிய, கணக்கிடற்கரிய இன்பங்களை இனிதாக அநுபவித்து, அதன் பின்னர்ச்சென்று பொன்னுலகை யரசாண்டு இன்றுமட்டும் வெள்ளை யானையாகிய ஐராவதத்தை வாகனமாகக் கொண்டான். எ - று. (௨௭௭)

மக்கட்பே றின்றி விசுத்தனெனு மாமறையோன்
றொக்க தனிவிரத மீதிழைத்துத் தொல்லுலகிற்
புக்க மகவொருநூ றெய்திக் கடைமுறைபோய்ச்
செக்கர்ச் செழுஞ்சடையோன் சேவடிக்கீழ் வைகினான்.

(இ - ள்.) விசுத்தனென்னுஞ் சிறந்த அந்தணனொருவன், புத்திரப் பேறில்லாமல், நன்மைகள் யாவுங்கூடிய ஒப்பற்ற இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, இப்பூலோகத்தில் நூறு குமாரர்களுதிக்கப்பெற்று, தன் தேகாந்திய திசையிற் சென்று, செவ்வானம்போலுஞ் சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானது செவ்விய திருவடிகளின் கீழே தங்கினான். எ - று. (௨௭௮)

ஈதோட நோற்றூர் சிறந்த பெறற்கரும்பே
றீதோ சிறிதே யறிந்த தெடுத்துரைத்தேன்
போதோ டிருக்கும் புராதனற்கும் போக்கரிதான்
மாதோ டிருக்கக் கொடுத்த வரவிரதம்.

(இ - ள்.) துன்பமகல அநுஷ்டித்தவர்களுடைய சிறப்பாகிய அடைதற் கரிய பெரிய பதவிகள் இம்மட்டோ? எனக்குத் தெரிந்தனவாகிய சிலவற் றையே உங்கட்கு எடுத்துச்சொன்னேன். இச்சிறந்த விரதமானது திருமகள் வாசத்தோடுள்ளபடி அவரவருக்குப் பாலித்துள்ளனவற்றை தாமரை மலர்ப் பீடத்திலிருக்கும் பிரமனுக்கும் சொல்லுவதற் கரிதாகும். எ - று. (உஎக)

கலிநிலைத்துறை.

இன்னு முண்டொரு விரதமற் றெம்பிராற் கினிது
மன்னு மாமண விரதமற் றதனிலை வகுப்பி
னன்ன வூர்திக்கு மளந்தறி வரிதெவ ரளப்பார்
பின்னல் வேணியீர் கேண்மினென் றதனிலை பேசும்.

(இ - ள்.) எமது சிவபெருமானுக்கு இனிமையை நிலைபெறச் செய்யும் விரதம் மற்றொன் றுண்டு. அது சிறந்த மணவிரதமாம். அதன் தன்மையைச் சொல்லுமிடத்தில் அன்னவாகனனாகிய பிரமனுக்கும் அளவிடற்கரிதாயின், வேறெவர்தாம் அதனை யளவிடுவார்கள்? பின்னிய சடையையுடைய முனிவர் களே! கேளுங்களென்று அதன் நிலைமையைச் சொல்லுகின்றார். எ - று. ()

திருந்து பங்குனி யுத்திர வைகலிற் சிறந்து
பொருந்து மாதொரு பாகனை மணவணி புரப்ப
விருந்து சிந்தனை யிருத்தியீர்ம் புனல்குடைந் தேகி
வருந்த மக்குள நியதியை முற்றுற வகுத்து.

(இ - ள்.) திருந்திய பங்குனி மாதத்திலே உத்திர நட்சத்திரமடையும் தினத்தில், சிறப்போடு வீற்றிருக்கும் பார்வதி பாகராகிய சிவபெருமானை, திரு மணக் கோலத்தோடு ஓரிடத்திற் றங்கித் தியானஞ்செய்து, குளிர்ச்சிதங்கிய நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து சென்று, தொன்றுதொட்டு வந்த தமக்குரிய நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடிவாகச்செய்து. எ - று. (உஅக)

எந்தை சேவடி யருச்சனை பியற்றுந ராயின்
றந்த மீசனை யுமையொடுஞ் சார்ந்தமை தழுவச்
சிந்தை செய்தவன் றிருமணந திருந்திய கோலம்
வந்த னைக்குரித் தாமென விதிமுறை வணங்கி.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய சிவந்த திருவடிக ளைப் பூசிப்பவர்களானால், தங்கள் ஆன்மார்த்த சிவலிங்கப்பெருமானைப் பார் வதியுடனே கூடித்தழுவியதாகத் தியானஞ்செய்து, அப்பெருமான் உமாபி ராட்டியைத் திருமணஞ்செய்தற்குக் கொண்டருளிய திருத்தமாகிய திருக் கோலமே நாம் வழிபாடு செய்தற்குரித்தென்று முறைப்படி பணிந்து. எ - று.

ஈசனெம்பிரான் றிருவடி யருச்சனை யிலரே
லாச றும்பசுந் தமனியத் தானுரு விமையப்
பாசி ழைப்பொலந் தொடியொடும் வகுத்தபின் பாசுர
மேல் லைந்திறற் சுத்திசெய் திலங்குற விளங்கி.

(இ - ள்.) எமது பெருமானாகிய சிவபெருமான் திருவடியர்ச்சிக்கும் பேறில்லாதவர்களாயின், குற்றமற்ற பசும்பொன்னால் சிவலிங்க வடிவத்தை இமாசல மன்னன் புதல்வியாகிய, பசிய ஆபரணங்களையும் பொன்வளையலையு மணிந்த உமாதேவியாரோடும் அமைத்தபின்னர், பாலினாலும் இழிவில்லாத பஞ்சகவ்வியத்தினாலும் அபிஷேகித்து விளக்கஞ்செய்து. எ - று. (௨௮௫)

மாலை நாற்றிய விதானமண் டபத்தகத் தெய்தி
யேல நெற்படுத் தணிபுனற் கும்பமொன் றிருத்திக்
கோல மாந்தழை பெய்ததிற் கொழும்பொனா லியற்று
மால கண்டனை யுமையொடும் வரன்முறை யமைத்து.

(இ - ள்.) மலர்மாலைகள் தொங்கவிட்ட [விதானம்] மேற்கட்டியை யுடைய மண்டபத்தினுட் புகுந்து, நெல்லைப் பொருந்தப் பரப்பி, அழகிய பூரண கும்பமொன்றமைத்து அழகு பொருந்திய மாந்தழையைச் செருகி, அக் கலசத்தில் சாம்பூநதமெனும் பொன்னாற்செய்த சிவபெருமானைப் பிராட்டியாரோடும் முறையோடு எழுந்தருளச்செய்து. எ - று. (௨௮௬)

தெரிந்த நாண்மல ரெடுத்தெடுத் தருச்சனை திருத்திப்
புரிந்து பூசனைக் குளவெலாம் வரன்முறை போக்கிப்
பரிந்து வெண்ணிற நறும்புகை யெழுப்பிநம் பரனை
விரிந்த கங்கைவார் சடையனை வீழ்ந்துவீழ்ந் திறைஞ்சி.

(இ - ள்.) சிவபெருமானுக்கும் தேவியாருக்கும் உரித்தெனக் கூறிய புதிய மலர்களை யெடுத்தெடுத் தர்ச்சனைசெய்து, அன்போடு பூசைக்கு வேண்டிய உப கிரியையெல்லாம் விதிப்படி செய்து, அன்புடையராய் வெள்ளிய மணந்தங்கிய தூபத்தைக்காட்டி, எம்பெருமானும் பரந்த கங்கைதங்கிய சடையையுடைய வருமாகிய சிவபெருமானைப் பன்முறை சாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ்செய்து.

தெய்வ மாமறை தெரிந்துவே தியன்றனை மனைவாழ்
தைய லோடுநீ வருகென வாங்கவன் றனக்கு
மைய நுண்ணிடை யவட்குமூற் றளிப்பன வருளிப்
பொய்யி லன்பொடு மினிதுறப் போசனம புரிந்து,

(இ - ள்.) தெய்வீகந் தங்கிய சிறந்த வேதங்களையுணர்ந்த ஓரந்தணனை, அவன் மனையில்வசிக்கும் இல்லாளோடு வருகவென் றழைத்துவந்து, அவனுக் கும் (உண்டோ இலையோவென்று) சந்தேகிக்கத்தக்க நுண்ணிய இடையை யுடைய அவன் மனைவிக்கும் கொடுக்கவேண்டுவனவற்றை யெல்லாங்கொடுத்து, உண்மை யன்புடன் இனிய அமுது செய்வித்து. எ - று. (௨௮௮)

ஆல யம்புகுந் தீசற்கு முன்சொன்ன வாற்றான்
மாலை தீபமே முதலிய யாவையும் வழங்கி
வேலை வென்றக ணுமைமண வினையொடும் விமலற்
கோல நெஞ்சகத் திருத்தியா லயம்வலங் கொண்டு.

(இ - ள்.) சிவாலயமடைந்து சிவபெருமானுக்கு முற்கூறியவகையே, மலர்மாலைகள் தீபங்கள் முதலியவற்றையெல்லாம் மிகுதியாகச் செய்வித்து, வேற்படையைச் சயித்த விழிகளையுடைய உமாபிராட்டியாரைத் திருமணம் புரியும் செய்கையுடன் சிவபெருமான் திருக்கோலத்தை மனதில் தியானஞ் செய்து, திருக்கோயிலைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து. எ - று. (௨௮௯)

மனைபு குந்தெழுங் கடுங்கதிர் குடகடல் வைக
வனைய நன்னெறிக் கடன்முறை யமைத்தபி னருளாற்
றநயர் தங்கிளை நட்டவர் தம்மொடுந் தழீஇப்
புனித வுண்டிகொண் டொருதனித் தருப்பைக்கட் பொருந்தி.

(இ - ள்.) வீட்டிற்குவந்து உதிக்கின்ற உஷ்ணத்தைத் தரும் சூரியன் மேற்கடலில் மறைய, அப்போது செய்தற்குரிய நல்ல சந்தியாவந்தனத்தை விதிப்படி நடத்தியபின்னர், கிருபையோடு புத்திரர் பந்துக்கள் சிநேகர்களென்னும் இத்தன்மையினரோடு கூடி, புனிதமான ஆகாரத்தையுண்டு ஒப்பற்ற சிறப்புடைய தருப்பைப்பாயிற்படுத்து. எ - று, (உஅஅ)

மற்றை வைகலிற் றுயிலொரீஇ வருபுன லாடி
யுற்ற வேதியற் கீசனை யுமையொடு மொருங்கே
பொற்ற சும்பொடு முதலிய கொடுத்தடி போற்றிப்
பெற்ற மேறியோன் றொண்டரோ டருந்துறப் பெறுவார்.

(இ - ள்.) அன்றிராத்திரியில் நித்திரைநீங்கி விடியற்காலத்தில் ஊற்று நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து அங்குவந்துள்ள வேதியருக்குச் சிவபெருமானைத் தேவியோடு அம்மூர்த்தங்கள் தாபித்திருந்த பொற்கலசத்தோடு மற்றப் பொருள்களையுந் தானமாகக் கொடுத்து, அவர் பாதங்களை வணங்கி, இடபாரூடராகிய சிவபெருமானுடைய அடியாருடன் பாரணைசெய்ய எண்ணிய வரங்களை யடைவார்கள். எ - று. (உஅகூ)

செய்ய தாமரைப் பீடிகை யினிதுறை தேவி
பொய்யில் கேள்வியி னோற்றனள் பாம்பணைப் புனிதன்
மெய்கொண் மார்பக மினிதுவீற் றிருந்தனள் விருப்பித்
தெய்வ நோன்பித னிலைமையார் முடிவுறத் தெரிப்பார்.

(இ - ள்.) செந்தாமரைப்பூவில் இனிதாக வசிக்குந் திருமகள் உண்மையுபதேசத்தால் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, சேயசயனமுடைய விஷ்ணுவின் திருமேனியிலுள்ள திருமார்பில் இனிதாக ஆசையோடு வீற்றிருந்தாள். ஆதலால், தெய்வீகமுடைய இவ்விரத மகிமையை எவர்தாம் முழுதுந் தெரிவிப்பவர்?

திணிதடஞ் சினைக் கற்பகத் திருநிழ லிறைவ
னணிதருங் கதி விரதமீ திழைத்தர னருளான்
மணிவடஞ் சுமந் திளகிய வனமுலை தாங்கிப்
பணிது சுப்புடைப் புலோமசை யவளொடும் பயின்றான்.

(இ - ள்.) வலிய விசாலித்த கிளைகளையுடைய கற்பகவிருட்சத்தின் சிறந்த நிழலில் வீற்றிருக்கும் இந்திரன், மோட்சந்தரும் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து சிவபெருமான் கருணையால், இரத்தினமாலைகளணிந்து மென்மைத்தன்மை வாய்ந்த அழகிய குசங்களைத்தாங்கி ஒசியும் இடையையுடைய இந்திராணியோடு கூடியிருந்தான். எ - று. (உகூ௦)

வேனி லைங்கணைக் கிழவனிவ் விரதநோற் றனனுய்ப்
பான லங்கருங் கட்கடை குழைவழி பரப்புங்
கான வார்குழ லிரதிவெம் முலைநலங் கவர்ந்தான்
மீன வார்கொடி யுயர்த்திமூ வுலகையும் வென்றான்.

(இ - ள்.) வேனிற்காலத்திற்குரிய (தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலமாகிய) ஐந்து மலர்ப்பாணங்களையுடைய மன்மதன் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தவனாகி, செவிவரையிலோடிய நீலோற்பல மலர்போன்ற அழகிய கரிய விழிகளையும் மணங்கமழ்ந்து நீண்டுள்ள கூந்தலையுமுடைய இரதிதேவியின் விருப்பந்தரும் குசங்களைத் தழுவும் இன்பமெய்தினன். நெடிய மீனக்கொடிதாங்கி மூவுலகங்களையும் வென்றான். எ - று. (உகூஉ)

வையம் யாவையும் படைத்துயி ரனைத்தையும் வழங்குஞ்
செய்ய தாமரைக் கிழவனீ தினிழைத்தனன் சினவேல்
மைய ரீத்தடங் கட்சிறு குதலைநா மடந்தை
யெய்த நாவகத் திருத்தின னிருந்தன னின்னும்.

(இ - ள்.) உலக முழுவதையும் படைத்து உயிர்களையெல்லாம் படைக்குஞ் செந்தாமரை மலரிலுள்ள பிரமன், இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தவனாய், கோபந் தங்கிய வேல்போன்ற அஞ்சனந் தீட்டிச் செவ்வரி படர்ந்துள்ள பரந்த விழிகளையும் இளமைவாய்ந்த மழலைச் சொல்லையுமுடைய சரசுவதிதேவி தன் நாவினிடத்தி லிருக்கப்பெற்று இன்றும் அங்ஙனமே வைத்திருக்கின்றனன். எ-று.

வான வர்க்கினி தாரமு தளிவான் வழங்குந்
தான வப்பெயர்ச் சந்திர னோற்றனன் றவத்தான்
மேனி வந்தழ வொன்பதென் றெண்ணிடை விரிந்த
பான லங்கருங் கண்ணியர்ப் புணர்ந்தனன் பரிவான்.

(இ - ள்.) தேவர்களுக்கு இனிமை நிறைந்த அமுதத்தைக் கொடுத்து, ஆகாயமே வாசஸ்தானமாகவுடைய அமுதகிரணனாகிய சந்திரன், தான் அநுஷ்டித்துவந்த இவ்விரதத்தால் ஆகாயத்தின்மீதோங்கிய தொகையில் இருபத்தேழென்று பெருகிய நீலமலாபோலும், அழகிய கருநிறம்வாய்ந்த விழிகளையுடைய மாதர்களை அன்புடன் மனைவியராகக்கொண்டு கூடினன். எ - று.

விரத மின்னண நோற்றவ ரிளநிலா மிலைச்சு
மரன டித்துணை யுருந்தவ ரளவிறந் தொழிந்தார்
சரத மீங்கிது சத்தியஞ் சத்தியந் தவங்கூர்
விரத மாதவத் தலைவிர்கா ளறிந்தவா விரித்தேம்.

(இ - ள்.) இவ்விரதத்தை இப்படி அநுஷ்டித்தவர்களும், இளஞ்சந்திரனை யணிந்த திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருளிற் சேர்ந்தவர்களும், கணக்கில்லாதவர் களாவார்கள். அவர்களில் நாம் அறிந்துள்ளவரையிற் சொன்னோம். நியமமான பெருந்தவமுடைய முனிவர்களே! இப்பதுண்மை உண்மை உண்மை. எ - று. (உகூங)

வெள்ளி வெண்பிறைக் கண்ணியோற் கினமொரு விரத
முள்ள வாறெடுத் துணர்த்துது மினிதுகேட் டுவப்பீர்
தெள்ளு சிந்தையி ராங்கதன் றிருபெயர் சிவன்பால்
வள்ள யிற்படைச் சூலத்தின் பெயரது வழங்கின்.

(இ - ள்.) வெள்ளிபோலும் வெண்ணிறந்தங்கிய பிறைச்சந்திரனை மாலையாகவணிந்த சிவபெருமானுக்குரிய வேறோர் விரதத்தை உள்ளவாறு விளக்கிச் சொல்லுகின்றோம், இனிதாகக் கேட்டுக் களிப்பீராக. தெளிந்த மனமுடைய

முனிவர்களே! அதன் சிறந்த பெயரைச் சொல்லுமிடத்தில் சிவபெருமான் பாலுள்ள வலிதங்கிய கூரிய ஆயுதமாகிய சூலாயுதத்தின் பெயரையுடையது.

ஆயி ரம்பெருங் கதிரவன் றென்றிசை யகன்று
பாய வுத்தரம் படர்முதற் றிங்களிற் பதினொன்
கேய பிற்றையி னிருங்கதிர் கரக்குநா ளெழுந்து
தூய தண்புனல் குடைந்துதங் குறையெலாந் தொலைத்து-

(இ - ள்) ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய பெருமைதங்கிய சூரியன் தென்றிசை நீங்கி வடதிசை செல்லும் [உத்தராயணத்தின்] முதலாகிய [தை] மாசத்தில், பதினொன்காந் திதியாகிய சதுர்த்தசி கழிந்த மறுதினத்தில், சூரியோதய காலத்திலெழுந்திருந்து புனிதமுடைய குளிர்ந்த நீரில் ஸ்நானஞ்செய்து தங்கள் நித்திய கர்மாநுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு. எ - று. (௨௬௭)

இழைத்த செம்பொனால் வெள்ளியா லாவதெம் பெருமான்
குழைத்த செஞ்சுடர்த் திருவுரு வியற்றிவெங் கொழுங்கூர்
தழைத்த முத்தலைச் சூலமற் றுங்கதிற் சமைத்து
விழைத்த வன்பினோ டெம்பிரான் மென்கரத் தமைத்து.

(இ - ள்.) செம்பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது எமது சிவபெருமானுடைய தளிர்விட்ட செவ்விய அக்கினிமயமான திருவுருவத்தைச் செய்து, கொடிதாகிய மிக்க கூர்மைவாய்ந்த மூவிலை வடிவாயுள்ள சூலாயுதத்தை அவ்வுலோகத்தினாலேயே செய்து விருப்பமிகுந்த அன்போடு எமது சிவபெருமானுடைய மெல்லிய திருக்கரத்திலமைத்து. எ - று. (௨௬௮)

முன்னு ரைத்திடு விரதநான் முயற்சியின் முறையே
பொன்னின் முற்றிய பரமனை யமைத்தவன் பூசை
யன்ன வாறமைத் தவன்றிருத் தொண்டர்பா லருளி
னன்ன லம்புரிந் தப்படி நோற்பரா னல்லோர்.

(இ - ள்.) முன்னே புகன்ற விரதத்தை நான்முறைப்படி பொன்னலாகிய சிவபெருமானது திருவுருவத்தைத் தாபித்து அவருக்குச் செய்யும் பூசை முறையையு மப்படியே நடத்தி, அவ்விறைவனுடைய வுண்மையடியாரிடத்தும் கிருபையோடும் உபசாரங்கள் செய்து அங்ஙனமே இவ்விரதத்தையும் நல்லவர்கள் அநுஷ்டிப்பார்கள். எ - று. (௨௬௯)

இந்த நோன்பிழைத் திருநிலத் தினிதுவாழ்ந் திலகு
சந்த வெம்முலை யுமையொரு பாகனைத் தமது
சிந்தை யானினை நெஞ்புற வுருகினர் சிறந்தார்
விந்தை கேள்வனும் விரிஞ்சனும் பெறப்பெறு வீடு.

(இ - ள்.) இந்தப் பாசுபத விரதத்தை யநுஷ்டித்து இப்பெரிய பூமியில் இனிதாக வாழ்ந்து, ஒளிவிடுகின்ற களபமணிந்த விருப்பந்தரும் குசங்களையுடைய உமாபிராட்டியை வொப்பற்ற வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமானைத் தமது மனதிற் றியானஞ்செய்து, எலும்பும் உருகத்தக்க மனவுருக்கமுடையராய், இலட்மிநாயகராகிய திருமாலும், பிரமனும் அடைதற்கரிய வுயர்பதவிகளில் சிறப்புற்றார்கள், எ - று. (௩௦௦)

இருங்கொ டுஞ்சிறைக் கலுழனூர்ந் துகைத்தெழு மிறைவன்
வருந்தி யீங்கிது நோற்றனன் வாளெயிற் றசுரன்
பொருங்க டுஞ்சினக் காலநே மியைக்கரம் பொறுத்த
திருந்து நேமியிற் பிளந்தவ னுருயிர் செகுத்தான்.

(இ - ள்.) பெரிதாய் வளர்ந்த சிறகினையுடைய கருடன்மீது ஆரோகணித்துச் செலுத்தித் திரியும் விஷ்ணுமூர்த்தி, இவ்விரதத்தை மிகமுயன்று அநுஷ்டித்தவராய், போர்செய்யத்தக்க கொடுங்கோபமுள்ள வாள்போலும் கூரிய பற்களையுடைய காலநேமியென்னும் அசுரனைத் தன் கையிற்றாங்கிய திருத்தமான சக்கிராயுதத்தாற் பிளந்து அவனுடைய அரிய வுயிரைப் போக்கினார்.

பெருந்த வம்புரி பராசுரா மப்பெரும் பெயரோ
னிருந்து நோற்றன னிறைவனை யிறைமனந் தணவா
னருஞ்ச மர்தரு கார்த்தவீ ரியன்றனை யமர்வாய்
வருந்த டக்கையா யிரநதடிந் தாருயிர் மடித்தான்.

(இ - ள்.) பெருந்தவமியற்றிய பரசுராமரென்னும் மேன்மைதங்கிய பெயருடையவர் சிவபெருமானை க்ஷணகாலமும் நீங்காமல் மனதிற் றியானித்து இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து அரிய யுத்தஞ்செய்யத்தக்க கார்த்த வீரியார்ச்சுனனை யுத்தகளத்தி லவனுக்கிருந்த விசாலமான ஆயிரங்கைகளையும் வெட்டி உயிரொழித்தார். எ - று. (௩௦௨)

நீத்த மாமுகி னிறத்திறு னுந்தியின் றெழுந்து
பூத்த தாமரைப் பொகுட்டிறு னுதரவெம் பிணியா
னுத்த ழும்புறப் புலம்பின னடுங்கியின் றிதுநோன்
பேத்தி நோற்றன னப்பிணி யொழிந்துவீற் றிருநதான்.

(இ - ள்.) நீர் நிரம்பிய பெரிய மேகம்போலும் கருநிறமுடைய திருமாலின் உந்தித்தாமரையினின்றுதித்து, உலகினைப்படைத்த செங்கமலாசனத்திருந்த திசைமுகன், தனக்குற்ற கொடிய வயிற்றுநோயால் உடல்நடுக்க மெய்திநாத்தழும் பெய்தும்படி யழுதவனாய், தோத்திரஞ்செய்து இவ்விரதத்தையனுஷ்டித்தான். அவ்வியாதி உடனே நீங்கப்பெற்றவனாய்ச் சுகமெய்தினான். எ-று.

தேவ ராயினு மிருநிலஞ் சிறந்தவ ரெனினும்
யாவ ராயினு மிடையறாப் பெரும்பிணி யினராய்ப்
பாவ ராயுழந் திதுமுறை நோற்பரேற் பயின்ற
நோவொ ழிந்துபின் னிருங்கதிப் பெருநல னுகர்வார்.

(இ - ள்.) தேவர்களானாலும் பெரிய பூமியில் மேம்பட்டவர்களானாலும், எவர்களானாலும், இடைவிடாத பெரிய வியாதியஸ்தராய்ப் பாவிகளாய் வருந்தி இவ்விரதத்தை முறைப்படி அநுஷ்டிப்பார்களானால், அதுவரையில் தாங்கள் அநுபவித்த அவ்வியாதியகன்று அதன்மேல் பெரும்பேறாகிய பேரின்ப சுகத்தை யநுபவிப்பார்கள். எ - று, (௩௦௩)

இத்த னித்திரு நோன்பினை யிருந்திறல் வீர
யுத்தி ரப்பெரும் பெயரினன் யானுகம் பற்கன்
றுய்த்து ரைததனை னுங்கது வியாதர்கேட் டுணர்த்த
மெய்த்தி றத்தொடு முணர்ந்தனன் யானுமிவ் விரதம்.

(இ - ள்.) இந்த வொப்பற்றுச்சிறந்த விரதத்தைப் பெருவல்லபம் பொருந்திய வீரபுத்திரராகிய பெருமைவாய்ந்த திருநாமமெழுந்திய கடவுள், பாறுகம்பனெனும் சிவகணநாதனுக்கு முற்காலத்தில் தெளிவாக உபதேசத்தருளினர். அப்பாறுகம்பனிடத்தில் வியாசமுனிவர் உபதேசிக்கப்பெற்று எனக்கு உபதேசித்த இவ்விரதத்தை யானும் உண்மையோடு தெளிந்தேன், எ - று.

உரைத்த னஞ்சிவ விரதமற் றினமொரு விரத
நரைத்த வெள்விடை யவற்குள தாங்கது நவிற்றி
னிரைத்த வார்கட லிலத்தினு ளெவெடுத் திசைப்பார்
விரைத்த வார்சடைக் குரவிர்கா ளறிந்தவா விரிப்பாம்.

(இ - ள்.) சிவவிரதங்களாகிய இவற்றைச் சொன்னோம். இன்னொரு விரதம் வெண்ணிறந்தங்கிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானுக்குரித்தாயுள்ளது அதனைச்சொல்லுமிடத்தில், ஒலிக்கின்ற நெடிய கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தில் எவர்தாம் அதன்பிரபாவங்களை விளக்கிச் சொல்லுவார்கள். மலர்மணங்கமழும் நெடியசடையையுடைய முனிவர்களே! இதனைத் தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுவோம். எ - று. (௫௦௬)

இடப திங்களிற் பூருவத் தட்டமி யெதிரப்
படவ ராவணி புனிதனைப் பனிவரை பயந்த
மடவ னத்தினைப் பாய்விடை மேற்பட மதியாக்
குடைந றும்புனல புலரியி னெழுந்துபோய்க் குடைந்து.

(இ - ள்.) வைகாசி மாசத்தில் வரும் அந்தப் பூர்வபக்ஷ அஷ்டமிதிதியில் விடியற்காலையி லெழுந்து சென்று நீராடத்தக்க நல்லசலத்தில், படத்தோடு கூடிய சர்ப்பாபரணராகிய சிவபெருமானையும், இமாசலமன்னன் பெற்ற இளமைதங்கிய அன்னம்போலும் நடையையுடைய பார்வதி தேவியையும், தாவிச் செல்லும் இடபவாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்திருப்பதாகத் தியானஞ்செய்து, ஸ்நானஞ்செய்து. எ - று. (௫௦௭)

ஆட கத்தினல் வெள்ளியா லாவதா ரணங்கை
மாடி ருத்திய வரதனை விடையின்மேல வருத்துக்
கூடு மைவகைக் கவ்விய பனித்திரங் கொடுத்து
நீடு கும்பமீப பொருத்தியே முடிப்பது நியதி.

(இ - ள்.) பொன்னாலாயினும் வெள்ளியாலாயினும் உமாபிராட்டியை ஒரு பாகத்திலிருத்திய சிவபெருமானை இடபவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்து, ஒன்றாய்க்கலந்த ஐவகைப்பட்ட [பால் தயிர் நெய் கோமூத்திரம் கோமயம் சாணம் ஆகிய] கவ்வியத்தினால் அபிடேகித்து, பெருமை மிகுந்த கலசத்தின்பேரில் எழுந்தருளச்செய்து ஸ்தாபிப்பது சிவாகம விதியாகும்.

முன்ன ரெய்திய விதிமுறை முயற்சியி னேற்றுக்
கன்னன் முப்பதுங் கழிந்தொழி கானிருட் கங்கு
லென்னை யாளுடை நாயக னிணையடி யேத்தி
யுன்ன ருஞ்சிவ கதையுணர்ந் தருந்துயி லொழிப்பார்.

(இ - ள்.) முன்னே கூறப்பட்ட ஆகம விதிப்படி விடா முயற்சியோடு அநுஷ்டித்து, பகல் முப்பது நாழிகையும் நீங்கியவுடன், கறுத்த இருள்மிகுந்த அன்று ராத்திரியில், என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் உபய திருவடிகளைத் துதிசெய்து, எண்ணுதற்கரிய சிவசரித்திரங்களைச் சிரவணஞ்செய்து அரிய நித்திரையை விலக்குவார்கள். எ - று. (௩௧0)

ஒழிந்த கங்குலி னுதயவ னெழுச்சிகண் டுடன்போய்ச்
சுழிந்த தண்புன றனைந்துதங் கடன்முறை தொலைத்துப்
பொழிந்த வன்பொடு மாலயந் தொழுதுசூழ் புரிந்து
வழிந்த நீர்க்குட முதலவே தியர்க்கென வழங்கி.

(இ - ள்.) இரவு நீங்கிய சூரியோதயகாலத்தைப் பார்த்து உடனேபோய், சுழித்துக்கொண்டிருக்குங். குளிர்ச்சி தங்கிய சலத்தில் ஸநானஞ்செய்து, தங்களுக்கு உரித்தான நித்திய கர்மாநுஷ்டானத்தை நிறைவேற்றி, மிக்க பேரன்போடு சிவாலயமெய்தி வணங்கிப் பிரதக்கணஞ்செய்து, நிரம்பிய நீருள்ள பூரண கலச முதலியவற்றையும் வேதியருக்கென்று தானங்கொடுத்து. எ - று.

ஆங்க வர்க்கெனப் போசன மருத்திய பின்ன
ரோங்கு பாரணை சிவனடித் தொண்டரை யொருங்கே
பாங்க ருத்தியே நுகர்ந்தவர்க் காவன பகர்ந்து
தேங்கு கங்கையஞ் சடையனை சிந்தைசெய் திருப்பார்.

(இ - ள்.) அங்கே அந்தணருக்கு அமுதூட்டிய பின்னர், சிவபெருமானுக்குரிய உண்மையடியார்கள் யாவரையும் கூட்டமாக அருகே வைத்துக்கொண்டு, உயர்வாகிய பாரணம்புசித்து, அடியவர்களுக்கு வேண்டிய தானங்களையளித்து, தேக்கெடுக்குங் கங்கையணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத் தியானஞ் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். எ - று, (௩௧௧)

பாற்க டற்றுயில் பண்ணவன் பங்கயத் திறைவ
ஞற்றி சைப்படு மெண்மர்வா னடக்குறுங் கதிர்கள்
வீற்று வேறுள தேவரிவ் விரதநோற் றன்றோ
போற்ற ருந்திறற் றெய்வவா கனத்தொடும் பொலிந்தார்.

(இ - ள்.) திருப்பாற்கடலில் யோகநித்திரை செய்யுந் திருமாலும் பிரமாவும் நாற்றிசைகளிலுமுள்ள அஷ்டதிக்குப் பாலர்களும் ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்கும் ஒளிரூபிகளான சூரிய சந்திரர்களும் வெவ்வேறுயுள்ள பிறதேவர்களும் இவ்விரதத்தை அநுஷ்டித்தல்லவா புகழ்தற்கரிய வல்லமைதங்கிய தெய்வீகமமைந்த வாகனங்களோடு விளங்கினார்கள்? எ - று. (௩௧௨)

ஒருத னிக்குடை விசுவ சேனனென் றொருவ
னிருமை யுந்தெரி வசிட்டனால் விரதமீ திழைபபப்
பொருவ ருநதிறற் காலமூன் றுணர்ந்தனன்கடைபோய்க
கருமணி த்தனிக் கண்டனே டுறைந்தனன் கயிலை.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற ஏக சந்திரவட்டக் குடையையுடைய விச்சுவசேனனெனுமரசன், இம்மை மறுமைப் பயன்களையுணர்ந்த வசிஷ்ட முனிவரால் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, சமானமில்லாத திரிகால வர்த்தமானங்களையுந் தெரிந்து, இறுதியில் நீலமணிபோலும் ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானோடு திருகைலாயகிரியில் வசித்தனன். எ - று. (௩௧௩)

வீரவேற்படை விதுருத னென்றொரு வேந்த
னார்தரும்பெரு விருப்பினு லீதுநோற் றடைந்தான்
சூரி யண்டமே முதலிய மூவுல கியாவும்
யாரு மெய்துறாக் காயசித் தியினெழு மியக்கம்.

(இ - ள்.) வீரந்தங்கிய வேற்படையையுடைய விதுருதனென்னும் பெயர் வாய்ந்த ஒரு மன்னவன், மனத்தில் நிறைந்த பேரன்போடு இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்துப் பெருமைதங்கிய சொர்க்க முதலிய மூவுலகங்களின் அரசுரிமை முழுவதையும், ஒருவரும் அடையப்பெறாத காயசித்தியினாலே பரகாயப் பிரவேச சித்தியும் பெற்றனன். எ - று. (௫௧௪)

கடுத்த முப்புர மெரிதரு நகைவரக் கடிந்தோ
னெடுத்த தெய்வமா விரதமோ ரெட்டையு மிசைத்தே
மடுத்து ரைத்திடு விரதமற் றறைகுது மசலங்
கொடுத்த மென்மலர்க் கொம்பனாட் குளதொரு விரதம்.

(இ - ள்.) பகைத்த திரிபுரங்களை யெரித்தருளும் புன்னகை தோன்றக் கோபித்தவராகிய சிவபெருமானுக்கு உரியனவென் றுசிவாகமங்களிற் சொல்லியுள்ள தெய்வீகந்தங்கிய சிறந்த எட்டு விரதங்களையும் எடுத்துச் சொன்னோம். அதனுடன் சேர்த்துக்கூறிய விரதங்களையுங் கூறுகின்றோம். இமாசலமீன்ற மெல்லிய பூங்கொம்பையொத்த உமாதேவிக்குரியதோர்விரதமுள்ளது. எ-று.

தினக ரன்றெறு கதிர்விரி சித்திரைத் திங்க
ளனைய திங்கண்முற் றிருதரு வெள்ளிவந் தடுப்பப்
புனைபொ லந்தொடி யம்பிகைப் புந்திசிந் தித்து
நினையும் வைகறை தெளிபுனற் கங்கைநீ ராடி.

(இ - ள்.) சூரியன் தன் வெவ்விய கிரணங்களைப் பரப்புவது சித்திரைமாதம், அம்மாதத்தில், பிரதமை திதிகூடிய சுக்கிரவாரம் வந்தமைந்தபோது, விடியற் காலையில் அலங்காரந்தங்கிய பொன்வளையலணிந்த உமாதேவியை மனதில் தியானஞ்செய்து எல்லோரும் நினைக்கத்தக்கதெளிந்த நீரையுடைய கங்காஜலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து. எ - று. (௫௧௬)

முறைதி னக்கடன் முடிப்பன யாவையு முடித்து
நறைம லர்த்தொடை மாலிகை மண்டப நாற்றி
மறைப கர்ந்திடு மந்திர வான்முறை வழாது
நிறைத ரும்புனற் பூரண மணிக்குட நிரப்பி.

(இ - ள்.) முறைப்படிச் செய்யவேண்டிய நித்திய கடன்களையெல்லாஞ் செய்து முடித்து, பூசாமண்டபத்தில் தேன்றுளிக்கும் மலர்மாலைகளையும் மணிமாலைகளையுந் தொங்கவிட்டு, வேதத்திற்சொல்லிய மந்திரங்களின் கிரமந் தவறும விரத்தினத்தாலாக்கப்பட்ட பூரண கும்பத்தைவிசேஷநீரினால் நிரப்பி.

புதிய பட்டுடை விரித்தணி மணிக்குடம் பொதிந்து
மதிமு டிச்சடைப் பரமனோர் மருங்குற வாழும்
விதுறு தற்பகங் கொடியதி னுறைவதா விரும்பிப்
பொதிய விழ்ந்திடு நறுமல ரருச்சனை புரிந்து.

(இ - ள்.) புதிய பட்டு வஸ்திரங்களைப் பரப்பி யழகிய இரத்தின கலசத்திற்குத் தரித்துச் சந்திரனைச் சடையிலணிந்த சிவபெருமானது ஒப்பற்ற வாமபாகத்திற்பொருந்த வீற்றிருக்கும் பிறைபோலுநெற்றியையுடையமரகதக் கொடிபோலு முமாபிராட்டியாரைக் கலசத்திலெழுந்தருளி யிருப்பதாய், இதழ்கள் விரிந்த மணந்தங்கிய மலர்களா லருச்சித்து விரும்பி. எ - று. (௩௧௮)

புரிய வேண்டுவ யாவையும் விதிமுறை போக்கி
யரிவை முன்னரிற் சருக்கரை யாரமு தமைத்துத்
தெரிம றைக்குல மங்கைய ரெண்மரைச் சிந்தித்
துருகு காதலிற் பூசனை புரிந்தவர்க் குதவி.

(இ-ள்.) செய்யவேண்டிய பூசைகளையெல்லாம் விதிமுறையாக முடித்து, அத்தேவியார் சந்நிதியில் சர்க்கரைப் பொங்கல்வைத்து நிவேதனஞ்செய்து தெளிந்த வேதியர்குல மாதர்கள் எட்டுப் பேர்களை வருவித்து, அவர்களையு மாபிராட்டியாராகப் பாவனைசெய்து, மனமுருகத்தக்க ஆசையோடவர்களைப் பூசித்து அக்கலசமுதலியவற்றை யவர்களுக்குக் கொடுத்து. எ - று. (௩௧௯)

கொடியி டைப்பசுங் கோமளை யாலயங் குறுகி
விடுசு டர்ச்செழுந் தீபமே முதலிய விதித்த
படிய மைத்தவ ளாலயம் வலங்கொடு பணியா
வடிசின் மத்திம முத்தமம் பலாதிகொண் டமைதல்.

(இ - ள்.) கொடிபோலு மிடையையுடைய மரகத நிறந்தங்கிய உமாதேவியார் திருக்கோயிலை யடைந்து சுடர் விடுகின்ற செழுமையாகிய தீபமுதலியவற்றை விதிப்படிசெய்துவைத்து, அத்தேவியார் சந்நிதியைவலம்வந்துபணிந்து பழவர்க்க முதலியவற்றை யுணவாகக்கொள்ளுதல் உத்தமமும் அன்னத்தை ஆகாரமாகக்கொள்ளுதல் மத்திமமுமாம். எ - று. (௩௨௦)

எடுத்த நாண்முதற் சுக்கிர னிந்தநோன் பியற்ற
வடுத்த டங்கணுள் பார்ப்பதி யெதிருற வணங்கித்
தொடுத்த நின்பெரு விரதமென் பெயரொடுஞ் சொல்லிப்
படுத்த வேண்டின னென்றனை னுங்கது பணித்தாள்.

(இ - ள்.) எடுத்துச்சொல்லிய இந்த நாளில் முதலிலே சுக்கிரன் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டிக்கவும், மாவடுபோன்று பரந்த விழிகளையுடைய பார்ப்பதி தேவியார் அவனுக்கருளும்படி பிரசன்னராக அவரை வணங்கி யடியே னநுஷ்டித்த தேவரீருடைய சிறந்த இவ்விரதமானது என் பெயரோடுஞ் சொல்லி வழங்கும்படி விருப்புற்றுள்ளேன் என்று வேண்டினன். பிராட்டியாரு மவ்வரத்தை யநுக்கிரகித்தனர். எ - று. (௩௨௧)

அன்று தொட்டுவெண் கிழமையம் பிகைதரு வரத்தாற்
பின்று சுக்கிர வாரமென் றொருபெரும் பெயராய்
நின்ற தீங்கிது திருமக ளேற்றனை னறியான்
மன்ற லந்துள வோன்திரு மார்பக மணந்தாள்.

(இ - ள்.) அன்று தொடங்கி வெள்ளிக்கிழமையானது பார்வதியார் வரத்தினாலே பிற்காலத்திற் சுக்கிரவாரமென்று ஒரு பெரும்பெயருடையதாய் நிலை பெற்றது. இவ்விரதத்தை யிவ்வுலகத்திற் றிருமகளானவள் கிரமப்படி யநுஷ்

டித்தவளாய் மணம்வீசு மழகிய துளசிமாலைதரித்த திருமாலின் சிறந்த மார்பி னிடஞ் சேர்ந்தனள். எ - று. (௩௨௨)

வெள்ளி தழ்ப்பனித் தாமரைப் பொகுட்டுவீற் றிருந்தா
ளெள்ள ருஞ்சது மறைபகர்ந் தெடுத்தவிவ் விரத
முள்ள வாறிழைத் துந்தியந் தாமரை யுறையுந்
தெள்ளு நான்மறை யவன்றிரு நாவகஞ் சிறந்தாள்.

(இ-ள்.) வெண்ணிறந்தங்கிய இதழ்களையுடைய குளிர்ந்த தாமரை மலரி னிடையே வீற்றிருக்குஞ் சரஸ்வதி,இகழ்தலற்ற நன்கு வேதங்களுஞ்சொல்லி விதித்த இவ்விரதத்தை யுள்ளபடி யநுஷ்டித்துத் திருமாலின் உந்தித் தாமரை யில் விளங்கும் தெளிந்த நான்குவேதங்களையுணர்ந்த பிரமதேவனுடையசிறந்த நாவில் விளக்கமெய்தினள். எ - று. (௩௨௩)

பகுத்த வைப்பசி யுத்திரத் தின்னணம் பரிவாற்
றொகுத்து நோற்றுறி னுமைதரு மின்னரு டொகுவார்
வகுத்து நோற்றனள் புலோமசை வானவர்க் கிறைவன்
மிகுத்த காதலின் முயங்குற வினிதுவீற் றிருந்தாள.

(இ - ள்.) பிரித்துச்சொல்லிய ஐப்பசிமாத வுத்திர நட்சத்திரத்தி லிப்படி யன்போ டொன்றுகூடி யநுஷ்டிப்பார்களானால், உமாதேவியார் அநுக்கிரக்கு மினிய திருவருளை யடைவார்கள். இந்திராணியானவள் இப்படி வகைப்படுத்தி யநுஷ்டித்தவளாய்த் தேவர்களுக் கிறைவனை இந்திரனதிகரித்த ஆசையோடு இனிமையாக அணையும்படி வாழ்ந்தனள். எ - று. (௩௨௪)

பெருகு காதலிற் புரட்டைமுற் பிரதமை முதலாய்
மருவி முன்பகல் விதிமுறை மணிக்குட மமைத்துச்
சொரிந றுந்துண ரருச்சனை வரன்முறை தொகுத்துப்
பரிவி னெண்பகற் பலாதியுண் டருண்முறை பயில்வார்.

(இ - ள்.) அதிகரித்த அன்போடு புரட்டாசிமாத முதலில்வரும் பிரதமை முதலாகத்தொடங்கி, முன் சொன்ன முறைப்படி அழகிய கலச ஸ்தாபனஞ் செய்து அருச்சிக்கத்தக்க நறு மலர்களால் முறைப்படி யருச்சித்து ஆசையோ டஷ்டமிவரையி லெட்டு தினங்களும் பழமுதலியவற்றைப் புசித்துத் திரு வருணிலைமையைச் சிந்தித்து அநுஷ்டிப்பவர்கள். எ - று. (௩௨௫)

நடந்த நாள்கழித் திற்றிடை யெதிர்ந்தமா நவமி
தொடங்கு பிற்றைநாண் மறையவர்ப் போசனந் தொகுத்து
வடங்கொள் பூண்முலை மறையவர் மடந்தையர்க் கினிது
துடங்கு கோசிக மளித்தபின் பாரண துகர்வார்.

(இ - ள்.) அநுஷ்டித்துவந்த எட்டு நாள்களுங் கழித்துக் கடைசி தினத் திற் கெதிர்ப்படும் மகாநவமி யுதிக்கின்ற மறுதினத்தி லந்தணருக் கன்ன மளித்து, முத்து வடந்தங்கிய ஆபரணமணிந்த ஸ்தனங்களையுடைய வேதிய மாதர்கட்கு இனிதாகத் துவளுகின்ற பட்டுச்சீலைகளைத் தானங்கொடுத்த பிறகு பாரணஞ் செய்வார்கள். எ - று. (௩௨௬)

சேந்த தாமரைத் தடங்கணு னத்திற நோற்று
மோந்த போர்முகத் தசுரரை முதலற முருக்கி

வாய்ந்த னன்கலா சத்தியை யடைந்தனன் மற்றோர்
பூந் தடங்கணோர் பாக்கிய சத்தியும் புரிந்தான்.

(இ - ள்.) பரந்த செந்தாமரைக் கண்ணராகிய திருமால் இவ்விரதத்தை யிப்படி யநுஷ்டித்து, எதிர்ந்த யுத்தபூமியி லசுரர்களெல்லாரையு மடியோ டழித்து வெற்றி பெற்றவராய் வல்லபத்தையும் மற்றொருசத்தியாகிய அழகு வாய்ந்து விசாலித்து ஒப்பற்ற விழிகளையுடைய தனலட்சுமியையும் விருப்புற் றவராயினர். எ - று. (௩௨௭)

இமைய மீன்றெடுத் தளித்தவள் விரதமீ திழைத்தோ
ரமைய நல்கிய பெருவளந் துய்த்தன ராகி
யுமைத ரும்பெருங் கருணையா லருங்கதி யுவந்தார்
தமையெ டுத்தெடுத் துணர்த்துவ தியாருழைத் தகுமே.

(இ - ள்.) இமாசல மன்னன் பெற்றெடுத்து வளர்த்த உமாதேவியாருக் குரிய இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்தவர்களாய்த் தமது விருப்பத்திற்கேற்கப் பாவித்த பெருஞ் செல்வத்தை யநுபவித்தவர்களாய், அவ்வுமையம்மையார் அருளிய பெரிய திருவருட்பேற்றினால் பெருங்கதியடைந்தோர்களை யெடுத் தெடுத்துச் சொல்லுவதெவர்க்குத்தான் முடியும்? எ - று. (௩௨௮)

புலன்க ளைந்தையு மொருவழி நிறுத்திய புனிதக்
குலங்கொண் மாதவத் தலைவிர்கா ளுமையவட் குணிக்கு
நலங்கொண் மாதவ விரதமூன் றுள்ளன நவின்றே
மலங்கு வார்சடை யைங்கரன் விரதமுற் றறைவாம்.

(இ - ள்.) ஐம்புலன்களையும் ஒருவகைப்பட நிறுத்திய பரிசுத்தமாகிய தொகுதியான பெருந்தவ முனிவர்களே! உமாதேவியாரை மகிழச்செய்யும் நன்மை தங்கிய பெருந்தவமாகிய விரதங்கள் மூன்றுள்ளன சொன்னோம். அசைகின்ற நெடிய சடையையுடைய ஐங்கரக் கடவுளாகிய கணேசப்பெருமா னுக்குரிய விரதத்தைச் சாங்கோபாங்கமாகச் சொல்லுவோம். எ - று. (௩௨௯)

மேட திங்களிற் பூருவ பக்கவெள் ளியினு
ளாடி ருந்திரை மாநதி புலரியி னுடிக்
கோடொர் கையுடைக் குடவயிற் றைங்கரக் களிற்றைத்
தேட ரும்பொனால் வெள்ளியாற் றிருவுருச செய்து.

(இ - ள்.) சித்திரை மாதத்தில் பூர்வபட்ச சுக்கிரவார தினத்தில், அசை கின்ற பெரிய அலைகளையுடைய புனிதமான நதி தீரத்தில் விடியற்காலத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஒற்றைக் கொம்பினைத் திருக்கரத்தேந்திய குடம்போலும் வயிற்றையுடைய ஐந்துதிருக்கரங்களமைந்த யானைமுக விநாயகப்பெருமானைத் தேடுதற்கரிய பொன்னாலாவது வெள்ளியாலாவது திருவுருவமைத்து. எ-று.

முன்னு ரைத்திடு விரதத்தின் விதிமுறை நோக்கி
மன்னு மாலிகைப் பந்தரின் மணிக்கூட மமைத்தாங்
கென்னை யாளுடைக் களிற்றினை யாங்கதி னிறுத்திப்
பன்னு நான்மொழி வரன்முறை நோற்பது பரிசால்.

(இ - ள்.) முன்னே சொல்லிய விரதத்திற்குரிய விதிமுறையாகவே கருதி, நிலைபெற்ற மலர்மாலைகள் தொங்கவிட்ட பந்தரினிடத்தில், இரத்தின கும் பத்தை ஸ்தாபனஞ்செய்து, அதில் என்னை யடிமையாகவுடைய விநாயகப்

பெருமானை அக்கும்பத்தில் ஆவாகித்து, சொல்லிய சிவாகம நூல்கள் விதித்த கிரமப்படி அநுஷ்டிப்பது தகுதியாம். எ - று. (௩௩௧)

தெங்கி னொண்பழ மெட்பொரி முதிரைதீங் கதலி
பைங்க ரும்புவெள் ளிற்கனி சருக்கரை பலவின்
பொங்கு தண்சுளை முதலிய யாவையும் பொலித்து
வெங்கை மாமுகற் கமுதுசெய வித்தருள் வேண்டி.

(இ - ள்.) ஒளி தங்கிய தேங்காய் - எள்ளின்பொரி - [முதிரை] காராமணி - இனிய வாழைக்கனி - பசிய கரும்பு - வெள்ளிற்கனி - சருக்கரை - குளிர்ச்சி பொருந்திய பலாக்கனியின் சுளைகள் முதலிய பல பொருள்களையும் மிகுதியாகவைத்து வலிய யானைமுக விநாயகப் பெருமானுக்குத் திருவமுது செய்வித்து, அப்பெருமானது திருவருளைப் பிரார்த்தித்து. எ - று. (௩௩௨)

மடந்தை பாகன தாலயம் புகுந்தடி வருந்தத்
தொடங்கு தக்கண மைம்பதிற் றிரட்டியுந் தொலைத்துப்
படர்ந்த செங்கதிர்ப் பரிதிபோய்க் குடகடல் படிந்தான்
மிடைந்த கங்குலிற்பலாதியுண் டிருட்படு விடியல்.

(இ-ள்.) உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலையடைந்து, கால்கள் வருந்தும்படி தொடங்கிய பிரதக்கணங்கள் நூறுஞ்செய்து முடித்து, பரவிய சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன் மேற்கடலிற்சென்று அஸ்தமித்தால், நெருங்கிய [இருளாகிய] இரவில் கனிவர்க்க முதலியவற்றைப் புசித்து, இரவு நீங்கிய விடியற்காலத்தில். எ - று. (௩௩௩)

வைத்த பூரண மணிக்குடம் பரப்பிய நெல்லோ
டெய்த்த நான்மறை யவர்க்கென வுதவிமற் றவர்க்கு
மெய்த்த சிந்தையிற் போசன மளித்தபின் விருப்பாற்
பத்த ரோடிருந் தினிதெனப் பாரணம் பயில்வார்.

(இ - ள்.) ஸ்தாபித்துவைத்த இரத்தினமயமான பூரண கும்பத்தை,பரப்பி வைத்த நெல் முதலியவற்றுடன், நான்கு வேதங்களையுணர்த்த வேதியர்களுக்கு உரித்தென்று தானங்கொடுத்து, அவ்வந்தணருக்கு உண்மைதங்கிய மனதோடு திருவமுது கொடுத்த பின்னர், சிவனடியவருடன் கூடியிருந்து ஆசையோடு பாரணஞ் செய்வார்கள். எ - று. (௩௩௪)

அரிதி னிப்படி நோற்றன னத்திரி முனிவன்
விரித ருங்கலைச் சந்திரற் பயந்தனன் விரிபுன்
புரிச டைத்துரு வாசனை மகவெனப் புரந்தான்
வரிய ராவணிந் தோனடி கடைமுறை வதிந்தான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக அத்திரிமுனிவர் இவ்விரதத்தை அரிதாக அநுஷ்டித்து, பரந்த ஷோடசகலைகளையுடைய சந்திரனைப் புதல்வனாய்ப் பெற்றனர். முறுக்கி விரிந்த சிறு சடையையுடைய துருவாச முனிவரைப் புத்திரராகவளித்தனர். கீற்றுகளமைந்த சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகவுடைய சிவபெருமானடிகளைத் தேகாந்தியத்தில் எய்தினர். எ - று. (௩௩௫)

உந்தி யங்கம லாலயத் தொருவனேற் றுலவா
வந்த ணத்துவ மடைந்தன னளகையம் பதியோ

ணிந்த நோன்பினைமுத் திருநிதி சிறந்தன னெந்தை
தந்தி மாமுக னருளொடு மரசொடுஞ் சரிப்பான்.

(இ-ள்.) திருமாலின் அழகிய உந்திக்கமலத்தை வாசஸ்தானமாகவுடைய ஒப்பற்ற பிரமன் இவ்விரதத்தை யநுஷ்டித்து, கெடாத பிராமணத்துவத்தைப் பெற்ருன். அளகாபுரித் தலைவனுகிய குபேரன் இந்த விரதத்தை யநுஷ்டித்து, பெரிய நவநிதிகட்கிறைவனுய், எமது தந்தையாகிய விநாயகப்பெருமான் திருவருளால், தலைமையாகச் சஞ்சரிக்கின்ருன். எ - று. (கூகூகூ)

தேவ ரென்பவர் முனிவரர் யாவருந் திரைநீர்ப்
பூவ லம்படு மாக்களு நோற்றனர் பொருகோட்
டாவு யர்த்தரு ளெம்பிரா னருமறைக் கெட்டாச்
சேவ டித்துணை யடைந்தனர் திருவருட் சிறப்பின்.

(இ - ள்.) தேவர்களென்று சொல்லப்பட்டவர்களும் முனிவர்களுமாகிய எல்லோரும், அலைகள் பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பூமியிலுள்ள மாநுடரும் இவ் விரதத்தை நோற்றவர்களாகி, போர்செய்யுங் கொம்பினையுடைய இடபக் கொடியையுடைய எமது சிவபெருமானது திருவருட் பெருக்கத்தால், அவ் விறைவருடைய, வேதங்கட்குமெட்டாத சிவந்த உபய பாதங்களை யெய்தினுர் கள். எ - று. (கூகூஎ)

எந்தை தந்திமா முகவனுக் கினமொரு விரதஞ்
சிந்தை கூர்தரு விநாயக சதுர்த்தியாந் தினத்தின்
முந்து ரைத்திடு வான்முறை தும்பிமா முகனைத்
தந்து சுற்றிய மணிக்குட மீதுறத் தந்து.

(இ - ள்.) எந்தையாகிய விநாயகப்பெருமானுக்குரிய மற்ருெருவிரதமுள்ளது. மனங்களிக்கத்தக்க விநாயக சதுர்த்தியாகிய தினத்தில், முற்கூறிய சிவாகம விதிப்படி, யானைமுக விநாயகப்பெருமானை, நூல்கள் சுற்றிய இரத்தின கும்பத்தின்பேரில் ஆவாகன (முதலியன வரிசைபெறச்) செய்து. எ - று.

பத்தி ரங்கண்மூ வேழினுற் றிருவடி பரவிச்
சித்த மென்புறக் குழைதர வருச்சனை செய்யா
வுய்த்த தீங்கனி பண்டமுந் றினையன வுவந்தே
யத்த னுலயந் தொழுதுமீண் டிருட்பொழு தகற்றி.

(இ - ள்.) கணேசப்பெருமான் திருவடிகளில் இருபத்தொரு வகைப்பட்ட பத்திரங்களினுல் அர்ச்சனைசெய்து, மனங்கனிந்து எலும்புகள் நெக்குவிட் டுருகத் துதித்து, பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலை யடைந்து வணங்கித் திரும்பி, நிவேதித்த இனிய கனிவர்க்க முதலியவற்றைப் புசித்து இராப்பொழுதைக் கழித்து. எ - று. (கூகூகூ)

கும்ப மும்பொதி யாடையும் நெற்பொரிக் குவையும்
விம்ப மும்பெற வேதியர்க் கீந்துள விருப்பாற்
றும்பி மாமுகற றொழுதுபின் பாரணந் தய்ப்பா
ரிம்பர் வாழ்ந்துசென் றுங்கவன் பதத்துவீற் றிருப்பார்.

(இ - ள்) பூரண கும்பமும் அதிற்சுற்றிய வஸ்திரமும் நெற்பொரிக் குவி யலும் திருவுருவமுமாகிய இவற்றை ஆசையோடு அந்தணருக்குப் பெறும்படி கொடுத்து, யானைமுக விநாயகப் பெருமானை வணங்கி, அதன்பின்னர், பாரணஞ்

புசிப்பவர்கள் இவ்வுலகத்தில் (சகல பாக்கியங்களோடும்) வாழ்ந்து (தேகாந்தத்தில்) அவ்விநாயகப்பெருமான் பதவியிற்சென்று வாழ்ந்திருப்பார்கள். எ - று.

கீற்றி ளம்பிறைச் சடிலியு மரகதங் கிளைத்துத்
தோற்றி ளங்கொழுந் தனையளுங் கயிலையிற் றொன்னாட்
சாற்றி னக்கவ றாடலுந் தனிமுதற் றேவர்
போற்றி ளந்தளி ரடியின ளினையன புகல்வாள்.

(இ - ள்.) பிளவுற்பட்ட இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சடையிலுடைய சிவபெருமானும், மரகதமணியானது கப்புவிட்டுக் கிளைத்தெழுந்த இளங்கொழுந்து போன்ற [பசு நிறந்தங்கிய] உமாபிராட்டியும், முன்னொரு காலத்தில் திருக்கைலாயகிரியில் [கவறு] சொக்கட்டாடவும், ஒப்பற்ற முதற்பெருங் கடவுளரும் துதிசெய்யும் மாந்தளிர்போன்ற திருவடியையுடைய உமாதேவியார் இவ்வாறு சொல்கின்றனர். எ - று. (௱சக)

ஏற்றி ருந்தவ ளாடலு மெம்பிரா னிருவேந்
தோற்பு வெல்வது சொல்பவர் யாரென மேலோடும்
பாற்பெ ருங்கடற் பாம்பணை பணிந்துழாய்ப் படலைச்
சூற்ப சும்புய லாங்கவ ணெய்தினன் றொழுவான்.

(இ - ள்.) எமது தலைவரே! தேவரீரும் அடியாளுமாகிய நாமிருவரும் இங்கே இணங்கிச் சூதாடவும், நம்முடைய தோல்வியையும் வெற்றியையும் எவர் சொல்லற்குரியரென வினவவும், பெரிய திருப்பாற்கடலில் சேஷ சயனத்திலுள்ள குளிர்ச்சிதங்கிய துளசிமாலையணிந்த பசிய சூல்கொண்ட மேகம் போன்ற கரிய திருமால் அச்சமயத்தில் வணங்கும்படி அங்கெய்தினர். எ - று.

அனைய னெய்தலு மெம்பெரு மாட்டியு மாலம்
புனைக ளத்தனு மாங்கவன் சான்றெனப் புகல
நனைந றுந்துழாய் நாயக னிருந்தன னயந்த
வினையி னாடினர் தோற்றன னென்னையாள் விமலன்.

(இ - ள்.) அத்திருமால் அடையவும், எமது பெருமாட்டியாகிய உமாதேவியும் ஆலால விஷந்தங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானும் திருமால் சாட்சியெனக் கூற, குளிர்ச்சி தங்கிய மணம்பொருந்திய துளவமாலையணிந்த திருமால் சாட்சியாகவிருந்தனர். இருவரும் நியதிப்படி சொக்கட்டாடினார்கள். என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் தோல்வியெய்தினர்.

முகிழ்த்த மூரலெ னெம்பிரான் றிருமுக நோக்கி
நெகிழ்த்த சிந்தைய ளிமலநீ தோற்றனை யெனலு
நகைத்து நாயகன் கட்கடை மான்முக நடத்த
வகுத்த வார்குழ றோற்றனை யென்றனன் மாயோன்.

(இ - ள்.) அரும்பியதந்த பந்தியையுடைய உமாதேவியார் எமது சிவபெருமான் திருமுகத்தைப்பார்த்து, உருகிய மனமுடையராய் இறைவரே! தேவரீர் தோற்றீரெனக் கூறவும், சிவபெருமான் புன்னகையரும்பி, திருமால் முகத்திற் கடைக்கணோக்கஞ் செய்யவும், திருமால் வகைப்படுத்திய நீண்ட கூந்தலையுடைய உமாபிராட்டியாரே! நீர்தாம் தோற்றீரென்றனர். எ - று. (௱சச)

மாய னவ்வுரை வழங்கலும் வரைபயந் தளித்த
தூய மென்கொடி வெகுண்டன ளிருங்கமை துறந்தாள்
சேய ரித்தடங் கட்புனல் சிந்துபு சிதறிப்
போய ரிச்சிலம் பரற்றுற நடந்தனள் புகுந்தாள்.

(இ - ள்.) திருமால் அவ்வார்த்தை சொல்லவும், இமாசலமன்னன் பெற்றெடுத்த புனிதயாகிய மெல்லிய கொடிபோலும் உமாதேவியார் கோபங்கொண்டவராகி, சாந்த மொழிந்தவராய், செவ்வரிபடர்ந்த பரவிய கண்களில் நீர் துளித்து, பரல்கள் சிந்திச் சிலம்புகளொலிக்க நடந்து சென்றனர். எ - று.

நோக்க நோக்குற விருந்தனை நோக்கின நுவலாய்
வாக்கி னொன்றுநின் மனத்தினொன் றுமென வலித்தாய்
பார்க்கு டபபுல னிழந்துவெம் பாந்தளிற் பலவாய்ப்
போக்கு மூழிபல் கழித்தியென் றுரைத்தனள் பூவை.

(இ-ள்.) திருமாலே! கண்கள் காணவீற்றிருந்தனை. கண்டதைச்சொல்லாயாயினை! உன் வாக்கிலொன்றும் மனத்திலொன்றுமாக மாறுபட்டனை! அதனால் நீ காணத்தக்க கட்புலனிழந்து பாய்பாகி, பலவாய்க் கழியும் பல ஊழி காலங்கள் கழிக்கக்கடவாயென்று சபித்தனர். எ - று. (௩௪௬)

மொழிந்த விற்றிடை முளரிபூத் தெழுமழை யுருவங்
கழிந்தொ ராயிர மியோசனை நெட்டுடல் காட்டிக்
குழிந்த கட்புல னிலனெனக் கொடியவெம் பசிதீர்ந்
தொழிந்து ழுவரிய பாந்தளாய்க் கிடந்தன னுயங்கி.

(இ - ள்.) இவ்வாறு சபித்த விறுதியில், தாமரைபூத்து விளங்கும் கார்மேகம்போன்ற உருவம் நீங்கி, ஓராயிர யோசனை நீளமுள்ள உடலைக்கொண்டு, குழிந்திருக்கும் விழிகளற்றவராய், மிகக் கொடிய பசிநோய் நீங்கப்பெறாத வரிகளையுடைய சர்ப்பமாகி மனத்தளர்ச்சி யெய்தியிருந்தார். எ - று. (௩௪௭)

ஏங்கு சிந்தையன் வெருவரு முளத்தின னெறிநீர்
தேங்கு கண்ணினன் செய்யுமா றேதெனத் தேராத்
தாங்கு செஞ்சடை யரனடி தாழ்ந்தன னெடுமா
லாங்க தற்குநீ யஞ்சலை யெனச்சிவ னருள்வான்.

(இ - ள்.) திருமால் ஏக்கமுற்ற எண்ணமுடையவரும், அச்சமுள்ள மனமுடையவரும், சிந்துகின்ற துக்கநீர் தேக்கெடுக்கும் விழிகளுடையவருமாக, செய்யும் வகை யாதென்றாலோசித்து, செவ்விய சடைமுடிதாங்கிய சிவபெருமானைத் திருவடிகளிற் பணிந்தனர். அப்போது சிவபெருமான் நீ அதற்குப் பயப்படவேண்டாமென்று திருவாய்மலர்ந் தருளினர். எ - று. (௩௪௮)

ஆவ ணித்தனித் திங்களி னைங்கரக் களிற்றி
னோவு ருந்தனி விரதமோர்ந் துறவருஞ் சதுர்த்தி
மேவு மத்தனி விரதநீ விருப்பொடு நோற்பிற்
றேவி சாபநீத் தொழிதரு முன்னுருச் சிறப்பாய்.

(இ - ள்.) ஆவணியாகிய வொப்பற்ற மாதத்தில் வரும் சதுர்த்தியாகிய திதி, ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய யானைமுக விநாயகப்பெருமானது அன்பகலாத விரதமென்று தெளிந்து, அப்படி வருகின்ற அந்தச் சிறந்த விரதத்தை நீ

அன்புகொண்டு அநுஷ்டிப்பாயாகில், நமது உமாதேவியின் சாபமும் அகன்று போம். உனது பண்டைய வடிவத்தையும் பெறுவாய், எ - று. (௩௪௯)

எனமொ ழிந்தரு ளெம்பிரான் றிருவரு ளியற்றிப்
புனை நறுந்துழாய்க் கண்ணியோ னோற்றனன் பொறிப்பாம்
பனைய மெய்யொழிந் தலர்ந்தெழு தாமரை மலர்ந்த
கனைக ருங்கடற் கார்மழை நிகர்த்தனன் கண்ணன்.

(இ-ள்.) என்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய எமது சிவபெருமான் றிருவருளினால், அவ்விரதத்தை முயன்று, நறுமணங்கமழுந் துளசிமாலையணிந்தவராகிய திருமால் அநுஷ்டித்தவராய், புள்ளிகளையுடைய பாம்பைப்போன்ற சாபவுடல் நீங்கப்பெற்று, தாமரைகள் இதழ்கள் விகசித்தலர்ந்த, சத்திக்கின்ற கடல் நீரைப்பருகிய சூற்கொண்ட கார்மேகம்போன்றவராயினர். எ - று. (௩௫௦)

இழைக்கு நோன்பிது நோற்றன ரிலங்கொளிக் கயிலைப்
புழைக்க ரத்தனை விண்ணவ ரருச்சனை புரிந்தார்
தழைச்செ விச்சிறு புகர்முகத் தைங்கரத் தந்தி
விழைத்த சிந்தையி னடித்தனன் விண்ணவர் வியந்தார்.

(இ - ள்.) திருமால் அநுஷ்டித்த இவ்விரதத்தைப் பிரகாசிக்கின்ற ஒளி தங்கிய திருக்கைலாயகிரியில் துதிக்கையையுடைய விநாயகக்கடவுளைக் குறித்துத் தேவர்கள் அநுஷ்டித்துப் பூசை செய்தார்கள். தழைத்த செவிகளுஞ் சிறு புள்ளிகள் பொருந்திய முகமும் ஐந்து திருக்கரங்களுமுடைய விநாயகக்கடவுள் விரும்பிய மனதோடு நடனஞ் செய்தனர். தேவர்கள் தரிசித்து அதிசயித்தார்கள். எ - று. (௩௫௧)

தூங்கு பண்டியுந் தொளைபடு துதிக்கையுங் கரத்துத்
தாங்கு பண்டமுந் தண்டைபம் பியகுறுந் தாளு
மாங்கு நோக்கின னகைத்தன னம்புலிக் கடவு
டேங்கு சீற்றமிக் கெழுந்தனன் கரிமுகச் சிறுவன்.

(இ - ள்.) சரிந்தவயிறும், துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையும், திருக்கரத்திலேந்திய மோதகமும், சத்திக்கின்ற தண்டையணிந்த சிறிய பாதங்களும், ஆகிய இவற்றைத் தரிசித்தவனாய்ச் சந்திரன் நகை செய்தான். யானைமுகமுடைய விநாயகப்பெருமான் அதுகண்டு கோபமிகுந்து சந்திரனை எதிர்ந்தருளி, எ - று. (௩௫௨)

என்னை நோக்கினை நகைத்தனை திங்கண்மற் றிதுநா
ளுன்னை நோக்கின ருறுப்பழி பாதக முறுநுங்
கின்ன லங்கடற் படிந்திட ரொழிந்தில ராகித்
தொன்னி லத்தவர் நகைதரக் கறங்கெனச் சுழல்வார்.

(இ - ள்.) சந்திரா! நீ நம்மைப்பார்த்து நகைத்தனையாகையால், இந்தத் தினத்திலே உன்னைக் கண்டவர்கள் அடையாத பழி பாவங்களை யடைந்தவர்களாய்த் துக்கசாகரத்தில் மூழ்கி யிடையூறு நீங்காதவர்களாய், பழமையாகிய நிலவுலகத்தார் சிரிக்கும்படி காற்றாடிபோலச் சுழல்வார்களாக. எ - று. (௩௫௩)

என்று ரைத்தன னைங்கரத் திபமுகக் கடவு
ளன்று ரைத்தன வழிந்தில னாகியாப் புரக்குன்

குன்றெடுத்தவ னாவணிச் சதுர்த்தியிற் குடபா
னின்றெழுந்திடு மிளம்பிறை நோக்கின னின்றான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு, ஐந்து திருக்கரங்களையும் யானை முகத்தையு முடைய விநாயகக்கடவுள் சபித்தனர். அவ்வாறு கொடுத்த சாபமொழிகளை யுணராதவராய், கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகவெடுத்த திருமால் ஆவணி மாச சதுர்த்திதியில் மேற்குத் திக்கினின் றுதயமாகும் நான்காம் பிறையைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். எ - று. (௫௰௪)

ஆத லாலவற் கெய்திய வரும்பழி யுரைக்கேந்
தீது தீர்ந்தொழி துவாரகை யெனுந்திரு நகரின்
மாத லம்பொதுக் கடிந்தல களிக்குநாண் மனுநூ
லோது சத்திர சித்தென் பானுள னொருவன்.

(இ - ள்.) அப்படிப் பார்த்ததால் அவருக்குண்டாகிய அரிய பழிகளைச் சொல்லுவோம். குற்றநீர்ந்தொழிந்த துவாரகையென்னுந் திருநகரத்தில் பெரிய பூமி முழுவதையும் பொதுத்தன்மை நீங்கி உலகத்தை அரசு செய்யுங் காலத்தில், மநுமுறையை நன்றாக ஓதியுணர்ந்த சத்திரசித்தென்று ஒரு மன்னவனிருந்தான். எ - று. (௫௰௫)

அனைய னுங்கணுற் றந்தரத் தவரொளி விரிக்குந்
துனைப சும்பரித் தேருடைச் சூரியற் றொழுது
வனைசி மந்தக மணிதரப் பெற்றனன் மன்னன்
தினமு மெண்கலப் பசும்பொனுங் கதுதரச் சிறந்தான்.

(இ - ன்.) அந்தச் சத்திரசித்துவெனும் மன்னவன், சூரியனுலகடைந்து, ஆகாயத்திற்பரந்த வொளியை வீசும் நெருங்கிய சப்தாவென்னும் பச்சைக குதிரை பூட்டிய தேரையுடைய சூரியனை வணங்கி, அலங்காரமாகிய சிமந்தக மெனும் ஓர் மணியை அச்சூரியன் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டான். அது தினந்தோறும் எட்டுக்கலம் பசும்பொன் கொடுத்துவரச் சிறப்பெய்தினன்.

மணியி னல்வளம் பெறப்பெறு மன்னனை வாவென்
றணிம திற்பெருந் துவாரகை யமர்ந்தரு ளமலன்
பணிப னிக்குடை யாங்கவன் றனிமுகம் பாராத்
தணிவில் சீர்தரு சிமந்தகந் தருதியென் றுரைப்ப.

(இ - ள்.) மணியினாலே செலவமடையப் பெற்றுள்ள சத்திரசித்துவை, அழகிய மதில்சூழ்ந்த சிறந்த துவாரகையில் வீற்றிருக்குங் கண்ணபிரான் வருக வென்றழைத்து, அங்ஙனமே வந்து பணிந்த சந்திரவட்டக் குடையையுடைய அம்மன்னவனது ஒப்பற்ற முகத்தை நோக்கி, ஒழியாத செல்வத்தைத் தரும் சிமந்தக மணியை யெமக்குத் தருகவெனக் கேட்க. எ - று. (௫௰௬)

தெய்வ மாமணி யான்றரச் சிறிதல செங்க
ணைய யான்றரிற் பிழைவருங் கேட்கலை யகல்வான்
வெய்ய வன்றிரு வுருபபிரி விதனைநீ வேண்டல்
செய்ய தன்றென மறுத்தனன் சத்திர சித்தன்.

(இ-ள்.) செந்தாமரைபோலும் கண்களையுடையவரே! தெய்வீகப்பொருளிய சிறந்த அந்த மணி நான் கொடுக்க எளிதல்ல. அப்படி யான் கொடுப்பி

னம தவறுண்டாகும். அதனைக் கேட்கவேண்டாம். பரந்த ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்குஞ் சூரியனுடைய திருவுருவத்தில் ஒரு பாகமாகும், ஆதலால் இதனை நீர் விரும்புவது சரியன்றென்று தடுத்துச் சொன்னான். எ - று. (௫௬௮)

தருதி யேலது பெறுகுது மன்றெனத் தடுத்தாற்
கருதி லேமது போதியென் றுரைத்தனன் கமலத்
திருவி னாயக னாங்கவன் போயினன் றிகழும்
பருதி வானவன் மணிதரப் பலவளம் பயந்தான்.

(இ-ள்.) அந்த மணியைத் தருவாயாகில் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அல்லவென்று தடுத்தால் அதை நாம் நினைக்கமாட்டோம். செல்லுகவென, தாமரை மலரிலுள்ள திருமகள் கொழுநனாகிய திருமால் கூறினர். பிரகாசிக்கும் சூரிய பகவான் சிமந்தகமணி கொடுக்க, பல ஐசுவரியங்களைப் பெற்றவனாகிய சத்திரசித்து போய்விட்டான். எ - று. (௫௬௯)

வளச்செ ருக்கினாற் றெய்வமா மணியினைப் பின்னோன்
களத்தி லாரமிட் டணிந்தன னவனெழில் காண்பான்
றளப்பெ ரும்படைத் தானையோர் சூழ்வரத் தம்பி
யுளத்தி னோங்கிய பரியுகைத் துயர்வன மடைந்தான்.

(இ - ள்.) சத்திரசித்து, தன்செல்வச்செருக்கால், தன் தம்பி (பிரசேனன்) அழகைப் பார்க்கும்பொருட்டு அத்தெய்வமணியை அவன் கழுத்தணிமாலையிற் கோத்தணிந்தான், அவ்விளையவன் கூட்டமாகிய சிறந்த ஆயுதங்களையேந்திய சேனைகள் தன்னைப் புடை சூழும்படி மகிழ்வுற்ற மனதோடு குதிரைமீதேறிக் கொண்டு பெரிய வனத்தை யடைந்தான். எ - று. (௫௭௦)

அருவி மால்வரை யருகுசென் றடைந்தனன் வேட்ட
டொருவி நீத்தன சேனைதா னொருவழித் தணந்தா
னிருவி மால்வரை கன்முழை யெரிவிழிப் பேழ்வாய்ப்
பொருக டுஞ்சினக் கோளரி யெதிர்ந்ததப் பொழுதின்.

(இ - ள்.) அருவியாறிழியும் பெரிய மலையருகே சென்று சேர்ந்தான். வேட்டையாடுகையில் சேனைகள் தன்னை நீங்கிப் பிரிந்துபோயின. தான் மற்றொரு வழி போயினன். தினைத்தாள்களையுடைய அப்பெரிய மலையின் அகன்ற குகையினின்றும் தீச்சிந்தும் விழியையும் பெரிய வாயையும் போர் செய்யத்தக்க கடுங்கோபத்தையுமுடைய ஒரு சிங்கம் அப்பொழுது எதிர்ந்தது. எ-று.

காலை யாதவன் கதிரொளி பரப்பிய கழுத்தின்
மாலை மாமணி நோக்கிய வாளரி மடங்கல்
வேலை வெஞ்சின மீக்கொள வேந்தனைப் பாய்ந்து
கோல வெம்பரி கிழித்துடன் கொண்டதம் மணியை.

(இ - ள்.) பாலசூரியனது கிரணங்களைப் பரப்பிய அவன் கழுத்திலுள்ள மாலையிலமைந்த சிமந்தக மணியைப்பார்த்த அவ்வாண் சிங்கமானது, கடல் போலும் பெருங்கோப மதிகரிக்க அம்மன்னவன்மீது பாய்ந்து அழகோடு கூடிய வேகமுள்ள குதிரையைக் கிழித்துப்பிளந்து அவன் தரித்திருந்த மணியைப்பற்றிக்கொண்டது. எ - று. (௫௭௨)

எடுத்த மாமணி யுடன்செலு மடங்கலை யெதிர்ந்து
கடுத்த வெஞ்சினக் கவிழ்தலைச் சாம்பவன் காணு

விடுத்த வள்ளுகிர்த் தடக்கையால் வெரிநுறப் பிடித்துப்
படுத்தி மாமணி பறித்தனன் பாதலம் படர்ந்தான்.

(இ - ள்.) பற்றிக்கொண்ட சிறந்த சிமந்தகமணியோடு செல்லுஞ் சிங்கத்தை, கொடுமை தங்கிய கடுங்கோபமும் கவிழ்ந்த தலையுமுடைய சாம்பவன் நேரே கண்டு, பிரிந்திருக்குங் கூரிய நகங்களையுடைய தன் விசாலமான கைகளால் அச்சிங்கத்தின் முதுகைச் சேர்த்துப் பற்றித் தரைமேல் வீழ்த்தி, அச்சிமந்தக மணியைப் பற்றிக்கொண்டு பாதல லோகத்திற்குப் போயினன். எ-று.

படர்ந்து பாதலம் புகுந்தனன் சாம்பவன் பரிவான்
மடந்தை யீன்றரு ளொருதனி மகவுகண் வளரு
மடங்கு தொட்டிலுட் டூக்கின னுக்கினன் களிப்பான்
மிடைந்த பல்கதிர் மணியினால் வினைவதொன் றறியான்.

(இ - ள்.) அச்சிமந்தகமணியால் நடக்கப்போவதை அறிந்துகொள்ளாதவனை சாம்பவன் சென்று பாதல லோகஞ்சேர்த்து, ஆசையோடு தன் மனைவி பெற்ற ஒப்பற்ற ஒரே குழந்தை நித்திரை புரியும் அசைந்துகொண்டிருக்கும் தொட்டிலிற் கட்டிப்பார்த்து மகிழ்வானாயினன். எ - று. (௫௧௪)

வெம்பு கானிடைப் பரிவிடு வேட்டமேற் சென்ற
தம்பி யெய்தில னென்கொலோ வெனமனந் தளரப்
பம்பு சேனையோர் வனமெலாந் துருவினர் பார்த்தா
ரம்பொன் மாமுடி யரசனைக் காண்கில ரகன்றார்.

(இ - ள்) வெப்பந்தருங் காட்டிலே குதிரையைச் செலுத்தி வேட்டைமேற் சென்ற நமது தலைவரின் சகோதரர் வந்திலரே. என்ன காரணமோவென்று மனந்தளர்வெய்த, நெருங்கிய சேனைகள் காடு முழுவதும் தேடிப்பார்த்தார்கள். அழகிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சிறந்த கிரீடந்தரித்த இளவரசனைக் காணாதவராய்த் திரும்பிப்போனார்கள். எ - று. (௫௧௫)

எதிரு முன்னவற் கெதிர்ந்தன ரெம்பியோ வென்ன
வதிரு மாடரு விப்பொருப படவியு மடைந்த
வெதிர சைந்திடு சாரலும் வெள்ளிடைப் பரப்புங்
கதிர்செய் மாமுடி வேந்தனை நேடலுங் காணேம்.

(இ - ள்.) திரும்பும்போது, எதிரே வந்த மூத்தோனாகிய சத்திரசித்து என்ற தமயன், என் தம்பியைக் கண்டீரோவெனக் கேட்க, அதிர்ந்தோடும் அருவியையுடைய மலைசார்ந்த காட்டிலும், அம்மலையினருகிலுள்ள மூங்கில்கள் அசைந்துகொண்டிருக்கும் சாரல்களிலும், வேறுமுள்ள வெளியிடங்களிலும், ஒளிவீசுஞ் சிறந்த கிரீடமணிந்த உமது தம்பியைத் தேடியுங் காணப்பெற்றிலோம். எ - று. (௫௧௬)

என் றுரைத்தசொற் செவித்தொளை யெரிநுழைந் தென்னச்
சென்ற ழற்படத் தீத்தலுஞ் சிந்தைவெந் துருகி
யொன்று ரைத்திலன் வெயர்த்தன னயர்த்தன னுலவா
நின்று யிர்த்தனன் கண்கணீ ருவட்டெழ நின்றான்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வாறு சேனைகள் சொல்லிய வார்த்தையானது, செவித்தொளையில் தீயானது புகுந்ததுபோலச் சென்று, தீப்பற்றியதுபோலச் சுடவும்,